

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

دۆن كيشۆت

بهرگی يهكهم

زنجيرهی رۆشنیبری

*

خاوهنی ئیمتیاز: شهوکهت شیخ یهزدین

سهرنووسیار: بهدران شههمد ههیب

***

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولیر

دۆن كيشۆت

بەرگی يەكەم

نووسینی:

سىرقانتیس

وهرگیرانی:

ئەحمەد قازی

ناوی كتیب: دۆن كيشۆت - بەرگی يەكەم

نووسینی: سىرقانتیس

وهرگیرانی: ئەحمەد قازی

بلاوكراره ی ئاراس - ژماره: ۶۹۹

هەلەگری: فەرهاد ئەكبەری

دەرھینانی هونەری ناوئەو: ئاراس ئەكرەم

بەرگ: مریەم مۆتەقییان

چاپی يەكەم، هەولیر ۲۰۰۸

لە بەرپۆدەبەرایەتی گشتیی كتیبخانە گشتییەكان ژماره ۱۶۷ ی سالی ۲۰۰۸ ی دراوئەتی

ئەم سەفەرەندە ھاورپى باوكى بوو. ھەرگىز پى دەھىچ قوتابخانە يەك نەكەوت و ۋەك ماكسىم گۆركى مەكتەپ و زانكۆيەكى بىجگە لە گۆرپانى كۆمەلگا نەدەت.

لاويكى بەجەرگ و دەست بەشمشپىر بوو، لە سەفەر و گەرمان ماندوو نەدەبوو. لە تەمەنى ۲۳ سالىدا پۆيشتە ئىتالىا و لە قشونىكىدا خزمەتى كرد. كاتىك بىست و پىنج سالا نە بوو (۱۵۷۱) لە شەرىكى دەريايىدا بەشدارىيى كرد و لە چەند جى برىنار بوو و دوو سال دواتر پەگەل دەستە يەك كەوت كە خەرىكى كەشف و دۆزىنە ۋە دەريايى بوون. ماۋەيەك لە ژپى دەستى دۆن ژوانى ئۆتريشىدا خزمەتى دەكرد، بەلام سالى ۱۵۷۵ كاتى گەپانە ۋەى بۆ ئىسپانيا لە لايەن ەربانە ۋە بەدىل گىرا و لە ئەلجەزىرە كەوتە زىندان و بەغولامى برديان. پاش سالىك بەردەيى ويستى بۆ دەرباز بى، بەلام سەرنەكەوت. دووبارە بەدىل گىرا و تووشى زەحمەت و زەجر و كوپرە ۋەرىيەكى زۆر ھات. داىك و باوكى چەند كىسەيان زپى نارە ئەلجەزىرە كە بۆ ئازادكردنى بەشى نەكرد. پاش ھەولادان بۆ دەربازبوونىكى بى ئاكامى تر، برديانە لاي حەسەن پاشاى والى ئەلجەزىرە. پاشا سىرقانتىسى لە خواۋنەكەى كرىيە ۋە. ماۋەيەك دواتر سىرقانتىسى دىل و بەردە نامەيەكى بۆ ۋەزىرى كاروبارى دەرهە ۋەى ئىسپانيا نووسى و پلانكى بۆ كرتنى ئەلجەزىرە پىشنيار كە گوى بى نەدرا. سەرنجام بەتكۆشان و تەقالاي داىك و باوك و يارمەتى بازگانانى مەسىحى دانىشتوۋى ئەلجەزىرە، تۆقى بەردەگى و دىلى لە ئەستۆى سىرقانتىس ھەلگىرا و پۆيشتە پورتهقال، سالى ۱۵۸۱ كارىكيان بى ئەسپارد كە بچىتە «ئوران». پاش جىبەجىكردنى ئەم كارە لە شەرىكانى «ئازرووس» دا بەشدارىيى كرد. ھىندىك دواتر دەگەل كچىك زەماۋەندى كرد. بەلام ئەم زەماۋەندەش نەيتوانى ژيانى ئالۆز و تىكھالاۋى ئەو مرقۇئە نەحەجمىۋە جىگىر بكا.

لەو پۆژانەدا، سىرقانتىس لىپرا كە قەلەمى خۆى تاقي كاتەۋە و لە پىگەي نووسىنە ۋە بژىۋى خۆى داىن بكا. تا سالى ۱۵۸۷ چەند شانۆنامەى نووسىن كە خۆى زۆرى پى باش بوون. بەلام لە راستىدا كەلك و بايخىكى ئەۋتۆيان نەبوو. (سىرقانتىس لە لاي خۆى پى وابوۋ كە بەھرىيەكى عەسكەرى گەۋرەشى ھەيە و تەنانەت بەھرى عەسكەرىي خۆى لە تواناي نووسىنەكەى بەزۆرتر دەزاني و پى دەخورى، شىئەرىشى دادەنا، بەلام بەۋاتەى «لۆپ دۆۋىگا» شانۆنامە نووسى بەناۋبانگى سەردەمى سىرقانتىس «لە سەرانسەرى ئىسپانيادا، خۇدا ھىچ شاعىرىكى لە سىرقانتىس ناشاعىرتر خەلق نەكردوۋە». سالى ۱۵۸۴ پۆمانىكى بەناۋى «گالاتيا» نووسى كە نىۋبانگى دەركرد. لەمەر ئەو كىتەبەگوتويانە كە: «ھەرچەند پەوانبىژىي پەخشانى سەدەكەنى ناۋىنى بەخۆۋە گرتوۋە، ساختەيى و

پيشەكى

رەنگە تا ئىستا ھىچ كىتەپك بەبارستاي «دۆن كيشۆت» لە لايەن گەلانى جۆراۋجۆرەۋە پيشۋانى لى نەكرايى. زۆر كىتەپ ھەن كە تەنيا تايبەتن بەگەل و نەتەۋەيەك و ناگەنە ئەۋەرى سنورى ۋەلا تىكى تايبەت؛ زۆرى ترىش ھەن كە لە نىۋ گەلانى لاۋەكىدا خوينەريان ھەيە، بەلام تەنيا لە نىۋ پروناكسىران يا چىن و توپىتىكى بەرچاۋدا لايەنگىران لى دەكړى. بەلام «دۆن كيشۆت» ھەمو دىۋار و پەرىنىكى جوگرافىيى و پەگەزى و كۆمەلەيەتى و چىنايەتى تىك شكاندوۋە و ناۋى خۆى تىكەلاۋى مرقۇايەتى و دنيا كروۋە. تۆ سەرنج بەدە كە ئەم پۆمانە لە دەسپىكى سەدەى خەفەھەمەۋە تا ئىستا زۆرتر لە ھەزار جار بەزۆرتر لە سى زىانى جۆراۋجۆر تەرجەمە كراۋە و تەنيا لە يەكپەلەيى سۆقىتەدا لە ۱۹۱۷ بەدوۋە پەنجا جار و ھەر جار لە ۹۰۰/۰۰۰ بەرگدا و بەچارە زىان ۋەرگىرپەدراۋتەۋە و لە چاپ دراۋتەۋە. تا ئىستا ئەو داستانە دەۋلەمەند و خەفەترەۋىنە، چەناى چەن شانۆنامە، و كورتەنامەى لى ئامادەكراۋە و زۆر جارمان دە قالبى ئۆپىرا و بالىت و فىلمى سىنەمايىدا نىشان دراۋە، و ئىستاش كە ئىستايە، لەسەر ئەۋەشرا كە لە ماۋەى چەند سەدەى پابردوۋا سەلىقەى ئەدەبى زۆر، ئالۋگۆرى بەخۆۋە دىتوۋە؛ دۆن كيشۆت پى خوينەرتىن كىتەپى ئەم جىھانەيە. ئەلبەت پىۋىستە بزانىن كە دۆن كيشۆت لە بارى تىكەكى داستانووسىيەۋە ھىندەش لەسەر نىيە و نووسەرەكەشى ۋا نىيە بپژىن كە ھىچ ھەلەيەكى نەكردوۋە. لەسەر ئەۋەشرا باۋەكو دۆن كيشۆت كارىكى بى عەيب و ئىرادى ھونەرى نىيە، بەلام بەۋ حالەش لە رىزى بەزرتىن و بەنرخترىنى داستانە گەۋرەكانى جىھاندا پراۋەستاۋە. پەخنەگرىك دەلى: «ھىندىك ئاسەۋارى ھونەرى ئەۋەندە بەپەلە كەمال گەشتوۋن كە لە سنورى مرقۇانى تى دەكشەن بەلام دۆن كيشۆت ئەۋەندە مرقۇانىيە كە لە كەمال دور دەكەۋىتەۋە. با بزانىن كە ئافرېنەرى «دۆن كيشۆت» ئەو كەسەى كە ماۋەى سەدان سالە زەين و شعورى ئىسنانەكان بۆ لاي خۆى رادەكىشى، كىيە و چۆن ژياۋە.

مىگىل دۆ سىرقانتىس ساناۋىدرا Miyuel de cervantes savedra (۱۶۱۶ - ۱۵۴۷) لە شارى ئالكالا Alkala لە ۋلاتى ئىسپانيا چاۋى بەسەر پوۋناكى جىھاندا كەدوۋە. باوكى پزىشكىكى گەپۆك بوو كە لە شارىكەۋە بۆ شارىكى تر دەچوۋ. مىگىلى ساۋا لە زۆرەيى

فريودان، قېوول ده‌کا و هه‌ستی پي ده‌کا. له راستيدا هاوړيپيه‌تی سانكو پانزا ده‌گه‌ل دؤن کيشوت نامرازتيکه بو نه‌وهی که خاله کزه‌کانی دؤن کيشوت باشتو و پوونتر ببيندريڼ.

نه‌وش با له‌بیر نه‌که‌ين که که‌سايه‌تی دؤن کيشوت و سانكو زور وي ده‌چی له لايه‌ن زور که‌سه‌وه نه‌ناسرابي و زور وي ده‌چی تيکوشابن به‌پي مه‌يل و نيه‌تی خويان که‌سايه‌تیی نه‌وه دووکه‌سه به‌پي‌چه‌وانه بناستين، بو نمونه ويژه‌ناسيکی رڼواوي گوتويوه که: «دؤن کيشوت نومايشت و لاسا کردنه‌وه‌يه‌کی مه‌سخه‌ريه له که‌ريه‌تییه‌کانی مروفانی... چون ئيمه که‌ريه‌تییه‌کانی خويمان ده‌ قابلی دؤن کيشوتدا، ده‌دؤزینه‌وه و نه‌زانی و بي خبه‌ری و بي ناوشیاری خويمان ده‌قابلی سانكو پانزا ده‌بينين و پيکه‌نين ده‌مانگرڼ...»

دؤن کيشوت نه تهنيا نوينه‌ری «بي عه‌قلیبه ئينسانيه‌کان» نييه به‌لکو نه‌وه خوئی مروفيکی بي عه‌قل و نه‌حمه‌ق نييه. کام مروفي عه‌قل سووکه نه‌مان و نامانجه مروفدؤستانه به‌رز و بي وينانه ده‌خويده كو بکاته‌وه و گيان و سهر و مالی خوئی بو به‌خت بکا؟ تورگينيه‌ف دنووسې: «بو خو ژيان و له‌غه‌می خؤدا بوون، شتيکه که دؤن کيشوت به‌شهرمی ده‌زانی. نه‌گهر بتوانين نه‌وه بيژين، نه‌وه هميشه له ده‌روهی خوئی و بو ديتران ده‌زيا. بو برايانی خوئی ده‌زی و بو به‌رنگاری ده‌گه‌ل نه‌وه هيزانه‌ی که دوژمنی ناده‌میزادن ده‌زی.» وه لوړد بایرون له‌مه‌ر پؤمانی سي‌رفانتيس به‌دروستی نووسيوه‌تی که: «دؤن کيشوت له هه‌موو پؤمانیک غه‌م هه‌ژينتره. وه به‌تايه‌تی بويه غه‌م هه‌ژينه چونکو ده‌بيتته هوئی پيکه‌نينمان. پالوانی نه‌وه داستانه پياوکی دروستکاره و هه‌موو کات لايه‌نگری حه‌ق و عه‌داله‌ته. تهنيا نامانجی نه‌وه، به‌رنگار بوونه‌وهی زالمانه...» هه‌روه‌ها سانکوؤش نه‌وه‌دهی نيشان ده‌دا نه‌حمه‌ق و ساويلکه نييه و نه‌وه جوړه‌ی نؤرونبورگ نووسيوه‌تی: «زنگی و چه‌شنیک فله‌سه‌فه‌ی کرده‌ی تايه‌ت به‌خوئی هه‌يه. وه‌فاداری نه‌وه به‌رانبه‌ر به‌دؤن کيشوت نيشان ده‌دا که نارمانه‌کانی نه‌م يه‌که بو نه‌وه پياوه ديه‌تايه‌ش خو‌شه‌ويست و بايه‌خدارن.»

گرويه‌کی تری ره‌خنه‌گرانيس هه‌ن که «دؤن کيشوت» به‌نه‌فسانه‌يه‌کی خه‌يالی ده‌زانن که هيچ لايه‌نيکی هاوېه‌شی ده لايه‌نه راستينه‌کانی ژياندا نييه و له ريتئاليسم دور که‌وتووه‌ته‌وه. ئايا به‌راستی لايه‌نی ريتئاليسم له‌وه کتيبه‌دا هيچ نايه‌نه به‌رچاو؟ له وانه‌يه بگوتري که دؤن کيشوت کاریکارتؤری نه‌جيب زاده‌کان و پالوانانی سه‌ده‌کانی ناوینی ئيسپانیايه و که‌وابوو وينه‌کانی خه‌يالی و باوه‌ر پي نه‌کراون و ناتوانن لايه‌نی ريتئاليستيان هه‌بي. به‌لام مه‌گهر «گرانده» بالزاک، بي‌جگه له کاریکارتؤری پياوکی خه‌سيس شتيکی تر؟ به‌و حاله‌شه‌وه، بالزاک به‌يارمه‌تیی نه‌م مباله‌غه و پيوه‌نانه توانيوه‌تی هه‌موو

تايه‌تمه‌نديه‌کانی چينيکی کو‌مه‌لايه‌تی ده وجوودی «گرانده» پيردا كو بکاته‌وه و خه‌سيسی و ده‌ستقووچاوی و قرنیسی و په‌ستی، زيندووتر و زه‌قتر له‌وهی ده حوجره و دووکان و ده‌ککه و مه‌غازه و خه‌يابان و ده روخساری تاکه‌تاکه‌ی خه‌سيساندا ده‌بيندري نيشان بدا و بينه‌خشيڼی. سي‌رفانتيس ژي هه‌ر نه‌وه کاره‌ی کرده‌وه. نه‌وه له وجوودی دؤن کيشوتدا دارووخانی نيزامی پالوانی و تيداووونی داموده‌زگی نه‌جيب زاده‌ی به‌هه‌موو لايه‌نه رشقه‌ن و غه‌مه‌ينه‌ره‌کانيه‌وه زيندوو و جه‌سته‌دار، نيشان ده‌دا.

دؤن کيشوت نوينه‌ری چينيکی داته‌پاوه که هيز و شه‌وکه‌تی خوئی دؤرانده‌وه و به‌ره‌وه زه‌وال ده‌چی، به‌لام ناتوانی نه‌م زه‌واله باوه‌ر بکا يا وه‌رووی خوئی بيڼی. هه‌ر نه‌وه‌يه که دؤن کيشوت، نه‌جيب زاده‌ی فله‌کزه‌ده و داماو، شمشير ده‌به‌ستی، زري ده‌به‌ر ده‌کا و سواری نه‌سپی «ره‌سهن» ده‌بی و له جه‌نگه‌ی ده‌سته‌نگی و نه‌داريدا مه‌يته‌ر و چه‌که‌لگر راده‌گرڼ و بي‌روبه‌ويدا ده‌چی و شه‌ر ده‌فرؤشی.

کورتی بېرينه‌وه، سي‌رفانتيس تراژيدیای زور غه‌م هه‌ژينی ئينسانيکی شيت و زه‌ليل و داماوی ده‌گه‌ل کوميدی زور رشقه‌نی که‌سانتيک که له کو‌مه‌لگادا جيگايه‌کيان بو نه‌ماوه‌ته‌وه زور وه‌ستايانه تيکه‌ل ده‌کا و شاکارتيکی خولفاندوه که زه‌ق کردنه‌وه و به‌جه‌سته کردنی (تجسم) ژيانی ده‌ردناک و به‌زه‌بزيوی که‌سانتيکه که شه‌رافه‌ت و دروستيان هه‌يه و خاوه‌نی فکر و نارمانی به‌رزن، به‌لام سه‌ريان لي شيواوه و نازانن بو وه‌ديه‌تانی نارمانه‌کانيان به‌چ ريگايه‌کدا برون. ليره‌وه‌يه که دؤن کيشوت، له هه‌موو خانه و کاشانه‌يه‌کدا جيی خوئی کرده‌وه‌ته‌وه. دؤن کيشوت ده‌گه‌ل ئيمه بيگانگه نييه و ده‌نيو ئيمه‌دايه.

وه‌رگي‌راويکی که نه‌وه‌تا ده‌ده‌ست خوينه‌ردايه بيگومان ره‌وانتريڼ و جوانتريڼ وه‌رگي‌راويکه که تا ئيستا به‌ده‌ست خوينه‌ری فارسی زبان گه‌يشتووه. به‌ريز محه‌مه‌دی قازی به‌ر له هه‌موو شت شي‌واز و سه‌بکی نووسه‌ری ده‌به‌رچاو گرتووه. به‌ريز قازی بو وه‌رگي‌رانی خوئی باشتريڼ ته‌رجه‌مه‌ی فهرانسه‌وی «دؤن کيشوت» ده‌کار هيناوه که به‌ئيقراری مؤريس باردؤن، دوکتور له نه‌ده‌بياتي فهرانسيدا و مامؤستای زبانی نه‌سپانيايي و پورته‌قالي، هه‌مان وه‌رگي‌راوی لويوی وياردؤ، نووسه‌ر و نه‌ديبی گه‌وره‌ی فهرانسه‌وييه و شيکردنه‌وه تي‌بينيه‌کانی مؤريس باردؤنيشي له جيگای خویدا هيناون. له‌به‌ر نه‌وه، نه‌م وه‌رگي‌راوه‌ی ئيستا ده‌بينين، بي‌جگه له ره‌وانی و وه‌فاداری به‌ده‌قی بنه‌ره‌تی له جوانتريڼ و ته‌واوترين وه‌رگي‌رانگه‌ليکه که تا ئيستا به‌زبانی فارسی کراوه.

دوکتور ميترا

بەربا كرابا، داوھلئىكى وچپووى ئەو دوو مەركەز جىاوازە، يانى «پالھوان و مەپتەرەكە» شى بۇ پىكەن و سەرگەرمىي خەلكەكە دروست دەكران.

بەو حالەشەوہ رۆماننووسى نىچاوان پەش زۆرى نەكىشا دەگەل بەدئىقبالىيەكى تازە كە بۇ ئەو شتېكى ئاسايى بوو رۆبەرۆو بووہوہ و جارىكى تريس تامى تالى نامرادييەكى ترى چىشت. مەسەلەكە ئەوہ بوو لە كاتىكدا ئەو خەرىكى نووسىنى بەشى دووہمى رۆمانىيەكەى بوو، دۆن كيشۆتېكى بەدەلى و سانكۆيەكى بەدەلى لە «تاراگون» ھوہ كەوتنە پى (لە چاپخانەى پىاويك بەناوى فيليپ رۆبىرتۆم)، تا بەلاسا كردنەوہى دۆن كيشۆت و سانكۆى سەرەكى، لە دەشتانەوہ بۇ تەپە و ماھوورەكان لە دركەزىيەكانەوہ بۇ مەشەلان بىرۆن. ئەم نوسخە بەدەل نەنجىب و ھەرام زادنە لە باوكىكى زەين كويز و بى عەقل و بى بەھرە كە ھىچ ئافرىنەرى و ھەلگەوتەبىيەكى تىدا بەدى نەدەكراتىبونە سەر ئەم دنيايە. ئەم كالبرايە كە خۆشى لەو دىيەى كە لە سىرئانتىسى كردبوو شەرمى دەكرد خۆى دەزىر ناوى بەدەلى «خۆتند كارى تەواو بوو، ئالونزۆ فىرئاندز دۆ ئاولاند، خەلكى، تۆردەزىلاسدا شارىدبووہوہ و تا ئەمپروش كەس بۆى نەچووەتەوہ سەر يەك كە ئەم كىتب ذرە بى شەرمە كى بووہ. ھەنگى سىرئانتىس بەھەرەمە بەشى دووہمى داستانى دۆن كيشۆتې كەياندە كۆتايى و سالى ۱۶۱۵ بەو ناوہى ژىرەوہ بىلوى كىردەوہ:

SEGUNDA PARTE DEL INGENIOSO CAVALLERO DON QUIXOTE DE LA MANCHA, POR MIGUEL DE CERVANTES SAAVEDRA, AUTOUR DE LA PRIMERA PARTE

سەرگەوتووئى ئەم نووسىنە ئەمجارىش زۆر بەرچاو بوو. ئىمە بۇ سەلماندى ئەم داوايە ئارىفيكى كە ھاورپىيائى نەجىب زادە «دووك دۆمىن» بىلوىزى ھەرانسە لە دەربارى ئەسپانیا لە نووسەرى كاستىلى كرديووانە لە ژىرەوہ دىن. ئەم تارىفە لە ھەمان كاتدا كە سەیرە، گەرم و سەمىمانەشە. زانكۆ تەواو كرديوو، ماركىز Marquez لە رىسالەى خۆيدا لە پەسن دان و تارىفى دۆن كيشۆتدا نووسىوئەتى:

«ئەم نەجىب زادنەى ھەرەنسى لەمەر تەمەن و شوغل و ھەلكەوتى شوپنى كۆمەلايەتېى نووسەرى دۆن كيشۆت پرسىيارىان لى كىردم. من ناچار بەوانم گوت كە ئەو پىرە سەربازىكى نەجىب زادەيە بەلام زۆر ھەقىرە. يەككە لەوان لى پىرسىم، بۇچى ئەسپانیا ئەو پىاوہى بەمال و سەرەت نەگەياندووہ؟ بۇچى خەرج و مەخارجى ئەو لە مالى دەولت نادەن؟ يەككى تر لە نەجىب زادەكان كە پىاويكى زىرەك بوو زۆر جوانى جوابى داوہ:

پىشەكىى دوكتۆر مۆرىس باردۆن

۱

لە ژانويە سالى ۱۶۰۵ لە شارى مادريد، بىلوكەرەوہيەك بەناوى ژوان دۆلاكوستا Juan de la Questa كارىكى رەخنەى گالتهجارى و رشقەنى لە چاپخانەى خۆيدا بەچاپ گەياند كە لە ماوہيەكى كەمدا لە ئەسپانیا و پورتەقال و يەنگى دنيا (ئامرىكاى لاتىن)دا دەنگى داويہوہ و ھەزاران ھەزار كەسى وھپكەنن خست. ئەم كارە بەشى يەكەمى كىتبى يا داستانى دۆن كيشۆت بوو كە لە ژىر عىنوانى ژىرودا بىلوى كرابەوہ:

EL INGENIOSO HIDALGO DON QUIXOTE DE LA MANCHA, COMPUESTO POR MIGUEL DE CERVANTES SAAVEORA, DIRIGIDO AL DOQUE DE BEJARI

دەلىل و بەلگەى زۆر بۇ ئەو پىشەسازىيە كشتىيە و بىلوىبونەوہى لە ناكاوى ئەو كارە نايابەدەستەوہيە. نووسەرى رۆمانى «پىكاراژۇستىنا» كە ئەويش لە سالى ۱۶۰۵دا بىلوى كرابەوہ ئەم قسانە دەزارى خاتوونى قارەمانى كىتبى خۆى دەكوشى كە شايەدىيەكى راستە لەسەر ناويانگى دۆن كيشۆت:

«من مەلەكەى پىكاردىم كە لە گاي نىچاوان سىپى بەرچاوترم، ئاوازەى ناويانگى من لە «دۇنا ئولىوا» و «دۆن كيشۆت» و «لازارىل» و... تىي پەپاندووہ.» لە كاتى جىژنى ناو نانى شازدە فيليپ، وھلىعەھدى ئەسپانیا دا تەنيا گۆچان بازى و گابازى نەبوون كە خەلكىان سەرگەرم و خۆشحال دەكرد. سەفىرى پورتەقال لە دەربارى ئەسپانیا بەناوى پىن ھەپىرۆ دا وپگا Pinheiro da vega كە لەو جەشەدا بەشدار بوو لەم بارەوہ دەنووسى: «وھك نىوان پەردە دەنىو بەرنامەكانى جىژندا، دۆن كيشۆت دە ليباسى گۆنگەل سزىكى روديواخوازدا، يانى پالھوانى مەيدان، دەھاتە بەرەوہ و پىش مەپتەرەكەى سانكۆ پانزا بەپىندا دەپوئىشت.»

لە ئەسپانیاوہ تا ولاتى پىروو دە ئەمريكاى باشوورىدا لە ھەر شوپنىك بىلماسكەيەك

«ئەگەر فه‌قيری و نه‌دارييه که ئەم پياوه ده‌باته بواړی نووسين، خودا بکا هيچ کات ده‌وله‌مه‌ند نه‌بێ. تا به‌فه‌قيری خۆی ئاسه‌وار بخولقينی و به‌ئاسه‌واری خۆی دنيا ده‌وله‌مه‌ند بکا.»

سپرڤانتيس له ريكه‌وتی ۱۹ی ئاويلی ۱۶۱۶دا شاکاری نه‌مری خۆی پيشکەش به‌پشتيواني خۆی کونت دۆلوس کرد و له نامه‌یه‌کدا که بۆ کونتی نارد ئاواي نووسی: «ساته‌کانی ته‌مه‌ن به‌توندی تۆ ده‌پەرن، هەر ساتیک نيگه‌رانی و په‌شيويم له زۆر بووندايه، و هوميڊ له دلم بار ده‌کا، به‌و حاله‌شه‌وه ته‌نیا شتيکی منی له‌سه‌ر پێ راگرتوه هه‌مان عه‌شقي به‌ژيانه.»

سپرڤانتيس چه‌ند رۆژ پاش نووسيني ئەم يادداشته يانی رۆژی ۲۲ی ئاويلی ۱۶۱۶ چاوی به‌سه‌ر دنيا قووجاند، له حالیک دا وه‌ک هه‌ميشه ئاغا و زانا و جوامير بوو.

۲

ماوه‌یه‌کی دووردریژ - له ماوه‌ی سی سه‌ده‌دا - ره‌خنه‌گرانی ئه‌سپانیولی و بيگانە به‌ره‌زامه‌ندی و برۆای پته‌و ئەم وته‌یه‌ی هه‌والنیری به‌ناوبانگ «تۆماس تامايو دۆ وارگاس»یان لیک ده‌داوه و دووپاتیان ده‌کرده‌وه که: «ميگل دو سپرڤانتيس سائادۆرا، شادی بزوينتريين ميشکی ئه‌سپانیايه، به‌لام له مه‌عريفه‌ت و عه‌قل بێ به‌هره‌یه!» ئەم قسه‌يه هه‌م دوور له عه‌قله هه‌م بێ ئيسنافيه و نادروسته. چون ره‌خنه‌گرانی زيره‌ک و پر و زانای ئه‌وروپایي سه‌ره‌نجام به‌ «تۆماس تامايو»ی بێ چاره‌يان حالی کرد که ميگل دۆسپرڤانتيس به‌هيچ باریکدا هه‌لکه‌وته‌یه‌کی بێ شعور و ئاوينه‌یه‌کی ژه‌نگاوی و بێ هه‌ست نه‌بووه که ته‌نیا وينه‌يه‌ک ده‌خویدا بنوينی و بي‌جگه له‌وه شتيکی تر نه‌بێ. له زومره‌ی ئه‌و ره‌خنه‌گرانه‌دا ده‌توانين ناوی «ئامريکو کاسترو»ی، ئه‌سپانیايي، «تۆفانين»ی ئیتالی و «پۆل هازار»ی فه‌ره‌نسی ناوبه‌رين. هيڤدی که‌سی تر و له‌وانه ئيمه‌ خۆمان به‌برۆا و ئيمانی ته‌واو له‌سه‌ر تيگه‌يشتويی و عه‌قل و هزر و زانایي و فه‌لسه‌فه و هه‌لکه‌وته‌ی سپرڤانتيس ليکۆلینه‌وه‌مان کردووه و ئيمه هه‌ميشه له‌سه‌ر ئەم برۆايه بووين و هه‌ين و ده‌بين که سپرڤانتيس نووسه‌ریکی به‌فه‌ره‌نگ و په‌روه‌ده‌ی فه‌ره‌نگی ئیتالی بووه و ئه‌وه‌شی به‌زه‌حمه‌ت و مه‌راره‌ت کيشانی زۆر وه‌ده‌ست هه‌ناوه. ئيمه له‌سه‌ر ئه‌و باوه‌ره‌ين که سپرڤانتيس نه‌ ته‌نیا توانی له‌ گرینگترین گه‌ريانه ئه‌ده‌بييه‌کانی زه‌مانی خۆی به‌هه‌ره وهر بگرێ به‌لکو شانبه‌شانی ئەم گه‌ريانانه له پيشکەوتنه‌ترین بيروبرۆای زه‌مان، يانی رۆني‌سانس پيش‌شوازی کرد. ئيمه له ئيشاره کردن به‌فکر و برۆا «نۆئه‌فلاتوني»يه‌کانيشيدا هيچ شک و گومانمان نيه‌ و تۆ ده‌کو‌شين تا بيسه‌لینين که ئيدئاليسمی ئه‌ویش وه‌ک ئيدئاليسمی بي‌رکيلي Berkeley فيلسووفی ئيرله‌ندی به‌ته‌واوی بنه‌ره‌تی و تيکده‌رانه‌يه و سه‌ره‌نجام هه‌نديک له به‌شه‌کانی نووسراوه گه‌وره‌که‌ی ئه‌و زۆر وه‌ئاسه‌واری «پيراندۆ» نووسه‌ری گه‌وره‌ی ئیتالیایی ده‌چن.

ئه‌مرۆ زۆرتر بايه‌خ به‌وه ده‌ده‌ين که له نووسه‌ری دۆن کيشوتدا زۆرتر به‌دواي لايه‌نی گالته‌بيژی و روون ناسی و په‌خشان نووسی و هونه‌ری ئه‌ودا بگه‌رپين و ئه‌و خۆی ده‌لی:

«سه‌رتاسه‌ری کتیبی من، جنیو و سووکايه‌تی کردنه به‌کتیبه‌پاله‌وانيه‌کان» و ئيمه ده‌زانين که رۆمانه پاله‌وانيه‌کان که چاوه‌روان ده‌کرا له سه‌ده‌ی چاره‌ده به‌م لاوه له ناو

چووبايه‌ن له سه‌ده‌ي پازده‌دا دووباره زيندوو بوونه‌وه و له سه‌ده‌ي شازده‌ه‌مه‌دا زۆر بره‌ويان په‌يدا کردوو. له‌م به‌ستينه‌دا سىرّفانتييس هەر له سه‌ره‌تاوه و له به‌شى يه‌که‌مى کتیبه‌که‌يدا ده‌ست ده‌داته کارىکى ئازايانه و له په‌خشانی حه‌له‌مه‌لله‌ق (مطنطن) و سه‌يروسه‌مه‌ره‌ي کتیبى پالّه‌وانى «فلوريسل دۆنيکه» به‌قه‌له‌مى فليسيانۆ دۆسيۆ (۱۵۳۲) چهند نمونه‌يه‌کى له کتیبى خۆيدا هيناوه:

«ئەي يارى غه‌دارى جه‌فاكارى مه‌کريزان، من له ده‌ست سووکه‌سه‌رى و بى‌خه‌به‌رى تۆ وه‌ها بوومه‌ هاوسه‌فه‌رى ده‌ره‌به‌ده‌رى و خوينين جگه‌رى که بوومه‌له‌رزه‌ که‌وتووته کۆله‌که‌کانى کۆشكى بېرگه و شعورم و ژه‌هرى هه‌لاهیل ژاوه‌ته کاوى هه‌راوى ژيانم...» و يا: «ئەي پالّه‌وانى ناودار ئەي شىرى جه‌نگه‌ل و مېشه و لىره‌وار و ئەي رۆله‌ي بى‌وتنه‌ي رۆژگار، ئەله‌ه‌ق که ئاسمانى به‌رز و فه‌له‌كى تهرز و خولانه‌وه‌ي سال و مانگ و وه‌رزه‌کان به‌يارمه‌تى ئەسته‌يره‌ي به‌ده‌ره‌وش و مانگه‌شه‌وى گه‌ش به‌زاتى ناسووتى تۆ جه‌لال و شکۆى مه‌له‌کووتى ده‌به‌خشن....»

پاشان به‌بى‌ره‌حمى ته‌واو، کتیبخانه‌ي نه‌جيب زاده‌ي مانش له کتیبى وردودرشتى پالّه‌وانى که به‌قاره‌مانانى ئەفسانه‌يى و پر له سه‌ره‌رۆيى و به‌په‌خشانی حه‌له‌مه‌لله‌ق و ناپىکوپىک بوونه‌ته هۆى ريسوايى و بى‌قه‌درى دۆن كيشۆت خالى ده‌کا، و به‌زه‌حمه‌ت ئيزن ده‌دا پالّه‌وانانتيكى وه‌ك «ئاماديسى گۆل» يا «پالمېرني ئىنگليسى» که ده‌لېن باوكى پالّه‌وانانى سه‌رگه‌ردان بوون له‌م توورپه‌له‌دان و وه‌ده‌ره‌نانه مه‌عاف به‌کن.

به‌تايبه‌تى له به‌رانبه‌ر پالّه‌وانانتيكى سه‌رگه‌ردانى وه‌ك: «پلاتير» و «بېليانىس» و «فليکس مارت» و «بىرنادل كاريپۆ» و ده‌يان كه‌سى ترى له‌م چه‌شنه پالّه‌وان په‌مۆيه‌کى وه‌ك دۆن كيشۆت زه‌ق ده‌كاته‌وه‌ که له راستيدا كاريكاتۆرى ئەوانه و هه‌روه‌ها ده به‌رانبه‌ر سواره‌به‌ران و ئەسپانى خۆش به‌ز و كه‌حيلى ئەواندا، بارگيئىگى كز و لاوازی مرده‌لۆخه‌ي په‌راسوو به‌ده‌ره‌وه‌ي به‌كلكى، دىئىته مه‌يدان و به‌م جۆره ريشقه‌نيان پى ده‌كا و ده‌يانكاته گالته‌جارى ئەو دنيايه. دۆن كيشۆت ده‌باته نىو رووداوى جۆراوجۆره‌وه. له رووداويكه‌وه هه‌لى ده‌ديرتيه نىو كارساتيكي دلّه‌ژين و له‌وتېرا هه‌ميسان توورى هه‌لده‌داته زه‌لكاوى به‌سه‌ره‌تايكى ناله‌بارتر، به‌عه‌رزيدا ده‌دا، دم و ددانى تىك ده‌شكىنى، په‌راسوو ده‌باته نىو زگى و له به‌ر چاوى ئەو حه‌شيمه‌ته ده‌يكاته په‌ند و سووكايه‌تیی پى ده‌كا و ئەوى به‌لايه به‌سه‌رى ده‌هيئنۆ و به‌تايبه‌تى ئەو شوۆر و حاله‌تى پالّه‌وانىي كه كه‌وتووته كه‌له‌ي پالّه‌وان به‌مه‌سخه‌ره و ريشقه‌ن ده‌گرئ. نووسه‌ر به‌م جۆره بۆ پىکه‌نين و سه‌رگه‌رمىي خه‌لكانى

سه‌رده‌مى خۆي گۆره‌پانى قاره‌مانه‌تى و پالّه‌وانه‌تیی كتیبه پالّه‌وانىييه‌كانى زه‌مانى خۆي به‌گالته ده‌گرئ و تراژييدى ده‌كاته كوميدى و باهه‌تى جيديدى ده‌كاته جه‌فه‌نگ و شوخى.

به‌و حاله‌شه‌وه، به‌برواي ئيمه، ئەم رۆمانه گالته‌جارييه كه «گلکۆي» ته‌واوي ئەده‌بىياتى پالّه‌وانىي زه‌مانى خۆيه‌تى، خۆي له خۆي دا به‌و له‌حنه پر له ريشقه‌ن و سووكايه‌تى پى كرده‌ن شىيه‌وه جۆريک رۆمانى پالّه‌وانى دىته ئەژمار. سىرّفانتييس، ئەو نووسه‌ره‌ي كه ده‌ستىكى خۆي له شه‌رى ده‌ريايى «ليچانت» دا له ده‌ست داوه و له ئەله‌جه‌زيره به‌ديل گي‌راوه، له هه‌مان كاتدا كه فيداكارى و له‌خۆبووردوويى دۆن كيشۆتانه‌ي مه‌سخه‌ره كردوو، خۆي ستايشى ئەم خه‌سه‌لت و سيفه‌تانه‌ي كردوو و ئەو دژايه‌تى و ناته‌بايى يه سه‌يره‌ي نىوان دل و عه‌قلى سىرّفانتييس به‌جوانى و ئاشكرايى له دوايىن نووسىنى ئەودا به‌ناوى «پىرسيل و شيرىمۆنه» دا خۆي ده‌نوئى (۱۶۱۶). كارى عه‌جيب و ئەفسانه‌يى ئەم دوو قاره‌مانه، نيشان ده‌دا كه سه‌ره‌نجام دل و سوۆز و هه‌ستىارى به‌سه‌ر عه‌قل و مه‌نتيقدا زال ده‌بن.

له خودى داستانى دۆن كيشۆتيشدا له ژير په‌رده‌ي پالّه‌وانى گالته‌جارى نه‌جيب زاده‌ي سه‌رگه‌رداندا، جاروباره نموودىك له پالّه‌وانى ساده و په‌سه‌ن كه له هه‌مان كاتدا زۆر شكۆمه‌ند و به‌رز، خۆ ده‌نوئى و هه‌ست پى ده‌گرئ.

بىگومان سىرّفانتييس له نىوان خه‌ياللات و بىروا وه‌هم ئاميزه‌كانى قاره‌مانى نه‌جيب زاده‌ي خۆي، دۆن كيشۆت و واقيع و راسته‌قىنه‌كانى زه‌ماندا تىك هه‌لچوون و دژايه‌تى دايمى دروست ده‌كا و به‌م جۆره رووداوه پالّه‌وانىييه‌كان كه گوند به‌گوند و كاروانسه‌را به‌كاروانسه‌را ده‌گه‌رئ و روو ده‌ده‌ن سه‌ير و پىكه‌نينى نيشان دراون. ده‌گه‌ل ئەوه‌شدا بۆ ئەوى نووسه‌ر بتوانى نه يه‌ك جار به‌لکو هه‌موو جارىك ئەم رووداوه پالّه‌وانىييه تىك به‌بارئ و نابووتى بكا، ناچار بووه هه‌ر جارىك بىخولقيني و بىخولقيني و بىخولقينيته‌وه و به‌م جۆره رووداوى پالّه‌وانى بووه‌ته بناغه‌ي كارى ئەو. له‌به‌ر ئەوه‌يه له هه‌ر لاپه‌ره‌يه‌كدا تووشى ئەم رووداوانه ده‌بين و دۆن كيشۆت به‌و هه‌موو ته‌قالايله‌ي كه ده‌يدا تا خۆي وه‌ك پالّه‌وان په‌مۆيه‌ك نيشان بدا ديسانىش هه‌ر پالّه‌وانه. بۆ ئيمه‌ي خوئينه‌رانى سه‌ده‌ي بىسته‌م كه له كه‌سايه‌تى و تايبه‌تمه‌ندييه‌كانى پالّه‌وانانتيكى وه‌ك «ئاماديسى گۆل» و «بىليانىس» و «تيرانى سپى» و ئەوانى تر ناسياوييه‌كمان نىيه، ئازادين چۆنى دل‌مان ويستى له‌مه‌ر ئەوان داوه‌رى به‌كين و بۆ ئەوه‌ي بزانين ئەوانه چ جۆره بنىادم گه‌لېك بوون ئەوه‌نده به‌سه به‌پىچه‌وانه‌ي ئەوه‌ي سىرّفانتييس ئاوا وه‌ستاiane ويناي كردوو، فكر به‌کينه‌وه. ئەوه‌نده

به‌سه كه دۆن كيشۆت جحیل بكه‌ینه‌وه (هه‌روهك وینه‌گه‌ریكی سه‌دهی هه‌ژده‌هه‌م به‌ناوی «ناتوار» كر‌دوویه‌تی) و هیژیکه‌ی جه‌سته‌یی زۆر گه‌وره‌ی بی‌به‌خشین و شور و هه‌ستیارى ئەو به‌چه‌ند سه‌رکه‌وتنی به‌رچاو له مه‌یدانی شه‌ره‌كاندا به‌هیت‌تر بکه‌ین و نه‌هتیلین ئەو هه‌موو لیدان و کوتانه‌ی وئ بکه‌وئ و له جیاتی ئەو عیژه‌ت و سه‌ربلندی و شانازی بی‌بده‌ین. ئەو خۆی له نیعمه‌تی گه‌وره‌یی رۆح به‌هرمه‌نده و ته‌نیا سه‌رکه‌وتن و شانازی ده‌وئ كه ئەه‌ویش ئیمه‌ پی‌ده‌ه‌ین. ئەوده‌م ده‌بینین كه بارى رشقه‌ن و مه‌سخه‌ره‌ی داستانه‌كه لاده‌چی و بی‌ئوه‌ی هه‌ست پی‌بکه‌ین، هه‌ویه و شوناسی داستانه‌كه ده‌گۆرئ و واى لی دئ كه ناوی «هه‌ماسه‌ی دۆن كیشۆت» به‌سه‌ردا برین. دۆن كیشۆت ته‌نیا روه‌بهن‌دیکه له‌سه‌ر روخسارى ئامادیسه‌كان و پالمی‌رنه‌كان و به‌هیچ شیوه‌ ئه‌وانی له ناو نه‌بردوو.

به‌ره‌می كاری سی‌رفانتیس له هه‌مان كاتدا كه ره‌خنه‌یه‌كه له‌سه‌ر رۆمانه پاله‌وانیه‌كان و له روانگه‌یه‌كیشه‌وه خۆی به‌ره‌مه‌یکه‌ی پاله‌وانیه‌ به‌جوانی نیشان ده‌دا كه دان‌ره‌كه‌ی نووسه‌ریكى زۆر به‌توانا و چیرۆك بیژیکى شیرین راویژه و روانینیکی هه‌مه‌لايه‌نه و هه‌مه‌رهنگی هه‌بووه. شاكاره ئەبه‌دییه‌كه‌ی به‌و رسته ئاهه‌نگین و جوان و ریکوپیتیکه‌ ده‌ست پی‌ده‌كا كه له ده‌قی رۆمانه‌كه‌یدا وینه‌یان سه‌د قات زۆرت‌ه:

«له یه‌كێك له شاره دییه‌كانی ولاتی مانشدا كه نامه‌وئ ناوه‌كه‌ی وه‌بیربینه‌وه، ماوه‌یه‌ك به‌ر له ئیستا، نه‌جیب زاده‌یه‌ك، له‌وانه‌ی كه نێزه شكاویك و كۆنه مه‌تالێکیان له جبه‌خانه‌كه‌یان و بارگینیکی له‌ی و لاواز و تاژییه‌کی راوییان هه‌یه، ژيانى تپه‌پ ده‌کرد.»

En un lugar de la Mancha, Cuyo nombre no quiero acordarme, no ba mucho tiempo que vivia flaco y galgo corredor. » un hidalgo de los de lanza en astillero, adarga antigua, rocín

ئیمه له نیوان زۆریك له رووداوه‌كان، دوو رووداوى سه‌رنج‌راکیتش له هونه‌ری به‌رزى داستان بیژیی سی‌رفانتیس ده‌خه‌ینه به‌رچاو كه یه‌کیان به‌زه‌بزوین و ئەوى تر ناویتیه‌یه‌كه له بی‌به‌زه‌یی و پیکه‌نین:

«كاروانسه‌رايه‌كه له ولاتی مانش. شه‌وه و هیندیکى ماوه بۆ سپی‌ده‌ی به‌یان. دوو کیژی له‌بار به‌ناویی «دۆرۆته» و «كلارا»، سه‌ریان پیکه‌وه ناوه و خه‌ویان لی‌كه‌وتوو. له ناكاو ده‌نگیكى په‌ژاره‌زى هه‌لده‌ستى و بی‌ده‌نگی شه‌وه‌چرژینى. یه‌کێك به‌ناواز ده‌لی:

من كه‌شتیوانی ئه‌وینم و سه‌فه‌ریم
به‌سه‌ره‌ ده‌ریای بی‌بندا به‌ریویم

ناهومی‌دم له‌وه‌ی له دونه‌دا بگه‌مه به‌نده‌ریك
و هه‌رگیز به‌توانم له شوینیك له‌نگه‌ر بگرم

دۆرۆته، كلارا وه‌خه‌به‌ر دینی و كلارا كه هیندیک خه‌والوو، كاتیک باش گوئ راده‌گرئ، ده‌نگی ئه‌وینداری خۆی «دۆن لوویی» ده‌ناسیته‌وه و ده‌شه‌مزئ. هه‌نگی دۆرۆته گوئی خۆی ده‌باته بن زاری كلارا و پی‌ده‌لی كه به‌سه‌ره‌اتی خۆی به‌وردی بۆ بگیریت‌ه‌وه. دۆرۆته گوئی راده‌گرئ و كلارا داستانی شیرین و ته‌رپوتاره‌ی دۆراندنی دلی ساكار و منالانه‌ی خۆی بۆ باس ده‌كا. هیتش تا نه‌بووه‌ته شارده سال و دۆن لوویی هه‌روه‌ها. كه‌وا‌بوو هیچ وئ ناچی ئەو دوو ئه‌وینداره‌ بتوانن به‌و زووانه زهماوند بکه‌ن. بیجگه له‌وه‌ش مه‌گه‌ر دۆن لوویی كوپه نه‌جیب زاده‌یه‌کی ئه‌شرفی نییه؟ له هالیكدا كلارا کیژی موچه‌خۆریکی دیوانیه و هیچی تر. هه‌رچی بی‌كلارای دلپاک و مه‌عسووم هیچ شك و گومانیکى له ئەوین و خۆشه‌ویستی زولالی خۆیدا نییه. بروانن به‌چ گه‌رمی و شویریكه‌وه باسی خۆی ده‌كا: «من له ماوه‌ی ته‌مه‌ندا چاوم به‌وه‌كه‌وتوو، له‌سه‌ر ئەوه‌شرا ئەوه‌نده‌م خۆش ده‌وئ كه چرکه‌ساتیک ناتوانم بی‌ئهو بزیم.» دۆرۆته كه غه‌م و مه‌ینه‌تی رۆژگار پوخته‌ی كر‌دوو دلداریی ده‌داته‌وه و تی‌ده‌كۆشئ و ده‌ی به‌رز كاته‌وه و متمانه‌ی پی‌ده‌دا یا ئەو كاره جیبه‌جی ده‌كا یا ئابرووی خۆی له‌سه‌ر ئەم ئه‌ركه به‌با ده‌دا و ئەو دوو كچه ناسكۆله نازنه‌نیانه دووباره چه‌ند سه‌عاتیک له بی‌ده‌نگیدا ده‌خه‌ونه‌وه.

به‌یانه، رۆژ بووه‌ته‌وه، كاروانسه‌را جمه‌ی دئ و هه‌رايه. له لایه‌ك كلارا و دۆرۆته، له لایه‌ك كاره‌به‌ده‌ستی دیوانی و دۆن لوویی و دۆن فیئران، ئەولاتر كاردینیۆ، سانکوپانزا و دۆن كیشۆت، له لایه‌ك ده‌سته‌یه‌ك له كه‌وان دارانی «سینت هیرمانداد». ئەوه‌ش دیاره شتیکی ئاساییه، كاروانسه‌رايه و هه‌موو كه‌س رووی تی‌ده‌كا. ده‌نیو ئەم خه‌لكه‌دا، باس و ده‌مه‌قاله‌یه‌ك هه‌لايساوه: ئایا كلأوخوودی مامبیرن كلأوخوودی راستیه‌یه یا له‌گه‌نی ریش تراشی؟ كه‌وان دارانی پاشا قسه‌ی دۆن كیشۆت به‌درۆ ده‌خه‌نه‌وه و دۆن كیشۆت به‌سه‌ر یه‌کیاندا ده‌زیقی: «تۆی دیته‌ی په‌ست و نار‌سه‌ن وه‌ك سه‌گ درۆ ده‌كه‌ی!» ده‌سه‌بجی شه‌ر و هه‌را ده‌ست پی‌ده‌كا. هه‌موو تیک به‌رده‌بن و هه‌ر هاوار و كوته و شلپه‌ی شق و زلله‌یه كه به‌گوئ ده‌گا. ژنه‌كان هه‌راسان و زنده‌ق چو، هیندیکیان ده‌گرین و چه‌ندیکیان له‌هۆش ده‌چن. جه‌نگی مه‌غلووبه‌یه! له ناكاو بۆلژنیکی هه‌تره‌شبه‌ر ده‌گاته گوئ: «ده‌ست را‌بگرن! راوه‌ستن! هه‌موو خه‌نجه‌ران ده‌كالانان را‌بگه‌نه‌وه و نارام بگرن و ئەگه‌ر ده‌تانه‌وئ نه‌كوژرین گوئ بۆ قسه‌كانم را‌دیرن!» ئەوه ده‌نگی دۆن كیشۆته، له‌حنی شه‌رانی و تووره و

بههیبهتی پالوان کوتایی بهشهې دېنې. دپوانهیهک بهسه سهد عاقلدا زال دهې و وهک زور شوینی تری ئەم بهرهمه پر له دژوازیبه، رشقهن و پیکهنین دهگاته تخوویی هماسه: ئیمه لهژیر دهمامکی نهجیب زادهیهکی بې عهقلی دپهاتی پالوانیکدا، قارهمانیککی زانا و ئاوهزمه دهبین. ئەوانه هیز و توانی ئافریڼه نوسه که بهشپوهیهکی ساده و پهوان دهنوسی و هه کات بیهوئ نهرمی ونبانی یا توانا و تووریهی دهرفینیتته ناو بهرهمهکهی خوی. قهریحهی خولقیڼه، گیان دهبهخشې، زیندوو دهکاتهوه و دهخولقیڼی. ئەو خاوهنی هونهری ئافراندنی بې پسانهوهیه.

نهجیب زادهی سهوزهپوش، پیایوی گهورهگوره، نوکهران، نهدیمه و قهرهواش، کهشیش، پیش نوپز، شوانان، زیندانیی سزاکیش بهکاری زورهملی، وهرزیزان، مهیتهران، ناشهوانان و زور چهشنه بهنیادهمی تر لهو داستانهدا دینه مهیدان و هه کام کهم تاکورت دهگهل قارهمانیککی مالیخولیایی تیک ههلدهنگوون. پاشان بې ئەدا و ئەتوار له مهیدان ودهدردهکهون و لهو ماوهیهدا بهقسه و کار و ههلبه زدابهنزی خوئیان، وینهیهکی زیندوو له پوخی ئەسپانیای کون و ئەسپانیای ئەمرو وینا دهکهن. له قهراغ ئەوانیش، پالوان پهموئ نهجیب زاده، له کاته جیاوازهکاندا پهوانبیزژی و گوتهزانی خوی نیشان دها و جاروبارهش بهنسحت و پینوینییه کهیمانه و زانایانه دهبیتته هوی سهرسامیی ههموو لایهک.

سادهی و ساکاری بیروههوی بزویی دیمهنهکان، دهنگی زوال و ئاسمانیی ئاوازهکان و دوعا و نزای شهوانه، سپههری داکشای کلیسه یا کوکشیک، کوچهباغهکان، میشه و لیرهوارهکان، دۆل و دهرهکان ههموو ویکرا سروشت و هونهر تیکهلاو دهکهن. قسهی خوش و پیکهنین، ههلکهوتی شوخی و بزهبزویتن، کومییدی زوتتیهپر و کورت یا دریز و دریزخایهن، وینهی ساده یا پر له وردهکاری، بنه ما و دژبنه ما، خهون و خهیاڵ، پهند و قسهی نهستهق، قسهویاسی عهوامانه، داوهری و بوچوونی کهشیشانه له بهرهمهها، زور و زهوندن، زبانی بهرهم زبانیککی دهولهلمهنده، پهنگاوپهنگ و تهژی له ئاههنگ، له ودا له بیندراو تا ئەزمون کراو، له پهوتیککی سهبر و له سهرخۆ تا بزوتنهوهیهکی توند و بهپهله تا فرینیککی لهپرا و بههشتاویی له ناکاوا، له شیعری ئەویندارانهوه تا پهخشانی ئاسایی، ههمووی تیدا هیه. پهخشانی کتیهکه پهخشانیکی زیندووی بالداره. له ههموو سووچیککی ئەم داستانه ژیان ههلدهرزی و له هه دیریککی دادهباری. پوویاریکی گوره و ههراوه که دپته خوار، گا تونده و گا ئارام، هیچ کات شلوئ نابی و ههمیشه بههیز و ههشتاوه.

کهوابوو نابی له بهر هیندیک بې سهرنجی و کاری سهبر و ناشییانه پهخنه لهو هیزه خولقیڼه بهگرین. دهپیشدا بو دارشتنی ئەم بهرهمه کهلالهیهکی ریکوپیک دههچاو گیراوه. «پۆل هازار» دهلی: «ناتوانین بیژین داستان هاوسهنگیهکی جوانی هیه.» له وردهکاریبهکانیشدا بې سهرنجی و سهرشیواویی زور دهبیندري! خیزانی سانکوپانزا له جیهیک ناوی «ژان گووتیز»ه، له جیهیکهکی تر «ماری گووتیز» و هیندیک ئەواتر «ژان پانزا» و له شوینیککی تر ناوی «تیز کاسکوژا»ی بهسهدا پراوه. لهو جیهیکه که مهیتهاری پالوان بهدوای کاریکدا پهوانه کراوه نازانین سی روژی پۆ چووه یا یهک روژ؟ له جیهیکه دهبین کهری دوزیهتهوه بې ئەوهی باسی ون بوونی کرابی! نازانین چ رویداویک بووته هوی ون بوونی کهر یا دوزرانهوهی. ئەگه رمانهوهی ناویک بو ئەم وردهعهیبانه بدوزینهوه، دهی بلین ئەمانه وردهپهلهن. بهلام ئیمه، ئیمهی خویڼهاری سادهدل که شهیدای ئەو پهخشانه جوان و بې وینهیه بووین، بوونی چهند پهلهیهک لهسه رووی خور بهئیراد نازانین.

رهوان ناس له نهزیلهبیژ لهسهتره. دۆن کیشوت ئەوهندهی که قارهمانه، ئەوهندهش کاریکاتور و داوهلی قارهمانه. میشکی شلهقاوه، بهلام ویژدانی بیدار و ئیرادهی بههیز و خیرخوازه. دهرووژی، وهخودهکهوی و بهئیزهکی خوی بیوچان ستهم و خراپه دهکوتی. ناکهوی و نابهزئ مهگه ئەوهی باشر و لیبراوانهتر ههستیهوه. مهغروور و پرشور و گورهیه. ئەوهی که زۆرتری کات رشقهن و سهبر و سهمهریه له بهر ئەوهیه که ئەو یادگاری رابردویه که موری بهتالی و بې کهلکی وی کهوتوو، ههفالی دهخهوماوی پالوانانه که زور درهنگ هاتووته سهه ئەم دنیا پیر و پهپووته. ناچار خوی دهگهل دابونهریت و ویست و پیداویتیهکانی که نه دهتوانی تپی بگا و نه دهتوانی وهریان بگری له دژایهتییهکی ترسناکدا دهبینی. بهو حالشهوه، ئەم چلهکیشه، ئەم کهشیشه، ئەم سهوداسهاری عهدل و داده، له ههموو ههز و خوشییهکانی ژیان، چاوی پویشیوه، دهستی له ژبانی شارنشینیهه لگرتهوه تا بهسواری سوارهبهری شهاری خوی روو له دهشت و بیابان بکا، لهسه دوورتیان و چواررتیان و خوارهکه و پیچهکهی جادهکاندا بۆسه ههلگری و له کهمینی جینایهتکار و خراپهکاراندا خوی مات بکا و عهدل و داد و ناشتی بگه پینیتتهوه سهه دنیا. و ئەو روژهی که تی دهگا تهلاشهکانی بې ههوده بوون و ساویلکانه فریوی خهیاڵ و خهون و ههمی خوی خواردووه؛ دهمری.

ئەم قارهمانه کۆنهساله – که هه چهند چاوی وهک بلێسهی ناگر دهرهوشی ئەسکلیتی

تەق و لەقی پالەوانییە بە ھەر حال شتیکی لە مەرقایەتی دەخویدا ھەیە. راستە کە ئەو، ئەو پالەوانە خێرخوازی و نییەت پاکە لە ساتگەلیکی زۆر بە دەگمەندا تووشی توورەیی و ڤەرھەڵبوون دەبێ و وەک ھەمووی ئێمە، کە ئەو ئەو دەبێ و خۆمان پێ پاناووستی، تا جیگایەک دەچیتە پێش کە مەیتەری بێ ھەبەت ھەبێ ھەبێ کوئە ک کاری دەکا و تەنانت لەو کاتەدا کە قبوولی کردوو مەیتەرە کە لە نۆکەر ییەو بە ھەڵبەتتە پلە و پایە سەرورەری خولق و خووی ناخۆش دەبێ و نیوچاوانی گرژ دەکا. دەگەڵ ئەو ھەبەت ديسان مەرۆڤە و نمونە یەکی تەواوی لە مەرۆڤ ھەبە و ئەگەر عەقڵی تەواو و کە مەیلی نەبێ بە دروستی و باشی عەقڵی خۆی دەکا. زانستییی پربایەخ و ھەراوی ھەبە و تیبیینییەکانی وەک زانایەکی (علم الاخلاق) وایە. ھەر و ھەر زانیارییە سیاسیەکانییی لە ڤادە زانستییی یاساکار و یاسادانە یی کە دایە و ھەر کاتیک لە زینی شیواویدا جادووگەرەکان و سیحربازان و سەر مەشقە پالەوانییەکانی وەک ئامادیس و پلاتتیر و ئەوانی تر لە ئارادا نەبن ڤۆشینی عەقڵی تۆکمەیی خۆی دووبارە دەست دەکەوتتەو.

لەو مەرۆڤانی تر سانکو پانزا مەیتەرە کە یەتی. بە تاییبەتی ئەم پیاو لە لایەنە ناھەزەکانی مەرۆڤانییە کە یەو لە دۆن کیشۆت ئینسانترە؛ تر سەنۆکە، بە تەماعە، زۆر خۆر و نەوسنە، مردووی ھەسانەو و پشوو دانە، دلی دەییوئ باش بخوا و باش بخواتەو و باش بخەوئ و لە راستیدا سێ لە چواری و جوودی سانکو لەو شتانی پێک ھاتوو. بە لأم سانکو کاتیک لە پلەیی دێھاتییەکی سادەو دەبێتە مەیتەری پالەوانتیکی سەرگەردان لانی کەم ئەگەر ئەدا و ئەتوار و ھەستان و دانیشتنی ناگۆڤی فکر و ھەست و سەلیقەیی لە تیفتر و ھەستیارتر دەبن. ئەگەر ئەو خۆی بۆ ژیانن سیاسی بە لایق دەزانی ئایا بە ھەلە ناچی؟ کاتیک لە عالەمی خەیاڵدا خۆی بە حاکم و دەسەلاتداری ئەفریقا دەبینن ھەست دەکا کە ھەزاران نۆکەری قولەزەنگیی ھەبە و سەودا و موعامەلەیان پێ دەکا و وەک قوماشتیکی بازرگانن دەیانفرۆشێ و قازانج دەکا. ئیستا لە ھەمان خاکی ئەسپانیادا، ھەر بەو پیاو دوڤگەییەک، ھەر چەند دوڤگەییەکی بە راستیش نەبێ، بەدەن دەبینن کە چ موعجیزەییەک ڤوو دەدا! چۆن تێ دەکۆشێ بەدای ھەر ستەملیکراویک بگا و دادی ھەر کەس بەدا کە ڤوو لە دیوانی ئەو دەکا. تەنانت شەوانە لە کۆلانی پتەختی خۆیدا دەخولیتەو و گوئ دەداتە دەردە دلی زولم لیکراوان و بەمجۆرە عەدالت و نەزم و ناشتی لە ولاتی خۆی دا جیگر دەکا. ئەم ئەزمونە لە بەرگی دووئەمی داستاندا نیشان دراوە و کاتیک سانکو نە بەھۆی شوڤرشیکەو بە لکو بۆخۆی وان لە دەسەلات دینی جەستەیی خەستە و کوتراوە، بە لأم فکری ئاسوودەییە و

ویژدانی ئارامە. کاتیک گۆڤدریژھە کەیی خۆی لە باوھش دەگرێ، ھەبەت بەستەزمان بۆ ئەو ئارام بەخشی خاترە و ئەو پتیی عەیب و عار نیبە کە بەنانه وشکەییەک کە لە نۆو ئەو ھەموو جەلال و شکۆیی دەگەڵ خۆی ھیناویبەتی، شامی شەو بخوا.

لەو داستانە گەورەیدا زۆرتر لە شەش سەد کەس دین و دەچن و تیک داوین و زۆربلییی بەکەن و پیکەو شەرەندووکیانە، تەواوی ئەوانە وینەییەکی چووک کراوہیی یەک دنیا و یەک نەتەوہن: نەتەوہی بەرەو ھەلدیری تیداچوون لە زەمانی فیلیپ گەلی ئەسپانیادا.

ئەو داستانە تەژی لە دێوانەییە. لە جیگایەک دێوانەییەک وەک «ئانسلیم» کە بۆ ئەوہی لە نەجیبی و ناموس پاریزی ژنە کەیی خاتر جەم بی یەکێک لە نزیکترین دۆستانی خۆی مەجبور دەکا ھەزلێ کردویی دەگەڵ بکا و لە ئاکامی ئەو کەریبەتییی خۆیدا دەمری.

دێوانەییەکی تر لە ولایەکانی «کاردینیۆ» بەھۆی سەرئەگەر و تێن لە ئەوینی خۆیدا پەنای بردووہتە نۆو دیکە زێ و چیا سەختەکانی «سیرامۆنا» و بەقسەیی خۆی ڤووی دەکێوان کردووہ. ئەو شیتە بێ بەندوبارە کاری شیتانە دەکا و بەو نۆو دیکە و دالانەدا ھەلبەز ھەلبەزیەتی و بەزۆر نان و پیخۆر لە شوانە ویڵەکان دەستینن. دێوانەیی تری ھەن وەک «مارسیلی شوان» و «رۆک گیناری» ڤیگر کە حازر نین ھیچ یاسا و ڤیسیایەک و ھیچ نەزم و نیزامی ک ئازادی کردوہەکانیان سنووردار بکا یا ھیلە دیا رەکانی لایەنە ئەخلاقییەکانیان بگۆڤی. ئەوانە برای دایک و بابی دۆن کیشۆتن و وەک ئەو شیتیی لە کەللەیی داوون، بە لأم شیتیی ئەوان تەنیا لە خۆپەسندی و خۆخوازییەو سەرچاو دەگرێ. ئەوان بزاقنیک بۆ چاکە و خزمەت بە خەلک ناکن و تەنیا دەفکری خۆیانندان و خۆخوازی و خۆپەسندن و بەسەر سەر دیانەوئ تا پالوتەیی و تاییبەتمەندی «تیی» خۆیان ڤاڤاڤارن.

مۆریس باردۆن

دهگه ل ئەو نه خزمایهتیت ههیه و نه هاوړی و ههفالی یه کترن، ئیستا که تۆش وهک میرخاسان و گهوره پیاوان گیانیکه ئازاد و سهربه ستت دهچوارچیوهی جهسته ی خوتدا ههیه، ئیستا که له چوار دیواری مالی خوتدا دانیشتووی و پاشاش بهنۆکه ناگری، دهتوانی بی ئەوهی له بهدگویی بترسی یا له پی هه لاگوته ئومیدی پاداشیکت بی، هه چي دلته دهیهوئ له مهر ئەم داستان ه بیلایی.

ویستی من تهنیا ئەوهنده بوو که داستانه کهم سهرتا پیاووت وقووت و بی خشل و زیروزه نه بهری دیاچه و سهرتا و شیعر و پیهه لاگوته که ئەغلب له سهرهتای کتیباندا بهچاپی دهگهیهن^(۲)، بهتوی پیشکش بکه، چون ناچارم بهتۆ بلیم که هه چهند دارپشتن و نووسینی ئەم داستان به کویره وهری و زحمته مهسهر بوو، بهلام هیچ زحمته و ماندوو بوونیک بهقهدهر نووسینی ئەم دیاچهیه که ئەوهتا تۆ دهیخوئینته وه، بۆ من ئەستم نه بوو. زۆر جار بۆ نووسینی ئەم سهرهتایه قه له مم به دهسته وه دهگرت، بهلام چون نه مدهزانی دهبی چ بنووسم قه له مم کهم دادهناوه سهر جیی خۆی. تا ئەوهی رۆژیک که کاغزم له بهر دم پان کردبووه وه و قه له مم له پشت گویم نابوو، ئانیشکم له سهر میزن دا کوتابوو، دم و چاوم دهله پی دهستم گرتبوو، فکر مه وه دهکرده وه که چ بنووسم له نکاو یه کیک له دۆستان که پیاویکی به هۆش و رهزاشیرین و زانا بوو له ده رگا وهژووور کهوت و که منی بهو حاله په ریشان و غه مناکه وه چاوی کهوت ده ليله که ی لئ پرسیم. من که نه مده ویست هۆی داماوایی خۆمی لئ بشارمه وه، پیم گوت چت لئ بشارمه وه، ده مهوئ سهرهتایه ک بۆ داستانی دۆن کیشۆته کهم بنووسم، بهلام ئەوهنده ناهومید بووم که لئ براوم وازی لئ بینم و له مه و دوا باسی ئازایه تی ئەو پاله وانه نه جیه نه هیتمه سهر کاغز. له ناخری دا گوت:

«تو چۆن دهتهوئ که من له داوهری و بیرورای ئەم داوهره پیر و کۆن سالا که پیتی ده لئین «جه ماوه ری گشتی (عامه)» نه ترسم. داوهریک که چون بیینی من پاش چهنای چهن سا ل بیدهنگی و له بییری خه لک چونه وه ئەم رۆ به باری پیری و زوره انیه وه^(۳) به ئەفسانه یه کی وشکی وهک پووش و په لاش هاتوومه ته ناو مه دیدان که داستانه کهم سه بک و داهینانی تیدا نییه و په ند و مه ته ل و قسه ی خۆشی تیدا نابیندری. نه بابته و شی کردنه وه یه ک له

۲- له سهدی شارزه و سهرهتای سهدی هه قده له ئیسپانیا و فه رائسه دا باو بوو که ئاسه واری

نوسه رانیان به شیعر و پی هه لاگوته بلاو ده کرده وه. (مؤریس باردو ن)

۳- سپروانتیس کاتیک له سالی ۱۶۰۵ دا به شی یه که می دۆن کیشۆتی بلاو کرده وه ۵۷ سا ل له ته مه نی رابردبوو. (مؤریس باردو ن)

دیباچه

ئهی خوئنه ری بی خه م و خه یال، ئەگه ر پیت بلیم ده مویست ئەم کتیه که له جیکه ی منالی قه ریحه ی منه ئەوهنده جوان و به رچاو و ته ژی له فکر و مانا بی به جۆریک که له و دنیا پان و به رینه دا وینه یه کی ده ست نه که وئ، بی ئەوه ی سوئندت بۆ بخۆم، باوه ریم پی بکه، به لام مه خابن که من نه متوانی له یاساکانی سروشت که به پپی ئەوان «گیا له سه ر پنچ خۆی ده روئته وه» سه رپیچی بکه م. له بهر ئەوه، قه ریحه و سروشتیک له و چه شنه که من هه مه و هه تا بلای نه زۆک و وشکه، بی جگه له داستانی کوریکی کز و لاوز و ته ق و ره ق و سه رلیشتیوای ته ژی له بیروکه و فکری سه یر و سه مه ره ده پتوانی چ شتیک بینته سه ر دنیا؟ کوریک که ته نیا له شوئینکی وهک زیندان که جیکه ی هه موو ناله باریه که و گۆره پانی هه ر چه شنه ده نگویه کی نامبار ه که، ده پتوانی بیته سه ر گۆره پانی هه بوون؟ ئاسووده یی و بی غه می و مالیکی ئەمین و رازا وه بی و جوانی ده ست و سه حرا و دیمه نی ئاسمانی ساف و زه مزه مه ی ئاوی کانیاوی کوئستانی زه نویر و ئارامی فکر و رۆح هه موو ده ست به کارن تا نه زۆکترین خوا وه ندانی زه وق و شیعر و هونه ر ئاوس بن و میوه و بهر و به ره مه کی وا به و دنیا ئاره زو مه ند و سه و داسه ره پیشکش بکه ن که بینه هۆی شادی و په زامه ندی ئەو. زۆر وا هه یه که باوکیک منالیکه دزیوی بی به ری له هه موو گه وریه یی و هونه ریک ده بی. خۆشه ویستی باوکانه کاریکی وا ده کا باو ک چاوی له ئاست ئەو ناحه زی و عه یب و عارانه بقو وچیئ، به پیچه وانه، ئەو عه یب و عارانه به هونه ر و سیفه تی په سند و نیشانه یه کی ئاشکرا له هۆش و وشیاری له لای دۆستان دا بنی. من هه ر چه ند به رواله ت باوکی دۆن کیشۆتم^(۱)، به لام له راستیدا هه ر به نیو باوکی ئەوم، نامه وئ که به شیوه ی عورف و عاده تی رۆمیان، یا وهک هیندیکه تر، له تۆ ئەی خوئنه ری عه زیز، به چاوی به گریان ه وه داوا بکه م تا عه یب و عاره کانی ئەم زارۆکه ی من دا بووشی و له که موکۆریه کانی بیووری. ئیستا که تۆ

۱- وهک له دوایدا ده بیینن وهک مه ولای رۆم که دیوانی غه زه له کانی به ناوی شه مسی ته وریزی هۆنیو ته وه، سپروانتیس زی کتییی دۆن کیشۆت وهک ئاسه واری که سیکه تر ده ناسینی، به لام گو مان له ودها نییه که نووسینی خۆیه تی. (مه مه د قازی).

كتيبه كه تدا ناويك له رووباري تاژ بيته گوږي و ئه وهتا له سهر ئهم رووباره باسيكي دوور ودرېځ هه هيه كه ده تواني وهك خوي نه قلى بكه: ئهم رووباره به ناوي يه كيك له پاشاياني كه و ناراي ئه سپانيا ناوزه د كراوه. له فلان شوينه وه سهر چاوه ده گري و هه لده ستې و پاش ئه وه قه لا و بورج و بارووي ليس بوني تيراو كرد له فلان شوين ده رږي ته نيو ئوقيانوس. ده لين ئهم رووباره خيزي زيرين ده گه ل خوي ديني و هتد....» نه گه ر ويستت باسي دزان بكه من داستاني كاكووس^(١٤) باش ده زانم و ناماده م بو توئ بنووسمه وه. نه گه ر باسي ژناني به دكاره يه، نه وه تا كتبي ئوسقوف مؤندونؤ^(١٥) بخوينه وه كه داستاني لاميا Lamya و لايدا Layda و فلورا Flora به تو به ئه مانه ت ددها و نه گه ر باسي سته مكاراني بېبه زه ت كرد، شاعيري گه وره ي روم نوويد^(١٦) سته مكارايكي وهك ميده^(١٧) ت

١٤- كاكووس Cacus به پتي نه زيله كو نه يونانيه كان دز و ريكريكي زور به سام و هه يبه ت بوو كه له غاريكي تاريخ له چياني ئاوتينا نيشته جي بوويوو. كاكووس هه يكه ليكي زلام و ره شيد و ترسناكي بوو و ئاوري له زاري دههاته دهر. كاتيكا هيركوول پالواني به ناوانكي يونان له خه ودا بوو، كاكووس چوار گاي لي دزي و بو ئه وه ي هيركوول پي نه زانتي و له شوين پتي و گايه كانرا نه زانتي بو كوئ ربه چيچك دراون، پاشه و پاش گايه كي به ره و ئه شكه وت برد. هيركوول له بوږي گايه كانرا به ره و غاره كه چوو و ده گه ل كاكووس تيك به ربوون و سهره نجام دزه كه به ده ستې هيركوول خنكا و له ناوچوو. ئهم شه ره يه كيك له جوانترين به شه كانې ئه نه ئيد Enéide كاري ويرژيل شاعيري به ناوانكي رومييه. (محهمه قازي)

١٥- ئوسقوف Mondonedo به ناوي ئانتونيؤ دؤ گه وارا Antonio de Guevara «١٥٤٥ - ١٤٨٠» له يه كيك له نامه كانې خويدا به سهرهاتي سهرنجراكيشي ئه و سئ ژنه حيزه، ياني Lamia و - lay- Flora و نووسيوه. (مؤريس باردون)

١٦- ئوويد Ovide شاعيري رومي «٤٣ي پيش زاين - ١٧ي پاش زاين» ويژه واريكي ناو به دهره وه و له دوستانه نزيكي هؤراس و ويرژيل و شاعيرانه گه وره ي روم بووه. ئهم شاعيره مه زنه له پيشدا خو شه ويستي قهيسه ري روم بوو، به لام سالي ٩ي زاياني به هوكاريكي نامه علومه وه نارديانه مه نفا و له وئ مرد. له ئاسه واره كانې ئه و «مه سخ» و «فه ني ئه وين» ده توانين ناو به رين. ١٧- ميده Médée كچي پادشاي كوئشيد و ژنيكي سحر باز كه ده گه ل ژزون Jason سه روكي قه بيله ئى نارگونؤ Argonautes هه لات. ئهم ژنه به پتي ريوايه ته كانې ئوستوروه ي يوناني خه سووي خوي به زه بري سحر و جادوو جهل كرده وه، به لام چون پاش ماوه يه ك ميده كه ي به جي هيشت، زور دهره لېبو و به توله ي ئهم كاره، سه ري مناله كانې بري، ئه و داستانه ناوه روكي يه كيك له شيعره كانې ئوويدي پيك هيناوه و «ئوري پيد» شاعيري گه وره ي يونانين تراژيديه كي له سه ر خولقاندوه. (محهمه قازي)

پي ده ناسيني، نه گه ر قسه ش له سه ر ژناني جادووه گره هؤمير يه كي وهك كاليسؤ^(١٨) و ويرژيل كه سيكي وهك سيرسه ي^(١٩) هه ي. نه گه ر داستاني سهرداراني ئازا و نيو به دهره وت مه به ست بي ژوول سپزار له كتبي «ليكدانه وه كان»^(٢٠) نموونه ي وهك خوي، وهك پلؤتارك^(٢١) و هه زاراني وهك ئه سكه ندره ت پي نيشان ددها. نه گه ر به ته وئ قسه له دلداري و ئه وين بكه ي هه ر ئه و نه ده چوار وشه ي ئيتالييي بزاني له كتبي ليئوني عيبريدا^(٢٢) و وه نه دي دلته بخوازي بابته ي جور باجور هه يه و نه گه ر بو ئهم ليكولينه وه يه بيت خو ش نيه بجيته ولا تي بياني له ولا تي خو ت يه كي وهك فؤنسك^(٢٣) و كتبي «خواپه رستي» ي ئه وت به ده سه وه يه كه له ودا هه ر چي به وئ له مه ر خو شه ويستي و ئه وين بو تو و بالاتر له توش ده ست ده كه وئ. كورتي بېرمه وه، هيچ كاريك له وه ئاسان تر نيه كه ئه و ناوانه ي من باسم كردن توش باسيان بكه ي يا ئهم نه قل ونه زيلا نه ده كتبي خو تدا بيني و به لام كاري دابن

١٨- كاليسؤ Calypso ژنيكي جادووه گه ر و يه كيك له قاره ماناني ئو ديسه ي هؤميره. ئهم ژنه ئوليسي پالوان و پاشاي يوناني له جزيره ي خويدا وه رگرت و هوت سالي به ختوي كرد. (محهمه قازي)

١٩- Circé ژنيكي جادووه گه ري خاوه ن ده رتيكي گه وره يه له ئوديسه شاكاري هه رتمه ي هؤميردا. ئاشكرا نيه به چي سپروانتيكس وهك پالوانكي ئاسه واري ويرژيل باسي ده كا. له وانه يه ويرژيليش باسي ئه و ژنه ي كردي، به لام ئه وه ي سه لينراوه ئه وه يه كه سيرسه له ئوديسه ي هؤميردا هه يه و له و كتبه دا نه قل كراوه كه كاتيكا ئوليس ده گه ل هاورپتيان گه يشته دوږگه ي سيرسه ئه و ژنه سحر بازه شه ره بتيكي سه بري دهرخوارد دان كه هه موو بوون به به راز. ئوليس ناچار كاريكي كرد كه ئه و ژنه دلې پي دؤراند و له ئاكامدا هاورپته كانې ديسان بوونه وه به ئينسان.

٢٠- ليكدانه وه كان les Commentaires كاري سپزاري قهيسه ري روم كه له مه ر بيره وه ري ميژووييه كانې خوي له شه ره كانې «گول» و شه ره ناوخوييه كانې روم نووسيويه. «سه ده ي يه كه مي پيش زاين»

٢١- پلؤتارك Plutarque ميژوونوسي يوناني. «له دايبووي ٤٥ تا ٥٠ي زاياني و وه فات ١٢٥ زاياني»

٢٢- Léon Hébreu خاخام و مالي پورته قالي كه پاشان له شاري وينيز كاري پزيشكيي كرده پيشه. ئهم كه شيشه عيبريه، ده وروبه ري سالي ١٥٢٠ كتبيكي به ناوي «وتوويژي دلداري» بلاو كرده وه. (مؤريس باردون)

٢٣- Fonseca «پيدرو» زاناي عيسه وي و فيلسوفي پورته قالي كه به ئه ره ستوي پورته قالي ناوانگي رويشتوه. «١٥٢٨ - ١٥٩٩» (محهمه قازي)

کردنی یادداشت بۆ پهراویز و کوډتایی، بۆمن بهجی بهیلله. من بهلینی ددهم که پهراویزهکان پر که مه وه و چوار لاپهړهش بۆ کوډتایی بنووسم.

ئیسټا با بگهړیینه وه سهر بردنی ناوی ئه نووسهر و دانه رانه ی له کتیبه کانی تر دا ناویان ده بن، به لام کتیبی تۆ ئه وه ی نییه. چاره ی ئه م گرفته ش به راستی زور ئاسانه. یانی ته نیا ده بی یه کیک له و کتیبانه که ناوی هه موو ئه نووسهر و دانه رانه ی به وه ی خوت تیدا هه یه و به پیتی ئه لف و بی ناوی هه مووانی تیدا هه یه وده دست بخی، جا ئه گهر خه لک تى گه یشتن که تۆ درۆت کردووه ئه م نووسه رانه ه یچ فایده هه کیان بۆ تو نه بووه غه می پی ناوی. رهنه گه هیندی ساویلکه ش په یدا بن که وا تى بگهن تۆ به راستی له نووسینی داستانی جوان و بی وینه ی خۆتدا که لکت له وان وهر گرتوووه. ئه گهر ئه نو پیرسته درپژه ه یچ سوډیکی نه بی لانی که م ئه م فایده هه ی ده بی که سام و هه یبه تیک بدا به کتیبه که ت. ئه و جار کى هه یه له وه بکۆلیته وه بزانی تۆ له ئاسه واری ئه وان که لکت وهر گرتوو یا نا؛ ئه وه ش با بلیم من پیم وایه کتیبی تۆ چکوله ترین نیازیکى به و شتانه نییه. چون کتیبه که ی تۆ سه رتاسه رى جنى و سووکایه تیبه به کتیبه پاله وانیه که کان» که هه رگیز ئه ره ستوو و سیه سرۆن که مترین ناگاداریان لی نه بووه و سین بازیل وشه یه کی له و بوارانها به سه ر زارایدا نه هاتوو و ه یچیان ئه م کتیبه پاله وانیه یان نه دیتوووه. له لایه کی تروه، مه گهر داستانه سه رسوریه نه ره کانی کتیبی تۆ ه یچ وچوونیکیان ده گه ل راستیه که کانى زانست و بینراوه کانی ئه ستیره ناسیدا هه یه؟ پتوه ر و پیوانه ئه ندازه ییبه که کان و ده به رچا وگرتنى قاعیده و بنه ماکانى مه عانی و به یان چ سوونیکیان بۆ کتیبی تۆ ده بی؟ ئاخه مه گهر کتیبی تۆ ده یه وئى به تیکه لآو کردنی باسه ئینسانیه که کان و حکمه تی ئیلاهی که سیکی بکاته مه سیحی؛ له حالىکدا وه ها پیکهاته یه که به پیتی قاعیده ده بی هه ر جوړه مه یل وخوازیک بۆ مه سیحیه ت رهد کاته وه. لاسا کردنه وه ی نووسه ران ته نیا ده بی له روانگه ی شیوازی نووسه رانه وه ئه نجام بدرئ و هه ر چه ندی ئه م لاسایى کردنه وه یه ته واوتر بی، کتیبی تۆ له که مال نزیکتر ده بیته وه. که و ابوو ئیسټا که کاره که ی تۆ ئامانجی له ناوبردنى بایه خ و قورسایى و کار تى کردنی ئه و کتیبه پاله وانیه یه چ پیویسته به وه ی که له کورته قسه که کانى فیلسوفان و په ند و رینویینی کتیبی ئاسمانی و خه یال هؤندنه وه ی شاعیران و وه عز و خیتابه ی خه تیبان و باسی موعجیزه و کارى نه کردووی پاکان و خاسان سوال بکه ی؛ تۆ ته نیا حه ولی ئه وه بده نووسراوه که ت ریکوپیک و یه که دست و قسه کانت پوون و راستنگویانه و به جی و رسته کانت خوش ئاهنگ و داستانت شادی هینهر بی و هه ر چى به زهینت دا تى

ده پهرئى به جوانترین شیوه بیخه یته بهر هه ست و فکره کانی خۆت بی پیچ و په نا ده به ردهنگ بگه یه نی. ههروه ها حه ول بده به خویندنه وه ی داستانه که ت سه ر به قوړ و ده پیکه نین بکه وئى و ساویلکه هه ست به ماندوویی نه کا و زیره ک و زانا بۆ دا هینهر یی تۆ ئافه رین بنیډی و پیاوی به فیز و ئیفاده سووکایه تی پی نه کا و مروڅی تیگه یشتوو ناچار بی ستایشی بکا. به تايه تی له ناو بردنی داووده زنگای له رزوک و بی بناغهی کتیبه پاله وانیه که کان که هیندی لیدان بیزارن و جه ماوهریکی زۆر تر پیدان هه لاده لین هه موو دم بکه یته ئامانجی سه ره کی خۆت. چون ئه گهر بتوانی ئه وه بکه ی کاریکى زۆر گه وره ت کردووه.»

من له بیدهنگیه کی ته واودا، گویم دابووه قسه کانی ئه و دۆسته م و ئه وه ی گوتی وه ها له سه ر له وحى بیروپروام نه خش بوو که بی زیادوکه م هه موویم به لآوه مه نتیقى و دروست بوو، تا ئه و جیگه ی که برپارم دا ئه م دییاجه و سه ره تايه ی پی برازینمه وه. دییاجه یه که که ئه ی خوځنه رى ئازیز، ده ودا، تیبینى و کارزانی دۆستی من و به خته وه ریه که که له دیداری رآوژکاریکى ئاوا به نسیبى من بوو و سه ره نجام ئه و رهامه ندیه ی که تۆ خۆت له ساده یی و یه که ده ستى و بی پیچ و په نایى داستانی دۆن کیشۆتى پاله وانى ناودارى مانشدا ده ستت ده که وئى، ده بیندین. پاله وانیک که ته واوى دانیشتووانى ده ستى مونتیل Montiel له سه ر ئه و بریوايه ن که سالانىکی زۆر و دووردریژه عاشقیکی له و ده رویش مه سله کتر و پاله وانیکى له و ئازتر، له و هه ریمه دا نه هاتووته سه ر دنیا. من ناخوازم ئه و خزمه ته ی دناساندى پاله وانیکى ئاوا به ریز و شه ریف دا به تۆم کردووه زۆر تر له وه خۆمى پتوه هه لکیشم و منه تبارت بکه م، ده گه ل ئه وشدا له وه ی که ئیوم ده گه ل سانکۆ پانزای به ناویانگ، مه یته رى پاله وان، پیک ناساندووه ده مه وئى ئه مه گناس بی، چون من له سه ر ئه م بریوايه م که ده جوودى ئه و مه یته ره ئازیزه دا ته واوى ئه و هونه ره زه ریفانه ی ده کارى مه یته ریدا ده و کتیبه پاله وانیه یان نه دا لیره وه وئى و پچرپچر باس کراوه، هه موویم بۆ تۆ کو کردووه ته وه. له کوډتاییدا هیوادرم خودای مه زن له شیکى ساغ به تۆ بدا و منیش له بیر نه با ته وه. ئامین!

که ئاماده بوو، بیداته ده‌ست که‌بیانوی مالّ و خوشکه‌زا می‌رمن‌دله‌که‌ی تا ئه‌وه‌ندی دلّیان دمه‌خواری به‌شه‌ق تیی هه‌لده‌ن و که‌له‌که‌ی کون بکه‌ن.

سه‌ره‌نجام کاتیک عه‌قلی خۆی به‌ته‌واوی له‌ده‌ست دا و عیلاجی نه‌کرا، سه‌یر و سه‌مه‌رتین فکریک که تا ئیستا به‌میشکی هیچ دیوانه‌ک له‌عالمدا تی نه‌په‌ریوه، هاته می‌شکی ئه‌و. هاته سه‌ر ئه‌م پ‌روایه که پ‌یویسته بو پاراستن و په‌ره‌پیدانی شه‌رافه‌تی زاتی خۆی و بو خزمه‌ت به‌ولاتی خۆی بیته «پاله‌وانی سه‌رگه‌ردان» و به‌ئسپ و چه‌کی خۆی هه‌موو شوینیکی ئه‌م جیهانه بخاته ژیر رکیتف و به‌دوای م‌جاهه‌رایاندا بگه‌رێ و ئه‌وه‌ی ده‌ کتیباندا خوتیندبوویه‌وه به‌کرده‌وه ئه‌نجامیان بدا و له‌هه‌ر جینگایه‌ک تووش هات ده‌گه‌ل زولم و بیدادی به‌ره‌نگاری بکا و ئه‌وه‌ند ده‌گه‌ل سه‌رینه‌ران و پ‌یکراو و مه‌ترسی و هه‌نگامه‌ی جورا‌جور رووبه‌روو بیته‌وه که به‌تیکشکاندن‌یان و زال‌بوون به‌سه‌ریاندا ناویانگی ئه‌به‌دی و ده‌سته‌ت بینێ. ئه‌و بی نه‌وايه مالیخولیاییه هه‌ر له‌ئیستاوه له‌دنیا‌ی خه‌یا‌لدا ده‌یدیت که زۆری باسک و باهوێ که‌وتووته به‌ر سه‌رنج و ستایشی ئی‌مپ‌راتوری ته‌رابووزان. له‌و عالمه‌ شیرین و خه‌یا‌ل پلاوه‌ خو‌شانه‌دا به‌هه‌رمه‌ ده‌ست به‌کاربوو تا به‌زوت‌ترین کات هه‌وه‌سه‌کانی ده‌کار بینێ.

پیش هه‌موو کاریک ده‌ستی کرد به‌خاوین کردنه‌وه‌ی زری و کلا‌وخو‌وده (*) ژه‌نگاوی و له‌ به‌ریه‌ک هه‌له‌وه‌شاوه‌کانی باوک و باپیران که سه‌دان سال بوو دیرو ده‌ویدا که‌وتبوونه‌وه و ژه‌نگ و ژار و توژ و خۆلی ده‌وران‌یان لی نیشتبوو و له‌بیر چوو بوونه‌وه. هه‌مووی شو‌ردن و خاوتنی کردنه‌وه و ژه‌نگی لی سوونه‌وه و ساغی کردنه‌وه. به‌لام تی گه‌یشت که ئه‌و لی‌باسی شه‌ره‌ شتیکی گرینگی که‌مه. ئه‌ویش کلا‌وخو‌وده‌که‌ی بوو که ته‌پله سه‌ره‌که‌ی نه‌ما‌بوو. ئه‌وجار به‌سه‌لیقه‌ی خۆی ئه‌و ناته‌واوییه‌ی وه‌لا‌برد یانی به‌مقه‌ببا به‌شی ته‌پله سه‌ری کلاوه‌که‌ی ساغ کرده‌وه و بوو به‌کلا‌وخو‌ودی‌ک که به‌روا‌له‌ت هیچ جیا‌وازیی ده‌گه‌ل کلا‌وخو‌ودی راستی نه‌بوو. ئه‌وجار بو ئه‌وه‌ی بزانی کلا‌وخو‌وده‌که‌ی مه‌که‌م و توکم‌یه‌ و ده‌به‌رانبه‌ر زه‌بری شمشیری دوژمناندا خو راده‌گرێ یا نا شمشیری له‌کالان ده‌رک‌یشا و دوو زه‌بری به‌هیزی له‌کلاوه‌که‌دا و هه‌ر به‌زه‌بری یه‌که‌م زه‌حمه‌ت و کویره‌وه‌ری ئه‌و سه‌وته‌یه‌ی به‌بادا‌چوو. تیکشکانی کلا‌وخو‌ود به‌و ئاسانییه پاله‌وانی تووشی په‌ژاره کرد و

۳۸- Pietro Gonela ده‌ل‌قه‌ک و گالته‌بازی ده‌رباری دووک بۆرسۆ دۆ فرار «سه‌ده‌ی پازده‌م» -duc bor so de ferrare که بارگینیکی چه‌مووش و سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی هه‌بووه و بووه‌ته هۆی گالته‌ج‌ار و ئه‌فسانه‌ی پ‌ر له گالته و پیکه‌نین.

دیسان بو سازکردنه‌وه‌ی کلا‌وخو‌ودیکی قایمتر ده‌ست به‌کار بووه‌وه و ئه‌وجار ته‌سمه‌ی باریکی ئاسنی تی هه‌لک‌یشا و له‌مه‌که‌م بوونه‌که‌ی دنلیا بوو و بی ئه‌وه‌ی نا‌قی بکاته‌وه، وه‌ک کلا‌وخو‌ودیکی لیه‌داری (*) پاله‌وانی ده‌گه‌ل شتومه‌کانی خست.

پاش راپه‌راندنی ئه‌م کاره، ئه‌وجار رویشته لای بارگینه‌که‌ی، هه‌ر چه‌ند بارگینه‌که‌ی به‌مه‌قه‌سه‌ت گوشتی لی نه‌ده‌گیرا و له‌ئیسک و پ‌یستیکی ره‌ق و وشک هه‌لاتوو به‌ده‌ر شتیکی تر نه‌بوو، له‌ئسپ گونله (۳۸)ش کزو که‌نه‌فتتر بوو به‌لام له‌ به‌ر چاوی پاله‌وان نه‌ بو‌سفاله (۳۹) ئه‌سپی ئه‌سه‌کندهر و نه‌بابیه‌کا ئه‌سپی سید هیچ‌کام نه‌ده‌گه‌یشته ئه‌سپی ئه‌وو توژیان نه‌ده‌شکاند. چوار روژی ته‌واو خه‌ریک بوو تا نیوکی شیاو بو ئه‌سپه‌که‌ی بدوژیته‌وه و له‌ به‌رخو‌یه‌وه ده‌یگوت «چۆن ده‌بی پاله‌وانی‌کی ناوداری وه‌ک من ئه‌سپه‌که‌ی ناویکی خۆشی نه‌بی» هه‌ر به‌و هۆیه‌وه تی کوشا ناویک بو بارگینه‌که‌ی بدوژیته‌وه که نیشان بدا ئه‌و حه‌یوانه پیش ئه‌وه‌ی بیته نیو جیهانی پاله‌وانانی سه‌رگه‌ردان چ بووه و ئیستا چییه. له‌لایه‌کی تروه‌عه‌قل حوکه‌می ده‌کرد که چونکا خاوه‌نه‌که‌ی بارودوخی خۆی گۆریه‌وه ده‌بی ئه‌ویش ناوی بگۆرێ و ناویکی شکۆمه‌ند که ده‌گه‌ل باری ئیستای یه‌ک بگریته‌وه بو خۆی دیاری بکا. ئه‌وه بوو که پاله‌وان پاش ئه‌وه‌ی ده‌یان ناوی ده‌زه‌ینی خویدا هیتا و برد، تیکی هه‌ل‌شیلان و کورت و درێژی کردنه‌وه، سه‌ره‌نجام له‌سه‌ر ناوی رو‌سینانت (۴۰) ساغ بووه‌وه. ئه‌و ناوه‌ی زۆر به‌لاوه جوان و شکۆدار و خو‌ش‌هاه‌نگ بوو. ئه‌م ناوه ده‌یگه‌یاندا که ئه‌سپه‌که‌ی ده‌پیتشا چ بووه و ئیستا چییه و چۆن بووه‌ته خو‌شبه‌زترین ئه‌سپی جیهان.

کاتیک پاله‌وان له‌دیتنه‌وه‌ی ناویکی باش بو ئه‌سپه‌که‌ی رزگاری هات و حه‌ساوه ئه‌وجار ویکه‌وت (*) که ناویکی شایسته‌ش بو خۆی هه‌لی‌ژیری و هه‌شت روژی ته‌واویش به‌مجوره تیپه‌ر بوو و له‌کو‌تایی ئه‌و چه‌ند روژه‌دا لی برا (*) ناوی خۆی بنی دۆن کیشۆت. وه‌ک ده‌لین هه‌ر لی‌ره‌وه‌یه که نووسه‌ران رایان ده‌ربریه‌وه که نازناوی پ‌یشووی پاله‌وان کی‌کرادا بووه نه «کرادا» که هیندیک که‌س ویستوویانه به‌دیترا‌نی بقبو‌لین (۴۱).

۳۹- Bucephale ئه‌سپی به‌ناویانگی ئه‌سه‌کندهری مه‌کدونی. زۆر ئه‌سپکی سه‌رک‌یش و یاغی بووه و ئه‌سه‌کندهر له‌چاخی لاوه‌تیدا ئه‌وه‌ندی به‌ره‌و روژ هیتا و برد تا رام بوو.

۴۰- Rossinante له‌دوو واژه‌ی رو‌سین به‌مانای بارگین و ئانت به‌مانای «پ‌یشوو» دروست کراوه. مانا‌که‌شی ئه‌وه‌یه که ئه‌و حه‌یوانه ده‌پیتشا بارگینیکی مرده‌لو‌خه‌ بووه و ئیستا له‌هه‌موو ئه‌سپان چاپووک و خو‌ش به‌زتره.

۴۱- کیشۆت یا کی‌گزۆت له‌زبانێ ئه‌سپانیاییدا به‌و زرتیه‌گوتراوه که رانی پاله‌وانی =

بووه. به تايهتي ئهوكاتهي كه يهكيكيشي ديتهوه كه ناوي دلبهري جانانهي خوئي بهسهرداپرئ. ئه دلبهره وهك دهركهوتوه ژنه ديهاتييهكي جوان و سهحت سووك بوو كه له گوندپكي نزكي گوندهكه ي دۆن كيشۆت دهژيا و نهجيب زادهي مازمانيي خوئسي دهويست، بهلام كيژهكه هيچ كات بوئي ئه ئهوينهني نهكرد و هيچ كات سهرنجي بهئوويندارهكه ي نهدايوو. ناوي ئه ژنه «ئالدۆنز لۆرينزۆ» بوو. Aldonza Lorenzo. هه ئه ويش بوو كه دۆن كيشۆت ناوي خاتووني بي هاوتاي ئارهزووهكاني خوئي پي بهخشي. ئه وچار كه خهريك بوو ناويكي بو بدۆزئتهوه كه دهگه له ناوي خوئي يهك بگرئتهوه و له هه مانكاتيشدا كه سايهتيي خاتوونيكي خاوئن شكۆي تيدا رهنك بداتهوه، ناوي نا دولسينه دتۆيۆزۆ Dulcinee de toboso چونكه زيدي ئه ژنه «تۆيۆزۆ» بوو. ئه و ناوه له روانگه ي پالنه وانهوه بهئاههنگ و پر واتا بوو، بي وينه و سهرفيرازانه بوو. ويرا ي ئه وش وهك هه موو ناواني كه سوكارهكاني كه خوئي بوي ديارى كردبوون جوان و پرمانا و گؤيا بوو.

ئه وچار كه وهبيري هاتهوه ئامادي سي نهبز و دلاوهر تهنيا به ناوي ئاماديس رازي نهبووه و ناوي نيشتيمانه كه شي رهگه له خستوووه تا ولاتي خوئي نيوبه دهرهوه بكا و به خوئي گوتوووه ئامادي سي گؤلي^(٤٢) ئه ويش وهك پالنه وانتيكي خاوئن شكۆي ناودار ويستي ناوي ولاته كه شي به داوي ناوي خوئيدا بيئي تا ببئته هوي ناوه دهر كردن و شكۆمه نديي زيدي و نيشتيمانى خوئي و به مجۆره ناوي «دۆن كيشۆتي مانشي» بو خوئي هه لپژارد.

ئه وچار پاش ئه وه ي دۆن كيشۆت زيپكه ي خوئي خاوپن كردهوه و له كلاوه تي كيشكاوه كه ي كلاوخوئديكي ساغي دروست كردهوه و ناويكي بو بارگينه مرده لۆخه كه ي هه لپژارد و بو خوئيشي وهك نوئ ئاينان ناويكي تری له خوئي نا، متمانه ي پيدا كرد كه ته نيا ئه وهنده ي ماوه كه خاتوونيكي له ولا و وهري كه وئ و دلدارى دهگه له بكا و ئيتر له هيچي كه م نابئ، چون، به پرواي ئه و پالنه وانی سه رگه ردان به بي خاتوونيكي و ئه وين و دلدارى وهك دارى بي بهرگ و به ر يا له شيكي بي گيان و ابوو. له م پرووه وه به خوئي ده گوت: «ئه گه ر به كه فه ره ي گونا هه كانم يا به رينويني ئه ستيره ي به ختم، رۆزئيك له رۆزان ده گه له ديويك روويه پروو بم – هه ر وهك زۆر جار بو پالنه واناني سه رگه ردان ديته پئش – و به يه كه م زه برى شمشير شه ققه ي بكئشم يا به سه ري دا زال بم و به چۆكي دا بينم و ناچارى كه م له به رم بپارئته وه ئايا با شتر ئه وه نييه كه دل به ريكم هه بي و ديوه كه ي به رسمى ديارى بنيرمه خزمه ت ئه و تا برواته ئه نده روون و به سه ر پئي خاتووني دل به رم دا بكه وئ و به لاله نه وه و پارانه وه بلئ: «من كاراكوئليامبرؤي^(٤٣) ديؤ فهرمانه وه ي دوپگه ي مالين درانيام كه پالنه وانی ده تاري ف نه ها توو، دۆن كيشۆتي مانش، منى ده نه به ردئكي ته ن به ته ندا به زان دووه و ئه مري پئ كردووم بگه مه خزمه ت به ريزتان تا ئه و خاتوونه زۆر جوانه هه رچي ئه مر بكا هه روا بكه م» واي كه پالنه وانی خيرخوازي ئيمه، پاش ئه و گوتنه به نرخه چه نده شادمان و كه يف خوئ

= داپۆشيوه. به بۆچوونى كۆلمانسۆن «١٨٢٧»، سيروانتيس له بهرئه وه ئه م ناوه ي داوه به قاره مانى داستانى خوئي تا هه م ده گه له ئهركى تازهي پالنه وان ريك بيته وه و هه ميش پاشگري «ote» ده زاراره ي كاستيليدا به داوي ناوي شته كاندا دي و ماناي پيكه نيني و به كه م زانينيان پئ ددا و ويستوو به بم جوړه پالنه وانه كه سووك بكا و بيكاته گالته جار. كيگزا دا به شه ويلاكه ده لئين و كزا دا ناوي موربه ايكي تايبه ته كه په نيري شي تيكل ده كهن. (مؤريس باردۆن)

٤٢ – گۆل به ولاتي فه رانسهي ئه وړو گوتراه. (وهرگنر)

٤٣ – Caraculiambro ئه م واژه يه مانايه كي پيس و خراپيشي هه يه كه له گوتنى چاوپوشى ده كه م. ته نيا ئه وهنده ده لئيم كه «كارا» به ماناي رووخساره. (مؤريس باردۆن)

وابوو كه بنهماو سه ره تاي كار هساتخوازي دهو كارهدايه.

شه رخوازي تازهكاري ئيمه ههروا كه بهريگا دا تى دهپهري دهگه ل خوى قسهى دهكرد و دهگوت: «شكم دهوده نيه كاتيک له داهاتودا ميژووى هونەر نوينيهكانى بلاو بيتهوه، ئه و زانايهى كه ئه و ميژووه دنوويسي له و جيگايهى كه باسى بهكهم دهركهوتنى من دهو بهره بهيانينه دا تۆمار دهكا ئاوا دنوويسي: «هيشتا فيبووسى»^(٤٤) قژ زيپين، بسكى زيپينى خوى بهسهر پانتايى زهوى پان و بهريندا بلاو نهكردبووه و بائنده ههزار رهنگ و خوئش چريكهكان بهچهنكي خوئش ئاوازي زباني گوياي خوئيان و بهئاههنگ و نهوايهكى دلبيزين، ههلاتنى سپيدهى گولرهنگيان، كه له نوين و باني ميتردى ههسوودي خوى دهرپهريوه و له بهرزابى شانشينهكانى ئاسووه رووى بهرهو مانش بهئادهمزاده خاكيهكان نيشان دهدا دهر نهبريوه و مرؤقه خاكيهكان دروود و سلأوى خوئيان پيشكاش نهكردبوو كه پالئوانى ناوار دۆن كيشوتى مانش له خهوى ناز ههستا سوارى ئهسپى خوئش بهزى خوئى، روئسينانت، بوو و ريگهئى خوئى بهدهشتى كوئن و ناسراوى «مونتيل» دا گرته بهر...» و بهراستيش ههردو دهشتهدا بوو كه دۆن كيشوت بهرهوپيش داژوا.

ئهو پاشان ئاواي دريژه بهورتهورتهكانى دا «ئهى چاخى مبارهك و ئهى سهدهى پيروژ كه داستانى نهبرد و ئازاويهتيهكانى من ده تۆدا ئاشكرا دهبن، داستانيك كه شايانى ئهويهيه لهسه لهوچى زهرد بنوووسى، لهسه بهردى مهرمهپه ههلهكهندي و لهسه چيو ئازن بكرى تا ده بيرگهئى بهرهكانى داهاتودا بو ههتاهتا بمينيتتهوه. ئهى زاناي سيحركار كه دهستى تهقدير ئهركى نووسينهوهى ميژووى سهرسورهئنهري ژيانى منى پى ئهسپاردوى، ههردى كهسيك ههئى لهتۆ دهپاريمهوه و بهسه پيتردا دهكهوم كه ئهسپى رهسهنى من «روئسى نانت» يانى هاودهمى ههميشهئى ههموو سهفههركان و ههموو ريگا دوورودريژهكانم لهبير نهكهئى!...» پاشان وهخو ههتهوه وهك بلئي بهراستى دلى بهدلبرهريك دؤراند بى گوتى: «ئهى شابانوو دؤلسينه»^(*)، ئهى دلبرهري دلله ههژاره پر له پهژارهكهم، چ جهفايهكى گهورهت كرد كه منت له بهر دهركاي خوئت وهدرنا و فهرمانت دا كه ههرگيز له خزمهت روخسارى ويينه مانگت رانهوهستم و مهحوى تهماشاي جوانى و جهمالت نهيم! ناخ ئاي دلبره خوئشهويست و نازداركهه بهزهبيت پيمدا بى و جاريك لهو دلله بهكهسهه كهوتووم كه بهندهى دهركاته، ياديك بكه!» و سههتان قسهئى ترى لهو چهشنه كه له

٤٤ - Phebus فيتبوس يا ئاپولون خواهيندى هونەر و رووناكى و سئعات.

لهمهپ بهكهم دهركهوتنى دۆن كيشوتى فهرزانه له ولآتى خوى

دۆن كيشوت پاش ههسانهوه له تهارهك و دابين كردنى دهسپيكي كار، نهيوست لهوه زياتر ده جيبهجي كردنى پلانى خوئيدا درهنگ بكا. هۆكارىك كه ئهوى بو دست بهكار بوون هان دهدا ئهوه بوو كه واى بيرلئى دهكردهوه ههرچهئدى درهنگ تر بجووليتتهوه، دنياش ئهوهنده تووشى دواكهوتووى دهئى. چونكه پالئوان بهو هيوايه بوو كه تۆلهى زولم و زؤران بكاتهوه و پيش بهدهستدريژيان بگري و تۆلهى بزنى كوئله له بزنى شاخدار بكاتهوه. بهو دهليله، بى ئهوهى باسى ئهوه بهرنامهيه دهگه ل هيج گيان دهبهريك بنينته گورى يا كهسيك پى بزاني، روژيكيان بهرى بهياني پيش تاو ههلات، بهيانهئى بهكيك له كهرمترين روژهكاني مانگى ژووئيه، خوئى دهچهكاندا رهش ههلكيپرا، سوارى، «روئسى نانت» بوو، كلاوخوودي لهسهرى نا، مهتالئى بهشانينهوه ههئواسى، نيزهئى بهدهستهوهگرت و له دهركى ههسارى پشتهوه كه تهويلهئى لئى بوو، رووى ده سههرا كرد و لهوهى كه وا سووك و ئاسان مهيدانى دابوو بهههوهسه گورهكانى لهخوشيان هجميني لئى بربوو. بهلام هيشتا وهري نهكهوتبوو كه فكريكى ترسناك بهسهريدا زال بوو. تا ئهوه جيبه كه چى واى نهماوو پهژيوان بيتهوه و لهو كارهى كه دهيوست بىكا، چاوپوشى بكا. وهبيري ههتهوه كه بهئايى پالئوانان چهكى ههله نهگرتوو ه يانى بهشيوهئى رهسمى نهبووته پالئوان و ههر له بهر ئهوهش بهپي ياساكانى پالئوانى نهپدوتوانى و نهدهبووايه دهگه ل هيج پالئوانيك له مهيداندا بهرهنگارى بكا و تهنانهت نهگه پيداويستيهكى ئهوتو بيته پيش، دهئى بهرهسمى شاگرد پالئوانان جلوهبريگيكي بپوشى كه نيشانى پالئوانهئى پيوه نهئى و هيج عهلامهتتيكى لهسهه مهتالهكئى نهئى تا روژيكي كه ئهه مافه بههيزى باسك و باهوئى خوى وهدهست بخا. ئهه فكرانه ئهوى دوو دل كرد، بهلام چونكه شيتيهكئى بهسهه ههه عهقل و مهنتيقيكدا زال بوو، لئى برا وهك زور پالئوانى تر كه باسى كار و ئهحوالايى دهكتيباندا خويندبووهوه، لهدهست ههردى كهسيك كه بو بهكهم جار دهگه لئى رووبهروو بى، چهك بستيني. لهمهپ بى نيشان بوونى چهكيش لئى برا كه ده بهكهم دهرفهتا چهكهكانى خوى ئهوهنده بسويتهوه كه وهك بهفرى يهكشهوه سپى ببهوه بهروقينهوه. بهمجوره پالئوان خيالى خوى ئاسووهد كرد و دريژهئى بهريگايى خوى دا. يانى بهريگايهكدا كه ئهسپهكئى دهرويشت، چون ئهوپي

پێکهێن بەدا. بەلام لە ترسی ئەو پرموزنە چەكدارە خۆی خێردەوه و لای بێرا کە بەرێژ و حورمهتەوه دەگەڵی بدوێ. بۆیە گوتی: «حەزەرەتی پالەوان ئەگەر بەرێژتان بۆ مەنزل گرتن تەشەریفەتان هاتوووتە ئێرە، بێجگە لە تەختی خەو کە تەنانەت یەك دانەشی لەم کاروانسەرایەدا وهگیر ناکەوێ، هەمووش تەهەرچەندی دڵخوێژی بەرێژتان بێ دەست دەکەوێ.» دۆن کیشۆت کە چاوی بەخۆبەگەم زانین و ئەدەبی قەلاپارێز، یانی فەرماندەیی قەلاکەوت - چون بەلای ئەووه کاروانسەرا کە قەلاو کاروانسەرادارەکەش فەرماندەیی قەلابوو - دەجوایدا گوتی «ئەو جەنابی قەلاپارێز. من هەرچی بێدەهەنێ پێی دڵخۆشم. ساز و بەرگی سپا زیوهری منە و نوێن و بانم خاک و خوێڵی مەیدانی پێکدادان»، کاروانسەرادار وای بووچو کە ئەو غەریبەییە بۆیە ناوی قەلاپارێزی پێ دەدا چونکە ئەوی دەگەڵ یەکیک لە هەلاتووانی قەلائی کاستیل لای تێک چوو، لە حالیکدا ئەو خەلکی ئەندلۆس و قەراخ دەریای سان لوکار San Iocar و کەسێک بوو کە دەدزی کردندا لە «کاکووس» و دەلاسایی کردنەوه و گالتە جاریدا لە خوێندکاران یا دەلقەکانی دەریاری لەسەرتر بوو. کەوا بوو دەو لەلامی ئەودا گوتی: «تۆ لەوان کەسانەیی کە لەسەر بەردی رەق دەخەوی و شەو تا بەیان بیداری و دەتوانی نەخەوی. ئیستە کە وایە دەتوانی پێلوت لەسەر چاوم دابنێی و خاتر جەم بی لەم کاوله کۆنەدا دەرڤەت یا دەرڤەتانیکی زۆر تێگەرکەوێ کە نەک هەر ئەمشەو بەلکو دەتەواوی سالدای خەوت لای نەکەوێ.»

پاش ئەو قسانە، پکێفی دۆن کیشۆتی گرت و ئەویش وهک کەسیک کە بەدەرێژیایی ئەو رۆژە زەوادای لەت نەکردوو و بەرێژوو بوو لە ئەسپ دابەزی و لە جێوه دەستووری بەکاروانسەرا دا کە بەئەسپەکەیی پابگا و تیماری بکا. چون ئەسپەکەیی باشتترین ئەسپیکە کە تا ئیستە لە دنیا دا زینی لە سەرپشتی رۆندراوه. کاروانسەرادار چاوی لە ئەسپە کرد و دیتی ئەو تارێف و پێ هەلگوتنەیی خاوەنەکەیی نیوهی وا نییە. لەسەر ئەمەری پالەوان ئەسپیی دەتەویلە کیشا و بەستییهوه و گەراوه دیتی کچەکان دەگەڵی ئاشت بوونەوه و خەریکن چەک و زریی لە بەر دامال. تا ئەوکاتە زریی سەر سینگ و شانینان داکەندبوو، بەلام هەرچی کردیان و کراندیان نەیاننۆانی تۆقی ئاسنینی دەوری گەردنی و کلاخووده لارو گێرەکەیی کە بەنەواری سەوز لێک بەسترا بوون، دەرینن. چون نەیان دەتوانی گریئە نەوارەکان بکەنەوه، دەیانویست بیاننن، بەلام دۆن کیشۆت بەهیچ شێوهێکە پازنی بەوکەرە نەبوو، بەباشتری زانی کە تەواوی ئەو شەوه بەکلاخوود دانیشی، هەر لەبەر ئەوهش قیافەیی وهها سەیر و خەندەدار بوو کە سەر بەقوڕ پێی پێ دەکەنی. لە کاتی ئەو

تەشەریفاتەدا، دۆن کیشۆت بەمتمانەیی ئەوه کچەکان کە لیباسیان لەبەر دادەکەند لە خاتونە بەرێژەکانی کاخەکەن رۆوی تێ کردن و بەنەرم و نیانییەکی زۆرەوه ئەو شێعرانەیی بۆ خوێندنەوه کە بەشیک بوون لە ئاسەواری شێعری کۆن.^(٤٦) «هەرگیز هیچ پالەوانیک وهک دۆن کیشۆت لەو کاتەدا کە لە گوندی خۆی هات نەکەوتە بەر لوتف و پێراگەبشتنی خاتونان. کێژەکان بەخۆی رادەگەیشتن و شازادە خانمەکان ئاگادارییان لە ئەسپەکەیی دەکرد. چون ئەو خاتونە نازەنینەکان ناوی ئەسپەکەیی من، رۆسینانته، هەر وهک ناوی منی غولامی ئیوه، دۆن کیشۆتی مانس. هەر چەند من دەموست لە رێگەیی نیشاندانی ئازایەتی و خۆبەخت کردن لەرێی ئیوهدا بناسریم، بەلام پێداویستی هێنانەوهی شێعری لانسلیۆ بوو بەهۆی ئەوه کە زووتر لە کاتی دیاریکراو ئیوه لە ناوونیشانی من خەبەردار بینەوه. بەلام ئەو رۆژە دادی کە ئیوه خاتوونانی خاوەن شەوکت، فەرمان بەدن و من فەرمان جێبەجێ بکەم و هیزنی شان و باهۆم شاهیدی ئارەزووی من بۆ خزمەت کردن بەئیوه بێ.» کچە هەرزەکارەکان کە بۆ بیستنی ئەم چەشنە فەرمایشاتە خەلق نەکرابوون جوابیان نەداوه و لێیان پرسیی دەیهوێ شتیکی مەیل بکا؟ دۆن کیشۆت گوتی «هەرچی بێ پێی رازیم و ئەگەر بەهەڵە نەچووم، هەموو شتیکی بەمیزاجی من سازگار.»

بەختەوهرانە ئەو رۆژە هەینیی بوو، لە تەواوی کاروانسەرادا بێجگە لە چەند کوت گۆشت ماسی ئهویش لە ماسیی وشک کراو کە دەهەریمە جۆراوجۆرهکاندا سەگ ماسی، ماش، یا کەپووریان پێ دەلێن هیچ شتیکی تر و دەست نە دەکەوتە. لە جەنابی پالەوانیان پرسیی کە سەگ ماسی دەخوا یا نا، و بۆ روون کردنەوه گوتیان کە بێجگە لەو ماسییە هیچ نەوعیکی تریان نییە. دۆن کیشۆت گوتی: «دەخۆم بەومەرجهی چەند کوتیکم بەدەنی تا بەجێگەیی قزل ئالایهکی تەواو حیساب بکری، چون ئەگەر قەرار بی هەشت رینال پوولم بەدەنی، تەفاوت ناکا ئەو هەشت رینالە پوولی ورد بێ یا سکەیهکی هەشت رینالی. لە لایهکی تریشهوه رەنگە هەمان سەگ ماسی وهک گۆشت گوتیک کە لە گۆشتی گا ناسکتره و یا گۆشتی گیسک کە لە گۆشتی بز نەرمتره، لە باقیی گۆشت ماسییەکان باشتتر بێ. بەهەر حال هەرچی هەیه زوو بۆم بێن چون زەحمەتی هەلگرتنی چەکوچۆڵ تەنیا بەزگی تیر مەیسەر دەبێ.» میزی خواردنی دۆن کیشۆتیاکان لە بەر دەرکی کاروانسەرا دانا تا جێگەیی فینکتەر

٤٦- ئەم چەکامە کۆنە هەمان چەکامەیی لانسلیۆ پالەوانی ئەفسانەیییە کە دەلێ: «هیچ کام لە پالەوانانی دنیا، نەکەوتنە ژیر لوتف و لاواندەوهی خاتوونان، مەگەر لانسلیۆ...»

بى و کاروانسه‌رادار خۆراک‌کی لهو سه‌گ ماسییه بۆ هیئا که زۆر خراب دروست کرابوو، چاشنییه‌کی زۆر خراپ‌یشی لی درابوو ده‌گه‌ل هیندیک نانی برشاو(*) که به‌قه‌ده‌ر چه‌کوچۆلی پاله‌وان ره‌ش و برشاوی بوو. دیتنی خۆراک خواردنی دۆن کیشۆت سه‌ر به‌قۆڤی ده‌خستنه‌ پیکه‌نین، چون کلاو‌خووده‌که‌ی هه‌ر له‌سه‌ری بوو، نیقابه‌که‌ی لادابوو و به‌ده‌ستی خۆی نه‌یده‌توانی شتیک ده‌زاری خۆی بنی و ناچار که‌سیکی تر ده‌بووایه پارووی ده‌زاری پا‌کا و یه‌کیک له ژنه‌کان ئەم ئه‌رکه‌ی به‌ئه‌ستۆ گرتبوو. خواردنه‌وه‌ی ئاو یا شه‌راب ئەسته‌م و دژوار بوو، په‌نگه‌ ئەگه‌ر فکریک به‌بیری کاروانسه‌دار نه‌گه‌پشتبایه، ئەو شه‌وه پاله‌وان له توونییان خنکابا، به‌م‌جۆره‌ که کاروانسه‌رادار قامیشیکی هیئا و هه‌ر دووک سه‌ری کون کرد، سه‌ریکی ده‌زاری دۆن کیشۆت را‌کرد و له‌سه‌ره‌که‌ی تر را شه‌رابی تی کرد. پاله‌وانی بی ئەنوا ئەو هه‌موو مه‌راره‌ته‌ی ده‌کیشا، به‌لام حازر نه‌بوو ته‌سمه‌ی کلاو‌ه‌که‌ی هه‌لپه‌رن. ده‌و ئان‌ده‌دا پی‌اوێک که کاری په‌خته‌کردن و خه‌ساندن به‌رازان بوو، به‌هه‌لکه‌وت هاته کاروانسه‌را و کاتی وه‌ژوور که‌وتن، پینچ شه‌ش جاران ده‌ بلویری خۆی تووران‌د، هه‌ر ئەوه‌ش بوو به‌هۆی ئەوه‌ که دۆن کیشۆت ده‌خه‌یا‌لاته‌کانی خۆیدا شیل‌گه‌رتتر بی و پیی وابی که ده‌ قه‌سریکی ناویه‌ده‌ره‌وه‌دا بی و وای دابنی که خۆراکیان ده‌گه‌ل نه‌وای مؤسیقا بۆ هیئاوه و پیی وابی ئەو سه‌گ ماسییه قزل ئالایه و ئەو که‌ته‌یوه حیزانه‌ش، خاتوونی به‌شان و شکۆی ده‌ربارین و کاروانسه‌راداریش قه‌لاپاریزی کاخیکی به‌شکۆیه. به‌م هۆیه ته‌ما گرتن و ده‌ست به‌کار بوون بۆ ده‌رکه‌وتنی به‌پۆیست زانی. به‌و حاله‌شه‌وه، فکریک ئازاری ده‌دا ئەویش ئەوه‌ بوو که به‌ئاینی تایبه‌تی پاله‌وانی ده‌ست به‌کار نه‌بووه، چون به‌پروای ئەو تا کاتیک نه‌گاته‌پله‌ی پاله‌وانی، به‌پیی یاسا نه‌یده‌توانی ده‌هیچ کاره‌ساتیکدا ده‌رگیر ببی.

له‌مه‌ر ئەوه‌ی دۆن کیشۆت، به‌شیوه‌یه‌کی شیرین و خۆش،

ناوی پاله‌وان وه‌رده‌گری

دۆن کیشۆت که ئەم فکره ئازاری ده‌دا به‌په‌له‌ شه‌مه‌ فه‌قیرانه‌که‌ی کاروانسه‌رای خوارد، پاشان که ده‌ستی له‌ خواردن کیشاوه، بانگی کاروانسه‌راداری کرد، ده‌گه‌ل خۆی بردییه ته‌ویله، ده‌رگای ته‌ویله‌ی قه‌پات کرد و ده‌ به‌رانبه‌ر کاروانسه‌رادارا که‌وته سه‌ر چۆک و گوتی: «ئهی پاله‌وانی خاوه‌ن پیز، من له به‌پیزتان تکایه‌کم هه‌یه که هه‌م ده‌بیته هۆی شانازی ئیوه‌ی پایه‌به‌رز و هه‌میش خزمه‌تیکی گه‌وره‌یه به‌به‌ره‌ی ئاده‌میزاد و تا کاتیک له‌ پروی لوتف و مه‌رحمه‌ته‌وه به‌لێنیم پی نه‌ده‌ی که به‌قسه‌م ده‌که‌ی، لێره هه‌لناسم» کاروانسه‌رادار که میوانی خۆی له‌به‌ر پیی خۆیدا دیت و ئەم قسانه‌ی گوی لی بوو بی ئەوه‌ی بزانی ده‌بی چ بکا و چ بلی به‌سه‌رسورماوییه‌وه چاوی ده‌ویری، تی کۆشا میوان به‌رزکاته‌وه سه‌رپی، به‌لام تا قه‌ولی نه‌دا که خواهیشتی پاله‌وان به‌جی بیینی نه‌یتوانی ئەو کاره بکا. دۆن کیشۆت گوتی: «من له پله و پایه‌ی حه‌ززه‌تی ئیوه بی‌جگه له‌وه چاوه‌راوینییه‌کم نه‌بوو، ئیستا مه‌به‌ستی خۆمتان به‌عه‌رز را‌ده‌گه‌یه‌نم: خواهیشتی من که ئیوه قبو‌ل‌تان فه‌رموو ئەوه‌یه که سه‌به‌ی به‌یانی به‌ئاینی تایبه‌ت شانازی پله‌ی پاله‌وانیم پی ببه‌خشی. من ئەمشه‌و سه‌رتا پا به‌چه‌که‌وه ده‌نوێژخانه‌ی ئیله‌دا شه‌و بیدار ده‌بم و سه‌به‌ی به‌یانی وه‌ک عه‌رزم کردی ئەو پۆره‌سه‌مه‌ی که ئەو هه‌مووه به‌ئاره‌زوویه بووم، ئەنجام ده‌دری تا بتوانم، ئەو جۆره‌ی پۆیسته، ده‌ دنیای پان و به‌ریندا، به‌شوین رووداوی پاله‌وانیدا، به‌مه‌به‌ستی یارمه‌تیدانی نیازمندان و هه‌ژاران و به‌پیی ئاینی پاله‌وانی و ئەرکی پاله‌وانانی سه‌رگه‌ردان که شۆری ئەم چه‌شنه ئازایه‌تی و قاره‌مانه‌تییه‌یان ده‌ سه‌ر دایه، هه‌رپه‌مه بکه‌م.»

کاروانسه‌رادار که‌وه‌گ گوتمان، کابرایه‌کی تا را‌ده‌یه‌ک فی‌ل‌باز بوو، پێشه‌کیش گومانی ئەوه‌ی کردبوو که میوانه‌که‌ی عه‌ق‌لی سووکه کاتیک ئەو قسانه‌ی بیست گومانی لی بوو به‌یه‌قین، به‌لام بۆ ئەوه‌ی زه‌مینه‌ی به‌زمیکی خۆش ده‌و شه‌وه‌دا بۆ خۆی دا‌بین بکا، وه‌سه‌ر خۆی نه‌هیئا و ده‌ جوا‌بدا گوتی که پاله‌وان مافی خۆیه‌تی وه‌ها ئاره‌زوویه‌کی هه‌بی و گرتنی

تەواوى ئەو قسانەيان دۆن كيشۆت و وەرزىر له دەرهوهى دەرگاوه زۆر بەباشى گوتى لى دەبوو و وەرزىر بەتەواوى له نهخۆشى هاساكەى خۆى خەبەردار بووهوه. ئەوه بوو كه بەهه‌موو هەيزى خۆيهوه قىژاندى: «تکايه دەرگا بۆ سینیۆز بودوویین و سینیور مارکی دۆمانتۆ که زور برینه‌که‌ى کارییه و هه‌روه‌ها بوو سینیۆزى عه‌ره‌ب ئیبنی سیراج که پالەوان رۆدریکو دوناروا ئیزی دلیر حاکمی ئانتەکرا بەدیلی گرتوویه‌تى، بکه‌نه‌وه!» هه‌موو به‌بیستنی ئەو دەنگه‌ دەرپه‌رینه‌ دەر‌وه و هه‌رکه‌ هیندیکیان دۆستی خۆیان و هیندیك خال و ئه‌ربابی خۆیان چاو پى‌که‌وت که له‌ به‌ر بیه‌يزى هيشتا له‌ که‌ره‌که‌ دانەبه‌زیبوو، ناسییه‌وه، به‌تاسه‌ى ده‌ ئامیز گرتنییه‌وه به‌پیش‌وازه‌وه چوون. دۆن كيشۆت دهنگی دان و گوتى: «هه‌موو له‌ جیى خۆتان راوه‌ستن! من به‌هۆى خه‌تای ئەسپه‌که‌مه‌وه سه‌خت بریندار بووم. من به‌رنه‌ سه‌ر جیگاویانه‌که‌م و ئەگه‌ر ده‌کرى «ئورگانده» Urgande ی حەکیم خه‌به‌ر که‌ن، با بى‌ برینانم دەرمان کا و مه‌ر‌هه‌میان له‌سه‌ر دا بنی. که‌بیانوو دهنگی به‌رز کرده‌وه گوتى که: «هان! هان! من چم به‌ئيوه گوت؟ مه‌گه‌ر دل‌م شایه‌دی نه‌ده‌دا که ئه‌ربابه‌که‌م چ دەرديکيه‌تى؟ وەر‌ه‌ ئه‌رباب، وەر‌ه‌سه‌ر، به‌خیر هاتی و ئيمه‌ نيازیکمان به‌خه‌به‌ر کردنى ئورگاندا و بۆرگاندا و که‌سى وا نيه‌ و بۆ خۆمان باش ده‌زانين برینه‌کانت دەرمان که‌ين و مه‌ر‌هه‌میان له‌سه‌ر دا بنين. من جاریک و سه‌د جارى تریش ده‌لیم‌وه: له‌عنه‌ت له‌و کتیبه‌پالەوانیانه که به‌پریتیان گه‌ياندووته ئەو حال و رۆژه!» به‌لئى دۆن كيشۆت‌يان ده‌ستبه‌جى برده سه‌ر‌جی‌وبانه‌که‌ى، سه‌رتاپای له‌شیان به‌وردی پشکنى به‌لام هيج برینکیان نه‌دیته‌وه. ئەوجار دۆن كيشۆت پى‌گوتن: «من بيجگه له‌وه‌ى به‌که‌وتن له‌ ئەسپه‌که‌م به‌ده‌نم کوتراوه، هيج عه‌له‌مىکى ترم لى نيه‌. چون له‌ کاتیکدا ده‌گه‌ل ده‌که‌س له‌ ترسناکترین و له‌نده‌هۆرتين ديوى ئەم جيهانه که وينه‌يان له هيج شوینیک نه بیندراوه دەرگیر بووبوم، ئەسپه‌که‌م رۆسینانت ده‌ژیر مندا وه‌عه‌رزى که‌وت. که‌شیش له‌ جیى خۆى دەرپه‌رى و گوتى: «واى! واى! دیسان که ديوه‌کان ده‌ستیان کرده‌وه به‌به‌زم و سه‌ما! سویندم به‌چه‌لییا که سبه‌ى پيش رۆژاوا بوون هه‌موو کتیبه‌کان ده‌سووتینم، پاشان ئەوانه‌ى له‌وئى بوون هه‌زاران پرسیاران ئاراسته‌ى دۆن كيشۆت کرد و به‌لام ئەو ته‌نیا پرسیاریکیشى جواب نه‌داوه، چون ئەوه‌ند شه‌که‌ت و برسى بوو که گوتى جارى پيش هه‌موو شتیک ده‌بى، شتیک بخۆم و بچه‌سیمه‌وه. فه‌رمانى ئه‌ویان به‌جى هینا. که‌شیش به‌وردى له‌ وەر‌زیرى پرسى که دۆن كيشۆتى له‌ چ حال و بارو دۆخیکدا تووش بووه. وەر‌زیر بى‌ که‌م و زیاد هه‌موو شتیکى بۆ گي‌راوه و ته‌نانه‌ت ئەو درۆ و ده‌له‌سانه‌ى که له‌ کاتى

دۆزینه‌وه‌ى پالەوان له‌وئى بیستبووی هه‌مووی بۆ که‌شیش گي‌راوه. ئەم داستانه هه‌وه‌سى که‌شیشى تیژتر کرد تا ئەوى ده‌بویست سبه‌ى ئەنجامى بدا، حه‌تمه‌ن ئەنجامى بدات. یانى بچیته‌ لاى دۆستی خۆى، وه‌ستا نیکۆلاى ده‌لاک و هه‌ردووک پیکه‌وه بۆ مالى دۆن كيشۆت...

داستانیکى ئاوا گه‌وره ده‌ژێر خاکوخواڵی فه‌رامۆشیدا کفن و دفن کرابی و خاوه‌ن رایان و پیاو ماقوولانی ولاتی مانش ئەوه‌نده به‌رامبه‌ر به‌شانانزیه‌کانی نیشتیمانی خۆیان بی‌ مبالاات بوو بن که ده‌باهه‌گانی* یا کتیبخانه‌کانی خۆیاندا چه‌ند ڤوونوس و نوسخه‌ی ده‌ست خه‌تیان له شه‌رحی حال و پال‌ه‌وانه‌تیه‌که‌کانی ئەو قاره‌مانه‌ رانه‌گرتی. ئەوه‌ بوو له‌سه‌ر بئه‌مای ئەم گومانه‌، ناھومید نه‌بوو که ئاخری ڤۆژیک له ڤۆژان به‌شی کۆتاییی ئەو داستان‌ه‌ی وه‌ده‌ست بکه‌وی و ده‌راستیدا به‌لوتفی خودای مه‌زن، سه‌ره‌نجام ده‌ستی به‌سه‌رچاوه‌به‌ک ڤاگه‌ه‌شت که ده‌به‌شی دووه‌می ئەم کتیب‌ه‌دا^(٩٨) باسی لی ده‌کری.

کۆتایی شه‌ری زراوتۆقیی بیسکایی به‌وره‌و پال‌ه‌وانی دلاوه‌ری مانش

ده‌به‌شی به‌که‌می داستاندا، بیسکایی دلاوه‌ر و دۆن کیشۆتی به‌ناوبانگمان به‌شمشیری ڤووته‌وه‌ له‌ حالیکدا به‌جی ه‌یشت که ه‌ر دووک ئاماده‌ بوون زه‌بری کاری له‌ فه‌رقی* سه‌ری به‌کتر بده‌ن، ئەگه‌ر ئەو کاره‌شیان کردبایه ه‌ر دووک به‌کتریان وه‌ک خه‌یاری تازه ده‌کرده‌ دوو له‌ت. به‌لام ئەم داستان‌ه‌ شیرینه‌ دروست ه‌ر له‌و جیگه‌ هه‌ستیاره‌دا به‌ه‌ل‌واسراوی ڤرایه‌وه‌ بی ئەوه‌ی دانه‌ری* داستان ڤینۆتیمان بکا باقی ڤووداوه‌که له‌ کوئی سۆراغ بگین. ئەو مه‌به‌سته ده‌ل‌ه‌واکویه‌کی زۆری بۆ من پیک هانی، چونکه کاتیک فکرم ده‌کرده‌وه که هومیدی سه‌رکه‌وتن ده‌ دۆزینه‌وه‌ی که موکه‌سه‌ری ئەو داستان‌ه‌ سه‌رنجراکیشه‌دا چه‌نده کزه، خۆشیه‌کی له‌ خۆپنده‌وه‌ی کورته‌یه‌ک له‌و ده‌ستی پی‌ دابووم، ده‌ بوو به‌ناھومیدی و دلساردی. ده‌گه‌ل هه‌مووی ئەوانه‌شدا، به‌راستی به‌لای منه‌وه، مه‌حال و دوور له‌ داب و شوینی باش بوو که پال‌ه‌وانیکی ئاوا دل‌پاک که‌سیکی زانای ده‌گه‌ل نه‌بووی و شه‌رحی پال‌ه‌وانه‌تیه‌که‌کانی نه‌نوووسی؛ چونکه ه‌ر پال‌ه‌وانیکی سه‌رگه‌ردان که وه‌شوپن کاره‌سات و ڤووداوی له‌و چه‌شنه که‌وتوو به‌ک یا دوو پیاوی زانا و تیگه‌په‌شتووی ره‌گه‌ل خۆی خستوو که نه‌ ته‌نیا شه‌رحی کارو چالاکي و هه‌لسوکه‌وتی ئەویان دهنووسی، به‌ل‌کو بی‌که‌ل‌کترین و مندالانه‌ترین ئاکار و فکر و نه‌ینیه‌کانی ژيانی ئەویشیان له‌بیر نه‌ده‌کرد. به‌راستی که پال‌ه‌وانیکی ئاوا خیرخواز شایان و سزاوار نه‌بوو که ئەوه‌نده به‌دبه‌خت و چاره‌ ڤه‌ش بووی که له‌ هاو‌ده‌میکی زانا و ماقوول که وه‌کانی پال‌ه‌وان پلاتیر و دیتران هه‌مووکات هه‌یانبوو، بی‌ به‌ش ما‌بوویتی‌وه. به‌ل‌ئ‌ی من نه‌مه‌توانی باوه‌ر بکه‌م که داستانیکي ئەوا خۆش و بی‌وینه، به‌ناته‌واوی کۆتایی پی‌ هاتبی و گونا‌هه‌که‌م ده‌خسته سه‌ر ملی ڤۆژگاری غه‌دار که هه‌مووشت قووت ده‌دا و له‌ناو ده‌با. فکرم له‌وه‌ش ده‌کرده‌وه ڤه‌نگه له‌ ناویش نه‌ چوو، له‌ شوینیک ڤاریزرابی. له‌ لایه‌کیشه‌وه به‌خۆم ده‌گوت «له‌ جیگایه‌ک که دهنیو کتیب‌ه‌کانی پال‌ه‌وانی ئیمه‌دا کتیب‌گه‌لیک به‌تازه‌ی «ده‌رمانی به‌غیلی» و «حۆریانی هه‌ناره‌س» وه‌ده‌ست که‌وتوو، میژووی به‌سه‌رهاتی خۆی نابی زۆر کۆن پی و گریمان نه‌شنوو سه‌راپیته‌وه و نه‌شکرابیته کتیب بیگومان له‌بیر خه‌لکید ماوه و ده‌کری ئەو ڤووداوانه له‌ بیرگه‌ی خه‌لک ده‌ر‌ب‌ک‌ت‌س‌ر‌ی‌ن.»

٩٨- سیروانتیس سه‌ره‌تا کتیب‌ه‌که‌ی کرده چوار به‌ش، به‌لام کاتیک به‌رگی دووه‌می بلاو کرده‌وه ئەم دابه‌شکرده‌وه‌ی له هه‌ردوو به‌رگدا له‌ناو برد. (مۆریس باردۆن)

سانکۆ وهک هه‌میشه پیاده ده‌رۆیشت و وه دواى ئه‌رباب کهوت و هه‌وسارى که‌ره‌که‌ی که هاوده‌می رۆژانى خۆشى و ناخۆشى بوو، به‌ده‌سته‌وه گرت و ده‌یکیشا. کاتیک هه‌ر دووکیان ماوه‌یه‌ک ده‌ژێر لوقوپی دابه‌ر‌وه‌کاندا رۆیشتن، که‌پشتنه چیمه‌نێکی چکۆله که له داوینی ره‌وه‌زبه‌ردی به‌رزدا هه‌لکه‌وتبوو و تافکه‌یه‌کی جوان له‌سه‌ر ره‌وه‌زکه‌انه‌وه هه‌لده‌رژا. له بناری ئه‌م ره‌وه‌زانه‌دا، چه‌ند کۆخته‌یه‌کی فه‌قیرانه هاتنه به‌رچاو که زۆتر وه که‌لاوه ده‌چوون تا مال و ئه‌و دووه تیگه‌پشتن که ئه‌و زرم و کوته له‌ۆیوه دۆ و ئیستاش هه‌ر به‌رده‌وام بوو. رۆسینانت له هاشه هاشی ئاوه‌لده‌ر و ده‌نگی زرموکوت که‌میک سه‌له‌مییه‌وه به‌لام دۆن کیشۆت ده‌ستی به‌سه‌ردا کیشا و به‌ده‌نگی نه‌رم ئارامی کرده‌وه و له حالیکدا له ناخی دله‌وه خۆی به‌گراوییه‌که‌ی ده‌سپارد و داواى لى ده‌کرد ده‌و رووداوه هه‌تره‌ش به‌رده‌ا یارمه‌تی بدا له کۆخته‌کان نزیك بووه‌وه و بیجگه له‌وه‌ش ده‌ریگادا یارمه‌تی له خوداش داوا ده‌کرد و به‌لام سانکۆ که له ته‌نیشت ئه‌رباب دوور نه‌ده‌که‌وته‌وه، جاروبار به‌به‌رزگی رۆسینانتدا به‌دزی چاویکی له‌ویه‌ری ده‌کرد، بزانی چ باسه، هه‌ر دووک سه‌د هه‌نگاوێک زۆتر چوونه‌پیش تا له ناکاو له پشت به‌کیک له ره‌وه‌زکه‌ان به‌ناشکرا هۆی ئه‌و هه‌موو زرموکوته دۆزهبه‌یانه‌ی زانی. شتیکی ئاسایی بوو که ئه‌گه‌ر باسی بکه‌م، ره‌نگه‌ بپه‌ته‌هۆی که‌سه‌ر و پیکه‌نینی خۆینه‌ر. شه‌ش داووده‌زگای ئاودینگ بوون، که به‌زبه‌ر و کوتانی بی برانه‌وه ئه‌و هه‌موو ده‌نگ و هه‌رایه‌یان دروست کردبوو.

له دیتنی ئه‌م دیمه‌نه دۆن کیشۆت لالایی گه‌یشتی و ره‌نگ له روخساری په‌ری و ده سه‌رتاپای خۆیدا هه‌ستی به‌داماوی و زه‌بوونی کرد. سانکۆ چاوی له قیافه‌ی ئه‌ربابه‌که‌ی کرد و دیتی که وهک پیاویکی شه‌رمه‌نده و سه‌رسورماو سه‌ری ده‌به‌ر خۆی ناوه. دۆن کیشۆتیش چاویکی له قیافه‌ی سانکۆ کرد و دیتی که مه‌یته‌ره‌که‌ی خۆی هه‌لمساندوو و خه‌ریکه پێ ده‌که‌نی. به‌دیتنی ئه‌و قیافه‌یه هه‌ر چه‌ند زۆر غه‌مگین و داهه‌زواو بوو، ئه‌ویش وه‌پیکه‌نین که‌وت. سانکۆ که دیتی ئه‌ربابیش ئه‌وا پێ ده‌که‌نی، پیش ده‌م و فلچی خۆی کرده‌وه و له قاقای پیکه‌نینی دا. تا ئه‌و راده‌یه‌ی که بۆ ئه‌وه‌ی نه‌په‌چرێ، هه‌ر دووک ده‌ستی به‌که‌له‌که‌ی گرتبوو. چوار جار ئه‌وه‌ن بووه‌وه هه‌موو جارێک توندتر له جاری پێشوو له قاقای پیکه‌نینی ده‌داوه. دۆن کیشۆت ورده‌ورده نارحه‌ت ده‌بوو و به‌تایه‌تی کاتیک زۆر ده‌ر هه‌لبوو که بیستی سانکۆ به‌شیوه‌یه‌کی گالته‌ جارانه و به‌لاسا کردنه‌وه‌ی ده‌نگ و ئه‌دا و ئه‌تواری پاله‌وان، به‌ده‌نگی بلند ده‌لی: «ره‌فیک سانکۆ، بزانه که من به‌ئهم‌ر و ته‌قدیری خوداوه‌ند له سه‌رده‌می ئاسندا هاتومه‌ سه‌ر دنیا تا عه‌سری زێر ببوژنمه‌وه و ده‌ستی

ته‌قدیر هه‌رچی مه‌هله‌که و مه‌عه‌ره‌که‌ی ته‌ژی له‌ترس و هه‌راسه و نیازى به‌هونه‌ر نوێنی دره‌وشاوه و دلاوه‌ری هه‌یه، به‌ناوی منی ره‌قه‌م لى داوه...» و دیسان ده‌ست به‌ردار نه‌بوو و قسه‌کانی ئه‌ربابی له کاتی بیستنی به‌که‌م ده‌نگی کوته‌کوئی ئاودینگه‌کان، دووپات ده‌کرده‌وه. دۆن کیشۆت که دیتی سانکۆ خه‌ریکه گالته‌ی پێ ده‌کا، وه‌ها ده‌ره‌له‌بوو که نێزه‌که‌ی به‌رز کرده‌وه و به‌ده‌سه‌که‌ی دوو زه‌بری زۆر توندی هه‌واله‌ی نیوشانی کرد که ئه‌گه‌ر وه سه‌ری که‌وتبایه، حیسانی ئه‌رباب له بابته‌ی مواجیب و پاداش ده‌گه‌ل ئه‌و پاک ده‌بوو مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی دابای به‌میرانگره‌کانی. کاتیک سانکۆ دیتی که پاداشی شوخی و گالته‌که‌ی ئاوا پێ درا، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌رباب پاداشه‌که‌ی بۆ زیاد نه‌کا. خۆی مه‌زلووم کرد و به‌ده‌نگی کزتره‌وه گوتی: «هه‌زهرتی ئه‌رباب ئارام بگره، مه‌گه‌ر نابینی که من شوخی ده‌که‌م؟ دۆن کیشۆت گوتی: به‌لى چون جه‌نابت شوخی ده‌که‌ی من شوخی ناکه‌م وه‌ره پێشتر به‌رێز ده‌له‌قه‌کا!» و جوام بده‌وه. ئایا به‌رێزتان پێتان وایه که ئه‌گه‌ر له‌جیبی ئه‌م ئاوا دینگانه به‌راستی ده‌گه‌ل رووداویکی گرینگ به‌ره‌نگار بووایه‌وه من ئه‌وه‌نده‌م نازایه‌تی نه‌ده‌واند که پیاوانه به‌گژیدا بچم وله‌ناوی به‌رم؟ و ئایا من که پاله‌وانم، هه‌تمه‌ن ده‌بی ده‌نگانیش بناسم و بزانه‌م ده‌نگی ئاودینگه یان شتیکی تر؟ ئایا من که هه‌رگیز ئاودینگه نه‌دیوه و ده‌نگه‌ نه‌بیستوو ده‌بی ئه‌و ده‌نگه بناسمه‌وه یان تۆی دیهاتی که‌له‌پووک که رۆژ و شه‌و ئاودینگت دیتوو و ده‌نگت بیستوو و له په‌نا ئاش گه‌وره بووی؟ ده‌برۆ ئه‌و شه‌ش ئاودینگه‌م بۆ بکه شه‌ش عفريت(*) و یه‌ک یه‌ک یا پیکه‌وه به‌گژ منیاندان بکه، ئه‌گه‌ر هه‌ر شه‌شیانم له عه‌ززی نه‌دا، ئه‌وه‌م هه‌تا چاوت دیته‌ ده‌ر، ئیجازه‌ت ده‌ده‌م پیم پێ بکه‌نی و گالته‌م پێ بکه‌ی. سانکۆ به‌لالانه‌وه گوتی: بۆ خاتری خودا ئه‌ربابی خۆشه‌ویستم به‌سی که. من دان به‌وه‌داه‌ینم که پیم له‌به‌ره‌ی خۆم زیاتر راکیشاوه و زۆتر له ئه‌ندازه‌ گالته‌ و شوخیم کردوو، به‌لام ئیستا که بێ حیساب بووین و ناشتیمان کرد و (خودا بکا له هه‌موو رووداویکدا ئاوا ساغ و سلامت بێه‌ ده‌ر!) بفرموو بزانه‌م ئایا ئه‌و ترس و خۆفه که‌مه‌رشکینه‌ی به‌سه‌ر مه‌دا زال بووبوو بۆ پیکه‌نین نابێ و بۆیه نه‌ده‌بوو له‌هه‌موو جیگایه‌ک به‌نه‌قل بۆ خه‌لکی بگێرینه‌وه؟ ببووره من ترسی خۆم ده‌لیم، ده‌نا ده‌زانم که هه‌زهرتی به‌رێزتان ته‌نانه‌ت ناوی ترسیشتان نه‌بیستوو. دۆن کیشۆت گوتی: من نالیم ئه‌وه‌ی به‌سه‌رمان هات، جیگه‌ی پیکه‌نین نه‌بوو، به‌لام باوه‌ر ناکه‌م بۆ گێرانه‌وه‌ ببی، چون بیسه‌رانی تۆ هه‌میشه‌ پیاوی عاقل و تیگه‌یشتوونین که هه‌مووش له جیبی خۆ دابنن. سانکۆ گوتی: ده‌ستت نه‌یه‌شی و ئافه‌رین بۆ تۆ که لانی که‌م ده‌سکی نێزه‌که‌ت له جیگای

خۆی ده‌کار هێنا. چون جه‌نابت هەر چه‌ند سه‌ری منت نیشانه گرتبوو، به‌لام به‌ویستی خودا و تیبینی و ئیحتیاتی خۆم، سه‌رم بۆ لای راست لادا و نێزه وه‌نیوشانم كه‌وت. به‌لام با لای كه‌رپین، چون به‌فه‌رمایشتی به‌رپێزتان «رابردوو پۆیی»، له هه‌مان كاتیشدا بیستومه ده‌لێن «دۆست ئه‌وه‌یه بگه‌یه‌نێ» بێجگه له‌وانه‌ش ئه‌ریابانی گه‌وره كاتیک جینۆتیک به‌نۆكه‌ران ده‌دن به‌پیتی عاده‌ت خه‌لاتیکیشیان ده‌که‌ن. ئیتر نازانم ئه‌گه‌ر دارکاریان بکه‌ن چیان پێ ده‌ده‌ن؟ به‌لام پێم وایه پالئه‌وانانی سه‌رگه‌ردان پاش لیدانی نۆکه‌ره‌که‌یان دو‌رگه‌یه‌ک له‌ ده‌ریا، یا ولاتیک له‌ وشکی ده‌ده‌ن به‌نۆکه‌ری خۆیان. دۆن کیشۆت گوتی: هیچ دو‌ر نییه به‌ختمان یار بێ و ئه‌وه‌ی تۆ ده‌یلێی بێته دی. به‌هه‌ر حال سانکۆ خه‌لام که و لێم ببووره و ئه‌وه‌ی رابرد، فه‌رامۆشی بکه. تۆ پیاویکی ژیری و ده‌زانی که یه‌که‌م بزوتنه‌وه‌کانی ئاده‌میزاد به‌ده‌ست خۆی نییه. هه‌روه‌ها ده‌مه‌وێ له‌مه‌ودا تۆ شتیک بزانی تا له‌ فه‌ره‌وێژی ده‌گه‌ل من خۆت بپاریزی، ئه‌ویش ئه‌وه‌یه که من ده‌مه‌وو کتیبه‌پالئه‌وانییه‌کاندا خویندومه‌ته‌وه و ژماری ئه‌و کتیبانه‌ش ده‌حساب نایه. هه‌رگیز نه‌مدیوه مه‌یته‌ریک ئاوا بێ ئه‌ده‌بانه ده‌گه‌ل ئه‌ریابی خۆی دوا بێ. راستت ده‌وێ، ئیمه هه‌ر دووکه‌مان له‌م باره‌وه خه‌تاکارین، تۆ له‌م لایه‌نه‌وه که ئه‌و جو‌ره‌ی پێویسته ریز له‌من ناگری و منیش له‌م لایه‌نه‌وه که ریزی خۆم راناگرم، بۆ نمونه «گاندالین» Gandalin مه‌یته‌ری ئامادیس که بوو به‌«کۆنت»ی دو‌رگه‌ی بی‌ری Lile ferme ده‌لێن ئه‌و پیاوه تا شه‌و داده‌هات کلاوه‌که‌ی به‌ده‌سته‌وه نه‌ده‌گرت و سه‌ری دانه‌ده‌نواند و قه‌دی بۆ کړنوش خوار نه‌ده‌کرده‌وه و ده‌گه‌ل ئه‌ریابی خۆی قسه‌ی نه‌ده‌کرد. باسی «گازابال» Gasabal مه‌یته‌ری «دۆن ئالاگور» چ بکه‌م که چه‌نده به‌شه‌رم و چه‌یا بوو! بۆ ئاگاداری له‌سه‌ر به‌هه‌مه‌ندی ئه‌و ده‌راگرتنی بێده‌نگیدا هه‌ر ئه‌وه‌ند به‌سه، که ده‌ته‌واوی ئه‌و داستانه گه‌وره‌یه‌دا ته‌نیا جارێک ناوی هاتوو. له‌وانه که گوتم، تۆ ئه‌ی سانکۆ ده‌بێ به‌و ئاکامه بگه‌ی که ده‌بێ له‌ نیوان ئاغا و نۆکه‌ر و ئه‌رباب و په‌عیه‌ت و پالئه‌وان و مه‌یته‌ر جیاوازی دابنێ. که‌وا بوو له‌مه‌ودا ده‌بێ بێ ئه‌وه‌ی پێمان له‌ به‌ره‌ی خۆمان زۆرتر راکتیشین و به‌خۆمان ئیزن بده‌ین زۆرتر له‌ پێویست گالته و شوخی بکه‌ین، زۆرتر ریز له‌ یه‌کتی بگرین، چۆن هه‌ر چۆنیک من له‌تۆ بره‌نجیم، هه‌ر ده‌بێته‌وه هه‌کایه‌تی به‌رد و گۆز^(١٤٨). پاداش و پیاوه‌تی و چاکه‌یه‌کی که من وه‌ده‌م به‌تۆ داوه له‌ کاتی خۆیدا ده‌گا و ئه‌گه‌ر نه‌شگا لانی که‌م حقووقی تۆ وه‌ک چه‌ند جاری تریش

١٤٨- ئیشاره‌یه به‌په‌ندیکی ئیسه‌پانیایی که ده‌لێ «ئه‌گه‌ر به‌رد وه‌گۆزه که‌وێ وای به‌حالی گۆزه و ئه‌گه‌ر گۆزه وه‌به‌رد که‌وێ، دیسان وای به‌حالی گۆزه». (لوویی ویا‌ردۆ)

گوتومه - له‌ناو ناچێ و ناسووتی - سانکۆ گوتی: هه‌رچی هه‌زه‌تی ئه‌رباب ده‌یفه‌رموێ له‌جێی خۆی دایه ودرسته. به‌لام ئه‌گه‌ر زه‌مانی ئه‌نعام و پاداش هه‌رگیز نه‌گا و من ته‌نیا به‌مو‌جیبه‌که‌م رازی بم، ده‌مه‌وێ بزانی که مه‌یته‌رانی پالئه‌وانانی قه‌دیم چه‌ندیان مو‌جیب وهرده‌گرت و ئایا قه‌رار و مه‌داریان مانگانه بووه یا وه‌ک شاگرد به‌ننا پۆژانه؟ دۆن کیشۆت گوتی تا ئه‌و جێی من بزانی مه‌یته‌ری قه‌دیم مو‌جیبیان وهرنه‌ده‌گرت، به‌لکو به‌خۆرایی خزه‌تیان ده‌کرد و ئه‌وه‌ی که من ده‌وه‌سیه‌تنامه‌ی سه‌ر به‌مۆری خۆمدا که له‌ ماله‌وه‌م داناوه حقووقیکم بۆ تۆ ده‌به‌رچاو گرتوو له‌به‌ر رووداوگه‌لیکه که ره‌نگه بێته پێش. چون به‌راستی من ئیستا نازانم له‌م ده‌ورانه پڕ له‌هه‌را و ناکوکییه‌دا که ئیمه تیدا ده‌ژین، کاروباری پالئه‌وانی چۆن ده‌یگرێ و من نامه‌وێ به‌خاتری شتیکه‌ی که‌م و ناقابیل له‌و دنیا رۆحم بکه‌وێته عه‌زاب و نارحه‌تی. تۆ هه‌وال سانکۆ به‌راستی ده‌بێ بزانی که له‌م دنیا په‌دا هیچ شوغڵ و کاریک به‌ده‌رده‌سه‌ریت و پرمه‌ترسیت له‌ کاری پالئه‌وانی و رۆیشتن به‌دوای رووداواندا دژوار نییه. سانکۆ گوتی من باوه‌رم به‌فه‌رمایشتی تۆ هه‌یه. چون ته‌نیا ده‌نگی ئاودینگه‌کان توانی دلی گۆنگه‌لخوازیکی وه‌ک به‌رپێرتان داخوریپنێ و تووشی ترسان و په‌شیویی بکا. له‌وه‌ش گه‌رێ، خاترجه‌م به‌ من له‌مه‌ودا ته‌نیا بۆ ریز گرتن له‌ ئیوه لێوم ده‌بزوێ، ده‌نا قروکپ وستهم لێ نابیستی و چیتر شوخی و گالته ناکه‌م. دۆن کیشۆت گوتی: ئه‌گه‌ر وای وه‌ک گوتووایه ده‌دۆشه‌گی په‌ری قوودا ده‌نووی، چونکه له‌ پاش دایک و باب، ریز گرتن له‌ ئه‌ریابان له‌ هه‌موو شتیک و اجیبتره. چون ئه‌وانه هه‌ر دووکیان له‌ پوانگه‌ی حقووق و په‌له‌پایه‌وه به‌رامبه‌رن.»

ئاودىنگى تر و مېشكمان بەئاودىنگى تر بهارن. دۆن كيشۆت گوراندى و گوتى: لەعنهتى شەيتانت لى بى، چ پياويكى! ئاخىر ئاودىنگى لە كوئى و كلاوخوود لە كوئى؟ سانكۆ گوتى: چت عەرز كەم. بەلام ئەگەر وەك جارن ئازادى قسە كردنم بووايە بەلگە و دەلىلى وام بۆ بەپىرتان ديناوہ كە دەتبىنى بەتەواوى بەهەلە چوون. دۆن كيشۆت گوتى: ئەى غەيانى بەدگومان. من چۆن مومكىنە بەهەلەداچوويم. بلى بزائم مەگەر تۆ ئەو پالەوانە كە سواری ئەسپىكى قزلە(*) و بەرەو ئىمە دى و كلاوخوودىكى زىپىنى لەسەرە، نابىنى؟ سانكۆ گوتى: ئەوہى من دەبىنم و تەماشای دەكەم پياويكە سواری كەرىكى بۆز بوو، وەك كەرەكەى خۆم و شتىكى لەسەرە كە برووقەى دى. دۆن كيشۆت گوتى: باشە ئىدى، ئەو شتە هەمان كلاوخوودى مامبىرنە. ئىستا تۆ لەسەر پىگەم واوہ برۆ و من دەگەل ئەو تەنيا بىلەوہ، تا ببىنى كە چۆن بى ئەوہى قسەيەك بكەم يا كاتىك بەفەيرو بەدەم كارەكە تەواو دەكەم و كلاوخوودىك كە ئەو ھەمووہ دە ئارەزوويدا بووم و دەست دىنم. سانكۆ گوتى، لادان لەسەر پىگە كارى خۆمە، بەلام خودا بكا ئەم گيايە «سەرەخس»(*) بى و ئاودىنگى نەبى. دۆن كيشۆت زىقاندى: كابرا! دەپشداش پىم گوتى كە ئەو ھەمووہ دىنگ و ئاودىنگ و ئەو ھەلەم قەلەمەم بە گویدا مەدە. چۆن سۆيندم بەتەواوى... حالى دەبى؟ سۆيند دەخۆم كە رۆخت لى دەستىنم و نىوى ئاودىنگى لەبىر دەبەمەوہ... سانكۆ لەترسى ئەوہى مەبادا ئەرباب سۆيندەكەى بەریتە سەر، زوو و سكوت بوو، چۆن دۆن كيشۆت و ھا توورە بووبوو كە دەبوىست دەم و لووتى تىك كاتەوہ. جا با بزائىن، ئەو كلاوخوودە و ئەو ئەسپ و ئەو سوارە كە دۆن كيشۆت لە دوورەوہ دەبىدەت چ بوو. لەو دەفەرە دوو گوند لە نزيك يەك ھەبوون، يەكيان ئەوہندە چكۆلە بوو كە نە دارووخانەى ھەبوو نە سەرتاشخانە و ئەوى تر گەرەتر و ئەو دوو شتانەى ھەر دوو ھەبوون. دەلاكى گوندە گەرەكە، خزمەتى گوندە چووكەكەشى دەكرد و لە گوندە چووكەكەدا، نەخۆشىك بوو كە دەبووايە ھەجامەت بكرى و يەككى دەوىست كە ريشى بۆ بتاشى. دەلاک بۆ ئەجامدانى ئەو دوو كارە دەچووہ ئەو دىيە و لەگەنىكى ريش تاشىنى لە مسى سوور پى بوو. تەقدىر واى وىستبوو ئەو رۆژە دەلاک بکەوئیتە بەرباران و ئەویش بۆ ئەوى كلاوہكەى كە تازە بوو تەر نەبى، لەگەنەكەى بەسەرىدا گرتىبوو و چۆن لەگەنەكەش لەمسى تازە بوو لە دوورەوہ برووقەى دەھات. دەلاک ھەر وەك سانكۆ دەيگوت سواری كەرىكى بۆز بوو، ھەر بەو ھۆيەشەوہ دۆن كيشۆت پىي وابوو كە ئەسپىكى بۆزە و پالەوانىك بەكلاوخوودى زىپىنەوہ دەبىنى. چۆن ھەرچى ئەو بەچاو دەبىدەت بەھۆى فەكرى پەريشان و عەقلى شىواوييەوہ بەجۆرىكى تری دەبىدەت

لەمەر رووداوى گەورەى بەغەنیمەت گرتنى كلاوخوودى «مامبىرن»^(۱۴۹) و باقىي ئەو

پيشهاتانەى كە بەسەر پالەوانى لەشكان نەھاتوو ھات

لەو كاتەدا بارانىكى ورد دەستى كرد بەبارىن و سانكۆ دەبوىست پەنا بەریتە ناو ئاودىنگەكان، بەلام دۆن كيشۆت كە دەنگى ئاودىنگەكان بەھەلەيان بردبوو، زۆريان لى دلپىر بوو، نەبەدەوىست بەھىچ كلۆچىك پىي بنیتە ناوبانەوہ، لەبەر ئەوہ لەنەكا رووى دەلالى راست كرد و ھەر دووك گەيشتنە پىگايەك كە وەك ئەو پىگايە دەچوو دوئى پىي دا ھاتبوون.

دۆن كيشۆت لە دوورەوہ چاوى بەسوارىك كەوت كە شتىكى بەبرىقە و ترووسكەى لەسەر بوو. وەك بلىي لە زىپى دروست كرابى. دۆن كيشۆت دەگەل چاوى بەسوارەكە كەوت، رووى دەسانكۆ كرد و گوتى: «بەراى من ھىچ پەندىك نىيە كە راستىيەكى تىدا نەبى. چۆن مەگەر پەندەكان رستەگەلىك نىن كە ھىكايەت لە ئەزمونىك دەكەن و ئەزمونىش خۆى داىكى ھەموو زانستانە؟ بەتايبەتى لەمەر ئەو پەندە كە دەلى: «خوداگەر لە ھىكەت بەسەتتى دەرىك؛ بەرھەمەت دەرخسەتتى بۆ تۆ ھەلىك»^(۱۵۰) «بەتەواوى دروستە. چۆن لە راستىدا ئەگەر دەستى تەقدىر، دوئى پاش نىوەرۆ، دەرگای رووداوىكى بە رووماندا بەست و ئىمەى بەدەنگى ئاو دىنگان بەھەلەدابرد، ئەوہتا دەرگای رووداوىكى زۆر باشتر و مسۆگەر ترى بەسەرماندا خستووہتە سەر پشت و، ئەو جار ئەگەر نەتوانم دەرگای ئەم رووداوہ بدۆزمەوہ، بى ئەوہى عوزرى نەناسىنى دەنگى ئاودىنگەكان يا تارىكى شەو لەمن قبوول بكرى، ئەو جار خەتاكە دەكەوئیتە ئەستۆى خۆم و من ئەو قسانە بۆيە دەكەم كە ئەگەر ھەلە نەكەم، ئەوہتا پياويك دەبىنم كە بۆ لای ئىمە دى و كلاوخوودى مامبىرنى لەسەرە كە من سۆيندم خواردووہ دەبى و دەستى بىنم و تۆش لەو سۆيندەى من ئاگادارى. سانكۆ گوتى: ئەرباب بۆ خاترى خودا ئاگات لە قسەو رەفتارى خۆت ھەبى. من نامەوى كە بکەوئیتە زىر

۱۴۹- كلاوخوودى مامبىرن Mambryn كلاوىكى جادوويى بوو كە «مامبىرن» پادشای رەگەز عەرەبى ئەسپانىيى لەسەر خۆى دەكرد و ئاخىرى كەوتە دەست «پىتۆ دۆ منتۆيان» پالەوانى سەرگەردان. (مۆرىس باردۆن)

۱۵۰- وەرگىراوى ئەم شىعەرە فارسىيە: «خدا گر ز حكمت ببندد درى/بە رحمت گشايد در ديگرى». (وەرگىز)

لیکدانه‌وه‌یه‌کی تری بۆی ده‌بوو.

به‌لئی جا دۆن کیشۆت ده‌گه‌ل دیتی که‌رسواری بی ئه‌نوا، نزیک بووه‌ته‌وه. بی ئه‌وه‌ی قسه‌یه‌کی پی بلئی نیزیه‌که‌ی به‌حاله‌تی هیرش بردن به‌ده‌سته‌وه‌ گرت و به‌چوار ناله‌ پرووی ده‌کابرا کرد. ئه‌زمی ئه‌وه‌ بوو به‌نیزیه‌ به‌ده‌نی کوناودیو (*). بکا. به‌لام ئه‌و چرکه‌یه‌ی گه‌پشته‌ حه‌ریف، بی ئه‌وه‌ی له‌ توندی هیرشه‌که‌ی که‌م کاته‌وه‌ به‌سه‌ریدا گوراند که: «ئهی مه‌خلووقی مه‌فلووک، ئهی بیچاره‌ی نابووته، یا له‌ خۆت به‌رگری بکه‌ یا شتیکی که‌ به‌حەق بۆ تۆ نابۆ به‌ره‌زا و خۆشی بیده‌ به‌من.»

ده‌لاک که‌ هیچ کات فکری له‌شتی وا نه‌کردبووه‌وه و پێش‌ببینی و هه‌ا رووداوێکی نه‌کردبوو، کاتیک ئه‌و تاپۆیه‌ی دیت که‌ هیرشی هیناوته‌ سه‌ر، بۆ ئه‌وه‌ی نه‌که‌وێته‌ به‌ر زه‌بری نیزیه‌، ناچار خۆی له‌ که‌ره‌بوژ فری دا خوارێ. پاشان هه‌ر که‌ پای گه‌پشته‌ زه‌وی، وه‌ک ناسکی چالاک هه‌ستا و هه‌ا به‌توندی به‌نیو ئه‌و سه‌حرايه‌دا تیتی ته‌قاند که‌ پای شه‌مالیش تۆزی نه‌ده‌شکاند. ده‌لاک له‌گه‌نی به‌جۆ هیشته‌ و دۆن کیشۆت که‌ بلی (*). ئه‌و شتیکی تری نه‌ده‌ویست ده‌نگی لی هه‌لینا که‌ «ئهو کافره‌ عيسانیکی بی عه‌قل نه‌بوو و لاسای شیوه‌ی کاری سه‌گاوی (*). کرده‌وه‌ که‌ وه‌ختیک راوچی ته‌نگیان پی هه‌لچنی، به‌دانی خۆی ئه‌و شته‌ی که‌ به‌حوکمی غه‌ریزه‌ ده‌زانێ له‌به‌ر ئه‌وی راو ده‌که‌ن ده‌پچرێ و ده‌یدرێ.»

پاشان فه‌رمانی دا که‌ سانکۆ کلاووخووده‌که‌ له‌ عه‌رزی هه‌لگریته‌وه. سانکۆش پاش ئه‌وه‌ی شته‌که‌ی له‌ ده‌ستی خۆیدا هه‌سه‌نگاند و هیناو برد گوتی: ماشاللآ چ له‌گه‌نیکه‌! سکه‌یه‌کی هه‌شت رینالیی زۆر باش دینی! پاشان له‌گه‌نی دا به‌ده‌ست ئه‌ریاب. دۆن کیشۆت له‌گه‌نی له‌سه‌رنا و به‌هه‌موو لایه‌کدا سووراندی و دووباره‌ سووراندی تا جیگه‌ی به‌نده‌کانی بدۆزیته‌وه‌ و چون نه‌یتوانی ئه‌و کاره‌ بکا هاواری کرد که: «وی ده‌چی ئه‌و کافر بابه‌ی یه‌که‌مجار ئه‌و کلاووخووده‌ی به‌ئهندازی سه‌ری بۆ دروست کراوه‌ که‌ له‌یه‌کی زۆرگه‌وره‌ی هه‌بوو بی، خراپ‌تریش ئه‌وه‌یه‌که‌ نیوه‌ی کلاوه‌که‌ نه‌ماوه.» کاتیک سانکۆ دیتی که‌ ئه‌ریاب به‌له‌گه‌نی ریش تراشی ده‌لی کلاووخوود نه‌یتوانی له‌ قاقا لیدان خۆی رابگری. به‌لام که‌ وه‌بیر هه‌په‌شه‌ و تووریه‌ی ئه‌ریاب که‌وته‌وه‌، پیکه‌نینه‌که‌ی به‌نیوه‌چلی هیشته‌وه‌. دۆن کیشۆت پرسی: «به‌چی پی ده‌که‌نی سانکۆ؟ مه‌یته‌ر گوتی: به‌وه‌ی پی ده‌که‌نم که‌ ئه‌و کافره‌، خاوه‌نی هه‌وه‌لی ئه‌م کلاووخووده‌ چ که‌له‌که‌ریک بووه‌ و کلاوه‌که‌ی هه‌مان ئه‌ندازه‌ که‌ میشتیک و میشتیکی تر ده‌چی، عه‌ینه‌هو له‌گه‌نی ریش تراشی! دۆن کیشۆت گوتی: سانکۆ ده‌زانێ من فکر له‌چی ده‌که‌مه‌وه‌؟ من وا فکر ده‌که‌مه‌وه‌ ئه‌و کلاووخووده‌ بی وینه‌یه‌ به‌هه‌لکه‌وتیکی

چاوه‌روان نه‌کراو وه‌ده‌ست که‌سیک که‌وتوووه‌ که‌ قه‌در و قیমে‌تی نه‌زانیه‌وه‌ و چون دیتوویه‌تی که‌ له‌ زیری خالیس دروست کراوه‌، بی ئه‌وه‌ی خۆی بزانی چ ده‌کا نیوه‌ی تواندوووه‌ته‌وه‌ و کردووویه‌ته‌ پوول به‌جۆریک که‌ نیوه‌که‌ی تر به‌م شیوه‌یه‌ ده‌ره‌اتوووه‌ که‌ ده‌بینی و وه‌ک تۆ ده‌لینی وه‌له‌گه‌ن ده‌چی، به‌لام هه‌رچی ده‌یه‌وی با بی، بۆ منیک که‌ باش ده‌زانم چیه‌ ئه‌م گۆرانی شکه‌ هیچ گرینگ نییه‌. من له‌ یه‌که‌م دیدا که‌ تووشی ئاسنگه‌ریک بم، چاکی ده‌که‌مه‌وه‌ و کلاووخوودیکی وای لی دروست ده‌که‌م که‌ خودای ئاسنگه‌ران بۆ خودای شه‌ریان دروست نه‌کرد بی^(١٥١). جاری تا ئه‌و رۆژه‌ من هه‌ر به‌مجۆره‌ له‌سه‌ر خۆمی ده‌نیم؛ چون وه‌ک گوتووینانه‌ له‌ هیچ باشتره‌، له‌ لایه‌کی تریشه‌وه‌ ئه‌وه‌ بۆ پاراستنی سه‌رم له‌ به‌رده‌باران زۆر باشه‌. سانکۆ گوتی: به‌لام به‌و شه‌رته‌ی وه‌ک ئه‌و رۆژه‌ی که‌ شه‌پری دوو له‌شکر بوو و شه‌ویلاکه‌ی ئیوه‌یان ورد کرد و زه‌رفی شه‌ربه‌ته‌ متفه‌رکه‌که‌ی منیشیان شکاند، به‌رده‌کانمان به‌قۆچه‌قانی تی هه‌لنه‌که‌ن. دۆن کیشۆت گوتی: له‌ نه‌بوونی ئه‌و شه‌ربه‌ته‌ زۆر ناره‌حه‌ت نیم، چون هه‌ر وه‌ک ده‌زانێ ئیستاش پیکه‌اته‌که‌ی ده‌زانم. سانکۆ گوتی: منیش پیکه‌اته‌که‌ی له‌به‌ر ده‌زانم، به‌لام خودا بمکوژی ئه‌گه‌ر به‌وه‌ی جاریکی تریش دروستی بکه‌مه‌وه‌ یا لیوی لی دم! بیجگه‌ له‌وه‌ش فکر ناکه‌م هه‌رگیز خۆم تووشی وه‌زعیک بکه‌م که‌ نیازم به‌و شه‌ربه‌ته‌ بیته‌وه‌. به‌پێچه‌وانه‌وه‌ ده‌و فکهدام که‌ به‌هیزی هه‌ر پینج هه‌ست، وه‌ا خۆم بیاریزم که‌ نه‌ بریندار بم و نه‌ که‌سیش بریندار که‌م. به‌لام له‌مه‌ر ئه‌وه‌ی جاریکی تر سه‌مای سه‌ر لیفه‌م پی ده‌که‌ن یا نا ناتوانم شتیکی عه‌رز بکه‌م. چون ئه‌م رووداو به‌کیک له‌و نه‌هامه‌تیانه‌یه‌ که‌ پیاو ناتوانی پیش بینی بکا. و کاتیکیش هات بلی ئه‌وه‌ی پیاو شانەکانی خۆی ویک بینی و خۆی بداته‌ ده‌ست چاره‌نوس و لیفه‌، چاره‌یه‌کی تری بۆ نامینیته‌وه‌.

دۆن کیشۆت کاتیک ئه‌و قسه‌انه‌ی دوایی گوتی بۆ گوتی: سانکۆ به‌راستی تۆ مه‌سیحیه‌کی دروست و حیسابی نی، چون زۆر بۆق له‌زگی (*) و ته‌وه‌ینیکی که‌ پیت کراوه‌ فه‌رامۆشی ناکه‌ی. له‌ حالیکدا پیاوی ئازاده‌ و ئازا و جوامیر هیچ کات نه‌ونده‌ گرینگی به‌مجۆره‌ گالته‌ و شوخییانه‌ نادا. پیم بلئی بزانه‌ ده‌و مه‌عه‌رکه‌یه‌دا کام قاچت له‌نگ بوو، کام

١٥١- لیره‌دا دۆن کیشۆت به‌هه‌له‌ چوووه‌، چون «وولکه‌ن» خودای ئاسنگه‌ران نه‌بوو که‌ بۆ مه‌ریخ خودای شه‌ر کلاووخوودی دروست کرد. به‌پێچه‌وانه‌ مه‌ریخ بۆ ئه‌وی دروست کرد. ئه‌ویش چ کلاووخوودیکی خراپ! ئه‌و کاره‌شی وه‌ختیک کرد که‌ ده‌گه‌ل ژنی وولکه‌ن یانی زوهره‌ له‌ بنه‌وه‌ پێوه‌ندی هه‌بوو. (رۆدریگز مارن...) وه‌ ئیمه‌ ئه‌وه‌ی لی زیاد ده‌که‌ین که‌ «وولکه‌ن» ئه‌سه‌حه‌ی شه‌ری بۆ ئاشیل وپینه‌ دروست کرد. (مۆریس باردۆن)

په‌راسوت شکا که ئیستاش ئو شوخییته له‌بیر نه‌چووته‌وه؟ بویه ده‌لیم شوخی و حه‌قیشمه‌ وای بلیم، چون هه‌رچی فکری لای ده‌که‌مه‌وه، زۆرتر یه‌قیتم پته‌و ده‌بی که بیجگه‌ له شوخی شتیکی تر نه‌بووه. ئه‌گه‌ر من ئو کاره‌ی ئه‌وانم به‌شوخییه‌کی بی تام نه‌زانیا به‌ تا ئیستا ده‌گه‌رامه‌وه سه‌ریان و به‌تۆله‌ی تو هه‌را به‌کم ساز ده‌کرد که یونانیانی قه‌دیم به‌تۆله‌ی «هیلین»^(۱۰۲) نه‌یانکردی. مه‌به‌ستیشم له هیلین هه‌مان کچه جوانه‌که‌یه که ئه‌گه‌ر ده‌و سه‌رده‌مه‌دا ژیا با یا دۆلسینه‌ی خۆم ده‌سه‌رده‌می ئه‌ودا ژیا با به‌یه‌قین نه‌یده‌توانی له‌باری، له‌باری و جوانیه‌وه هینده‌ نیو ده‌ربکا.

دۆن کیشۆت پاش گوتنی ئو قسانه، هه‌ناسه‌یه‌کی وه‌ها قوولی هه‌لکیشا که دووکه‌له‌که‌ی گه‌یشته قوولایی فه‌له‌کی غه‌دار. سانکۆ دیسان گوتی: «ئیستا که ناتوانین ئو سه‌رو سۆالکه‌رانه وه‌گریان به‌خه‌ین، چاره‌مان نییه و ده‌بی بلیین بۆ شوخی و پیکه‌نین ئو گۆنگه‌له‌یان به‌سه‌ر من هینا. به‌لام من باش ده‌زانم که ئو کاره کویتی بۆ پیکه‌نین و کویتی بۆ گریان بوو. تا رۆژیکیش ئیش و ژانی ئو کاره له‌شان و پیلیم نه‌چیته‌ده‌ر، یاد و بیره‌وه‌رییه‌که‌شی له رۆحم ده‌رناکه‌وئ. به‌لام ئه‌رباب با ئیستا له‌و باسه‌ بگه‌رین، به‌ریتزان بفرموون ده‌گه‌ل ئه‌م ئه‌سه‌په‌ بۆره که به‌بروای من، که‌ریکی بۆزه و ئو کابرایه که ئیوه ئاوا جوان به‌ عه‌رتاندا دا و که‌ره‌بۆزی به‌جی هیشته، ده‌بی چ بکه‌ین؟ ئو جوهری که ئو بۆی ده‌رباز بوو وی ناچی تازه‌ بیه‌توه سۆراغی که‌ره‌که‌ی. سویندم به‌و ریتنه‌ش که که‌ره‌که که‌ریکی خراب نییه. دۆن کیشۆت گوتی من هه‌چ کات ئو عاده‌تم نه‌بووه، ئه‌وانه‌ی ده‌یانبه‌زینم تالانیشیان بکه‌م. ئه‌وه‌ش له‌ دابونه‌ریتی پالنه‌وانی به‌دووره که ئه‌سپ و بارگینی به‌زیوان^(*) بستین و ئه‌وان به‌پیا‌ده‌یی له‌وی به‌یلنه‌وه. مه‌گه‌ر ئه‌وه‌ی که پالنه‌وانی سه‌رکه‌وتوو ئه‌سپی خۆی له‌ ده‌ست دابی که ده‌و حاله‌ته‌دا ئیجازه‌ی هه‌یه ئه‌سپی پالنه‌وانی به‌زیو وه‌که ده‌سکه‌وتی شه‌ر بۆ خۆی هه‌لبگرئ. که‌ه‌و بوو سانکۆ تو له‌و ئه‌سپ، بارگین، گویدرێژ یا هه‌رچی نیوی لای ده‌نی سهرفی نه‌زه‌ر^(*) بکه، چون خاوه‌نه‌که‌ی هه‌ر که دیتی ئیمه‌ لیره‌ دوور که‌وتووینه‌وه، ده‌گه‌ریتنه‌وه و سۆراغی و لاغی سواری خۆی ده‌گرئ. سانکۆ گوتی، خودا ده‌زانئ ده‌مه‌ویست بۆ خۆمی هه‌لبگرم یا لانی که‌م ده‌گه‌ل که‌ره‌که‌ی خۆم بیگۆرمه‌وه و به‌راستی یاسا و ریتسای پالنه‌وانی چه‌ند وشک و به‌رتسه‌که که ئیزنی ئه‌وه‌ش نادا که‌ریکی به‌که‌ریکی تر بگۆرییه‌وه. به‌لام ده‌مه‌وی بزانه‌م ئیزنه‌م ده‌ده‌ی لانی که‌م جل

۱۰۲- ئیشاره‌یه‌ به‌داستانی رفا‌دنی هیلین و شه‌ری یونانیان ده‌گه‌ل شاری میژوویی «ترپوا» (میتۆلۆژی)

و کورتان و پالان و هه‌وسار ده‌کانیان بگۆرمه‌وه. دۆن کیشۆت گوتی له‌م واره‌دا زۆرخاترجه‌م نیم. به‌لام تا وه‌ده‌سته‌هینانی زانیاری زۆرتر من ئیجازه‌ت ده‌ده‌م که ئه‌گه‌ر به‌راستی هینده‌ت پیداوایستی به‌گۆرینه‌وه‌ی ئو شتانه‌ هه‌یه، بیانگۆرییه‌وه. سانکۆ گوتی ئه‌وه‌نده‌م پیداوایستی به‌و پالان و هه‌وسار و شتانه‌ هه‌یه که ئه‌گه‌ر بۆ نه‌فسی خۆم ویستبان ئه‌وه‌ند لازم نه‌ده‌بوو و هینده‌ی بلیی یه‌ک و دوو، پاش ئو ئیجازه‌یه به‌قه‌ولی فه‌قیکان (عو‌ضت تعویضا)^(۱۰۳) ی کرد و که‌ره‌که‌ی خۆی وه‌ها به‌پالان و هه‌وسار و جل و جوهری تازه‌ رازانده‌وه که تمه‌نی هه‌وسه‌د تمه‌نی هاته‌ سه‌ر!^(۱۰۴)

پاش ته‌واو بوونی ئو کاره هه‌ردووکیان له‌ باقی‌مه‌نده‌ی خوراکیک که له‌ پشت ئیستری باره‌کانی رۆحانی هه‌لیانگرتبوو نه‌هاریان کرد و له‌ ناوی ئو شه‌قه^(*) جوگه‌ی که ده‌چوو سه‌ر ئا و دینگه‌کان ئاویان خواریده‌وه. به‌لام وه‌ها له‌ ئاودینگه‌کان ترسابوون و ئو ترسه‌ش هیشته‌ به‌ری نه‌دا بوون، سه‌ریان وه‌رنه‌گه‌ی که چاویک له‌ ئاودینگه‌کان بکه‌ن. سه‌ره‌نجام کاتیکی به‌هۆی خواریدن و تیر بوونه‌وه و هیندیکی ئارام بوونه‌وه و ترس و نفره‌تیان له‌که‌می دا هه‌ر دووکیان سواری بوون و بۆ ئه‌وه‌ رۆ و ربه‌سمی پالنه‌وانی سه‌رگه‌ردانیان ره‌چاو کردی، هه‌و ساریان له‌ ولاغه‌کانیان^(*) شل کرد و بی ئه‌وه‌ی که ریتگایه‌کی تابه‌ت بگه‌ر به‌ر بۆ ئه‌و لایه‌ی که رۆسینانت رۆوی تی بوو وه‌رچێ که‌وتن و که‌ری سانکۆش وه‌که هاورپیه‌کی باش، وه‌دوای رۆسینانت که‌وت. به‌مجۆره هه‌ر دووکیان هاته‌وه سه‌ر شارئ و بی ئه‌وه‌ی شوینتیکیان ره‌چاو کردی، ریتگایان به‌ئهمانی خودا گه‌رت به‌ر.

له‌و کاتی‌دا که به‌ریتگادا ده‌چوو نه‌ پیتش. سانکۆ به‌ئه‌ربابی خۆی گوت: ئه‌رباب ئیجازه‌م هه‌یه چه‌ند قسه‌یه‌کی خۆمانه‌ت ده‌گه‌ل بکه‌م؟ له‌و کاته‌وه که به‌ریتزان فه‌رمانی زالمانه‌ی بیده‌نگ بوونت به‌سه‌ر به‌نده‌ی خۆتدا سه‌ه‌پاندوو، زۆرتر له‌ چوار مه‌تله‌ب له‌ دلمدا که‌وتوو نه‌ته سه‌ریه‌ک و خه‌ریکن ده‌گنخین و هه‌ر ئیستا یه‌کیکیان له‌سه‌ر نووکی زبانه‌ که حه‌یفه‌ زایه‌بی و نه‌ گوترئ. دۆن کیشۆت گوتی: بلی، به‌لام زۆری له‌سه‌ر مه‌رپۆ، چون هه‌ر گوتنیک ئه‌گه‌ر زۆری کیشا، تام و چیتزی نامینی، سانکۆ گوتی: ده‌جا ده‌یلیم. من له‌و چه‌ند

۱۰۳- «عو‌ضت تعویضاً» وه‌رگه‌ی زاراوه‌ی Omutatio Capparum که کاردینال و ئۆسقۆفه‌کانی رۆم کاتیکی له‌ جه‌نی پاک ده‌یانویست پۆستینی خۆیان ده‌گه‌ل جلو به‌رگی ئاوریشمی جواناتر بگۆرنه‌وه ده‌کاریان دینا. (مۆریس باردۆن)

۱۰۴- ده‌مه‌تنی سه‌ره‌کیدا نووسراوه یه‌ک چواره‌م و یه‌ک سیه‌م له‌ جاران جوانتر بوو. (مه‌مه‌د قازی)

رۆژهدا تیگه‌یوم که سه‌رگه‌ردان بوونی به‌پزتان له‌و چۆل و بیابانانه و خواره‌که و پپچه‌که‌ی ئەو ریگایانه‌دا به‌دوای پروداواندا، چهنده کاریکی بی‌حاسل و بی‌فایده‌یه. بیجگه له‌وه‌ش، مه‌ترسییه به‌هه‌لکه‌وته‌کان و زال‌بوون و سه‌رکه‌وته‌کان هه‌رچی بن چون که‌سیک نییه به‌چاوی خۆی بیانبینی و لییان ئاگادار بپته‌وه. هونه‌ر نوێنییه‌کانی هه‌زهرتی به‌پزتان که به‌نییه‌تی خێر ئەنجام ده‌درین ده‌تاریکیی فه‌رامۆشی ئەبه‌دیدا کفن و دفن ده‌کرین. که‌وابوو به‌پرای من، دیاره ئەگه‌ر جه‌نابتان راوێچوونیکێ باشترتان نه‌بی، مه‌سه‌له‌حت ئەوه‌یه که ئیمه هه‌ر دوو‌کمان خه‌زمه‌تی ئیمپراتور یا شازاده‌یه‌کی پایه‌به‌رز به‌کهن که تووشی شه‌ر هاتوون تا هه‌زهرتی به‌پزتان بتوانن له‌ خه‌زمه‌ت ئەو پایه‌به‌رزهدا زۆری باسک و هیزه‌ شاراوه‌کانی خۆتان و به‌تایبه‌ت لیزانی و تیگه‌یشتیوویی خۆتان که له‌ هه‌مووان زۆتره‌ نیشان بدن. بیگۆمان کاتیک ئەو جه‌نابه‌ی که ئیمه ده‌بینه‌ لایه‌نگر و خه‌زمه‌تکاری ئەو له سه‌ره‌تی و گه‌وره‌یییه‌کانی به‌پزت ئاگادار بپته‌وه، پاداشی شایسته و به‌قه‌ده‌ر لیه‌تاتوویی خۆمان ده‌دات. بلی ئەوه‌ش له‌ ده‌رباری ئەودا که‌شیشانی میژوونووس و پروداوه‌لگریش^(*) هه‌ن که داستانی دلاوره‌یییه‌کانی تۆ بنوسنه‌وه تا یادی ئەو کارانه ده‌بیرگه‌کاندا بمینێته‌وه. من باسی خۆم ناکه‌م و ئەو قسانه‌م له‌به‌ر خۆم نییه. چون هونه‌ری من له‌ راده‌ی شانازییه‌کانی مه‌یته‌ری واوهر ناچی، به‌و حاله‌شه‌وه به‌تێرادیوی ده‌لێم که ئەگه‌ر ده‌ ئاینی پالاهوانیدا ره‌سم وا‌بووایه که ئازایه‌تی مه‌یته‌رانی‌ش باس بکری و به‌نووسین را‌بگیری، پروام پێ بکه که شاکاره‌کانی منیش ده‌به‌راوێزدا نه‌ده‌مانه‌وه. دۆن کیشۆت گوتی: خراپ نه‌گوت سانکۆ، به‌لام پێش‌گه‌یشتن به‌و پێگه‌یه ده‌پیشدا ده‌بی پالاهوان بۆ ئەزموون ده‌هه‌موو شوینیکێ دنیا‌دا به‌دوای گۆنگه‌ل و رووداواندا بگه‌ری تا به‌هونه‌ر نوێنییه‌کانی خۆی ناویانگ وه‌ده‌ست بێنی. به‌جۆرێک که هاته‌ ده‌رباری پاشایه‌کی گه‌وره، ده‌پیشدا به‌هۆی کاره‌گه‌وره و به‌رچاوه‌کانی خۆی ناسرابی و هیشتا له‌ ده‌روازهی شار وه‌ژوور نه‌که‌وتی مندالان وه‌دوای که‌ون و له‌ده‌وری کۆ بینه‌وه و هاوار بکه‌ن که ئەوه‌تا پالاهوان شه‌مس^(١٥٥) یا ئەوه‌تا پالاهوان سه‌عبان^(١٥٦) یا به‌ناوێکی تروه که نیشانه‌ی سه‌رکه‌وتن و گه‌وره‌یی بی، بانگی بکه‌ن و بۆ نمونه‌ بلێن ئەو تا ئەو پالاهوانه‌ی که ده‌ به‌رنگاری تهن به‌ته‌ندا به‌سه‌ر دیوی ترسناکی هه‌تره‌ش به‌ر یانی «برۆکابروۆ» Brocabruno سه‌رکه‌وت، یا ئەوه‌ی که ته‌لیسمی پاشای گه‌وره‌ی ئیرانی پاش نۆسه‌د ساڵ

١٥٥- داستانی پالمیزن دۆلیۆ به‌شی چل و سێیه‌م. (مۆریس باردۆن)

١٥٦- داستانی ئه‌سپلاندیان به‌شی سه‌د و چل و هه‌وته‌م. (مۆریس باردۆن)

جادوو کراوی شکاندوووه و به‌مجۆره‌ کۆلان به‌کۆلان بگه‌رین و ئەم شاکاره پالاهوانیانه بلاو بکه‌نه‌وه تا پاشای ئەو ولاته له هه‌راهه‌رای مندالان و هه‌مه‌مه‌یه‌ی خه‌لکی شار بپته‌ سه‌ر هه‌یوانی قه‌سری خۆی و ده‌گه‌ل ئەوه‌ی چاوی به‌پالاهوان بکه‌وی له‌ رهنگی جلوپه‌رگی شه‌ر و نیشانه‌ی سه‌ر مه‌تاله‌که‌ی ئەو بناسی و ناچار به‌ده‌نگی بلند فه‌رمان بدا: ئەی پالاهوانانی ده‌رباری من، زوو بگه‌نه‌ پێشوازیی پالاهوانی هه‌موو پالاهوانانی جیهان که ئەوه‌تا دپته به‌روه‌!» به‌بیسستی ئەم فه‌رمانه هه‌موو برژینه مه‌یدان و، پاشا بۆ خۆی تا نیوه‌ی پلیکانه‌کانی قه‌سه‌رکه‌ی بپته‌ خوار و میوانی خۆی به‌توندی ده‌نامیز بگری و نیوچاوانی به‌نیشانه‌ی ئاشتی و برایه‌تی ماچ بکا^(١٥٧) پاشان ده‌ستی ئەو بگری و بیباته‌ کۆشکی شازن و له‌وی پالاهوان ئیزنی دیداری ده‌گه‌ل شازن و کچه‌که‌ی که قسه‌ی تپدا نییه جوانیکی وا له‌هه‌موو دنیا دا ده‌ست ناکه‌وی پێ بدری. پاش ئەوه‌ وا دپته‌ پێش که شازاده خانم چاویک له‌ پالاهوان بکا و هه‌ر دووکیان له‌به‌ر چاوی به‌کتری نه‌که وه‌ک دوو بوونه‌وه‌ری به‌شه‌ری به‌لکو وه‌ک ئایه‌تیکێ مه‌له‌کووتی بپنه به‌رچاو و هه‌ر دووکیان بی ئەوه‌ی بزنان چۆن و له‌به‌ر چی وایان به‌سه‌ره‌ت، خۆیان ده‌تانوپی شیاوای ئەویندا گرفتار ببین و له‌ په‌ژاره‌ی ئەوه‌ی نه‌زانن چۆن هه‌ست و سوۆزی ده‌روونی و ره‌نجه‌کانی خۆیان پیکه‌وه باس بکه‌ن جه‌رگیان ریزال ریزال بی و له‌ویوه پالاهوان به‌ره‌و یه‌کیک له‌ تالاره به‌شکۆیه‌کانی کۆشک که به‌فه‌رش و مافوور و ئەسه‌باباتی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ رازاوه‌ته‌وه رینوینی ده‌که‌ن، پاش ئەوه‌ی که جلوپه‌رگی شه‌ریان له‌به‌ر دامالی و به‌رگیکی ئه‌رغه‌وانی رهنگی شاهانه‌یان بۆ هینا تا له‌به‌زم و ئاهه‌نگدا ده‌به‌ر خۆی بکا، دیاره ئەگه‌ر پالاهوان ده‌ جلوپه‌رگی ره‌زم و به‌رنگاریدا جوان و به‌هه‌یبه‌ت و وێچووویو بی، قسه‌ی تپدا نییه که ده‌ جلوپه‌رگی به‌زم و میوانداریدا جوانتر و ریکوپیکتتر ده‌بیندري و، که شه‌و داها‌ت پالاهوان ده‌گه‌ل پاشا و پاشازن و شادۆت^(*) شام ده‌خوا و له‌سه‌ر سفه‌ر چاو له‌ دل‌به‌ره‌که‌ی هه‌لناگری و دوور له‌ چاوی ئاماده‌ بووان، تپتی هه‌لده‌روانی و شادۆتیش هه‌ر به‌و زبیره‌کیه هه‌ر ئەو کاره ده‌کا، چون وه‌ک گوتم ئەو شازاده‌یه‌کی زور حه‌یا به‌خۆیه. پاش خه‌رکدرنه‌وه‌ی سفه‌ر، له‌ ناکاو له‌ ده‌رگای تالاره‌وه ده‌لقه‌کیکی ناحه‌ز و کورته‌بالا و له‌ پشت سه‌ره‌یه‌وه خاتوونیکێ زۆر جوان و له‌بار ده‌ نیوان دوو فیه‌تری زه‌لامی وه‌ک غوول دپته‌ ژوور و ئەو خاتوونه به‌رنگاریبوونه‌وه ده‌گه‌ل پروداویکی زۆر ئەسته‌م و دژوار که نه‌خشه و پلانه‌که‌ی به‌ده‌ست هه‌کیمیکی زانی سه‌رده‌مانی کۆن کیشراوه‌ته‌وه، بخاته به‌رده‌م و را‌بگه‌یه‌نی که هه‌ر پالاهوانیک بتوانی له

١٥٧- داستانی ئامادیس گۆل، به‌شی چل و هه‌شته‌م. (مۆریس باردۆن)

عده بیته دهر له ریزی سهرترین پالهلوانانی دنیا دیته نهژمار^(۱۵۸). پاشا نهمر دهکا که دستبجه جی تهواوی پالهلوانانی قهسر بهختی خویمان دهر بهرنگاریبهدا نیشان بدن. بهلام هیچکام سهرنهکهون مهگهر، پالهلوانی غهریب که بهشانازی زورهوه و بهخوشحالیی زوری شادووهتهوه بهسهر نهو گرفته گهورهیهدا سهردهکهوئ و شازاده خانم دهکهوئته پوز لیدان و نیفاده فروشتن و بهخو نازین و تهنانهت خوشحالیی دهربرین که له خورا دللی دهگریوی نهوینی نهو شابازه بهرزه فره نهناوه. لهوهش جوانتر و خوشتر نهویه که نهو پاشا، پاشازاده یا پیاو ماقووله که پالهلوان میوانیهتی دهگل شازادهیهکی تری بههیز و قودرتهتی وهک خوئی تووشی شهراهاتی و پالهلوانی میوان پاش چهندرؤژ مانهوه له کوشکی شادا نیزنی لی وهگرئ که پرواته شه و دهخزمت نهودا شمشیر لی بدا. پاشا بهدل وگیان نهو پیشنیاره قبوول بکا و پالهلوان بهپاداشی نهو لوتفه که دهر حقی کراوه بهنهزاکهت و نهدهبیک زورهوه دهستی پاشا ماچ بکا. ههر نهو شهوه پالهلوان خوئی بگهیهنیتته دلبهری عهزیزی خوئی شادوت و له پشت نهردهی^(*) ناسنینی باغی خهملیو که وتاغی خهوی شادوت دهروانیتته سهری، دهگهلی مالوایی بکا. دهپ پیشیش دا پالهلوان چهند جارن بههاوکاری کچیک له مهحرهمانی تاییهتی خوئی که شادوت ههموو نهینیهکانی خوئی لهلا باس کردوه له ههمان شوین رازونیازی ههبووه.^(۱۵۹) پالهلوان ناخیک ههکیشی و شازاده خانم ببوریتتهوه و له هوش بچی و کچه مهحرهکه ناویدنی و بهخاتری نابرووی خاتونهکهی له نزیکبوونهوهی بهیانی و له ترسی ناشکرا بوونی رازی نهوان غهگین و شپرز سهری لی بشیوئ. سهرههجام شادوت وههوش بیتهوه دهسته سپیهکانی خوئی له پشت نهردهکهانهوه بو لای پالهلوان دریز بکا. پالهلوان پاش ههزار جار ماچ کردنی نهو دهستانه بهسیلاوی فرمیسکی چاوان، تهریان بکا. پاشان لهسهر ناگادار کردنهوهی بهکتر له ههوالی خووش و ناخوش بگهنه یهک و شازاده خانم له پالهلوانی بوئ که ههرچی دهکری بیکا بو نهوهی نهوی بهدهردی بی دهرمانی دووری، خوئی گیروده نهکا. پالهلوان بههزار سویندانهوه رهش و شین بیتهوه که ههروا بکا و پاش نهوهی جاریکی تریش دهستی شادوت ماچ بکا بهوهها دلتهنگی و پهژارهیهکی تالهوه دللی لی ههکهنی که پیت وابی گیانی خوئی

۱۵۸- داستانی نامادیسگی گول، بهشی شازدهم و داستانی پالهلوانی سهلیب و فهسلی سهد و چواردهم. (مؤریس باردون)

۱۵۹- داستانی نامادیسگی گول، فهسلی شازدهم و داستانی پالهلوانی چهلیپا، بهشی سهد و چواردهم. (مؤریس باردون)

ههر لهوی بهجی دههیلی. پاشان بگهپتتهوه شوینی مانهوهی خوئی بهلام له غهمی دووری، خوئی بهسهر تهختهکهیدابدا و تا کهرپهی^(*) بهیانی خهوه له چاوی نهکهوئ. بهیانی زوو ههستی و بو مالوایی له شا و شازن و شادوت پرواته خزمهتیان. شا و شازن نهو نیزن دهردهن بیتته حزوور و مالوایی دهگل بکهن و هاوکات پیی بلین که شادوت ناسازه و لهوهگرترن و دیتنی دۆستان داوی لیبورردن دهکا. نهوهم پالهلوان بیر بکاتهوه که نهم نهخوشییه له بهر دهردی دووری نهوه و دللی بهنیش و نازار وهزان کهوئ و شتیکی وای نهمیننی که رازی نهیننی دللی خوئی دهربری. کچه مهحرهکه لهو کوردها بی و ههموو شت بهچاوی خوئی ببینی و بهههرمه بگهپتتهوه خزمت شادوت و له چلوانیهتی بارودوخ حالی بکا. نهویش بهچاوی گریان گوئی بداته ههکایهتی نهدیمهی خوئی وپیی بللی گهورهترین غهمی که ناسمانی داگرتوه، نهویه که نازانی پالهلوان کیهی و نایا له تومهی^(*) شارپارانه یا نه. کچهی مهحره شادوت دلداری بداتهوه و بهشازادهخانم بللی که خاترجهم بی نهو ههموو گرانی و سهنگینی و قودرت و نازایهتییه تهنیا دهوجودی کهسیکدا که له تورهههی پاشایان بی کو دهبیتهوه. شادوت نه و دلدانهوه قبوول بکا و ده شاردنهوهی غهه و پهژارهی خویدا بکوشی تا دایک ویاوک لیی دردوگ نهبن و پاش دوو رؤژ بیتتهوه نیو خههک. دهوکاتهدا که پالهلوان له کوشکی شا ریشتوه، ده شهردا بهشداری بکا و بهرهنگاری دوژمنی پاشا بیتتهوه و بهشکینی و بهسهر چهند شار و ههریمی نهودا دهست دابگری و سهرکهوتن داوی سهرکهوتن وهدهست بیننی، پاش نهوه بگهپتتهوه دهرباری پاشا و له جیژوانی جارن دووباره چاوی بهیاره نازهنهکهی بکهوئتهوه و بهلینی پی بدا بهپاداشی خزمتهکانی خوازینینی نهو له پاشا بکا. پاشا بهبیانوی نهوه که نازانی پالهلوان کیهی، رازی بهو خزمایهتییه نییه! بهو حالهشهوه شادوت چ بهههگرتن یا بهشپوهیهکی تر دهبیته هاهوسهری ژیانی پالهلوان و باوکی له ناخریدا بهو خزمایهتی و زهماونده شانازی دهکا. کاتیک شا روونی دهکاتهوه که نهم پالهلوانه کوری پاشایه که له ولاتی «نهبوو له جیهان»^(۱۶۰) دا لهتاوان دهرمی و شادوت دهبیته میراتگری تاج وتهخت و سهرههجام پالهلوان دهبیته پاشا. نهوجار وهختی نهوه دهگا که پالهلوان دهستی کهرهم بهرووی مهیتر و نهو کهسانهی که یارمهتییان داوه تا بگاته نهو پله و پایه بهرزه دهکاتهوه و کیژیکی جوانی

۱۶۰- مهبهست نهویه نهو ولاتهی پالهلوان دهلی کوری پاشای ویندهرتهیه له دنیاا نییه. خوالیخوشبوو مهمهدی قازی دهستهواژهی «نیست در جهان» ی هیناوه و له دهقی ئینگلیزیهکهیدا نووسراوه Unknown Country یانی ولاتیکی نهناسراو. (وهرگریز)

كە مەحرەمى رازى پىئوھندىيى عاشقانەى ئەو دەگەل شادۆت بوو و قسەى تىدانىيە كچى «دووك» يىكى رەدەى بالآى مەملەكەتە بەحەلالى و ھاوسەرى دەدا بەمەيتەرەكەى.

سانكۆ ھاوارى كرد كە: بژى ئەرباب! ئەوھىيە ئەو شتەى من دەمەوئ و بە دوادا ئاوارەى كىو وىبايانم. ئاھ خودايا چ دەبوو ئەگەر واپا؟ و من يەقىنم ھەيە ئەگەر بەرپزتان خۆتان نىو بنىن پالەوانى «غەمگىن روخسار» تەواوى ئەم رووداوانە يەك بەيەك و بەدواى يەكدا بۆ ئىمە وەدى دىن. دۆن كىشۆت گوتى: سانكۆ لەوبارەو شكت نەبى، چونكە پالەوانانى رابردو و داھاتوو ھەموو بەتتپەراندنى ئەو پلەومەودايانە و ھەر بەمجۆرەى كەمن بۆم گىراوويەو گەيونە پلەوپايەى ئىمپراتورى^(۱۶۱) و پاشايى و لەمەوداش ھەر بەمجۆرە دەبى. ئىستا تەنيا كە مايسىيى كارى ئىمە ئەوھىيە كە بگەرپىن و بزنانى ئەوپرۆژانە كام يەك لە پاشايانى مەسىحى يا كافر تووشى شەپكى گەرە ھاتوو و كچىكى نازدار و نازەنىشى ھەيە. بەلام بۆ بىرکردنەو لەسەر ئەم بابەتە كارىكى وا بگەين نىو و نىوانگمان بەتەتەو. تازە كەمايسىيەكى ترىش دەكاروبارى مندا ھەيە و ئەوھىيە ئەوھىيە گرىمان پاشايەكمان دىتەو كە دەشەر دايە و كچىكىشى ھەيە و منىش دەدنىادا ناوبانگىكى داگر و گەرەم و دەست ھىناى، نازانم چون و بەكويدا دەتوانم تۆرمەى خۆم بگەيەنمەو سەر پاشايان و يا لانى كەم يەككىك لە بن ئاموزا يا خالوزاى ئىمپراتورران بىمە ئەژمار؟ چون ئاشكرايە كە پاداشى دلاوھرىيەكانى من ھەر چىكى بى تا پاشا لە عەسل و نەسەبى من خاترجەم نەبى كچم ناداتى و لە ئاكامدا ھەرچى بەھۆى ئازايەتى و پالەوانەتى، و دەستەم ھىناو لە كىسم دەچى، چون ناچمەو سەر بنەچەكەى خانەوادەى پاشايان. راستە كە من نەجىب زادەم و عەسل و نەسەبىشم ناسراو، مال و ملك ھەيە، ولە چىنىكى كۆمەلايەتيم كە دەتوانم پىنجسەد «سوو»^(۱۶۲) جەرىمە وەرگرم و تەنانەت رەنگە ئەو زانايەى مېژوو من دەنووسى شەجەرەنامەى^(*) من جۆرىك رىكوپىك بكا كە دەپشتى پىنجەم يا شەشەمدا بچمەو سەر سولتانىك و نەبىرە يا نەتىجەى پاشايەك بم. بەھەر

۱۶۱- داستانى تيرانى سېى، بەشى يەكەم، فەسللى چل و دوو. ھەرەھا «پالەوانى چەلپيا» كىتىبى يەكەم، فەسللى شەست و پىنجەم. (مۆرىس باردۆن)

۱۶۲- بەپىيى ياساگەلىكى كە لە زەمانى دەسلەلتادارىيە قەومى گۆت Goths تا سەدەى سىزەدەم لە ئىسپانيا لە گەردان بوون ھەر كەس سەدەمە يان خەسارەتتىكى لە گيان و مالى نەجىب زادەكان دابا، دەبووايە جەرىمەيەكى نرىك بە ۵۰۰ سۆلدۆ Suedos كە پوولى سېى بوو دابايە. (مۆرىس باردۆن)

حال سانكۆ من دەبى شتىك فېرى تۆ بكام و ئەوھىيە ئەوھىيە كە عەسل و نەسەب دوو بەشە: ھىندىك ھەن كە دەچنەو سەر پاشايەك يا سولتانىك بەلام رۆژگار وردەوردە لەوپەرى پلەبەرزىيەو فېرى داوئەتە نەوتىررىن پلەى زەلىلى و رۆژەرەشى، وەك ھەرەم لە پاىيەيەكى پان و بەرىنەو بەنووكىكى تىژ كۆتايىيان دى؟ ھىندىكىش لە تۆبژە پەستەكانى خواروو سەر دەردىن و وردەوردە سەردەكەون تا دەبنە گەرە و خان و پياوماقوول. بەجۆرىك كە ئەم جياوازىيە لە نىواناندا ھەيە، يانى دستەيەكيان ئەوھىيە بوون كە ئىستانىن و دەستەكەى ترن ئەوھن كە دەپىشدا نەبوون. وە چون من رەنگە لەو دەستەيە بم كاتىك روون بىتەوھە كە عەسل و نەسەبم رىزدار و گەرە بوون ناچار خەزورى داھاتوو من دەبى سەرم بۆ دانەوئىنى و بەزاوايى خۆيىم قبوول بكا و ئەگەر ئەوھە نەكا شادۆت خوى و ھاھاشقى من دەبى كە بەپىچەوانەى وىستى باوكى و گرىمان بۆشى روون بووھە كە من بىجگە لە شاگرد قاوھچى، شتىكى تر نىم، من وەك مېرد و ئاغاي خوى ھەلدەبژىررى و ئەگەر ئەوھش نەبوو ناچار كچە ھەلدەگرم و بۆ ھەر شوئىنىك بەمەوئ دەبىمەم تا رۆژىك كە مردن يا مەوداى زەمان ئاگرى توورەبى دايك و بابى دابمركىنى.

سانكۆ گوتى: كەوابوو ئەوھى ھىندىك قەرەقوتە^(*) پەندىكىان ھەيە و دەلن «ئەوھى بەزۆر دەتوانى وەرىبگرى، بەحاجەت داواى مەكە» لەمەر تۆ راستە ھەرچەند لەم بارەوھ پەندىكى ترىش ھەيە كە زۆرتەر دەگەل حالى تۆ دىتەوھە. ئەوھى ئەوھى «لە كاتى مەترسىدا پەرىن لەسەر دىوار باشتەرە لەوھى بەھىواى دوعاى پياوچاكان لەوئى بىمىنىيەوھە.» و من ئەو پەندەم بۆيە ەرزكردى كە ئەگەر ئەعلا ەزرەت خەزورى داھاتوو ەزرەتى بەرپزتان نەبووست دلى خوى رازى بكا و كچت بداتى بەپىيى فەرمائىشى خۆتان چارەيەك نامىنى بىجگە لەوھى كچە بفرىنى و بىبەى لە شوئىنىكى دابنىيى. بەلام عەبىيى كار لەوھادايە تا گەيشتنى زەمانى ئاشتى و گەيشتنى ئىوھ بەمەقامى پاشايەتى، مەيتەرى چارەرەش دەبى بەداماوى و نروئىوچاوانىكى تالەوھ، بەچاوپروانىيى كەرەم و وعدەكانت دابنىشى. مەگەر ئەوھى كە نەدىمەى مەحرەم كە دەبى بىتە ھاوسەرى مەيتەرى ئىوھ، رەگەل خاتوونى خوى رىككەوئى و مەيتەرى تۆ تا زەمانىك كە وىستى خوداوند شتىكى ترى دەبەر چاوا نەگرتبى، تەمەنى پر لە كوئىرەوھرىيى خوى دەگەل ئەو رابوئىرى. چون ئەگەر بەھەلە نەچووبم ەزرەتى بەرپزتان دەستبەجى دەتوانن نەدىمەى لە مەيتەرى خۆتان مارە بگەن. دۆن كىشۆت گوتى: بەلى كى دەتوانى پىشم پى بگرى. سانكۆ گوتى كەوابوو ئىمە بلى وەى خۆمان بەخودا بسپىرىن و گەپيانى كاران بەدەينە دەستى قەزاوقەدەر، كارىكى ترمان نىيە. دۆن كىشۆت

گوتی: بهلّی سانکۆ، خودا ئاره زووی من و حاجهتی تۆی پیک هینا و هرکهس خۆی بهکه م دابنّی، هیچ نییه و نه بّی باشتره. سانکۆ گوتی کارهکان هه موو به دهست خودایه و کهس چکاره نییه. من کۆنه مه سیحیم و هر ئه وهش بۆ ئه وهی ببه «کۆنت» بهسه. دۆن کیشۆت گوتی زیادیشه. تازه ئه گهر خۆشت نه بوویه کۆنت گرینگ نییه چون من هر دهگه ل کو بوومه پاشا. ناوونیشانهی رهسانهیهتی و نهجیبی، بّی ئه وهی مهجبوور بی، بهپوول بیکری یا ده بهرانبهر خزمهتهکانتا و دههستتهینابّی بهتۆ ددهم و کاتیک من کردمی به «کۆنت» دهستبهجّی دهچییه رهدهی «ئهشرافهکان» وه لهو حالتهدا هر چهندی زبانی دم چهوت و درۆزان درپژیش بّی ناچار دهبن دهگه ل ئه وهشدا که رقیان لیت دهبّی، ئه یاله تیکت وهک ملک بۆ دیاری بکن، سانکۆ گوتی: جا دیاره! مهگهر پدیان وایه من ناتوانم کهسایهتی خۆم دهو پله و پایه دا نیشان بدهم؟ من زهمانیک ئه ندامی ئه نجوومه نیکی خیرخوازی بووم و بهگیانی خۆم سویند دهخۆم ره دای (*). ئه ندامه تی ئه و ئه نجوومه نه م ئه وهنده لی جوان بوو که هه موو دهیانگوت ریخت و هه یکه لم بۆ سه رهۆکایه تی حساب و کیتابی مال و دارایی کلیسا دهنا لّینی، خودایه چ ده بوو ئه گهر من شنلی (*). دووکیم بهسه ر شانمدا دابایه و بهشپوهی کۆنتیکی دهره وه جلوه برگی رازاوه به زپروجه و اهیرم ده بهر کردبایه! و فکر دهکه م که ئه گهر وا بووایه خه لک له سه دفرسه خ بهو لاوه دههاتنه دیدهنیم. دۆن کیشۆت گوتی: بیگومان قیافه یهکی باشت دهبّی، بهلام باشتر دهبّی ئه گهر هه میشه ریشته بتاشی چون ردینت ئه وهند زۆر و ئالۆز و پیسه، ئه گهر لانی که م هر دوو رۆژ جاریک نهیده یه دهست تیغی تیژ (*). خه لک له مه و دای تیره او پژی شمخالیکه وه ده تناسنه وه. سانکۆ گوتی: زۆر باشه، ئه وهنده ی دهو جّی من ده لاکیک رابگرم و هه میشه ده مالدا رای گرم و ئه گهر پدویست بوو وهک مه یته ری خانانی گه وره بۆ هه موو شوینیک به دوا ی خۆمدا بیگیرم. دۆن کیشۆت پرسی: تۆ چووزانی که خانه گه وره کان مه یته ران وه دوا ی خۆیان ددهن؟ سانکۆ گوتی، ئه لئان عه رزت دهکه م، من چه نای چند سال له مه ویه ر مانگیکم له دهر باردا رابردوه. له و جّی یه کیک له و خانه ماقوولانه م چا و پّی کهوت که جهسته یه کی زۆر نابووته ی هه بوو و خه لکیش دهیانگوت پیاویکی زۆر گه وره یه، (۱۶۳) ئه و پیاوه بۆ هر کوئییه ک چوویا سواریکی به دواوه بوو. ئه و سوارهش وا پّی به پّی دهگه لّی دهرپویشته که پیت وابوو کلکی ئه وه. من پرسیم ئه م سواره بۆ شانبه شانی ئه و پیاوه ی پيشه وه ناروا و هه میشه به دواوه یه تی. جوا بیان دامه وه ئه و

۱۶۳- و جّی دهچّی مه بهسه ت Don pedro Tellez Giron دووکی ئوسونا Osuna بّی که پیاویکی کورته بالای وردیلانه بووه، بهلام پیاویکی گه وره و بهزییک و زا کوون بوو. (مؤریس باردۆن)

مه یته ریته تی و ره سمی مه یته رانیش ئه وه یه هه میشه به دوا ی ئه ربابدا برۆن. من له و رۆژه وه ئه م نوکته یه فیر بووم و تا ئیستا له بیرم نه چووته وه. دۆن کیشۆت گوتی به بری وای منیش حه ق به تۆیه و تۆ به تیرادیوی ده توانی ده لاک وه دوا ی خۆت بدهی. دابونه ریت یه ک جّی و له یه ک زهماندا سه ریان هه لئه داوه، به لکو یه ک به دوا ی یه کدا هاتوون. که و ابوو تۆ ده توانی یه که م کهس بی که ده لاکت وه دوا ی خۆت خستوه. بیجگه له وهش که سیک که کاری ردین تاشینه ده بّی زۆرتر له که سیک که ئه سپت بۆ زین دهکا، جیگه ی متمانه بّی. سانکۆ گوتی: ئه رباب، ئیوه کاری ده لاک به من بسپیرن و ده فکری ئه ودها به زووتر بگه یه ته ختی پاشایه تی و من بکه یه «کۆنت». دۆن کیشۆت وه لامی داوه: به هیوای خودا هه روا ده بّی! و چون سه ری بهرز کرده وه چاوی به دیمه نیکی کهوت که ده به شی دوا ییدا ده بیینین.

بهئەدەبەوه گوت تا بەلكو ئەوان ئاگادارییەکی كه دەیهویست بیدەنی. ئاخری یەکی تر له نیگابانان گوتی: «ئیمه لێره نووسراوێهه کمان پێ ههیه كه هۆی سزادانی هەر کامیانی تێدايه. بهلام مهجالێ ئهوهمان نییه راوهستین و نووسراوه بدۆزینهوه و بیخوێنینهوه. تۆ خۆت برۆ لایان و له خۆیان بپرسه. ههلبهت ئهگەر بۆ خۆیان ویستیان وهلام دهنهوه و واش بزاتم بێ مهیل نین، چون ئهوانه كهسانێکن له باس کردن و گێڕانهوهی خراپهکاری و شهروپیی خۆیان ههز وهردهگرن.»

دۆن كيشۆت هەر كه ئەم ئیجازهیهی درایه، كه ئهگەر نهیاندابایه بهزۆر دهیههستاند، له ریزی زنجیرهكه نزیك بووهوه له سزادراوی یهكهمی پرسی كه گوناھی چیه و بۆچی بهو تهززه نالهباره دهپهین. سزادراو گوتی: «بهتاوانی ئهوهی عاشق بوویوم. دۆن كيشۆت هاواری لێ ههستا: چون؟ تهنیا له بهر ئهوه؟ قهسههه بهدینم ئهگەر قهرار بووايه خهلكی بهتاوانی ئهوینداری بهسهولێدان سزا بدن، من زۆر له میژ بوو دهبووايه برۆمه سهولێدان. سزادراو گوتی: «ئاخ! ئاخ قوربان دلداریی من لهو دلدارییانه نییه كه ههزهرهتی به پێرتان خهیاڵ دهكهن. من شیت و شهیدای سهبهتیک جلی شۆردراوی سپی بووم و وهام دهباوش گرتبوون كه ئهگەر دهستی عهدهلات بهزۆر له دهستی منیان دهر نههینابایه، ئهلهانیش هەر خهریکی ناز کردن و لاواندهوهیان دهبووم. منیان له کاتی ههستان بهو تاوانهوه دیت. پێداویستی یهك بهلێ پرسین نهبوو. زۆر زوو دادگایییان کردم و شان و ملیان بهسهه زهبری تازیانه قدیله دام و بیجگه له وهش ئهگەر تا سێ سال میژگی گهوره بدروومهوه دهگهلیان بێ حیساب دهبم. دۆن كيشۆت پرسی، مه بهست له دروینه کردنی میژگی گهوره چیه؟ سزادراو كه نزیكهی بیست و چوار سالێکی تهمهن بوو وهك دهشیگوت خهلكی «پیداریتا» piédraita پیه گوتی، مه بهست سهولێدان دهكهشتیهکانی دهولت دایه.

دۆن كيشۆت ههمان پرسیاوی له سزادراوی دووهم کرد، بهلام ئهوه وهنده داماو و فهقیرۆكه بوو كه ههوسهلهی نهبوو یهك كه لیمه جواب بداتهوه. نهفهری یهكهم له جیات ئهوه گوتی: «قوربان ئهوهی وهك قهناری دهبنه كاناری»^(١٦٤) و دهكهشتیه دهنین و مه بهستم ئهوهیه كه ئهوه گۆرانییێژ و دهنگ خۆشه. دۆن كيشۆت پرسی: «چۆن؟ مهگەر گۆرانییێژ و شایه ریش دهنیره سهولێدان؟ سزادراو گوتی: «بهلێ قوربان، لێره ههچ شتیك ناخۆشتر له وه نییه ده کویره وه ریدا گۆرانی بلێی»^(*) (١٦٥) دۆن كيشۆت گوتی: وا نییه، من

١٦٤ - Canarie چهند جزیرهیهکن له ئۆقیانوسی ئهتلهسدا و هی پورتهقالن.

١٦٥ - گۆرانی گوتن له کویره وهری و مسیبه تدا مانای ئهوهیه ده ژیر شکه نهجهدا ئیقرار کرابی و سیروانتیس ئەم زاراوه عامیانهی زۆر دهکار هیناوه. (مۆریس باردۆن)

له مههه نازاد کردنی تاقههویکی لێقهوماو له لایهن دۆن كيشۆتهوه

كه بهزۆر دهیانبرده شوینیك

سهید حامید كورپی ئهجهلی، دانهری عههب و «مانشی» له داستانی شیرن و بهشكۆ و ساده و خۆشی خۆیدا وها دهگێرێتهوه، كاتیک دۆن كيشۆتی ناودار و مهیتهرهكهی سانكۆپانزا له قسه و باسیك كه له كۆتایی بهشی بیست ویهكهم دا دیتمان خهلاسییان هات، دۆن كيشۆت سهههه لێبری و بهو پێگایه دا كه دهرویشته دوازده كهسی چاو پێ كهوت كه ئهستۆیان وهك تهسبیح به زنجیریکی درێژی ئاسنین بهسترابوونهوه و دهستی ههمووشیان دهزبێنی ئاسنی لێ دراوو. هاواری ئهوه دهستهیه دوو سوار و دوو پیاده بوون كه سوارهكان تهنهگی شمخالیان پێ بوو، پیادهكانیش نێزه و شمشیریان بهدهستهوه بوو. هەر كه سانكۆ چاوی پێیان كهوت هاواری کرد: «ئهوانه تاقمیک زیندانی پاشان بهکاری زۆرهملی سزادراون و ئیستا بۆ سهول(*) لیدان دهیانبهن بۆ نیو كهشتی دهولتهتی.» دۆن كيشۆت گوتی: چۆن! سزادراو بهکاری زۆرهملی؟ مهگەر دهبی پاشا زۆلم له كهسیك بكا؟ سانكۆ گوتی: من وام عهز نهکردی. دهلیم ئهوه پیاوانه بهسزای گوناهیکی كه کردوویانه مهحکوومن بهوهی ده كهشتیهکانی پاشادا خزمهت بکهن. دۆن كيشۆت گوتی، ههچی بێ، ئهوه كه سانه بهزۆر دهبن نه بهویستی خۆیان. سانكۆ گوتی: بهلێ راستهكهی ئهوهیه. ئهرباب گوتی: زۆر باش، كهوابوو لێرهیه كه راپه راندنی ئهركیک بۆ من وار پهیدا دهكا. یانی دهبی له زۆلم و دهستدریژی پێشگری بکهم و بگهمه هاواری لێقهوماوان. سانكۆ گوتی: ئهوهی بزانه پاشا نمونهی دادگهرییه و له نمونهی دادگهری ههركیز زۆلم و پیدادی سهههه لنادا و ئهوانه ی دهیانبینی دهستدریژیان پێ نهکراوه.

هاوکات دهگه ل ئهوه قسانه ریزی سزادراوان بهکاری دژوار، گهیشته ئاستی ئەوان و دۆن كيشۆت زۆر به نهزاکهتوه له نیگابانهکانی پرسی، پێی بلین به چ هۆیهك یا هۆگهلیك ئەم چاره رهشانه بهو حاله دهبن. یهکیك له نیگابانانی سوار گوتی: «ئهمانه سزادراوی کاری دژوارن كه بۆ خزمهت به پاشا دهنیردینه سهههه كهشتیه دهولتهتییهکان. من بلی ئهوه وهلامیکم نییه و تۆش بیجگه له وه نابێ شتیکی تر بپرسی. دۆن كيشۆت گوتی: به گویمدا ناچی! من دهمهوی هۆی سزادانی تاکه تاکه یان له خۆی بزاتم. چهند قسهی تریشی زۆر

بیستوومه ئه‌وانه‌ی غه‌م و په‌ژاره‌ی دل به‌ئاواز و چریکه دهرده‌برن، زۆرتتر له هه‌موو گۆرانییژی تر کار له‌سه‌ر سۆز و عاتیفه‌ی بیسه‌ران ده‌کهن. «سزاکیش (*) گوتی: «لیره‌دا به‌ته‌واوی پیچه‌وانه‌ی ئه‌وه‌یه. یانی هه‌ر که‌س جارێک ئاوازیکی بلی ته‌واوی ته‌مه‌نی خۆی ده‌بی بگری. دۆن کیشۆت گوتی: «من ده‌وقسانه‌ ناگه‌م.» به‌کیک له‌ نیگا‌بانه‌کان رووی ده‌ دۆن کیشۆت کرد و گوتی: «جه‌نابی ئاغا به‌لای ئه‌م مروّفه‌ خیره‌خو‌زانه‌وه‌ گۆرانی گوتن له‌ مسیبه‌ت و کویره‌وه‌ریدا به‌مانای دان هینان به‌تاوان له‌ ژیر ئه‌شکه‌نجه‌ دایه. ئه‌و ناجسنه‌یان هینا به‌ر پرسیار و لیکۆلینه‌وه‌ و ئیقراری به‌جینایه‌ت کرد یانی ئاشکرا بوو که‌ مال‌ت ده‌دزی و له‌سه‌ر ئیقراری خۆی شه‌ش سال سزادراوه‌ و ده‌بی سه‌ول لی‌ بدا. ئه‌وه‌ بیجگه‌ له‌ دووسه‌ت تازیانه‌ که‌ له‌ شان و پیلیان داوه‌. ئه‌و پیاوه‌ هه‌میشه‌ غه‌مگین و شه‌رمه‌زاره‌ و سه‌ری خۆی به‌رده‌داته‌وه‌، چونکه‌ ئه‌و زیندانیانه‌ی ده‌گه‌لنی یا ئه‌وانه‌ی له‌ زینداندا ماونه‌ته‌وه‌ هه‌مووسووکایه‌تی پی ده‌کهن. چونکه‌ ددانی به‌خه‌تای خۆیدا هیناوه‌ و غیره‌ت و خۆراگری ئه‌وه‌ی نه‌بووه‌ تا ئاخ‌ر هیچ نه‌درکینی. هه‌ر بۆیه‌ پتی پی ده‌کهن و گالته‌ی پی ده‌کهن. چونکه‌ ده‌لین ده‌ واژه‌ی «نا» شدا به‌هه‌مان ئه‌ندازه‌ پیت هه‌یه‌ که‌ ده‌ واژه‌ی «نا» و، بۆ تاوانبارکراویک به‌خته‌وه‌ریه‌کی گه‌وره‌یه‌ که‌ کللی (*) مه‌رگ و ژبانی له‌سه‌ر زبانی خۆیه‌تی نه‌ له‌سه‌ر زبانی مه‌دره‌ک و به‌لگه‌ و شاهیدان؛ من پیم وایه‌ ئه‌و قسه‌ زۆر دروسته‌. دۆن کیشۆت گوتی: منیش هه‌ر پیم وایه‌.» پاشان رووی ده‌ سزاکیشی سییه‌م کرد و ئه‌وانه‌ی که‌ له‌وانی تری پرسیبوو له‌ویشی پرسی. سزاکیش راست و په‌وان گوتی من به‌تاوانی ئه‌وه‌ی ده‌ «دۆکا» پوولم نه‌بوو، بیده‌م ده‌چمه‌ لای ئه‌و خاتوونه‌ به‌ریزانه‌ یانی ئه‌و که‌شتیه‌ ده‌وله‌تییانه‌. دۆن کیشۆت به‌ده‌نگی به‌رز گوتی: من ئاماده‌م بیست «دۆکا» بده‌م و تۆ له‌و گرفتارییه‌ رزگار بکه‌م.» سزاکیش گوتی: «من وه‌ک که‌سیک وام که‌ به‌کیسه‌ پوولته‌وه‌ له‌ نیوه‌راستی ده‌ریادا مابیته‌وه‌ و چون ناتوانی ئه‌وه‌ی پتی ده‌وی بیکری» له‌ برسان ده‌مری. من ئه‌وه‌م بۆیه‌ عه‌رز کردی ئه‌گه‌ر کاتی خۆی ئه‌م بیست دۆکایه‌م هه‌بایه‌ و سمیلی موشی مه‌حکه‌مه‌م پی چه‌ور کردبا و زه‌ین و زبانی وه‌کیله‌که‌م باشتر پی وه‌گه‌ر خستبایه‌، ئه‌مرۆ به‌جیگه‌ی ئه‌وه‌ی وه‌ک سه‌گی قه‌لاده‌ کراو به‌و جاده‌یه‌دا وه‌ پیتش خۆم بده‌ن له‌ مه‌یدانی «زۆکۆدۆیتر» Zocodover له‌ شاری «تۆلید» پیاسه‌م ده‌کرد. به‌لام به‌هه‌ر حال خودا گه‌وره‌یه‌ و سه‌بریشی داوه‌. ته‌واو!»

دۆن کیشۆت رووی ده‌ سزاکیشی چواره‌م کرد. پیاویک بوو زۆر وێچوو ریشیکی درییی هه‌بوو، ده‌فه‌ی سینگیشی به‌مووی سپی داپۆشرا‌بوو. کاتیک لینی پرسی ئه‌و بۆ ده‌

زنجیرکراوه‌، بی ئه‌وه‌ی یه‌ک قسه‌ بکا، هۆل هۆل ده‌ستی کرد به‌گریان. سزاکیشی پینجه‌م له‌ جیات ئه‌و گوتی: «ئه‌و پیره‌ پیاوه‌ شه‌ریفه‌یان پاش ئه‌وه‌ی به‌جلوبه‌رگی رازاوه‌وه‌ سواری ئه‌سپ کرد و به‌شاردا گێرایان، به‌چوار سال سه‌ول لیدان ده‌که‌شتیدا سزایان داوه‌. سانکۆ هاته‌ نیو قسه‌کانیان و گوتی: ئه‌گه‌ر به‌هه‌له‌ نه‌چوویم ئه‌و پیاوه‌یان به‌بووکی بردووه‌ یانی هه‌م ئاپرووی چوو و هه‌میش سزایان داوه‌. (١٦٦)

سزاکیش جوابی داوه‌: راست وایه‌ و خه‌تای ئه‌و پیاوه‌ که‌ ئه‌و سزایه‌ی لی که‌وتووه‌ته‌وه‌ ئه‌وه‌ بوو که‌ قاسیدی نیوان گوێچکه‌کان و ته‌نانه‌ت پیده‌نیدی نیوان له‌ شه‌کانیش بووه‌؛ مه‌به‌ستم ئه‌وه‌یه‌ که‌ ئه‌و پیاوه‌ به‌ریزه‌ ده‌لالیی کردووه‌ بۆیه‌ رپی دیره‌ که‌وتووه‌. بیجگه‌ له‌ وه‌ش تاوانی جادووگه‌ری و فیلبازیان خستووه‌ته‌ سه‌ر. دۆن کیشۆت گوتی: من کاریکم به‌تاوانبار کردنی ئه‌و به‌جادووگه‌ری نییه‌. به‌لام له‌به‌ر ده‌لالیه‌که‌ی حه‌ق ئه‌وه‌ نییه‌ بینیره‌ سه‌ر که‌شتی، مه‌گه‌ر بۆ فه‌رمانه‌یی و ناخو‌دایی که‌شتیه‌که‌. چون ده‌لالی عیشق و ئه‌وین کاری هه‌موو که‌س نییه‌، کاریکه‌ ته‌نیا له‌ ده‌ست پیاوی رازدار و به‌ئه‌زموون دئ و له‌ کۆماریکی ریکوپیکتدا زۆر پینداو‌یستییه‌کی گه‌وره‌یه‌ و نابی بیجگه‌ له‌ که‌سانیکی په‌سه‌ن و نه‌جیب بدریته‌ ده‌ست هه‌موو که‌س. ته‌نانه‌ت بۆ ئه‌م کاره‌ ده‌بی بازرس و پشکنه‌ر دابندری و ژماری ئه‌و که‌سانه‌ی ئه‌و کاره‌ ده‌کهن، ده‌بی وه‌ک ده‌لالانی بازار که‌م و کارامه‌ بن. به‌مجۆره‌ له‌ بلاو بوونه‌وه‌ی زۆر نه‌خۆشی پیتگری ده‌کری. چونکه‌ ته‌نیا هۆی بلاو بوونه‌وه‌ی ئه‌م نه‌خۆشیانه‌ ئه‌وه‌یه‌ ئه‌مرۆ عاله‌میکی زۆر به‌وکاره‌وه‌ خه‌ریکن بی ئه‌وه‌ی ریخت و قیافه‌ و شعور و فامیکی وایان هه‌بی، که‌سانیکی ژنانیله‌ و غولامی ساده‌ و می‌رمندال و بی ئه‌زموون که‌ ده‌ بواری زۆر هه‌ستیاردا و ده‌وکاتانه‌دا که‌ ده‌بی کارلێها تووبن ده‌ستی راست و چه‌پی خۆیان ناسن و که‌وچکی ئاسن به‌ده‌ستیانه‌وه‌ سارد ده‌بیته‌وه‌ و ناگاته‌ ده‌میان. پیم خۆش بوو له‌سه‌ر ئه‌و باسه‌ برۆم و بۆم روون کردبانه‌وه‌ که‌ بۆچی ده‌بی که‌سانیک که‌ له‌م ولاته‌ به‌و کاره‌ هه‌له‌هستن. ده‌بی گولچین بکرین؛ به‌لام نه‌ ئیره‌ جیگای ئه‌و قسانه‌یه‌ و نه‌ مه‌جالیش هه‌یه‌؛ به‌لام رۆژیک هه‌ر دئ له‌سه‌ر ئه‌م بابته‌ ده‌گه‌ل که‌سیک که‌ بتوانی چاره‌یه‌ک بۆ ئه‌م ده‌رده‌ بدۆزیته‌وه‌، قسه‌یه‌ک بکه‌م. ئه‌مرۆ ته‌نیا به‌م وته‌یه‌ کۆتایی پی دینم که‌ غه‌م و که‌سه‌ریک که‌ له‌ دینتی ئه‌م ریش سپیه‌ به‌و سه‌روسیما پیاوانه‌وه‌ منی داگرت، به‌تایبه‌تی

١٦٦- خوالیخۆشبوو محمه‌دی قازی نووسیویه‌تی «هم چوب خورده‌ هم بیاز را - هم دارکاری کراوه‌ و هه‌میش پیوازی خواردووه‌» من له‌ رووی مه‌تنی ئینگلیزییه‌وه‌ ئه‌و رسته‌یه‌م گۆریوه‌. (وه‌رگێر)

که تهنیا به‌گه‌یاندنی چهند په‌یامیکی عاشقانه به‌موجازاتیکی قورس سزا دراوه، به‌بیستنی تاوانه‌که‌ی تری که جادووگه‌رییه، نارام بووه‌وه. هر چهند من ده‌زانم که له دنیا دا سیحر و جادوویه‌ک که بتوانی به‌سهر ئیراده‌ی ئیسناندا زال بئی و له‌ریی راستی لبا، به‌په‌چه‌وانه‌ی بیروای هیندیک ساویلکه، وجودی نییه. ئیمه هم‌موومان خاون ئیراده و ئیختیاری خۆمانین و هیچ جادوویه‌ک ناتوانی ده‌ستدریژی به‌وه‌ریمه بکا. ئه‌وه‌ی هیندیک پیایو ژنانیله له‌به‌ر ساده‌یی و یا هیندیک فیلباز و ساخته‌چی دروستی ده‌کهن و خه‌لکی پی شیت ده‌کهن و وا دهنوین ده‌توانن ئه‌وان گرفتاری دهردی ئه‌وین بکهن، هم‌مووی فریوه و هه‌روه‌ک گوتم مه‌جبور کردنی ئیراده‌ی مروّف به‌که‌س ناکرئ. ئه‌و شه‌ربه‌تانه و دهرمانانه‌ی ئه‌وانه دروستی ده‌کهن، زۆرتتر پیکهاته‌یه‌که له چهند دهرمانی ژه‌هراوی و هیچی به‌کار نایهن. پیره پیایو میهره‌بان ده‌نگی دهربری که: به‌ته‌واوی دروسته! له‌مه‌ر تاوانی جادووگه‌ری با پیت بلیم هه‌رچی داویانه‌ته پال من درۆیه و من ئه‌و گونا‌هه‌م نه‌کردوه. له‌مه‌ر ده‌لالی ئه‌ویندارییه‌وه ناتوانم حاشا بکه‌م به‌لام قه‌ت پیم وا نه‌بوو که کاریکی خراب ده‌کهم. تهنیا نییه‌تی من ئه‌وه بوو که خه‌لک ده‌خۆشی و رابواردندا بن و بئی شه‌ر و کیشه ده ناشتی و نارامیدا بژین... به‌لام ئه‌م نییه‌ته خیره پیشی به‌وه نه‌گرتوه که بمبه‌نه شویندیک که هیوای ئه‌وه‌م نییه بتوانم به‌سلامه‌تی لپی بگه‌ریمه‌وه. چون هه‌روه‌ک ده‌بینی پیر و شکسته‌م و چرته‌میزه‌ش(*) و هه‌ا برستی لی بریوم هه‌ر مه‌پرسه. نارام و قه‌راری پی نه‌هیشتووم.» پیره پیایو پاش گوته‌ی ئه‌م قسانه دیسان ده‌ستی کرده‌وه به‌گریان و سانکو ئه‌وه‌نده‌ی دل پی سووتا که سکه‌یه‌کی چوار ریئالی به‌رهمی سه‌ده‌قه به‌و دا.

دۆن کیشۆت هه‌روا دریزه‌ی به‌پرسیار کردنی خۆی دها و له نه‌فه‌ری دوا‌یی پرس‌ی تاوانی چیه‌یه. سزاکیش به‌توندی وه‌لامی دایه‌وه؛ «تاوانی من ئه‌وه‌یه که زۆرم دوو کچه ئاموزای خۆم و دوو کچه ئاموزای زیم عه‌زیه‌ت ده‌کرد. سه‌ره‌نجام یارییه مه‌سوومانه‌کانمان گه‌یشته ئه‌و جیه‌یه که ژماره‌یه‌کی زۆر له ئه‌ندامانی تازه له بنه‌ماله‌دا زیده بن و وزه‌عه‌که وه‌ها مه‌خشووش بوو که هیچ شه‌جه‌ره‌نامه نووسیک نه‌یده‌توانی له نیسه‌تی ئیمه ده‌گه‌ل یه‌کدی سه‌ر دهربینی و بمانباته‌وه سه‌ر یه‌ک! تاوانی منیان به‌به‌لگه و مه‌دره‌ک سه‌لماند و چون ده‌ولت و یه‌غبال هه‌ر دووک پرویان لی وه‌رگتیرابووم خه‌ریک بوون به‌ته‌نافی دار بمخنکین، به‌لام دوا‌یه به‌شه‌ش سال کاری زۆره ملی ده‌که‌شته‌یه‌کانی ده‌ولته‌تی دا سزا درام. من ره‌خنه‌م له حوکمی دادگا نه‌گرت چون موجازاتی تاوانی من هه‌ر ئه‌مه‌یه. من هیشتا لاوم و سالیانیکی زۆر ده‌ژیم و تا عومریش باقی بئی ریگا چاره هه‌ر ده‌مینئ.

ئیسنا ئه‌ی پاله‌وانی به‌ریز، ئه‌گه‌ر ئیوه یارمه‌تییه‌کی ئه‌م لئقه‌وماوانه بده‌ن خوداوه‌ند له رۆژبازاری قیامه‌تی جه‌زای خیرت ده‌داته‌وه و ئیمه‌ش ده‌گه‌ل هه‌ر نوپۆ و تاعه‌تیک دوعای به‌خیرت بۆ ده‌کهن تا خودا ته‌مه‌نیک دریزه‌ی به‌عیزه‌ت و گه‌وره‌یی و به‌خته‌وه‌ری به‌و جه‌نابه عه‌تا بکا.» سزاکیش جلوه‌یه‌گی فه‌قیکانی (دارالعلم) زانکو‌ی ده‌به‌ر دا بوو و یه‌کیک له نیگابانان گوته‌ی که ئه‌و ویژاوه‌ریکی(*) بئی وینه‌یه و ده‌زبانی لاتیندا زۆر شاراه‌زایه.

به‌شوین هه‌موو سزاکیشه‌کاندا پیایوکی نزیک به‌سی سال، به‌ریگادا ده‌هات که چوارشانه و تیک سرماو، به‌لام چاویکی خیل بوو. ئه‌و پیایه‌بان به‌شپه‌یه‌کی جیاوازتر له باقیی هاواله‌کانی به‌زنجیر کی‌شا بوو. زنجیریکی دریزیان ده قاجی کردبوو که له به‌ده‌نیشی هالا‌بوو و سه‌ریکی زنجیر له یه‌کیک له دوو ئالقه‌ی ئاسنی که ده‌ملی کرابوون جۆش درابوو. ئالقه‌که‌ی به‌شکلێ پارچه ئاسنیکی قورس و گران ده‌گه‌یشته سه‌ر که‌مه‌ری زیندانی به‌دوو ده‌زبێنی قه‌پانی(*) کو‌تایی ده‌هات که هه‌ر دووک ده‌ستی کابرایان لی شه‌ته‌ک دابوو. به‌جۆریک که ئه‌و چاره‌په‌شه نه‌ده‌یتوانی ده‌ستی بۆ لای سه‌ری به‌ری، و نه ده‌شیتوانی سه‌ری بۆ لای که‌مه‌ر خوار کاته‌وه. دۆن کیشۆت پرس‌ی که بۆچ کو‌ت و زنجیری ئه‌و پیایه له‌وانی تر زۆرتتر و قورستره. نیگابان گوته‌ی ئه‌وه‌یان به‌ته‌نیا به‌قه‌ده‌ر هه‌موو سزاکیشه‌کان جنیایه‌تی کرده‌وه و ئه‌وه‌نده‌ش ئازا و غه‌داره که به‌و وه‌زه‌ش که تیندایه لئی خاترجه‌م نین و هه‌رده‌م ده‌ترسین له ده‌ستمان هه‌لی و راکا. دۆن کیشۆت پرس‌ی: مه‌گه‌ر چ جنیایه‌تیکی گه‌وره‌ی کرده‌وه که سزاکه‌ی له بیگاری کردن ده‌که‌شته‌یه‌کاندا زۆرتتر نییه؟ نیگابان گوته‌ی: ئه‌وه به‌ده سال سزاکیشه‌شان مه‌حکووم کراوه و حوکمی ئاواش مه‌رگی یاسایی(*) (167) به‌دواوه‌یه. من ئیدی هیچی ترت پی نالیم ئه‌وه‌نده نه‌بی که بلیم ئه‌وه هه‌مان «ژینیس دو پاسامۆن» Ginés de passamont، یا به‌واتایه‌کی تر «ژینزیل دۆ پاراپیلا» Cinesille de parapilla مه‌حکووم گوته‌ی: ئای جه‌نابی که لانتەر، له سه‌ره‌خۆتر قسان بکه و باشته‌ر ئه‌وه‌یه کاتی خۆمان به شیکردنه‌وه‌ی بیه‌هوده‌ی ناو یا ناسناو له ده‌ست نه‌ده‌ین. ناوی من «ژینیس» ه نه «ژینزیل» و ناوی بنه‌ماله‌ییشم به‌په‌چه‌وانه‌ی فه‌رمایشته‌که‌ی «تۆپاسامۆن» نه «پاراپیلا». باشته‌ر ئه‌وه‌یه هه‌ر که‌س چاو له خۆی کا و ره‌خنه له خۆی

167- مه‌رگی یاسایی Mort Civile سزایه‌کی دوا‌یی بوو که تا پیش شو‌رشی گه‌وره‌ی فه‌رانسه ده یاسای جه‌زایی فه‌رانسه‌دا هه‌بوو. به‌پیتی ئه‌م یاسایه مه‌حکووم به‌مردوو داده‌ندرا و مال و سامانه‌که‌ی میراتگر ده‌یانبرد و ژنه‌که‌ی به‌ته‌لاق دراو حیساب ده‌کرا و له هه‌موو مافیکی کۆمه‌لایه‌تی بی به‌ش ده‌کرا. (مه‌مه‌د قازی)

بگرځي. که لانتەر جوابی داوه: ئەگەر ناتهووی نیوشانت به تازیانه دامالم و بیدهنگت کهم، باشتره له سهر خو قسان بکهی. ئەی جهنابی دزی به ناویانگ و ساخته چی و فیل بازی ههوت خهت! مه حکووم گوتی: مه علوومه که ئینسان به ئیرادهی خودا بهریدا دهروا و ناخری به کیک ههر پهیدا دهبی که بزانی ناوی من «ژینزیل دۆپاراپتلا» به یا نییه. نیگابان به سه رهیدا زیقاند که: «بی شهرم مه گهر تو بهم ناوه بانگ ناکه؟ سزاکیش گوتی: «به لانی دهزانم به لام ناخری کاریک ده کهم که یا ئیدی کهس بهم ناوه بانگ نهکا یا هه موو ردینی خۆم هه لده که نمه وه... پاشان رووی ده دۆن کیشۆت کرد و گوتی: ئەی پالوانی بهر پیز ئەگهر تۆش شتیکت ههیه بماندهیهی زووتر مه رحمهتی بفرموو و به ئەمانی خودا وه دوا ی کاری خۆتان کهون. چون ئەو هه موو پرسیار و جوابانه له مه پ ئە حوالی نهوعی به شه ر خهریکه ماندوومان دهکا و ئەگهر پیت خو شه بزانی من کیم، بزانه که من ناوم «ژینیس دۆپاسامۆن» و به سه رهاتی خو شم بهو پینچ قامکانه ی خۆم نووسیوه ته وه. که لانتەر گوتی: راست ده لانی. ئەو پیاوه سه ر گوریشته ی خۆی وه ها جوان نووسیوه ته وه که له وه چاکتر به کهس ناکرځي. به لام ئەو کتیبه ی له زینداندا ده به رام بهر بیست ریئالدا ده گریو ناوه. ژینیس گوتی: ههر چۆنیک بی وه ریده گرمه وه. ته نانهت ئەگهر ده به رانه بهر دووسه د «دۆکا» شم ده گریو نابی. دۆن کیشۆت پرسی: یانی ئەو کتیبه هینده به که لکه؟ مه حکووم گوتی: ئەوهنده باشه که دهستی کتیبی «لازاریل دوتورمیس»^(۱۶۸) و ئەو چۆره کتیبانه، ئەوانه ی له مه و پاش دهنوسرین له پشته وه ده به ستی. شتیکی که من ده توانم به به ریژتانی عه رز بکه م ئەوهیه که سه ر تا پای ئەو کتیبه هه مووی راسته بی ئەم لاو ئەولا. راستیه کانیس ئەوهنده شیرین و سه رنجراکیشن که هیچ درۆیه ک تۆزیان ناشکینی. دۆن کیشۆت پرسی: عینوانی کتیبه کهت چییه؟ مه حکووم گوتی: به سه رهاتی ژینیس دۆپاسامۆن. دۆن کیشۆت پرسی: کتیبه که ته واوه؟ ژینیس گوتی: چون ده توانی ته واو بی له کاتیکدا من هیشتا زیندووم؟ ئەوهی تا ئیستا نووسیومه به سه رهاتی خو مه له رۆژی له دایک بوونمه وه تا ئەمرۆ که دووباره مه حکووم کراومه وه به وهی که ده که شتیدا کار بکه م. دۆن کیشۆت پرسی: مه گهر له مه و پيشتریش ده وکه شتییه ده وله تیبانه دا بووی؟ ژینیس

۱۶۸- Lazarille de Tormes یه که مین رۆمانی کۆمه لایه تییه «۱۵۲۹» که ئەخلاق و عاده تی خه لگی عه سیری خو ی باس ده کا و ده لاین «هۆرتادۆ دۆ مین دۆزا Hertadode Mendoza وه زیر و سه فییری شارلکه ن، ئیمپراتووری ئوتریش و ئەسپانیا نووسیویه تی، به لام ئەوه وا نییه. (مۆریس باردۆن)

گوتی: به لانی بۆ خزمهت به خودا و به شا جاریکی تریش بۆ ماوه ی چوار سال دهو که شتییه نه دا گوزه راندوومه و تامی بیسکویت و تازیانه ی ده ماری گام چیشتووه. وه ئیستاش زۆر نارحهت نیم که ده مبه نه وه ئەوهی چون له وهی وه ختم ده بی کتیبه که م ته واو بکه م. هیشتاش دنیا په کم شتی باش پنیه که بیلیم. ده که شتییه کانی ده وله تی ئەسپانیدا زۆرتر له وهی پیم ده وی کات هه یه: بيجگه له وهش بۆ نووسینی ئەوهی که ماوه وه ختیکی زۆر پیویست نییه. چون هه موویم ههر له به ره. دۆن کیشۆت گوتی تو پیاویکی زاناو و ناوه زمه ندی^(*). ژینیس گوتی هه روه ها به ده به ختیش. چون به ده به ختی هه میشه پی به پی عه قل و زانایی ده پرواته پیش. نیگابان هاواری لی بلند بوو: پی به پی دزی و پیاوخرایی ده پرواته به روه. پاسامۆن گوتی: جهنابی که لانتەر ده پيشدش پیم گوتی له سه ره خو به و بزانه ده لانی چی. ناغایان کار به ده ستانی دادگا ئەو دارده ستیان بۆیه نه دا وه ته ده ست ئیوه که ده که لمان به د ره فتاری بکه ن به لکو بۆ ئەوه یان داونه تی تا بمانه نه ئەو شوینه ی که خاوه ن شکۆ پاشا فرموویه تی بمانه ن. دهنه به گیانی... لا الله الا لله! باشتره که له سه ری نه رۆم. په له و له که یه کی که له موسافیرخانه به جلوه به رگه وه دهنووسی رۆژیک به شوژدن پاک ده بیته وه. که وا بوو و باشتره هه موو بیدهنگ بین و نه فه سیکی ئاسوده بکیشین و قسه ی باشتر بکه یین و به ریی خۆماندا برۆین و له وهی زیاتر قسه ی له خو رایی نه که یین. که لانتەر دارده ده سته که ی به رز کرده وه که جوابی هه ره شه کانی ژینیس بداته وه. به لام دۆن کیشۆت خو ی خسته نیوانیان و له نیگابانی ویست که له مه حکووم نه دا و له م باره وه گوتی: «له که سیکی که ده سته کانیان ناوا به ستووه سه یر نییه لانی که م هیندی ک ئیختیاری زبانی خو ی هه بی.» پاشان رووی ده هه موو به ند کراوه کان کرد و گوتی: «برایانی زۆر خو شه ویستم له و قسانه را که پیتان گوتم به گشتی به و ئاکامه گه یستم که ههر چه ند ئیوه به سزای گونا هانیکی که کردو تانه ته می ده که ن به لام ئەم موجازاته ی که ده یکیشن به لاتانه وه زۆر ناخۆشه و هه مووتان به پیچه وانه ی مه یلی خۆتان ده به نه سه ر که شتییه کانی ده وله تی. هه روه ها تی گه یستم که نه بوونی نازیه تی له یه کیک له هاواله کانی ئیوه دا له کاتی لیپرسینه وه دا و بی پارهی هه والیکی تر نه هه مه تییه کی تر و هه له و هه واو هه وه سی قازی بووه ته هۆی نابوودی هه مووتان و ئیوهی له گه یشتن به مافی خۆتان ئەمجۆره ی که یاسا و عه دالهت حوکم ده کا، بی به ش کردوه. ته واوی ئەو یاسه له و لایه نه وه به زه یینی مندا دین که من وادار بکه ن تا به ئیوهی بسه لیم خدای مه زن منی بۆچی هینا وه ته سه ر دنیا. بۆ ئیراده ی ئەو له سه ر ئەوه قه راری داوه که من شوغلی پالوانی ره چاو بکه م و بچم ده

بازنه‌ی ئەندامه‌تی ئه‌وانه‌وه و بۆچی عه‌هدم ده‌گه‌ڵ خۆم به‌ستوووه که بگه‌مه یارمه‌تی ئه‌وانه‌ی که پێشیلی سته‌م و مله‌وری مل ئەستوووران بوون. به‌لام چون ده‌زانم یه‌کیک له مه‌رجه‌کانی ئیحتیات و دوورروانین ئه‌وه‌یه گرتیه‌کی که به‌ده‌ست ده‌کرێته‌وه به‌دیان نه‌که‌مه‌وه و ئه‌و شته‌ی به‌زیانی خۆش ده‌ست ده‌کوی به‌زۆری نه‌ستینم، دهمه‌وی دهبێشدا له ئا‌غایانی نیگابانان و له ئا‌غای که‌لانته‌ر تکا بگه‌م مه‌رحمه‌ت به‌رموون و به‌ندی ده‌ست و لاقی ئیوه بگه‌نه‌وه و ئیزن بدن که ئیوه بێ دهردی سه‌ر وه‌دوای کاری خۆتان بگه‌ون. بۆ خزمه‌ت کردنی شا ده‌هه‌لومه‌رجی باشتر دا قاتی ئاده‌میزاد نییه و به‌راستی جیگه‌ی شه‌رمه که‌سانیک که خودا و سروشت ئازادی ئافه‌ریده کردوون بگه‌ینه به‌رده و به‌نده و غولام. له لایه‌کی تره‌وه ئه‌ی ئا‌غایانی نیگابان ئه‌م شه‌یتانه چاره‌ره‌شانه که ته‌وه‌ینیکیان به‌ئێوه نه‌کردوه و گونا‌هی هه‌ر که‌س به‌عۆده‌ی خۆی! خودا له‌وه سه‌ره‌وه هه‌مووش ده‌بینی و سزادانی پیاوخرپان و پاداش دانی پیاوچاکان له بیر نا‌کا و سزاوار(*) نییه که خه‌لکی شه‌رافه‌تمه‌ند بێ ئه‌وه‌ی قازانجی خۆیانی تیدا هه‌بێ بینه جه‌للاد و پیاو کوژی که‌سانیکێ تر. من له‌به‌ر ئه‌وه وا ئارام و له‌سه‌ر خۆ ده‌گه‌ڵ ئیوه ده‌دویم، که ئه‌گه‌ر تکای من قبوول بگه‌ن، له ئیوه به‌خاتری شتیکی که دهمه‌وی سپاسم کرد بێ. به‌لام ئه‌گه‌ر به‌خۆشی قبوولی نه‌که‌ن ئه‌م نێزه و ئه‌م شمشیره به‌یارمه‌تی هیزی باسک و باهۆی من به‌زۆر واتان لێ ده‌کا هه‌رچی ده‌لێم نه‌نجامی بدن.

که‌لانته‌ر ده‌نگی هه‌لینا که: ماشه‌للا! چ شو‌خیه‌کی به‌تام و خۆش! چ پێویست بوو که چه‌ند سه‌عات ومختی خۆت بۆ دهرفرتان‌دی(*) ئه‌م فک‌ره خه‌سار بگه‌ی، سه‌یره! ئه‌و کابرایه ئازادی مه‌حکوم کراوانی پاشای له ئیمه ده‌وی! پێی وایه ئیمه ده‌توانین ئه‌و کاره بگه‌ین و یا ئه‌و ده‌توانی ئه‌و کاره‌ی له ئیمه بووی و ئه‌مرمان پێ بکا ئه‌نجامی به‌هین! باشه ئیدی، چه‌زهره‌تی ئا‌غا وه‌رێکه‌وه و به‌پێی خۆتدا برۆ و له‌گه‌نی سه‌ریشته هیندیک له‌به‌ر چاوت واوهره به‌ره و کارت به‌کاری ئیمه نه‌بێ و چت به‌وه‌ی نه‌دابی گورپه‌ی ئیمه چه‌ند پێی هه‌یه! دۆن کیشۆت گوتی: «گورپه ئیوه‌ن، مشک ئیوه‌ن. سزاکیشی کاری دژوار ئیوه‌ن! که‌سافه‌ت و پێسی ئیوه‌ن!» و بێ ئه‌وه‌ی مه‌جالی ئاماده بوونیک بدا وها به‌قینه‌وه هیرش دبا که که‌لانته‌ر به‌عه‌رزیدا ده‌کوی و به‌نووی نیه‌ی دۆن کیشۆت بریندار ده‌بێ. به‌خته‌وه‌رانه برینداره‌که هه‌ر ئه‌و پیاوه بوو که تفه‌نگی شمخالی به‌ده‌سته‌وه بوو. نیگابانه‌کانی تر له‌م هیرشه له نا‌کاوه تا ماوه‌یه‌ک تاسان؛ به‌لام زۆری پێ نه‌چوو وه‌خۆ هاتنه‌وه. سواره‌کان ده‌ستیان دا شمشیر و پیاوه‌کانیش نووی نیه‌یان به‌حاله‌تی هیرش بردن هینایه خواره‌وه

و هه‌موویان ده‌وری دۆن کیشوتیان گرت که زۆر ئارام و بێ ئه‌وه بشله‌ژێ چاوه‌روان راوه‌ستابوو، وه ئه‌گه‌ر له‌م هه‌نگامه‌یه‌دا سزاکیشه‌کان دهرفه‌تی خۆ ئازاد کردنیان بۆ نه‌ره‌خسابا و به‌هه‌موو هیز و توانایانه‌وه خه‌ریکی پساندنی زنجیره‌کانی خۆیان نه‌بان؛ بێگومان دۆن کیشۆت تووشی شپه‌زه‌یی وشپه‌ریۆی ده‌هات.

وه‌زه‌یکی ناله‌بار و شیوا و هاته‌به‌ره‌وه و نیگابانان که جاری وابوو په‌لاماری سزاکیشه‌کانیان ده‌دا بۆ ئه‌وه‌ی نه‌هیلن به‌ندی ده‌ست و پێ بگه‌نه‌وه و جاریار روویان ده‌لای دۆن کیشۆت ده‌کرد که ئه‌ویش ئه‌مانی پێ نه‌ده‌دان. سه‌ره‌نجام هه‌یچیان پێ نه‌کرا. سانکۆش له‌وه یارمه‌تی ژینیس دۆپاسامۆنی ده‌دا که ئازادی بکا و یه‌که‌م که‌سیش که له‌کووت و زنجیر پزگاری هات هه‌ر ئه‌و بوو. ده‌گه‌ڵ ئازادیش بوو هه‌یرشی برده سه‌ر که‌لانته‌ر و شمشیر و شمخالی له‌ده‌ست دهره‌ینا. پاشان بێ ئه‌وه‌ی بیه‌ته‌قینه‌ی شمخالی به‌ره‌وه‌رووی نیگابانان راگرت و سه‌یره‌ی لێ گرتن و وه‌های ترساندن و له‌و لاشه‌وه به‌رده‌بارانی زیندانییه‌ پزگارکراوه‌کان ئه‌وه‌نده توند بوو که نیگابانه‌کان پشتیان کرده‌وه و بۆی دهرباز بوون.

سانکۆ له‌وه سه‌رکه‌وته‌نه به‌رچاوه زۆر غه‌مگین بوو، چون پێی وابوو هه‌لاتووه‌کان گه‌ریانی رووداوه که به‌ئاگاداری دادگای سینت هه‌یرمانداد را‌بگه‌یه‌نن و له‌وێرا فه‌وجیک به‌ته‌پل وشه‌په‌وره‌وه بگه‌ونه شوپنی خه‌تاباران. سانکۆ ئه‌و نیگه‌رانییه‌ی خۆی به‌ئه‌رباب را‌گه‌یاند و تکای لێ کرد هه‌رچی زووتر له‌ پێگا دوور که‌ونه‌وه روو بگه‌نه چیاکانی ده‌وریه‌ر. دۆن کیشۆت گوتی: «ئه‌وه فک‌ریکی دروسته به‌لام من خۆم ده‌زانم ده‌بێ چ بگه‌م!» ئه‌وجار ته‌واوی سزاکیشه‌کانی که که‌لانته‌ریان رووت کردبوو و هه‌ر یه‌که‌ی به‌لایه‌کدا هه‌لده‌هاتن. بانگ کرد که به‌هه‌ر مه‌ بچنه لای. ئه‌وانیش بۆ ئه‌وه‌ی بزاندن دۆن کیشۆت چ کاریکی پێیان هه‌یه له‌ ده‌وری کۆ بوونه‌وه. پاله‌وان رووی تێ کردن و گوتی:

«ئهرکی هه‌ر مرۆفیکێ ره‌سه‌ن و جوامیر ئه‌وه‌یه ئه‌گه‌ر چاکه‌یان ده‌گه‌ڵ کرد ئه‌مه‌گناس بێ و یه‌کیک له‌ گونا‌هانی گه‌وره که خودای مه‌زن زۆر تووره ده‌کا ئه‌مه‌گ نه‌ناسییه. من بۆیه ئه‌وه‌تان عه‌رز ده‌که‌م که هه‌مووتان ده‌زانن چاکه‌یه‌کی گه‌وره‌م دهرحه‌ق ئیوه کرد و به‌چاوی خۆتان دیتتان. ئیستا له‌ به‌رامبه‌ر ئه‌م چاکه‌یه‌دا دهمه‌وی. یا با بلێم ئیراده‌ی من ئه‌وه‌ی ده‌وی که ئیوه هه‌ر به‌و زنجیرانه‌وه که من له‌ملی ئیوه‌م کرده‌وه زوو وه‌پێ که‌ون و بچنه شاری تۆبۆزۆ، له‌وی بچنه خزمه‌ت دلبه‌پێ نازه‌نینی من دۆلسینه تۆبۆزۆ و عه‌رزی بگه‌ن که نۆکه‌ری تۆ پاله‌وانی غه‌مگین روخسار سلوت ده‌گه‌یه‌نی و به‌وردی باسی ئه‌م

پووداۋەي بۇ بگيرنەۋە، پاش ئەو كارە ئازادن و دەتوانن بەويستی خۇتان ھەر جيگايەك دلتان دەيەۋى بېرۇن.

ژېنېس دۇپاسامۇن بەنۇينەرەيەتى لە لايەن ھەموو سزاكىشەكانەۋە جۈابى دۇن كيشۋىتى داۋە: «جىبەجى كىردنى ئەۋەي ھەزەرتى پالەۋان، رىزگار كەرى ئىمە بەئىمە ئەمر دەكا، مومكىن نىيە و كارى كىردن نىيە. چون ئىمە ناتوانن ھەموومان پىكەۋە دەو شارپىيەدا رى دابگرين، بەلكو مەجبۇورىن تاك تاك بېرۇين و ھەر يەكەمان بۇ لايەك دەرياز بين و دە قوۋلكە و قوۋلايىياندا خۇمان ھەشار بدەين تا بەدەست سىنت ھىرمانداد كە قسەي تىدا نىيە سەگەلەكەيمان ۋەدوا دەخا، نەكەۋىنەۋە. كارىك كە بەرپىزتان دەتوانن بىكەن و دروستىش ھەر ئەۋەيە كە و ا بكن، ئەۋەيە كە بەجىگەي ئەو خزمەت و چوونە خزمەت خاتوون دۇلسىنە توبۇزۇيە ئىجازە بفرموى دە دوازە جار دوعاى «كردەۋ» و دوعاى «مىيەمى عەزرا» بخوئىن و بەحىسابى ئىۋەي دابىنن. ئەم كارە لانى كەم كەفارىيەكە دەتوانن بەشەۋە يا بەرۇژ لە ھەلاتن يا دانىشتندا، كاتى ئاشتى يا شەر دا بىدەينەۋە. بەلام فكرى ئەۋەي كە ئىمە ئىستا بگەرىنەۋە ۋلاتى مىسر^(۱۶۹). يانى دووبارە زنجير لە خۇمان بىستىنەۋە و رىگەي شارى توبۇزۇ بگرينەۋە، ۋەك ئەۋە وايە كە بىژىن ئىستا شەۋە لە حالىكدا ھىشتا سەعات نەبوۋەتە دەي بەيانى و چاۋەرۋانى شتىكى وا لە ئىمە ۋەك ئەۋە وايە لە دارى چنار داۋاي ھەرمى بگەي! دۇن كيشۋت كە لەبەر توورەيى سۈور ھەلگە رابوو، قىژاندى: ئەي ھەرامزادە! ئەي ژىنزلل دۇپارۇپىلۇ ئەي نازانم چى وچى، بەخودا سوئند دەخۇم كە تۇ خۇت بەتاك و تەنيا دەي گويت شۇركەيەۋە، كلكت دە گەلۇزت بگرى، بەبارىك زنجىرەۋە بچىيە شارى توبۇزۇ!» پاسامۇن كە دەزاتى خۇيدا زۇر ئارام و لەسەر خۇ نەبوو، بىجگە لەۋەش نەيدەزانى كە دۇن كيشۋت، ھەر چەند ئەۋ كارە شىتەنەي كىردبوو و ئەۋانى ئازاد كىردبوو، عەقلى تەۋاۋ نىيە، كاتىك دىتى كە پالەۋان ئاۋا بەسۈوكايەتى رەفتارىان دەگەل دەكا، چاۋىكى لە دۇستەكانى داگرت و ئەۋانىش مەۋداي بەردھاۋىژىك كىشانەۋە دواۋە و دەستىان كىرد بەبەرد ھاۋىشتن بەجۇرىك كە مەتالەكەي پالەۋان چى بۇ نەكرا و رۇسىنانتى بىچارەي دەۋ بەردەبارانەدا لە جىتى خۇي چەقىبوو، گويى نەدەدا رىكىف لىدان و مامزەي خاۋەنەكەي و دەتگوت پەيكەرەي مەفرەقە لەۋى رۋەستاۋە. سانكۇ لە پشت كەرەكەي خۇي مات كىردبوو، يانى ئەۋ بەستەزمانەي كىردبوو بەمەتال و خۇي دەپاراست. بەلام دۇن كيشۋت كە جىگاكەي ۋەك ھى سانكۇ نەبوو، ئەۋەندى بەرد ۋە قەبرغەي كەوت كە

۱۶۹- مەبەست ھەلاتنى قەۋمى ئىسرائىلە لە ۋلاتى مىسر. (مەمەد قازى)

ۋە عەرزى كەوت. لەۋ حالەتەدا خۇئىدكارى (دارالعلم = زانكۇ) ھىرشى بۇ ھىنا و لەگەنى رىدین تاشىنى لەسەرى ھەلگرت و پاش ئەۋەي سى چوار جارى دەشان و پىلى پالەۋان كوتا، ئەۋەندەي بەعەرزى دادا ھەتا لەتوپەتى كىرد. پاشان ئەۋ دزە ناپىۋانە جاش بالئوى قۇل دىژى پالەۋانىان كە لەسەر جلوبەرگى شەر دەبەرى دەكرد، لە بەريان داكەند و ئەگەر زرى و جومگە^(*) پىچە ئاسىنەكەي نەبوۋايە ھەموو جلوبەرگەكەيان تا گۇرەۋىيەكانىان لەبەر دادەكەند. بالاپۇشە كورتهكەي سانكۇشىان برد و تەنيا ژىركراسىك نەبى دەبەرياندا نەھىشت. پاشان دەسكەۋتى شەرىيان دەنىۋ خۇياندا بەش كىرد و ھەر يەكەي بەلایەكدا ھەلاتن و ھەموو تەلاشىان ئەۋە بوو، تووشى دادگاي سىنت ھىرمانداد نەبەۋە چون زۇرى لى دەترسان. و لەۋە نەدەترسان كە زنجير لە گەردن بگەنە خزمەت خاتوون دۇلسىنە توبۇزۇ لە مەيدانى شەرادا بىجگە لە كەر و رۇسىنانت و سانكۇ و دۇن كيشۋت كەس نەمابوو. كەرەكە غەمگىن و داماو جاروبار گويى دەلەقاندا. دەتگوت ئىستا بارانى بەردى بەسەر دا دەرژى. رۇسىنانت لە تەنىشت خاۋەنەكەي بەعەرزىدا پان بوۋبوۋەۋە. چون پاش سوارەكەي ئەۋىش لەبەر بەردەباران خۇي پى رانەگىرابوو و كەتبوۋە عەرز. سانكۇ بەكراسىكەۋە مابوۋەۋە و زۇر لە سىنت ھىرماندا دەترسا و لە ترسان دەلەرزى. لەۋ لاشەۋە دۇن كيشۋت كە لە جەفا و ئەمەگ نەناسىي ئەۋانەي ئەۋ چاكە گەرەيەي دەگەل كىردبوون، بەدلىكى پىر لە ژانەۋە رۋەستاۋو.

بەتاكى تەنيا ھەر ئەلپەرە نە تەنيا چاوەروانى سىنت ھيرمانداد يا ھەر دادگايەكى كە تۆ لى دەترسى بەلكو چاوەروانى برايانى دوازده قەبيلەى ئيسرائيل و ھەوت براكانى مەكابە^(۱۷۱) و جووتە براى ئاوال دوانەى كاستور و پۆل^(۱۷۲) و تەواوى كاربەدەستەنى ديوان و دادگايەكى دنيا بىم. سانكو گوتى: ئەرباب پاشەكشە بەھەلاتن حيساب ناكري و لە جىي خۆ نەبزوئنىش لە كاتىكدا مەترسى لە ھەد گەورەترە كارىكى عاقلانە نيە. پياوى عاقل ئەوھىيە كە ئەمپۆ خۆى بۆ سبەينى رابگرى و خۆى بەيەكجارى بۆ رۆژىك دەمەترسى نەھاوئىژى. ئەھش بزانه من لەسەر ئەو ھەموو نەزانىي خۆم و دىھاتى بوونمەھ شتىك لەو زانستەى كە پىم وايە پىي دەلین «بەپۆھ بردنى ژيان» دەزانم. كەوايوو لەوھى كە نەسبەھتى منت قبوول كر دوو، پەشيمان مەبەھە و ئەگەر دەتوانى زوو سواری رۆسىنانت بە، دەنا من يارمەتیت دەدەم و بەدوامدا وەرە. چون دە دلم چەقيوھ كە ئىمە ئىستا زۆرتەر لە دەستەكانمان پىداويسيمان بەقاچەكانمان ھەيە.»

دۆن كيشۆت بى ئەوھى وستەى بكا، سواری و لاغى خۆى بوو و سانكۆش بەسواری كەرەكەى وەپىش كەوت و ھەر دووكيان چوون دەيەكەك لە دۆل و لاپالەكانى كىوى «سىرامورنا» Sierra Morena كە زۆريان لى نزيك بوو. قەستى سانكو ئەوھ بوو پاش ئەوھى چەند رۆژىك دەو شوپنە چۆل وھۆلانەدا خۆيان شار دەوھ و لە چەنگ مەعمورەكانى سىنت ھيرمانداد رزگاربيان ھات سەرانسەرى داوینەكانى ئەو چيايە بخولینەوھ و پىيدا تىپەربن تا لە ویزۆ^(۱۷۳) يا «ئالمودۆاردل كامپۆ»^(۱۷۴) سەر وەدەرنىن. شتىكى كە سانكۆى بۆ ئەم كارە دنە دەدا ئەوھ بوو كە خورجىنى ئازووقەكەى بەپشت كەرەكەيەوھ ھەر مابوو و تالانچىيەكان دەستيان لى نەدابوو. زۆرى ئەوھ پى سەير بوو. چون ئەو پياوھ باش و شەرىفانە ھەر ھىچيان بەخۆى و بەئەربابەكەيەوھ نەھىشتبوو و لووس لووس تالانچيان كەردبوون.

۱۷۱- برايانى مكابە Macchabée ھەوت كەس بوون لە قەومى بەنى ئيسرائيل كە لە سەردەمى ھكۆمەتى ئانتىوخوس ئەپىفاندا دەگەل دايكى خۆيان شەھيد بوون. «۱۶۸ى پىش زاین»
 ۱۷۲- ئاوال دوانەى كاستور Castor و پۆل Pallux قارەمانى ئەفسانەيى يونانى قەدىم و كورانى ژووپىتير خودای خودايانن كە چوونە ئاسمان و ئەستىرەكانى «جووتە برا»يان پىك ھىنا. (محەمەد قازى)

۱۷۳- Vios شارىكى ولاتى مانش. (محەمەد قازى)

۱۷۴- Almodovar del Compo شارىكى ولاتى مانش. (محەمەد قازى)

لەمەر ئەو رووداوى لە چياكانى سىرامورنا بەسەر دۆن كيشۆت ھات رووداويك كە وینەى تا ئىستا لەم داستانە راستىيەدا نەھاوئە

دۆن كيشۆت كاتىك خۆى دەوبارە نالەبارەدا دىت، بەمەيتەرەكەى گوت: «سانكو من ھەمىشە ئەو قەسەيەم بىستووھ كە دەلى چاكە دەگەل عيسانى نانەجىب بەرد لە ئەژۆوى خۆ دانە» من ئەگەر بەقسەى تۆم باوهر كر دبا تووشى ئەو مسيبەتە نەدەبووم: بەلام ئىستا ئىدى كار لە كار ترازاوھ كەوايوو، ئىستا دەبى پشوومان لەسەر خۆ بى و بۆ داھاتوو لەو پىشھاتانە دەرس وەر بگرين. سانكو گوتى: تورك بىم ئەگەر تۆ بۆ داھاتوو پەند وەر بگرى؟ ئىستا كە خۆت ددانى پىدا دىنى كە ئەگەر بەقسەى منت كر دبايە تووشى ئەم گرفتارىيە نەدەھاتىن و كەوايوو لەمەودوا باوهرت بەقسەكانم ھەبى با چىدى تووشى مسيبەتى گەرە و چكۆلە نەبىن. چون رەپ وراست با پىت بلیم كە دەگەل دادگاي سىنت ھيرمانداد تىكەوتن و باسى پالەوانەتى كردن كارىكى بى جىيە و ئەو پالەوان و مالىوانى سەرگەردان بەپوشىك دانانى. پروام پى بکە من ئىستاش وىزەى گوللەى تىر ئەندازەكانى سىنت ھيرمانداد لە بن گوپى دى.^(۱۷۰) دۆن كيشۆت گوتى سانكو تۆ پياويكى زۆر ترسەنۆكى و بۆ ئەوھى بەسەرەرپۆ و كەللە شەقم تى نەگەى و نەلپى گوئى نادەمە رىنوينى و نەسبەتەكانت، ئەوجار دەمەوئ بەقسەى تۆ بکەم و لە عاقىبەتىكى كە ھىندە بووھتە مايەى ترس و ھەترەش چوونى تۆ خۆم بپارىزم. بەلام بەو مەرچە چ بەزىندوووى و چ بەمردوووى بەكەس نەلپى كە دۆن كيشۆت لە رووداوى پر لە مەترسى ترسا و دەرباز بوو، بەلكو بەخاترى ھاوار و پارانەوھ و لالانەوھى من ئەو كارەى كرد. ئەگەر بلى وھى شتىك بلپى درۆت كر دووھ و من ھەر لە ئىستاوھ بۆ ئەو كاتە و ئەو كاتە بۆ ئىستا، قەسەكانى تۆ بەدرۆ دەخەمەوھو ھاوار دەكەم كە تۆ مرۆڤىكى درۆزنى. ئەگەر بىجگە لەوھ شتىك بلپى يا خەيالىك بەكەى دەبىيە درۆزن. ئەوجار پىويست ناكە ھىچ وەلامىك بەدەيەوھ، چون ھەر كە بە زەينمدا بى كە لە مەترسىيەك و بەتايبەتى لەو مەترسىيەى ئىستا ھەلدیم كە بەبۆچوونى خۆم سىبەرىك لە ترس سەرچاوھ گرتوو لەوھ لە خۆم نىشان دەدەم، ھەوھس دەكەم كە

۱۷۰- سىنت ھيرمانداد، ھەر كەسى لەسەر كارى خراب گرتبا دەستبەجى بەگوللە دەيكوشت. (مۆرىس باردۆن)

ئەو دوو موسافیرە ھەر ئەو شەووە گەیشتنە قوولایی چیاکانی سیرامۆرنا و سانکۆ وای بەباش زانی کە ھەر لەوێ بمیننەووە و تەنانەت چەند رۆژ یا لانی کەم تا زەمانیک کە ئازوووقە کەیان بەشی دەکردن لەوێی بەسەر بەرن. لەبەر ئەوە لە نێو دوو رەوہزە بەردی گەورەدا لێی پان بوونەووە و جەنگە لێک داری چێوپەمۆ (* دەوری دابوون. بەلام دەستی تەقدیر کە بەپروای دلرەشان و بێ دینان چەرخێ گەردوون بەدلخوازی خۆی ھەلدەسوورین، وای ویستبوو کە ژینیس دۆپاسامۆن یانی ئەو دزە زەبەردەستەش، کە گەورەیی و شیتیی دۆن کیشۆت لە بەندی رزگار کردبوو، لە ترسی مەعموورانی سینت ھیرمانداد دە فکری خۆ حەشاردان لەو چیاپەدا بکەوێ. ھەر وھا ھەمان تەقدیر ویستبووی کە پاسامۆن بەرپۆینی ترس و بەختی خۆی دروست پەنا بەریتە ئەو شوینە کە سانکۆ و دۆن کیشۆت لێی کەوتبوون. ژینیس خۆی تێ نەگەیاندن و لێیان گەرا بەئاسوودەیی لێی بخەون؛ بەلام چون پیاوی شەرپور ھەمیشە ئەمەگ نەناسن و چون ئیحتیاج دەرفەتە کە مرۆف دەکاتە دز و بارودۆخی ئیستایە کە رابردوو لەبیر پیاو دەباتەو، ژینیس دۆپاسامۆن تەماعی دەکەری سانکۆ کرد کە بیدزێ، کاری بەرپۆسینانت نەبوو. چون ئەو کەتە بارگینەیی نە بۆ فرۆشتن و نە بۆ دەگریۆ نان، بەھیچ نەدەزانی. سانکۆ زۆر قوول خەوی لێ کەوتبوو ژینیس کەرەکەیی لێ دزی و تا رۆژھەلات ئەوئەندە دوور کەوتبوووە کە کەس نەیدەتوانی بیگاتی.

کازیوہی بەیان دەرکەوت و ولات رووناک بوووە. بەلام ئەو رووناکییە پەژارەیی خستە دلێ سانکۆی دلۆقان. چون مەیتەر کە دیتی کەری نەماو و خۆی لە دووری ئەو دا چاوی پێ کەوت، وھا بەدەرد و حەسرەتەو دەگریا و دەینالاند کە دۆن کیشۆت بەو دەنگە لە خەو راپەری و گویتی لێ بوو کە بەنالە و گریانەو دەلێ: «ئەیی جەرگە (* لەتەیی خۆم، ئەیی خانەزادە کەم، ئەیی ھاو دەم و ھاویاری و مایەیی دلخوازیی ژن و مندالە کانم، ئەیی سووک کەرەوہی باری قورسی ژیانم و ئەیی مایەیی بەغیلیی جیرانە کانم و سەرەنجام ئەیی دایانی (* شیردەری نیویک لە بوونی من، چون بەو بیست و شەش «ماراودی» یەیی کە لە تۆو دەکەوتە دەست من، نیویک لە پێدوایستیە کانی ژیانم دابین دەبوو! ئاخر بێ تۆ قوری کوئی وەسەر خۆم کەم!» دۆن کیشۆت کە چاوی بەو دادویدادە کەوت و لێی حالێ بوو کەر دزراو، بەباشترین دەلیل و پاساودانەو و نەسیحەت کردنیکی کە عەقل پێی دەشکا، دەستی کرد بەدلدانەوہی سانکۆ و بەلێنی پێی دا لەو پینچ جاشکە کەرەیی دە تەویلەیی خۆیدا ھەییەتی سییان بەو. سانکۆ بەبیستنی ئەم وەعدەیی ئەوہون بوووە و فرمیسکی چاوی

ئەسترییەوہ و دەستی لە گریان و نالین ھەلگرت و لەو پیاوہتیییە کە ئەر باب دەگەلێ دەکرد زۆر سپاسی کرد.

دۆن کیشۆت لەو کاتەوہ کە رووی دەو شاخانە کردبوو چون ئەو شوینەیی لە روانگەیی کیشە و ھەرای پالەوانییەوہ زۆر بەلاوہ پەسند بوو لە خۆشیان حەجمینی لێ ھەلگیرابوو. ئەو رووداوہ سەیر و سەمەرانی و ھبیر خۆی دیناوە کە لە شوینی ئاوا ئەستەم و دوور لە ئاوی بەسەر پالەوانانی پێشوو ھاتبوون و ئەم خەیاڵ و بیرەوہرییانە و ھای دەخۆیدا نغزۆ دەکردن و شاگەشکەیی دەکردن کە ھەموو شتیکی فرامۆش دەکرد. سانکۆش کە پێی وابوو ئەو شوینە زۆر ئەمینە ھیچ غەمیکی بیجگە لە تیرکردنی زگی خۆی بەو بەرماوہی کە لەکەشیشەکانی کاروان بەغەنیمەتی گرتبوو، نەبوو. ئەو لە حالیکدا کە باری کەرەکەیی لە پشتی خۆی نابوو جاروبارەش شتیکی لە خورجینە کە دەردەکیشا و دەزاری خۆی رادەکرد بەدوای ئەربابدا دەرویشت و ئەوئەندە ئەم رپپیانەیی پێ خۆش بوو کە ھیچ گۆنگەل و رووداویکی بەفلسفیک نەدەویست. دەو ساتەدا سانکۆ سەری ھەلگیری و دیتی کە ئەر باب رپاوەستاو و خەریکە بەنوویکی نێزە بوخچەییە کە لە عەززی ھەلگریتەوہ. کاتیک بەغاردان چوو تا ئەگەر پێویست بێ یاریدەیی ئەر باب بەو، دۆن کیشۆت ناز بالنجیک (* و چەمدانکی کە لێک بەسترا بوون و ھەر دووکیان درابوون و لە حالێ رزین و لەبەریە کە بلاو بووندا بوون لە عەززی بلند دەکرد. بەلام بەستەکە وھا قورس بوو کە سانکۆ ناچار بوو بەدەست بەرزێ کاتەوہ. ئەر باب دەستوری پێی دا بزانی چەمدان چی تێدایە. سانکۆ دەستبەجێ فرمانی ئەر بابی بەجێ ھینا و باوہکو چەمدان بەزنجیر و قفل بەسترا بوو لە کەلینی چەمدانە کەوہ بەھاسانی توانی بزانی شمەکی نێو چەمدان چییە: لە نێو چەمدانە کەدا چوار تۆپ کراس لە پارچەیی زۆر ناسکی ھولەندی و چەند پارچە شتومەکی تر ھەر بەو خاوینی و نایابیە دەبیندران. بیجگە لەوہش دەسروکەییەکی چووکەیی دیتەوہ کە مستیکی ئەر شەرفیی زێر تێدا ھەلگیرابوو. ھەر کە چاوی بەئەر شەرفییەکان کەوت ھاواری کرد کە: «شوکر و سپاس بۆ خدای تاک و تەنیا، خدای ھەموو ئاسمانەکان کە ئاخری تووشی کردین بەتووشی رووداویکی نان و ئاودارەوہ. دیسان خولاوہ و ئەوجار دەفتەریکی بیرەوہری، تێدا دیتەوہ کە زۆر بەسەلیقە راکیرابوو، دۆن کیشۆت گوتی دەفتەرە کە بدە بەمن و پوولە کەش بۆ خوت ھەلگیرە. ھەمووی بەخۆت دەبەخشم.» سانکۆ دەستی ئەر بابی بەپاسی ئەم لوتف و مەرحەمەتە ماچ کرد. پاشان چەمدانی کردەوہ و پارچەکانی دە خورجینە کەیی خۆی راکرد. دۆن کیشۆت لە دیتینی ئەم رووداوہ، رووی دە سانکۆ کرد و گوتی: «سانکۆ من وای

تی دهگم و هر دهبی نهو هس بی، که ریواریکی ری هتله کردو و ویستوویه بهو شاخانهدا تی په ری. بهلام ریگران سهره ری یان پی گرتووه و کوشتوویانه و دهبی هر لهو نزیکانهش که زور چوله ژیر خاکیان کردبی. سانکو گوتی: شتی و نابی، چون نهگر و ابا دزهکان نهو پووله یان بهجی نهدهیشت. دۆن کیشۆت گوتی: حهق بهتویه، کهوابوو من ناتوانم لیکي دهمهوه که چی رووی داوه. بهلام سهبر که، بزائم نهو دهفتهره چی تیدایه که شتی که لهم رووداوه روون بکاتهوه.»

دۆن کیشۆت دهفتهرکهی کردهوه و یهکه شتی که چاوی پی کهوت رهشوووسی غهزله لیک بوو که بهخهتیکی خووش نووسرا بووهوه و بو نهوی سانکو گوتی لی بی بهدنگی بلند خویندییوه: غهزله که نهوه بوو:

«یا نهوین چاوی دیننی نییه، یا زۆرت له نهاندازه زالم و دل رهقه.

یا خو سزای من دهگه ل نهو تاوانه ی که داویانه ته پالم و گورهترین نهشکه نهجم له سهره ناخویندییتهوه.

«بهلام نهگر نهوینی خودایه هه موو دهرانن و عهقلیش و حکوم دهکا که خودا نابی زالم بی. نهوی نهو نهشکه نهجه تاله که من دهیچیژم و دهیکیشم و له هه مانکاتدا دهشی په رستم بهفرمانی کتییه؟»

«نهگر بلیم به نه مری تویه نهی «فیلیس» philis هه لهم کردووه چون نهو هه موو خراپه یه لهو هه موو چاکه یه ناکالیتتهوه و نهو دۆزهخه لهو بهه شتهوه بهنسیبی من نابی.

«مسوگهترین مهسه له نهو یه که دهبی بمری، چون بو دهردی که سهراوه کهی نادیاره دهران دۆزینهوه ته نیا بهموجزات مهیسره دهبی!»

سانکو گوتی: ئیمه که لهو شیعره شتیکی حالی نابین مهگر نهوهی که لهو «فیل» هی (۱۷۰) که فرمووت سهری که لافه که بدۆزینهوه. دۆن کیشۆت پرسی: باسی کام فیل دهکهی؟ سانکو گوتی پیم وایه حهز رهتی بهریژتان ئیستا باسی فیلتان دهکرد. دۆن کیشۆت گوتی

۱۷۰- نهسلای رسته ئیسپانیاییه که نهو یه که: لهو سه ره به نه که ئیشارهت پی فرموو که لافه که بدۆزیتتهوه وه چون بهفره نسی و ئیسپانیایی به «بهن» دلین «فیل» سیروانتیس ویستوویه تی بهدوو واژهی فیل و فیلیس کایه بکا و «جنیاسی له فری - جناس لفظی» بخولقی نی، بویه ئیمهش ده وهرگی پانی فارسیدا بهجیگه ی «بهن - نخ» هر فیلمان دهکار کرد. تا لوتفی جنیاسه که بیاریزی. (محهمد قازی) منیش له وهرگی پانی کوردییه کهدا هر بهو مه بهسته که ماموستا محهمد قازی باسی کردووه له جیات «بهن» «فیل» م دهکار هیناوه. (وهرگیز)

من ناوی «فیلیس» م برد که زور وی دهچی ناوی خاتوونیک بی که شاعیر شکایه تی لی بووه و من پیم وایه یا نهو شاعیره زور شاعیر نه بووه یامن باش ده شیعره که ناگه م. سانکو گوتی: چون؟ مهگر بهریژتان ده شیعر گوتیشدا سهر رسته تان هه یه؟ دۆن کیشۆت گوتی: به لی زور لهوه پتر که تو فکری لی ده که یتهوه. هر بینا دهفته ریکم شیعیری خو م بهتودا بو دۆلسینه دۆتۆبۆزۆ به ری کرد، نهو ده م دهرانی که شاعیرم. تو سانکو دهبی نهوه بزانی که هه موو، یا لانی که م زۆر بهی پاله وانانی رابردوو ئاهه نگی سازی گهره بوون یانی هه م ده موسیقادا سهر رسته یان هه بووه و هه م ده شیعره دا. چون نهو دوو قهریحه یا ناسک سروشتیه له پیدایهستییه کانی ژبانی عاشقانی سهر گهر دانه. نهو هس راستیه که که ده شیعیری پاله وانانی قه دیدا پتهوی و تو کمه یی زۆرت ره له ناسک خه یالی وسۆز. سانکو گوتی نه ریاب جیگایه کی تریش لهو دهفته ره چه به بخوینه وه، به لکو شتیکی تیدای بی به کارمان بی. دۆن کیشۆت دهفته ری هه لداوه و گوتی: نووسراوی ئیره ی په خشانه و رهنگه نامه بی. سانکو پرسی: نامه ی ئاسایی؟ دۆن کیشۆت جوابی داوه: له سه ره تا که یه وه مه علومه دهبی نامه یه کی دلاری بی. سانکو گوتی زور باشتر، دهجا له جه نابت تکا ده که م بومی بخوینه وه چون من باسی دلاریم زور پی خو شه. دۆن کیشۆت گوتی: نهی به سه ر چاوا! و بهو جو ره که سانکو ویستبووی، دهستی کرد به خویندنه وه:

«درو بوونی وعده کانی تو و متمانه یه کی که من به رۆژه ره شی خوم هه مه، من ده به نه شوینیک که له ویوه هه والی مه رگی من ده پیش ناله کانددا ده کاته گویی تو. تو نهی بی وه فا، به خاتری پیایک رووت لی وهرگی پرام که مالی دنیای له من زۆر تره به لام به قه دهر من به که لک نییه. نهگر فه زیله ت به مال و سامان داندرا با، من به سه عاده تی که س به غیلیم نه ده هات و بو به ده بختی خوم نه ده گریام. نهوه ی جه مالت رستبووی، کاره کانت لی کردمه وه په مو! له جوانیترا گوتم تو فریشته ی و به ئاکار ترا زانیم ژنی. نهی تو که ده گه ل من مه یلی به ره نگی ریت هه یه، ئارام بگره! خدا بکا کاره ناحه زه کانی میرده که ت هه میشه له ژیر په رده دا بمیندیتته وه و تا تو له کاری خو ت په شیمان نه بیتته وه و منیش تو له ی خوم له که سیک نه که مه وه که ئیتر مه یل و ناره زووی له دلما نه ماوه.»

کاتیک دۆن کیشۆت له خویندنه وه ی نامه ته واو بوو گوتی: «نهو نامه له شیعره کانیس که متر شتمان فیر دهکا، ته نیا نه وه نده مان بو روون ده کاته وه که نووسره که ی عاشقیکی دامای نا هومی ده.» پاشان ته واوی دهفته ره که ی هه لداوه و زور شیعر و نامه ی تری تیدا بوون. هیندیک خو ش خه ت و هیندیک باش نه ده خویندرا نه وه. به لام ناوه رۆکی هه مووان

که لاکي ئیستریکیان چاو پیکهوت که هیشتا زین و لغاوی پیوه بوو به لام گورک و قه‌ل و دال نیوهی به‌دنیان خواردبوو، ئەو دیمه‌نه متمانه‌یه‌کی زۆرتری پی دان له‌وهی که کابرای هه‌لاتوو ده‌بی خاوه‌نی چه‌مه‌دان و ئیستر بی: ده‌وکاته‌دا که خه‌ریکی ته‌ماشای که لاکه ئیستر بوون گوئیان له‌ فیتیه‌که بوو، فیتیه‌ی شوانیک که ره‌وه‌ی مه‌ری پی ده‌گپرانه‌وه لای یه‌ک. پاشان له‌پر چاویان به‌میگه‌له بزنیگ له‌ ده‌سته چه‌پی خویان کهوت و به‌دوای میگه‌لدا له‌سه‌ر کپوی، بزنی له‌وه‌پین که پی‌اوئیکی به‌سالدا چوو بوو، وه‌ده‌رکه‌وت. دۆن کیشۆت به‌ده‌نگی بلن‌د بانگی کرد که زوو بیته‌ داوینی کپوه‌که بۆ لای ئەوان. شوانه‌ش به‌ده‌نگی بلن‌د جوابی دوا و لپی پرسین که چۆنه‌ هاتوونه‌ته ئەم چۆلکه‌یه که بیجگه له‌ گورگ و بزنی و گیان‌داری وه‌حشی که‌سی پیدا تی ناپه‌ری. سانکۆ گوتی ئەگه‌ر له‌ کپوه‌که دابگه‌ری له‌ هه‌موو شتیکی ئاگادار ده‌کاته‌وه. ئەوجار بزنی له‌وه‌پین داگه‌را و که گه‌ه‌شته لای دۆن کیشۆت، پی گوت: مه‌رج ده‌به‌ستم که ئیوه خه‌ریکی ته‌ماشای کردنی که لاکي ئەو ئیستره بوون که له‌ نیو ئەم دۆله‌دا تۆپیوه. راستیه‌که‌ی ئەو ئیستره شه‌ش مانگیک ده‌بی سه‌قه‌ت بووه و هه‌ر له‌و جیتی که دیتووتانه که لاکي که‌وتوووه. به‌لام بلین بزانی ئیوه له‌م ده‌ور و به‌رانه‌دا خاوه‌نه‌که‌یتان نه‌دیوه؟ دۆن کیشۆت جوابی داوه: ئیمه‌ تووشی که‌س نه‌بووین، ته‌نیا له‌م نزیکانه چه‌مه‌دانیک و ناز بالنجیکمان دیتووته‌وه. بزنی له‌وه‌پین گوتی: منیش تووشی ئەو چه‌مه‌دانه بووم به‌لام له‌ ترسی ئەوه‌ی مه‌بادا تووشی ده‌رده‌سه‌رییه‌که بم و تاوانی دزی و فزیم لی بدن نه‌هه‌لم گرته‌وه و نه‌ لیشی چوممه‌ پیش. چون شه‌یتان هه‌رامزاده‌یه‌کی کۆنه‌کاره و به‌هه‌نه‌س شتیگ داوپیته‌ پیش پی‌او تا لاقی هه‌لخلیسکی و که‌لله‌ی سه‌ری وه‌ عه‌ززی که‌وی، بی ئەوه‌ی بزانی چۆن و له‌به‌رچی وای لی هات. سانکۆ گوتی: به‌لی منیش هه‌ر ئەوه‌م ده‌گوت منیش تووشی ئەو چه‌مه‌دانه بووم به‌لام نه‌مویست ته‌نانه‌ت به‌مه‌ودای به‌رد هاویژیک لپی نزیک بیه‌مه‌وه. من هه‌ر به‌و چۆره‌ی که له‌وی که‌وتبوو به‌جیم هیشت. چون هه‌ز ناکه‌م زه‌نگوله‌ ده‌ملی سه‌گ به‌کم. (١٧٦) دۆن کیشۆت گوتی: باشه، کابرا بلی بزانی تۆ ده‌زانی ئەو شتانه هی کپن؟ بزنی له‌وه‌پین گوتی: ته‌نیا ده‌توانم ئەوه‌تان پی بلیم که نزیک شه‌ش مانگ له‌مه‌و به‌ر، لاویکی ویچووی جوان چاک و به‌ژن و بالا جوان به‌سواری ئەم ئیستره که ئەوه‌تا که لاکي له‌وی که‌وتوووه هه‌ر به‌و چه‌مه‌دانه‌وه که ئیوه ده‌لین دیتووتانه‌ته‌وه و ده‌ستتان نه‌کردووته، هاته‌ کۆخته‌ی شوانیی ئیمه که سی فرسه‌خ لیره

١٧٦- له‌وه‌سه‌رده‌مه‌دا زه‌نگوله‌یان ده‌هه‌ستوی سه‌گی مه‌ری ده‌کرد. تا دزه‌کان بزانی سه‌گ له‌وی هه‌یه و نه‌ویترن په‌لاماری میگه‌ل بدن. (مۆریس باردۆن)

دوره و لپی پرسین ئەو کویستانه کام شوینی له‌هه‌مووی چپتر و ئەسته‌متره. ئیمه‌ش هه‌ر ئەو شوینه‌ی که ئیستا لپی راوه‌ستاوین نیشانمان دا. راستیه‌که‌شی هه‌روایه چون ئەگه‌ر ئیوه نیو فرسه‌خی تر چوو، به‌پیشتر سه‌رتان ده‌ر نه‌ده‌کرد و ره‌نگه‌ نه‌تانتوانیبا له‌و کپوانه وه‌ده‌رکه‌ونه‌وه. وه‌ من سه‌رم سوپماوه، ئیوه چون توانیوتانه تا ئیره‌ش بین. چونکو هه‌چ ریگا یا کویره‌ رییه‌که نایاته ئەم شوینه. خه‌ریک بووم بۆم ده‌گپرانه‌وه، جا که لاوه‌که ئەو جوابه‌ی له‌ ئیمه‌ بیست سه‌ری ئیستری وه‌رگپرا و به‌ره‌و ئەو جیگایه که پیمان نیشان دابوو وه‌پری که‌وت. ئیمه‌ش مات و سه‌ر لی ئەسته‌ور بوو له‌ جوان چاکیی ئەو لاوه و ئەو بۆشناغی و کۆک و پۆشته‌یی و ئەو په‌له‌یه‌ی که کردی، له‌وی به‌جی ماین. ئیمه له‌و رۆژه‌وه ئەومان نه‌دیته‌وه. تا ئەوه‌ی که چه‌ند رۆژیک پاش هانتی، تووشی شوانیکی ئیمه‌ ده‌بی و بی ئەوه‌ی شتیکی پی بلی تا توانیبووی به‌مست و پیلقه‌ له‌ شوانه‌ی ده‌دا. پاشان ده‌چپته‌ زگ که‌ری شوان و هه‌رچی نان و په‌نیری که باری که‌ره‌که کرابوو هه‌لی ده‌گری و وه‌ک بزنه‌کپوی تپی ده‌قووچینی (*) و ده‌چپته‌وه نیو (*) پارهی ئەم جیا سه‌ختانه. من و چه‌ند که‌س له‌ بزنی له‌وه‌پینه‌کان کاتیک له‌و رووداوه خه‌به‌رمان بووه‌وه وه‌دوای که‌وتین و نزیک به‌دوو رۆژان ده‌و لی‌ره‌واره چپ و پرانه‌دا به‌دوویه‌وه بووین و له‌ کۆتایی ئەو گه‌رانه‌دا ئاخیری دیتمانه‌وه که ده‌ بۆشایی کۆلکه‌ی داره‌ چپوه‌مۆیه‌کدا هه‌ل‌ترووشکاوه و سه‌ری غه‌می له‌سه‌ر ئەژنوی خۆی داناوه. که ئیمه‌ی دیت به‌گه‌رمی پیشوازی لی کردین به‌لام جلوه‌رگی به‌ری هه‌مووی شه‌رودر و دم و چاوی وه‌ها سووتا بووه‌وه و تیک چوو بوو که به‌زه‌حمه‌ت ناسیمان‌وه. تا ئەو جیگه‌ی که هه‌ر چه‌ند جلوه‌رگه‌که‌ی به‌ته‌واوی درابوو، به‌لام ئیمه له‌ رویی شکل و بیچمیرا تی گه‌ه‌شتین که ئەوه هه‌ر ئەم که‌سه‌یه که ئیمه بۆی ده‌گه‌ریین. لاوه‌که زۆر به‌هه‌ده‌به‌وه سلاوی لی کردین، پاشان ده‌ چه‌ند رسته‌ی قوله به‌لام به‌ده‌لیل و به‌لگه به‌ئیمه‌ی گوت که له‌ دینتی ئەو به‌مجۆره و له‌و شوینه عه‌جایب نه‌میدین چون گونا‌هانی زۆر وای لی کردوووه بۆ که‌فاره‌که‌یان ئەو کاره بکا. ئیمه تکامان لی کرد، خۆیمان پی بناسینی به‌لام ملی نه‌دا، ئەوه‌شمان پی گوت ئەگه‌ر نیازی به‌خۆراک و ئازوو‌خه بوو پیمان بلی له‌ کوئی چاومان پی بکه‌وی. چون ئیمه ئاماده‌ین به‌دلخوازی خۆمان ئەوی ده‌یه‌وی بۆی دابین بکه‌ین و ئەگه‌ر به‌م شیوه‌یه‌ش رازی نییه با خۆی بی و ئەوی ده‌یه‌وی له‌ ئیمه‌ی وه‌رگری، نه‌ک به‌زۆر و به‌لیدان له‌ شوانه‌کانمانی بستینی. لاوه‌که ئەو قسانه و پیشنیاری ئیمه‌ی زۆر پی باش بوو، زۆرمان لی مه‌منوون بوو قه‌ولی دا له‌مه‌ودوا بی ئەوه‌ی نازاری که‌س بدا خۆی بیته‌ لامان و ده‌ری خودادا شتی لیمان بو. له‌مه‌ر شوینی

حاوانه‌وهشی گوتی که هیچ جیگایه‌کی تایبه‌تی نییه و درویش له ههر شوئینیک بی دهاوئته‌وه. ناخربیه‌که‌ی پاش ئه‌وه‌موو پرسیار و جوابانه وه‌های له بانگیدا(*) ئیمه‌ش - که گوئیمان له‌وه‌شیونه بوو - ئه‌گهر نه‌گریاباین ده‌بووایه بلئین له به‌رد دروست کراوین! بۆ که‌سه‌ر و په‌ژاره‌ی ئیمه ههر ئه‌وه‌نده به‌س بوو وه‌بیر خۆمانی بئینینه‌وه رۆژی هه‌وه‌لی چۆنمان دیتبوو و ئیستا چۆنمان ده‌دیت، چون ههر وه‌ک گوتم ئه‌وه جحیلکی نه‌جیب و له‌به‌ردلان و وچوووبوو و ئیمه به‌هه‌موو دیهاتیکه‌ری خۆمانه‌وه له شیوه‌ی قسه کردنی به‌رئ و جی و به‌ئهدهبانه‌یه‌وه لیمان حالی بوووبوو که بنه‌ماله‌یه‌کی ماقوول و زۆریش باش که‌وره کراوه. له روخساری و له نیوچاوانیدا شوئینه‌واری نه‌جیبی و ره‌سه‌نایه‌تی وه‌ها دهره‌وشاوه که ئیمه‌ی دیهاتیش تیی گه‌شیتبووین. به‌لی جا عه‌رزتان بکه‌م. ئه‌وه کوپه نازداره ده‌دیت له حالیکدا گهرمی قسه کردنه، له‌پر بیده‌نگ ده‌بوو، که‌لیمه‌یه‌کی نه‌ده‌گوت و چاوی ده‌ عه‌رزى ده‌برى. ئیمه‌ش هه‌موو سه‌رله‌شیاوو، ده‌ست و پتی خۆمان لی ون بوووبوو که ئه‌م دانیشتنه ناخری به‌کوئ ده‌گا و دلشمان زۆری بۆ ده‌سووتا، ده‌راستیدا چون لاوه‌که جاروبار چاوی ده‌کرده‌وه و ئه‌وجار چاوی ده‌قووچانده‌وه یا بی ئه‌وه‌ی بیترووکی‌تی ده‌نوخته‌یه‌کی عه‌رزى ده‌برى. پاشان نیقچاوانی تیک دهنه و گرژ ده‌بوو. ئیمه به‌ناسانی لیمان روون بوو که تووشی شیئی هاتوو. زۆری نه‌کیشا که خۆی نیشانی دا که ئیمه به‌هه‌له نه‌چووین. چون له ناکاو له جیگایه‌ی که لپی راکشابوو به‌غه‌زه‌به‌وه هه‌ستا و وه‌ک پلنگ خۆی به‌یه‌کیک له براده‌رانی ئیمه‌دا دا که له نزیکى دانیشتبوو که ئه‌گهر به‌دادی نه‌گه‌بیاین و له‌به‌ر ده‌ستی نه‌مانه‌ینابا دهر به‌لیدان و گاز لیگرتن شپه‌زه‌ی ده‌کرد. ده‌گه‌ل ئه‌وه لیدان و کوتانه‌ش په‌یتاپه‌یتا ده‌یگوت: « ئاخ، ئه‌ی فیرنانی Fernand خائین، ئیره‌یه، به‌لی ههر ئیره‌یه که ده‌بی تۆ به‌سزای ئه‌وه‌در و خه‌یانه‌ته‌ی به‌منت کرد بگه‌ی. من به‌وه ده‌ستانه‌ی خۆم دلت که سه‌رچاوه و مه‌کوئ خه‌یانت و ناپیاوییه له سینگت دهرده‌کیشم!» زۆر قسه‌ی دیشی کرد که هه‌مووی ههر ده‌گه‌ل ئه‌م فیرنان ناوه بوو، هه‌مووشی قسه‌ی سووک و جنیو بوون. به‌لی ئیمه به‌هه‌زار زه‌حمت هاوالی خۆمان رزگار کرد و ئه‌ویش بی ئه‌وی قسه‌یه‌ک بکا وه‌ها به‌هه‌شتاو دهرپه‌ری و هه‌لات که تۆزمان نه‌شکاندو و نه‌مانتوانی بیگرینه‌وه. ئیمه وامان مه‌زنده کرد که ئه‌وه لاوه جاروبار شیئی ده‌ستی پئ دها و ده‌بی که‌سیک به‌ناوی فیرنان به‌لایه‌کی وای به‌سه‌ر هینابی که ئه‌وی خستووته ئه‌م حال و رۆژه و ئه‌وه گومانه‌ی ئیمه کاتیک بوو به‌راستی که چه‌ند جاری تریش به‌زبانى خوش یا به‌زۆری هاته‌وه لیمان بۆ نان و پیخۆر و ئازووکه. ئه‌وه کاتانه‌ی شیئیه‌که‌ی ده‌گرئ هه‌رچی

شوانه‌کان به‌مه‌یلی خۆیان و به‌خۆشییه‌وه بۆی ده‌به‌ن ئه‌وه‌نایه‌وی و به‌زۆری مست و پیتاقه و لیدان وه‌ریده‌گرئ. کاتیکیش ژیره و عه‌قلی له‌سه‌ر خۆیه‌تی به‌ئهدب ده‌رپی خودا دا داوای شتیک ده‌کا. کاتیک شتیکیش وه‌رده‌گرئ، زۆر دۆستانه سپاسمان ده‌کا و ده‌ست ده‌کا به‌گریان.» بزن له‌وه‌رپین پاشان درێژه‌ی به‌قسه‌کانی دا که ئه‌ی به‌رپزان، راستیه‌که‌ی من و چوار که‌س له شوانه‌کان که دوانیان شوانی خۆمن و دووه‌که‌ی تریش له دۆستانى خۆمن، ته‌مامان ئه‌وه‌یه و داوی که‌وین و له‌هه‌ر جیگایه‌ک هه‌یه بیدۆزینه‌وه و که دیتیشمانه‌وه به‌زۆری بی و به‌خۆشی بی بیبه‌نییه‌ شاری «ئالمۆدوار» که له حه‌وت فه‌رسه‌نگی ئیره‌یه و له‌وی ئه‌گهر بزاین چا ده‌بیته‌وه ده‌رمانی بکه‌ین. یا لانی که‌م کاتیک چاک بووه‌وه و ئه‌گهر خزم و قه‌ومیکى هه‌بی له‌وه‌زع و له‌وه‌به‌ده‌ختیه‌ی تیدایه ناگاداریان بکه‌ینه‌وه. ئه‌وه بوو، ئه‌ی به‌رپزینه ئه‌وه‌ی ده‌جوابی پرسیارى ئیوه‌دا ده‌توانم عه‌رزتان بکه‌م. ئه‌وه‌ش یه‌قینه ئه‌وه شتانه‌ی که ئیوه دیتوتانه‌ته‌وه هی ئه‌وه کابرایه‌یه که به‌چاوی خۆتان دیتوتانه به‌توندی به‌لاتاندا تی په‌ریوه»

دۆن کیشۆت که ده‌راستیدا بۆ بزن له‌وه‌رپینی باس کردبوو که چۆن ئه‌وه پیاوه‌ی له کاتی هه‌لاتن به‌نیو درک ودالی ئه‌وه شاخانه‌دا دیتوو، له بیستنی ئه‌وه به‌سه‌رهاته سه‌ری سوپما و چون هه‌ستی به‌وه ده‌کرد که به‌ناسین و زانینی ناو و نیشانی ئه‌وه دیتوانه چاره‌په‌شه زۆرت عه‌لاقه‌ی په‌یدا کردوو، ده‌شوین گرتنی فکری هه‌وه‌لیدای لی برا که ته‌واوی ئه‌وه شاخانه بگه‌رئ و هه‌موو غار و ئه‌شکه‌وت و ئه‌شکۆنی ئه‌وه مه‌لبه‌نده بخولیته‌وه و ده‌ست هه‌لنه‌گرئ تا ده‌یدۆزیته‌وه. به‌لام ته‌قدیر به‌ته‌دبیری ئه‌وی نه‌کرد و ههر له‌وه کاته‌دا له ناکاو له ترۆپکی شاخیکی لای سه‌رووی ئه‌واندا ئه‌وه لاوه‌ی که ئه‌وه ده‌یویست برۆا به شوئینیدا بگه‌رئ سه‌رو که‌لله‌ی وه‌درکه‌وت. لاوه‌هاته به‌روه و له بن لیویدا شتیکى زه‌مزه‌مه ده‌کرد که له نیزیکیشه‌وه که‌س لپی حالی نه‌ده‌بوو. لاوه‌که هاته به‌روه، جلوه‌رگه‌که‌ی ههر ئه‌وه بوو که ده‌پیشدا باسی لی کرا. ته‌نیا کاتیک نزیکتر بووه‌وه دۆن کیشۆت دیتی که کوله‌نجیه‌کی(*) کۆن و شپۆلی به‌شانیدا داوه که له پیستی ناسکه و بۆنی میشک و عه‌نبه‌ری لی دئ و له‌وه‌یرا بۆی روون بووه، که ئه‌وه ناتوانی له بنه‌ماله‌یه‌کی خواروو بی. لاوه‌که گه‌یشته ئاستی ئه‌وان به‌ده‌نگیکى وشک و توند به‌لام به‌نه‌زاکه‌ته‌وه سلای کرد. دۆن کیشۆتیش هه‌روا به‌ئهدب و ریزه‌وه سلای لی کرد و له ئه‌سه‌په‌که‌ی دابه‌زی و ده‌نمیزی خۆی گرت و چه‌ند ده‌قیقه‌یه‌ک وه‌های به‌خۆیه‌وه گوشى که ده‌نگوت چه‌ند سا‌له ناشنای په‌کترین. لاوه‌که که ئیمه ده‌توانین «جل شری په‌ریشان حال»ی نیو بینین - ههر وه‌ک ناوی دۆن کیشۆتمان

ناوه پالەوانی غەمگین روخسار – پاش ئەوێ ماوه‌یه‌ک دەباوێشی دۆن کیشۆتدا مایه‌وه، پالەوانی هیندی‌ک کشاندوه و دەستی له‌سه‌ر شانی دانا وه‌ک شتیکی بیه‌وێ بیناسیته‌وه وه یا رهنگه له‌وه‌زع و قیافه و چه‌ک و شمه‌که‌کانی به‌هه‌مان ئەندازه سه‌رسورماو بوو که دۆن کیشۆت له‌ دیتنی ئەو به‌و حاله‌وه، خیره‌خیره و به‌چاوی زه‌قه‌وه تیی فکری، سه‌ره‌نجام یه‌که‌م که‌سیک که پاش ئەو تیک فکرینه هاته‌ گۆ، «جل شر» بوو که قسه‌کانی ده‌به‌شی دوا‌ییدا ده‌بینین.

ئەو جیگه‌ی که داستانی «سیرامۆرنا» درێژه‌ی هه‌یه

ده‌گی‌رنه‌وه که دۆن کیشۆت به‌وردی و سه‌رنجی زۆره‌وه گوێی بۆ قسه‌کانی پالەوانی لیتقه‌وماوی کۆیستان راگرتبوو. لاوه‌که درێژه‌ی به‌قسه‌کانی دا و ئاوا‌ی به‌دۆن کیشۆت گوت: «دیاره قوربان من ئیوه نانا‌سم، به‌لام هه‌رکه‌س که هه‌ن له‌وه‌موو لوتف و گه‌وره‌یی و نه‌زاکه‌ته‌ی که ده‌گه‌ل منی ده‌که‌ن سپاس ده‌که‌م و دلم ده‌یه‌ویست که به‌شپوه‌یه‌ک بیجگه له‌ عه‌رزى ئیراده‌ت و نیاز پاکى، بمتوانیایه قه‌ره‌بووی لوتف و خۆشه‌ویستیان بکه‌مه‌وه، به‌لام به‌ختی نامباره‌ک بۆ پێ‌زگرتن له‌ ئیوه بیجگه له‌ نیازپاکى هیچی پێ نه‌داوم. دۆن کیشۆت گوتی: نییه‌تی من ته‌نیا ئەو‌یه خزمه‌تیک به‌تۆ بکه‌م، تا ئەو راده‌یه که ته‌مام بوو، ته‌واوی ئەو کێوانه بگه‌رێم و تا نه‌تبینمه‌وه ده‌سه‌بردار نه‌بم و لیت بیرسم بۆ ئەو ده‌رده سه‌یره‌ی که ژیان‌ت نیشان دها، تووشی هاتووی، ده‌رمانیکیش هه‌یه یا نییه؟ و ئەگه‌ر ده‌رمانیک هه‌بێ به‌هه‌موو توانامه‌وه خه‌ریکی وه‌ده‌سته‌ینانی بم و ئەگه‌ر ده‌رده‌که‌ت له‌وه‌ده‌ره قورسانه‌یه که هیچ چاره‌سه‌رییه‌کی ناگرێ ده‌مه‌وێ لانی که‌م فرمیسه‌که‌کانم تیکه‌لاوی ناله و هاواره‌کانت بکه‌م و کیشانی ئەو ده‌رده‌ت هیندی‌ک لى سووک بکه‌م، چون گووتوویانه:

هاوده‌ردت که بوو غه‌می دلێ خۆت له‌ لای هه‌ل‌رێژه

غه‌م له‌ دل‌ت ده‌با، بى‌ شک و گومان، ئەو وتووێژه

که‌وا‌بوو ئە‌ی به‌رێز، ئەگه‌ر خه‌رخوازیی من پێی ده‌وه‌شیته‌وه که تۆ به‌پاداشی ئەو نه‌جابه‌ت بنۆینی، سویندم به‌و نه‌جابه‌ته که له‌ نیۆ چاوانتا ره‌نگی داوه‌ته‌وه و سویندم به‌وه‌ی که له‌ دنیا‌دا زۆتر له‌ هه‌مووش خۆشت ویستوه‌وه یا خۆشت ده‌وێ به‌من بلێ تو کی‌ی چ شتی‌ک بووه‌ته‌ هوێ ئە‌وه که له‌وه‌ شوینه‌ چۆل وه‌ولانه‌دا وه‌ک درنده‌ بژی و ده‌گه‌ل مردن ده‌ست به‌گرێیان بى و به‌شپوه‌یه‌ک بژی که وه‌ک له‌ رواله‌تی بوونتانه‌وه دیاره ده‌گه‌ل شان و حورمه‌تی تۆ یه‌ک ناگرنه‌وه؟ پاشان دۆن کیشۆت ئاوا‌ی درێژه پێ دا: من باوه‌کوو گونا‌ه‌کارێکی بى که‌لکم، به‌ئاینی پالەوانی که فه‌رمانم پێ دراوه و به‌شوغلێ پالەوانی سه‌رگه‌ردان قه‌سه‌م که ئەگه‌ر به‌رێزتان رازی بن حاجه‌تی ئیوه پیک بینم من به‌هه‌موو توانا و گیان با‌زی خۆمه‌وه، خزمه‌ت ده‌که‌م و ئەگه‌ر ده‌رمانیک هه‌بێ که ده‌ردت چاره‌سه‌ر بکا،

بۆتی دینم و دهنه ههروهک به لێنیم پێ دای دهگهلت دهگریم و باری غهمانت لێ سووک دهکهم»

پالهوانی جهنگه ل که ئهوه قسانه ی پالهوانی غه مگین روخساری بیست، هیچ کاریکی نه دهکرد و زهق زهق تیی رامابوو و سهراپای ههیکه لی به سه رنجه وه چاو لێ دهکرد و کاتیک تیری ته ماشا کرد گوتی: «مه حزی رهزای خودا ئه گهر هیچ له گورێ دا ههیه شتیکم بدهنی بیخۆم و کاتیک خوار دنیکم خوارد به پاسی خۆشه و بیستی و چاکه په کی که دهگه لیم دهکهن هه رچی بلێن دهیکهم و ده لێم. دهسته به جی سانکۆ له خورجین و بز له وه پرین له لینگه باری خۆی هیندیکیان خۆراکی که بۆ تیر کردنی لاو بهشی دهکرد، دهر هینا. لاو به هه رمه وهک نه دیوبدی دهستی کرد به خواردن که هیشتا پارووه که ی قووت نه دهدا یه کی تری رهزگ زاری دهنه و دیار بوو پارووهکانی به نه جوورای قووت دهدا. تا کاتیک ئه وه خه ریکی خواردن بوو، هه چکه سه سه یه کی نه کرد، به لām هه رکه خوار دهنه که ی ته و او کرد ئیشاره ی به هه مووان دا که وه دوا ی که ون و ئه وانی بۆ مێرگینکی سه وز برد که که وتبووه پشت ره وه زه به ر دیک هه ر له وه نزیکانه. پاش ئه وه ی گه یشتنه مێرگه که، لاو له سه ر چیمه ن دانیشته و ئه وانی تریش هه ر به مجۆره یان کرد. هه موو کر و مات چاویان له زاری «شرپۆش» بوو ئه ویش پاش ئه وه ی جیتی خۆی خۆش کرد گوتی: ئه ی به ریزان ئه گهر ده تانه وێ من به سه رهاتی خۆم تان به کورتی پێ بلێم، ده بی به لێنیم پێ بدهن به هه یچ پرسیار و به هه یچ جوولانه وه یه که هه ودا ی داستانێ پر له په ژاره ی من نه پسین. ده گه ل وا بکه ن داستانه که ش له وێ ده بریتته وه.» ئه م سه ره تاهه ی پاله وانی «شرپۆش»، دۆن کیشۆتی خسته وه یادی داستانیک که مه ته ره که ی بۆ نه قل کردبوو و به هۆی نه ژمار دنی بز نه گه لیک که له چۆمی په ریبوونه وه نه ته و او مابووه وه. له وه ساته دا «شرپۆش» درێژه ی به قسه کهانی دا: «ده به رچا و گرتنی ئه م تیبینییه بۆ ئه وه یه که من ده مه وێ ژۆر به په له به سه ر داستانی نامرادییه کهانی خۆم دا تی په رم چون وه بێر هینانه وه ی بیره وه ریه کهانم بێجگه له وه ی به ده ختی تازهم بۆ پیک دینی، فایده یه کی تری نییه. که و ابوو هه رچی که مته ر پرسیارم لێ بکه ن ژووتر له با سه کردنیان پرگاریم دێ. به لām له با سه کردنی هه یچ نوکته یه که که بزانه هه ستی زیتی و کون پشکنیی ئیوه رازی دهکا خۆ ناپارێزم.» دۆن کیشۆت له لایه ن هه مووانه وه به لێنی دا که قسه کهانی هه لنه برێ و ئه ویش به پالپشتی ئه وه به لێنه ده ستی پێ کرد.

«ناوی من «کار دینیو» cardenio یه و له شار یکی گه وره ی ئه ندلۆس له دایک بووم. بنه مهاله ی من له نه جیب زاده کانه و دایک و با به ده وله مه ندن و به ده به ختی من ئه وه نده

گه وره یه که دایک و با به حال م ده گرین و خزمه کهانم له دهرم حالین. به لām به هه موو مال و سامانی خۆیا نه وه ناتوانن دهرم دهرمان کهن، چون بۆ دهرمانی ئه وه دهرده خودا دادییا نه هه یچ سامان و سه ره وتیک به کار نایه. هه ر له و ناوچه یه ی ئیمه خودای گه وره فریشته یه کی خولقاندبوو که خودای ئه وین هه موو باشی و جوانی و که مالاتیکی که من ده مه و بیست ده و ئافه ریده یه دا دای نابوو. به لێ جوانییه که ی «لووسیند» Luscinde که بنه مهاله که ی له ی من په سه نتر و به خته وه رتر بوون، به مجۆره بوو. به لām وه فایه کی که بتوانی شایسته ی هه ست و خۆشه و بیستی من بێ ده ودا نه بوو. من ئه م لووسینده م له سه ره تاه ی لا وه تیه مه وه خۆش ده و بیست و ده مه په رست. ئه ویش هه ر به و پاکی و وه فادارییه وه منی خۆش ده و بیست. دایک و با به مان به و ئه ویندارییه یان زانیبوو، به لām لیمان تووره نه بوون چون ده یان زانی دلداری ئیمه له مندالی به دوا وه درێژی هه بووه. بێگومان سه ره نجامه که ی پینگ گه یشتن و زه ما وه ند ده بی و ئه وه ش کاریک بوو که مه ی سه ر کردنی ژۆر ئاسان بوو چونکه هه ر دووک بنه مهاله له باری په سه نایه تی و سه ره وت و سامانه وه دهر ده یه که دا بووین. دهر استیدا دلداری به چوونه سه ری ته مه نمان ده چووه سه ر و گه شه ی ده کرد و با وکی لووسیند به پیتی دا بو نه ریتی ئاسایی و به چا و لیکه ریی دایک و بابی تیسبه^(١٧٧) که داستانی دلداری ئه وه له لایه ن شاعیرانه وه ژۆر جار کرانه ته هۆنرا وه، پیتی و ابوو که ده بی دهر گای مالی خۆی به سه ر مندا قه پات بکا. ئه م مه نعی دیداره ژۆر تر له جار ان تاسه ی دیداری له ئیمه دا توندتر و ناگری ئه وینمانی گرگرتووتر ده کرد: چون هه ر چه ند توانی زبانی ئیمه به سه تی به لām نه ی توانی قه له می ئیمه بشکینی و قه له میش جوانتر له زبان ده توانی هه ست و خۆشه و بیستی به یان بکا. چونکه بوونی دل به ر ئه غله ب کۆله که ی تۆکمه ترین ئیراده و خۆراگری ده خاته له رزه و جه سه ورتترین زبان لال ده کا. ئاخ خودا وه ندا! ... چ نامه گه لیک که من بۆ ئه وم نووسی و چ جواب گه لیککی پاک و پر له ئه وین که له وم پێ گه یشتته وه. چه ند م شیعر و چه ند م غه زل ده ئه وینی ئه ودا هۆنده وه و ده و اندا سوۆزی دهر وونم هه لپشت! تاسه ی ئه وین و هه یه جانی دل و بیره وه ریه کهانم کرده نا و اخنی شیعه ره کهانم. سه ره نجام کاتیک خۆم

١٧٧- داستانی ئه وینی ناگرینی تیسبه Thisbé ده گه ل بیرام، لوی بابیلی ناوه رۆکی کتیبی «ئۆیود» ه. ده لێن شیتریکی م هیرشی کرده سه ر تیسبه. کچۆله ی ترسا و له ترسی گیانی خۆی هه لات و روپۆش و چارشیی لێ که وته عه رزی. بیرام روپۆشه که ی ناسییه وه و پیتی و ابوو مردووه و له تاوان خۆی کوشت. تیسبه گه را وه و که دیتی بیرام مردووه، ئه ویش خۆی کوشت. (مه مه قازی)

دهدریای ناھومییدی و رۆژە پەشیدا دیتەووە و ھەستم کرد که گیانم له ناگری دووریی لووسیند وەک مۆم دەتۆیتەووە. لای برام ئازا بم و بۆ وەرگرتنی ئەو خەلاتەیی که شایستەیی ئەوینی من بوو، بەرەسمی بنێرمە سەری و خوازبێنی له باوکی بکەم. بەلای ئەو کارەم کرد. ئەو دەجواب دا گوتی که له نییەتی پاکی من بۆ ئەوێ دەمەوێ بەزەماوێند دەگەڵ کچەکەیی، ھەم ئەو و ھەم خۆم بەشانازی بگەیهنم ئاگادارە، بەلام چون باوکم ھێشتا زیندوووە و له گۆرێ دایە، حەق وایە ئەو خوازبێنییە له لایەن ئەووەوە بکری چون ئەگەر ئەو رازی نەبێ و ئەو زەماوێندەیی بەدڵ نەبێ لووسیند کچیک نییە که ئاوا مێرد بکا و بەنھێنی بیتە ھاوسەری کەسێک. چون بەرای من ئەو راستی دەکرد. له نیاز پاکی ئەو سپاسم کرد و ھیوادار بووم باوکم ھەرکات پێی بلێم رازی دەبێ.

«من بەو ھیواییەووە ھەر ئەو دەم چووومە خزمەت باوکم تا مەبەستی خۆمی پێی رابگەیهنم. بەلام له کاتەدا که چووومە خزمەتی تا مەبەستی خۆمی دەگەڵ باس بکەم دیتم نامەییەکی سەر ئاوالەیی بەدەستەوویە و پێش ئەوێ شتییک بلێم نامەکەیی دایە دەستم و گوتی: «کار دینیۆ، لهو نامەییەدا تێ دەگەیی که دووک ریکاردۆ Ledue Recardo خێر و بەختەوهریی تویی دەوێ.» دووک ریکاردۆ ھەر وەک ئیو دەبێ بزانی یەکیک له گەرە پیاوانی ئەسپانیایە که مەلک و زەویوزارەکانی له جوانترین بەشی ئەندلۆسی خواروودا ھەلکەوتوووە. نامەکەم وەرگرت و خویندەووە و له شیووی رستە و بەیانی نامەکەرا بۆم روون بوووە که بۆ باوکم مومکین نییە بتوانی لهو داخووزییەیی دەنامەکەدا لێی کراوہ سەرپێچی بکا. دووک له باوکمی ویستبوو تا بێ درەنگ من بنێریتە ئەو شوینەیی ئەو لێیە و نه تنیا کارگوزار بەلکو ببمە ھاو دەم و ھاو پێی کورە گەرەکەشی و بەلێنی دابوو له پاداشی ئەو کارەدا و بەپێی حورمەت و ریزییک که بۆ منی دادەنێ پۆست و پلەوپایەییەکی باشم بۆ دابین بکا. «زبانم له خویندەووی نامەکە له گو کەوت بەتایبەتی کاتیک گویم لای بوو باوکم دەلێ: «کار دینیۆ تۆ بەنەجامدانی فەرمانی دووک دەبێ تا دوو رۆژی تر وەرێ کەوێ و شوکری خودای بکە که رێگایەکی له رووتدا کردووەتەووە تا بەو پلەوپایەیی که تۆ شایانی بگەیی.» و ھیندییکی تریشی رینوینی و نەسیحەت کردم که خۆتان دەزانی باوکان له کاتی وادا دەیکەن. کاتی رۆشنتم گەیشت. شەویک پیشتر دەگەڵ لووسیند قسەم کرد و مەسەلەکەم پێی گوتبوو. ھەر وەھا باوکی لووسیندیشم ئاگادار کرد بوووە و تکام لای کرد تا ماوہییەکی تر لەسەر قەولی خۆی راوہستی و ھەر جۆرە بریاریک لەمەر کچەکەیی تا زەمانیک بۆم روون بیتەووە، دووکی ریکاردۆ چ کاریکیی بەمن ھەییە رابگری. ئەو بەلێنی پێی دام و لووسیندیش

بەھەزار سویند و فرمیسک و لالانەووە و گریانەووە ئەم بەلێنییەیی دووپات کردووە. سەرەنجام من چووومە خزمەت دووک ریکاردۆ. که زۆر بەگەر می وەرگریتم بەجۆریک که ھەموو دەست و پێوھند و کەسانی مالاکەیی بەغیلییان پێی دەبردم، چون لوتف و مەرھەمەتی دووکیان دەگەڵ من بەزانی خۆیان دەزانی، بەلام ئەوێ که زۆر له ھاوتی من خۆشحال بوو کوری دووھمی دووک، بەناوی «دۆن فیرنان» بوو که جحیلکی جوان و ئاداب زان و ئازادە و ھەوہس باز بوو. ئەو جحیلە ئەوھندەیی خۆش دەویستم که پێوھندییەکەمان ھەمووانی خستە ئیراد گرتن و پرتەبووێلە کردن، بیکومان کورە گەرەیی دووکیش منی خۆش دەویست و بەلوتف و ریز گرتنەووە، رەفتاری دەگەڵ دەکردم، بەلام سەفا و نزیکیی و خۆشەویستی دۆن فیرنانی نەبوو.

«بەلای جا بەحوکمی ئەوێ که دەنیو دۆستانی یەکدەل و یەک گیاندا رازییک دەگۆریدا نییە و بیجگە لەوہش نزیکیی من و دۆن فیرنان گەیشتبووہ پلەیی یەکرەنگی و رازداری و ھیچ شتییکمان لیک نەدەشاردووە، ھەموو رازیکی خۆی له لام باس دەکرد. لهوانە رازی دلدارییەکی بەلامەوہ دەرخت. کچە وەرزیکیکی له رەعیەتەکانی باوکی خۆش دەویست که زۆریش دەوڵەمەند بوون و ئەو کچە ئەوھندە جوان و زیرەک و عاقل بوو که ئەوانەیی دەیانناسی نەیان دەزانی کامە سیفەتی جوانیی ئەو باس بکەن. کۆبوونەووی ئەو ھەموو سیفەتە باشانە دەو کیزە لەبارە دیتایییەدا وەھا ناگری مەیل و تاسەیی دۆن فیرنانی بەرز کردبووہو، بەلام چون بەھیچ رینگایەکدا دەستی پێی رانەدەگەیشت بۆ وەدەستھێنایی دلای ئەو، لای برا که بەلێنی زەماوھندی پێی بدا. بەحوکمی لوتفیکیی که دەگەڵ منی بوو بەئەرکی خۆم دەزانی که بەدەلیل و ھینانەووی بەلگە و شاھیدی زۆر که لەبیرم بوون، پێش بەو خەیاڵەیی ئەو بگرم. کاتیک دیتم قسەیی من کاری تێ ناکا لای برام که باسەکە بەگوینی باوکی بگەیهنم، بەلام دۆن فیرنان لاویکی زرنگ و فیلەزان بوو. پێی زانی که من ئەو کارە دەکەم چون دەزانی کارگوزاریکی وەک من وەفادار ناتوانی کاریکیی ئاوا که دزایەتی دەگەڵ پلەوپایە و ریز و حورمەتی دووک ھەبوو، بشاریتەووە. بۆ ئەوێ ھەلمفریۆینی گوتی: عیلاحم ئەوہیە بۆ ئەوێ ئەوینی ئەو کچە وەرزیترم لەسەر بکەوێ، چەند مانگیک خۆم ون بکەم. وای دانا من و ئەو بەبیانوی کرینی ئەسپ له دووک ئیجازە وەرگری و بچینە لای باوکی من که له شارەکەیی ئەو باشترین ئەسپی دنیا پەرورە دەکرین. کاتیک ئەو قسانەم بیست بەدەندانی خۆشەویستی گراویی یەکەم ھەمووم تەسدیق کرد. دیارە ھەر پینشیاریکی لهو خراپتریشم وەک باشترین پینشیار قبوول دەکرد. چون ھەرچی بێ، لهو فرسەتەدا چاوم

بهیاری نازهنینی خۆم لووسیند دهکتهوتوه. من بهو فکروه هانم دا رانهوستی و ههرچی زووتر ئەو کاره ئەنجام بدا و پیم گوت که دوور کهوتنهوه توندترین ههست و سۆزهکانیش سارد دهکاتهوه. بهلام وهک پاشان بۆم دهکوت دۆن فیرنان کاتیک ئەو پیتشیاره‌ی بهمن کرد، بهبیانوی بهئینی زهماوند و مارهکردن دسدیژی دهکاته سهر نامووسی کچهکه و ئیستا له ترسی ئەوه‌ی مه‌بادا باوکی له‌و تاوانه به‌خه‌به‌ر بیهتوه و ئاگری توورهبیه‌که‌ی بلیسه‌ی به‌رز بیهتوه، ده‌یوست که‌لک له‌ده‌رفه‌ت وهرگرئ و پیش ئەوه‌ی دهنگۆی ئەو شه‌رمه‌زاری و ریسوایی به‌ته‌نیه‌توه، برواته جیگایه‌کی دوور و ئەمین. چون ئەوین به‌لای زۆریک له‌ لاوانه‌وه ناوی پیرۆزی ئەوینی پیوه نییه و ته‌نیا هه‌وه‌سیکی تی په‌ره که نامانجه‌که‌ی رازی کردنی هه‌ستی شه‌هوت و هه‌وسه و هه‌رکه ئەو تاسه‌یان دامرکا ئاگری ئەوینیش خامۆش ده‌بی، له‌ حالیکدا ده‌ئوینی به‌راستیدا شتی وا نایاته پیش. هه‌رکه دۆن فیرنان ئاگری هه‌وه‌سی خۆی به‌کچه‌که دامرکاند، خۆشه‌ویستییه‌که‌ی سارد بووه‌وه و ئاگری ئەوینه‌که‌ی ورده و زو و خامۆش بوو. ئەگه‌ر ده‌بیشدا له‌به‌ر پابه‌ندی به‌خۆشه‌ویستی کچه‌که له‌و شاره‌ دوور نه‌ده‌که‌وتوه، ئیستا بۆیه هه‌لده‌هات که وه‌عد و به‌یمان بشکینی و به‌ئینیه‌کانی بخاته پشتگوئ. دووک ئیزنی سه‌فه‌ری پی دا و منیشی کرده مه‌عموور ده‌گه‌لی برۆم. هه‌ر دووکمان گه‌بشتینه شاری زیدی من و باوکم ئەو جووری شانی هه‌لی ده‌گرت په‌زیرایی لی کرد. من زۆر زوو چاوم به‌لووسیند که‌وت و ئاوری ئەوینم بی ئەوه‌ی له‌ کلپه‌ی که‌م بووبیه‌توه به‌و دیداره توندتر و گرگرتووتر بوو. له‌به‌ختی ره‌ش راز و نه‌ینی دل‌داری خۆم ده‌گه‌ل دۆن فیرنان باس کرد. چون پیم وابوو دابونه‌ریتی دۆستایه‌تی ده‌لی نابی هیچ شتی که‌ له‌و بشارمه‌وه. من له‌سه‌ر نازداری و جوانی و هۆش و زانایی لووسیند ئەوه‌نده رویشتم که ئەو هه‌موو په‌سن و پی هه‌لاگوتنه ئەوی وه‌هه‌وس خست که چاوی پی بکه‌وی و خاوه‌نی ئەو هه‌موو سیفه‌ته باش و جوانی و جه‌ماله‌ بناسی. نیوچاوان ره‌شیم وای کرد که به‌قسه‌ی بکه‌م تا ئەوه‌ی که شه‌ویک ده‌رووناکایی مۆمیکدا و له‌پشت په‌نجه‌ره‌یه‌که‌وه که من و لووسیند پیکه‌وه قسه‌مان ده‌کرد ئەوم به‌دۆن فیرنان نیشان دا. ئەو گراویی منی دیت و ته‌واوی جوان و نازدارانی دنیا‌ی له‌به‌ر چا که‌وت. ئەو لاوه به‌یه‌کجار دیت عاشق و گرفتار و شیت و شه‌یدا بوو. لال بووبوو قسه‌ی بۆ نه‌ده‌هات و سه‌ره‌نجانم وه‌ک بۆتان ده‌گی‌رمه‌وه زۆر سه‌خت دل‌ی پی دۆراند. ده‌ستی ته‌قدیر بۆ گه‌شانده‌وه‌ی زۆرتی ئاگری ئەوینی دۆن فیرنان، که له‌ منی ده‌شارده‌وه و بیجگه‌ خودا لای که‌سی ئاشکرا نه‌ده‌کرد، رۆژیک نامه‌یه‌کی به‌ده‌ستی گه‌یاند که لووسیند بۆ منی نووسیبوو و لئی

ویستبووم بچمه خوازبینی بۆ لای باوکی. ئەو نامه ئەونده جوان و به‌ئهدب و زه‌ریف و عاقلانه و نازدارانه نووسرابوو که دۆن فیرنان کاتیک خویندبوویه‌وه هاتبووه سه‌ر ئەم باوه‌ره که ته‌واوی جوانی و سه‌هت سووکی و عه‌قل و زانایی ژنایی دنیا هه‌مووی ده‌ویدا که‌وتوه‌ته سه‌ریه‌ک و «ئەوی جوانان هه‌موو لایانه به‌ته‌نیا هه‌یه لای»^(١٧٨) ئەوه خۆی راستیه‌که و من ئیستا دانی پيدا دینم که وه‌ختیک دۆن فیرنان ئەو هه‌موو ته‌عریف و پی هه‌لاگوتن و باس و خواسه‌ی له‌مه‌ر لووسیند ده‌هینا گۆری، پی گرژ ده‌بووم و که‌م که‌م لئی دردۆنگ ده‌بووم و باوه‌رم پی نه‌ده‌ما. ده‌ راستیدا دۆن فیرنان له‌هه‌ر هه‌لێکدا ته‌نیا باسی لووسیندی ده‌کرد و ئەگه‌ر باسی شتیکی تریش کرابا، قسه‌کانی با ده‌داوه سه‌ر لووسیند، هه‌ر چه‌ند هیچ پیوندیه‌کی به‌باسه‌ که‌وه نه‌با. ئەم وه‌زعه دردۆنگی و سه‌سوودی له‌ دل‌ی مندا پیک دینا. ئەوه‌ش نه‌ک له‌به‌ر ئەوه که من له وه‌فاداری و شه‌رافه‌تی لووسیند به‌شک و گومان بم به‌لکو له‌ ته‌قدیر و رایه‌له‌ی ئەو داوانه‌ی له‌سه‌ر رینگام پانی ده‌کرده‌وه ده‌ترسام. دۆن فیرنان هه‌میشه تی ده‌کۆشا نامه‌کانی من بۆ لووسیند و جوابه‌کانی ئەو بۆ من بخوینیه‌وه و بیانوی ئەو بووه که نیشاندانی زیره‌کانه‌ی خۆشه‌ویستی و عاشقانه‌ی ئیمه‌ی زۆر پی خۆش بوو.

«ئهن قه‌زا رۆژیک لووسیند له‌ منی داوا کرد که یه‌کێک له‌ کتیبه‌ پاله‌وانیه‌کان به‌ناوی «ئامادیه‌ی گۆل»ی بۆ بنێرم...»

دۆن کیشۆت هه‌ر که ناوی کتیبی پاله‌وانی بیست ده‌نگی هه‌لبیری که: «ئهن گه‌ر جه‌نابی به‌پێرتان له‌ سه‌ره‌تای داستانی خۆتدا به‌منت گوتبایه که خاتونی شکۆدار مادموانیل لووسیند خویندنه‌وه‌ی کتیب گه‌لی پاله‌وانی هینده پی خۆشه بۆ نیشاندانی به‌رزهمژی^(*) ئەو پيداویستی به‌و هه‌موو تاریف و قسه و باسانه نه‌ده‌بوو. ئەگه‌ر شه‌وقی خویندنه‌وه‌ی ئەم ته‌رزه کتیبانه‌ی نه‌بوايه قه‌ت باوه‌رم به‌و هه‌موو په‌سن دان و باش ناساندنه نه‌ده‌کرد. که‌وابوو له‌وه زۆرتی لازم به‌تاریف و باس کردنی باشی و جوانی و عه‌قل و فامی ئەو ناکا. بۆ من هه‌ر ئەوه‌نده به‌س بوو که بزانه‌م شۆق و سه‌لیقه‌ی له‌سه‌ر چیه‌ه تا به‌ جوانترین و به‌ هۆشترین ژنایی عاله‌می دابنیم. ئاره‌زووی من ئەوه بوو که بریا به‌پێرتان بیجگه‌ له‌ کتیبی

١٧٨- خوالیخۆشبوو محمه‌دی قازی بۆ ئەو هه‌موو جوانی و جه‌مال و سیفه‌ته باشانه ئەو نیوه شیعره فارسییه‌ی هیناوه: «آنچه خویان همه دارند تو تنها داری» منیش ئەو نیوه شیعره‌ی مه‌لا غه‌فوور حافزی مه‌هابادیم له‌ جیی دانا «ئەوی جوانان هه‌موو لایانه به‌ته‌نیا هه‌یه لات». (وه‌رگێر)

نامادیسسی گۆل کتیبی بهنرخى «دۆن رۆگۆل یۆنانى»^(۱۷۹) یشت بۆ ناردبايه. چون من یه قین دهزانم که مادموانزیل لووسیند له شهرحی حالى «دارائیدا»^(۱۸۰) و «گارایا»^(۱۸۱) و له قسه خوشهکانى «دارینل»^(۱۸۲) ی شوان و له تهرانهی شوانى و جوانیى ئه و که بهدهنگه خوشهکهی دهیگوتن و بهچهنگ لیدان بهئاواز دهیخویندنهوه، چهزیکى زۆرى دهبرد. بهلام دهرفتهی ئه وهی که ئهم خهتایه بهئاسانى قهرهبوو بکریتهوه، دهست دهدا. ئه وهش وهختیکه که جهنابت دهگهلم بیه گوندهکهم. چونکه لهوئى دهتوانم زۆرتتر له سێسهه کتیب، ههر لهو مایانهدا که هه موویانم له رۆحی خۆم خوشتر دهوین پێشکهش بهجهنابت بکه. ههر چهند پیم وایه جادووگهرانى بهغیل و شهروور تهنا ته یه که دانهشیان بۆ نه هیشتوو مه وه. دهی بۆ شمشه خشی که قسهکانى به پزنتانم بری چون دهگهلم باسى پاله وانیک له پاله وانانى سه رگهردان دپته گۆرئى، ههر به وجوده که پيش پرسنگهکانى رۆژ ناگیرئى تا گهرما بلاو نه که نه وه. و بۆ تریفه ی مانگه شه ویش بلاو کردنه وهی فینکی و نمناکی پيش پی ناگیرئى، بۆ منیش نامومکینه له دهر برینی بیرورا خۆم بپاریزم. که وابوو لیم بوو بووره و باقیى داسته نه که تمان بۆ بگپره وه که هیچ کاریک له وه شایسته تر نییه.»

دهو ماوه یه دا که دۆن کیشۆت خه ریکی ئه و ویزا وه ریه بوو که ئیستا باسما ن کرد. کار دینئو سه رى ده به ر خۆى نابوو. قیافه ی که سێکی بوو که به قوولئى ده بیر وه چوو بۆ و با وه کو دۆن کیشۆت دوو جارى تکا لئى کرد که به گپره انه وهی داستانه که ی دریزه بدا ئه و نه سه رى له سه ر ئه ژنۆ هه لگرت و نه یه که که لیمه شی جواب دا وه، به لام ئاخى پاش بیده نگیه کی دریز خایه ن سه رى هه لئنا و گوتی: «شتیک هه یه که له خه یالئى من ناچپته دهر و هیچ که سیش له م جیهانه دا ناتوانئى من له و خه یاله به رپته دهر و ههر که س جوړیکى تر فکر بکاته وه یا پئى بچه قینئى و بلئى دیترا ن جوړیکى تر فکر ده که نه وه دز و درۆزن و دهغه لئى. ئه و شته ئه وه یه که ئه و دزه په سته نانه جیهه، وهستا عه لى زه بیات دهگهلم شازن «مادازیم» Maddassime پتوه ندی نا شه رعیه هه بووه. دۆن کیشۆت که له بیستنى ئه و قسه یه زۆر دهره له بوو بوو هاوارى لئى بلند بوو: وپرای وه درۆخسته وهی ئه و تۆمه ته گوتی:

۱۷۹- Don Rugel de Créce پاله وانیکى قه دیم. (مه مه د قازى)

۱۸۰- له که سایه تیه گرینگه کانى داستانى «فلۆریسل دۆنیکه» به قه له می فلیسیانۆ دۆسیلوا.

(مۆریس باردۆن)

۱۸۱- پروانه په راویزی ژووروو.

۱۸۲- پروانه په راویزی ژووروو.

«ناخ. لیره دا ئیتر بئى لوتفیت فه رموو! سویندم به هه موو شه یتانه کانى دنیا که ئه و تۆمه ته نیشانه ی په ستى و نامه ردی و بئى هه یایى ته وا وه. شازن مادازیم خاتوونیکى شه ریف و خاوین بوو و هه رگیز ناتوانین بیره وه بکه ی نه وه که خانمیکى نه جیب و نه جیب زاده دهگهلم به ی تاریکى (*) خو پزى و نابووته ده ستى تیکه ل کردبئى. هه رکه س پچه وانه ی ئه وه بلئى یا بیر بکاته وه وه که سه گ درۆ ده کا و من سواری پیاده، چه کدار یا بئى چه ک شه و بئى یا رۆژ بئى وه های لئى حالى ده که م که بۆ خۆى نه زانى له کوپوه هاتووه.»

دهو کاتانه دا که دۆن کیشۆت قسه ی ده کرد کار دینئو زه ق زه ق تئى ده فکرى، چون دیسا ن تووشى نه خۆى شیتیه که ی بوو بووه وه و نه یه ده توانى داستانه که ی دریزه پئى بدا. دۆن کیشۆتیش له و ته وهینه ی که به شازن مادازیم کرابوو چیدى هه وه له ی بیستنى قسه کانى ئه وى نه بوو. به راستى سه یر بوو! دۆن کیشۆت ده ژیر کار تیکردنى کتیه نه فره تیه کانى (*) خۆیدا وه ها عه قلى له ده ست دا بوو و وه های له شازن مادازیم لایه نگرى کردبوو که ده تگوت وه لینه مه تى به راستى و قانونیى خۆى بووه. به لئى جا کار دینئو وه ک خۆى لئى هاتبووه وه و شیتیه که ی ده ستى پیدا بووه وه، کاتیک دیتى دۆن کیشۆت قسه کانى به درۆ ده خاته وه و جینۆان دهدا خۆى پئى پانه گیرا و به ردیکى گه وه ی له به ر پئى بوو، هه لئى گرت و وه های له سینگی پاله وان راکتشا که به پشته وه دا خستى و به عه رزیدا دا. سانکۆ پانزا که ئه و ره فته ره ی ده گهلم ئه ربابى خۆى چا و پئى که وت به مستى گریکرا و به گژ ئه و دیتوانه یه دا هات به لام دیتوانه ی سه رشیت ئه ویشى به عه رزیدا دا و به مست و پیللقه تئى به ربوو. بز ن له وه رپنیش که ده یه ویست به هاوارى سانکۆ بگا تووشى هه مان چاره نووس هات. دیتوانه ی دهره له بوو پاش ئه وه ی هه رسێکی تیرو پر کو تان، ده ستى لئى هه لگرتن و له سه ره خۆ، بئى په له و هه جه له خۆى ده با وه شی لیره وه ره کانى داوینئى کتیه کاندان و ن کرد. سانکۆ له جئى خۆى راست بووه وه، به لام له سه ر ئه وه ی که له خۆرایى ئه و تیه هه لئانه ی وئى که وتبوو جینۆى به شوانه دا و خه تاکه ی خسته سه ر ملئى ئه و. چون ده یگوت ئه و ئه وانى له وه ناگا نه کردووه ته وه که ئه و کابراه جاروبار له سه رى دهدا و شیت ده بئى و ئه وان ئه گه ر ئه وه یان زانیا ناگایان له خۆیان ده بوو. بز ن له وه رپن گوتى شکی ده وه دانیه که ده پتیشدا باسى ئه وه ی کردووه و ئه گه ر که س گوپئى نه دا وه تئى تاوانى ئه و نییه. سانکۆ هه روا ره خنه ی لئى ده گرت و شوانه جوا بى ده دا وه و ئهم گف تو گو یه سه ره نجام بوو به بیانووی ئه وه که به گژ یه کدا بچن و تیه هه لئانه ی باش له یه کتر بدن و ئه گه ر دۆن کیشۆت لیکى نه کردبانه وه، یه کتر یان ونجرونجر ده کرد. سانکۆ جو مگه ی ده ستى بز ن له وه رپنئى گرتبوو و به دۆن

کیشۆتی دهگوت: «ئەى حەزەرەتى پالەوانى غەمگىن پوخسار! لىم گەرى با بىكوتم ئەو خۆرىپىشەش وەك خۆم عىسانىكى پەست و ئاسايىيە و نەگەيووتە پلەى پالەوانى، كەوابوو ئەمن دەتوانم وەك پىاويكى ئازا، تەن بەتەن بە گژىدا بچم و تۆلەى ئەو بەلايەى بەسەرم هاتووە لە وى بستىنمەو. دۆن كىشۆت گوتى: راستە، بەلام دەزانم لەو رووداوى بەسەر ئىمەدا هات، ئەو هىچ تاوانىكى نىيە.»

وہ پاش ئەو قسانە رىكى خستەوہ. پاشان جارىكى تر لە بزى لەوەرپىنى پرسى كە ئايا مومكىنە كاردينىۆ بىيننەوہ دەنا دە حەسرەتى بىستنى باقىى داستانەكەدا دەمرى. بزى لەوەرپىن ئەوى دەپىشدا گوتبووى دووپاتى كردهوہ و گوتى بەشويىنى كاردينىۆ نازانى، بەلام ئەگەر بەوردى ئەم ناوچەيە پىشكنن دوور نىيە چ بەحالەتى شىتى يا دەخالەتىكى ئاسايىدا تووشى ببنەوہ.

لەمەر ئەو پىشەتە سەيرانەى دە چىكانى سىرامۆرنادا بەسەر

پالەوانى نازاى مانش هات وە لەمەر چلەكىشانى پالەوان بە

لاساىى كردهوى «بۆتىنىبرۆ»^(۱۸۴)

دۆن كىشۆت كە مالاوايى لە بزى لەوەرپىن كرد دىسان سوارى رۆسىنانت بووہوہ و بەسانكۆى ئەمر كرد كە دە خزمەتيدا بەسواریى كەرەكەى حەرەكەت بكا. ^(۱۸۵) هەر دووك كەم كەم دەچوون دە قوولايى كىوہكانەوہ. سانكۆ لە حەسرەتى ئەوہى وىراى رۆيشتن دەگەل ئەرباب قسانىش بكا، رۆحى هاتبووہ سەر لىوى. بەلام بۆ ئەوہى لە دەستووراتى ئەرباب سەرىچىى نەكردبى پىى خۆش بوو دەپىشدا ئەو دەست پى بكا. ئاخىرى چون نەيتوانى بارى ئەو بىدەنگىيە درىژخايەنە هەلگرى، بەئەربابى گوت: «ئەى حەزەرەتى دۆن كىشۆت لە بەرپىزان تكا دەكەم حەلالم بەرموون چون دەمەوى بگەرپىمەوہ لای ژن و مندالەكانم كە لانى كەم بتوانم بەكەيفى خۆم دەردە دلى خۆمىيان بەلاوہ هەلپىزم. چون ئەگەر قەرار بى شەو و رۆژ دەخزمەت تۆدا ئەو چۆل و بىابانە بپىوم و ورتەشم لى نەيا، وەك ئەوہ وايە زىندە بەگۆر كرابم. دىسانىش ئەگەر وەك سەردەمى گىزۆپىت^(۱۸۶) موقەدەر بوايە حەيوانات

۱۸۲- Le Maître Elisabad برىنكار و بەيتارى ئامادىسى گۆل بووہ. (مۆرىس باردۆن)

۱۸۴- Beau Tenebreux لەقەبىكە كە راھىبىك دای بەئامادىسى گۆل لە كاتىكدا كە پالەوان لەسەر «بەردى فەقىران» Roche Pauvre چلەكىشى كرد. بۆتىنىبرۆ بەماناى كەسىكە كە چوويىتە ناخى تارىكىيەوہ.

۱۸۵- سىروانتىس لىرەدا و دە بەشەكانى دوايشدا لە بىرى دەچى كە دز كەرى سانكۆى دزىبوو. تەنيا لە بەرگى دووہمدا وەبىر ئەو رووداوہ دەكەوتتەوہ. (مۆرىس باردۆن) سەبرەكەش لەوہدايە كە وەرگىرى فەرەنسى «لووىى وىاردۆ» ئەم هەلەيەى سىروانتىس راست دەكاتەوہ و لە وەرگىرانەكەى خۆيدا دەلى: «سانكۆ لەوہى كە دەبى بەپىيان بپوا گرژ بوو...». (محەمەد قازى)

۱۸۶- گىزۆپىت Guisopete مەبەست هەمان «ئىزۆپ» يا «ئەزۆپ» Esope كە سانكۆ لەبەر بى سەوادى نەخۆتندەوارى دەپشۆپىنى. ئەزۆپ هەمان ئەفسانەوئىزى بەناوبانگى قەدىمە كە دە سەدەكانى حەوت يا شەشى پىش زایندا دەژيا و دەپشدا، غولام بوو دوايە نازاد كرا. ئەم وتە بەناوبانگە لە ئەزۆپ ماووتەوہ كە دەلى: «باشترىن شت لە دنيادا زبان و خراپترىنیش هەر زبانه».

قسان بکهن ئەو دەرده زۆر گران نەدەبوو. چون ئەو دەم دەگەڵ کەرەکم یا هەر گیاندارێکی تر له هەر واریکدا قسەم دەکرد و بەمجۆرە دەر و خەفەتی خۆم پێ هەڵدەگیرا. بەلام ئەوای عومرت بەدوای رووداواندا بگهڕێ و بێجگە لەمست و پێلاقە و تێهەڵدان و سەمای سەر لیخە، هیچی تەرت نسیب نەبێ، بەو حالەشەوه قیووقەپ^(*) نەوێری دەمت بکەیهوه و نەوێری رازی دلت بەکەس بێژی و وەک لالان ژین بەسەر بردن بەدەختییەکی گەورەیه. دۆن کیشۆت جوابی داوه: سانکۆ من دەر دی تۆ هەست پێ دەکەم. تۆ دەحەسەرەتی ئەویدا سووتاوی کە ئەو قفلەیی له زبانتەم داوه هەلی گرم و فەرمانی بێدەنگی بشکێنم. زۆر باشە، ئیستا وای دابنێ کە من ئەو قفلەم هەلگرت و تۆ هەرچی دلت دەیهوێ بیلێ بەلام بەو شەرەتی کە هەلگرتنی فەرمانی بێدەنگی لهو ماوهیه تێنەپهەری کە ئیمە لهو کێوانەدا بەپێدا دەروێن. سانکۆ گوتی: باشە با من ئیستا بتوانم قسان بکەم. بۆ دوايه خودا گەورەیه، هەر چی دیتە پیش با بێ و بەخێر بێ و بۆ دەسپێکی ئەو ئازادییە بیا نه له حەزەرەتی بەرێژتان دەپرسم کە جەنابت بە چ دەلیل هەواداری و لایەنگریت لهو شازنە «مارکاسین»^(۱۸۷) یا نازانم چیه کرد؟ یا بۆ حالی تۆ چە فەرقتی دەکرد ئەو سەگبایە «عەلی سەووتە»^(۱۸۸) کە لەگای ئەو شازنە بووه یا نەبووه؟ من پێم وایە ئەگەر جەنابت کە داوهری ئەم کیشە نەبوون، لهو قسانە گەرابان ئەو کابرا شیتە باقیی داستانەکهی دەگێراوه و ئەو گاشەبەردەش وه ورگی جەنابت نەدەکەوت و منیش ئەو تێهەڵدانەم وئ نەدەکەوت. دۆن کیشۆت گوتی: سانکۆ، سویندم بەدینم ئەگەر تۆش بتزانیا بایە کە ئەو شازنە «مادازیمه» چ خاتوونێکی گەوره و نەجیب بووه، یەقینم هەیه دەتگوت کە من چەند ئارام و لەسەر خۆم کە شەویلکە و زاری ئەو کابرایەیی ئەو قسانەهی دەکرد، ورد ناکەم. هەر ئەوهی کە یەکیک بلی شازنێک دەگەڵ بەیتاریک له بنهوه نیوانی خۆش کردووه، کوفریکی گەورەیه. راستییه میژوووییەکهی ئەوهیه کە ئەم «ووستا عەلی زەببات». کە ئەو دیوانەیه باسی کرد، پیاویکی فەرزانە و موشاویریکی راستگۆ بوو و له خزمەت شازنیش هەم عینوانی تەبیبی هەبوو هەم لەهه. بەلام فکری ئەوهی کە شازن دلبەر و گراویی ئەو بووی زۆر بێ شەرمانەیه و حەقی ئەوهیه هەر کەس وا دەلی بەتوندی سزا بدری. له لایەکی تریشەوه بۆ ئەوهی بزانی کە کاردینیۆ چ شەکرێک دەشکێنی دەبووايه سەرنج بەدی کاتیک قسەکهی گەیانده ئێره ئەو حالەتی شیتییە دیسان

۱۸۷- سانکۆ دیسان ناوی شازن مادازیم و مامۆستا عەلی زەببات دەشیوینێ و دەیانکاته ماکارسین و عەلی سەووتە. (مۆریس باردۆن)

۱۸۸- پروانە پەراوێزی ژووروو.

دەستی پێ دا بووهوه. سانکۆ گوتی: عەرزێ نۆکەری خۆشت هەر ئەوهیه کە ئێوه نەدەبووايه گوێ بدەنه قسەیی شیت و نەفامێک. چون ئەگەر ئەستیرەیی بەختت دە هاوارت نەهاتبا ئەو بەرەدی دەستی دابووێه له جیاتی ئەوهی بەرهو ورگی بەرێژتان چووبا وهتەپلی سەری مبارهکتان دەکەوت و ئیستا کانه کاری هەر دوو کمان کرابوو. دۆن کیشۆت گوتی: بەلام سانکۆ ئەم نوکتەیه دەو میشتکە رزیووت راکه کە دیوانەیی ش نەیدەتوانی تاوانی کاردینیۆ پاساو بداتەوه و ئەو هەش بزانه کە هەر پالەوانێکی سەرگەردان له رووی ئەخلاقەوه ئەو ئەرکەیی لەسەر شانە دەبەرانبەر هەر کەسدا، چ عاقل، چ دیوانە له شەرەفەتی ژنان بەرگری بکا. ئەویش شازادە خانمێکی پایەبەرزێ وهک شازن مادازیم کە من لەبەر سیفاتی جوان و گەورەیی و نەجیبییەکهی بەتایبەتی خۆشم دەوێ، چون ئەو ژنە بێجگە لهوهی جوانییەکهی سەرسوڕهێنەر بوو، دەزەمانی گرفتاری و پیشهاتی ناخۆش و لیقەومانی شدا خۆرا گر و پتەو بوو و بەعەقل و تەدبیر و لێزانی، کارەکانی دەبرده پیش و دەلێن هەر دەوان رۆژاندا بوو کە هاوودمی و یارمەتی وهستا عەلی، زەببات بۆ ئەو خاتوونە نیعمەتێک بوو و بەیارمەتی و پێنۆینییهکانی ئەو بوو کە توانی باری گرانیی ئەو هەموو مەینەتی و گرفتارییانە هەلبگرێ. لهوێوه خۆپرییه پیاو و ناکەسەکان ئەوهیان بۆ هەلبەست کە گراوی وهستا عەلی. بووه بەلام من دیسان دەلیتمەوه کە ئەوانە درۆیان کردووه و ئەوانەیی ئیستاش بەخۆیان ئیجازە بدن ئەو تەوهینە بکەن دوو سەدجار درۆیان کردووه. سانکۆ گوتی: «من نه ئەو قسە دەکەم و نه خەیاڵێکی ئاوا دەکەم و هەر بزنیکی شوانی دەخوا ئەجەلی بەپای خۆی»^(۱۸۹) ئەگەر ئەو دووه پیکهوه نووستوون یا نەنووستوون، خودا دەزانێ و بەخودایه کە تا ئیستا سزای دابن. عیسا بەدینی خۆی موسا بەدینی خۆی. من نەهیچ بیستووه و نه هیچ دیتووه و قەتیش پێم خۆش نییه خۆ دەژیانی خەلکی هەلقوتینم. دزی درۆژن بۆ خۆی شەرمانەزاره و درۆکانی له رەنگیرا دیارن. له لایەکی تریشەوه من بەرووتوقوتی هاتوومه سەر ئەو دنیا یه و ئیستاش رووت و رەجالم و لهو قسانە نه هیچ دەست دەکەوێ و نه هیچ له کیس دەچێ. بەمن چی ئەوان پیکهوه دۆست بوون یا نەبوون. خەلک لهبەر خۆیانەوه قسان دەکەن و دمی خەلکی بەهیچ نابەسترێ. مەگەر خودای مەزنیشیان تاوانبار نەکرد؟ دۆن کیشۆت گوتی: یا مریه می داوین پاک! راستی سانکۆ ئەو

۱۸۹- بەرێز محەمەدی قازی ئەو پەندە فارسییهی دەکار هێناوه: «هر کس خزیره بخورد پای لرزش هم باید بنشیند». من له پەندی کوردی کەلکم وەرگرت و کردم «بزن نانی شوانی بخوا، ئەجەلی دی».

هموو قسه بئی سهر وبنانه له کوئی دینیی؟ ئاخربابهتی باسهکهی ئیمه چ پئوهندییهکی بهم هموو نموونه و میسالانهوه ههیه که تۆ دهیانیهیتته گۆرئ! تۆ ئه و خودایهیی بهحهقی دهناسی سانکو له ئیستاوه دهنگت دهرنیهه و کهری خۆت لئ خوره و لهمهودوا دهکارئیکدا که بهتۆوه پئوهندی نییه دهخالهت مهکه و بهیارمهتی ههر پینج ههستهکانتهوه ئهوهی بهمیشتکت بسپیره که ههرچی من کردومه و دهیکم و لهمهودواش دهیکم بهپئوهری عقلی ساغ و پئودانی یاساکانی پالئهوانیهه. چون من لهو یاسایانهدا له هموو پالئهوانانی جیهان شارهزاترم. سانکو گوتی: ئهراباب ئایا ئهوهش بهشیکه له یاساکانی پالئهوانی که ئیمه وهک منالی سهر لئشئواو دهو کۆسارهدا، بئی ئهوهی ریگایهک ههبی و نه کویرهریهک له هیچ کوئی دیار بئی ئاواره و سهرگهردان بهشوین دئوانهیهکدا بگهڕین که لهوانهیه دهگهڵ دیتمانهوه دیسان شیتی له کهلهی داتهوه و ئهو کارهیی بهناتهواوی بهجیی هیشتوووه تهواوی بکا! مه بهستیشم له کاره ناتهواوهکه تهواوکردنی بهسهرهاتهکهی نییه، بهلکو ئهوهیه سهر و گوئلاکی بهریزتازان و یهک دوو دهندهی من که هیشتا نهشکاون، تیک بشکینی و رزگارمان بئی. دۆن کیشۆت گوتی: «سانکو ئهوجاریش پیت دهلیم. خهفه به وستته لئ بئی ئهوه نییه دهیزانی! چون تۆ دهبی بزانی که من نه تهنیا بۆ دینیی ئه و دئوانهیه نه هاتومه ئه چۆلگهیه، بهلکو بهدوای ئه نجامدانی شاکارئیکی بئی وینهم که دهتوانی ناوی من بۆ ههتاههتایه بخاته سهر زبانا و سهرت نهیه شینم، کارئیکی وا گهوره بکه که مۆری فهرامۆشی و سپرنهوه له ناوی هموو پالئهوانانی سهرگهردانی دنیا بدا.

سانکو پرسی: ئایا ئه و شاکاره دهگهڵ مهترسییش تیکه لاوه! پالئهوانی غه مگین روخسار گوتی: نهخیر. ههر چهند لهوانهیه تاس باشی نههینئ و له جیی دوو شهش دوو بایهک بئی و ئیمه بیدۆرئین! بهلام ههرچی ههیه ئه نجامدانی ئه و کاره بهشیوهیهکی دروست بهستراوهتهوه بهکارزانی تۆ. سانکو گوتی: چۆن دهفهرمووی بهکارزانی منهوه بهستراوهتهوه؟ دۆن کیشۆت گوتی: بهلئ چون ئه گهر تۆ لهو جیییهی که دهنتیرم زوو بگهڕییهوه. زهحمهت و مهینهتی من زوو تئ دهپهڕئ و سهرکهوتن و شانازی من مسۆگهر دهبی، بهلام با زۆرتر ماتلت(*) نهکهم، دهمهوی ئهی سانکو، تۆ ئه م نوکتهیه بزانی که ئامادیس پالئهوانی ولاتی گۆل یهکیک له گهورهترین و تهواوترین پالئهوانانی سهرگهردان بوو. ئاخ! چاو لهمن که دهلیم چی؟! تهواوترین پالئهوان چییه؟ ئه و یهگانهی رۆژگار و بئی هاوتا و ئاغا و ههلینیعمهتی تهواوی پالئهوانانی سهردهمی خۆی بوو. من له «دۆن بلیانس» و ئهوانهیی پیمان وایه ئه ویش هاوتای ئامادیس زۆر بهگلهییم و دلم لئیان ئیشاوه. چون قهسه م

به ئیمانم ئهوان بهههلهدا چوون. له لایهکی تریشهوه دهلیم کاتیک وینه گهریک بیهوی دهکاری خۆیدا ئیوبه دهرهوه بئی، تئ دهکۆشی له گهورهترین وینه گهرانیک که خۆی دهیانناسی تهقلید بکا و ئه و شیوه بۆچوونه یا ئه م یاسایه دهبی له واری ههمووکاری باش و کردهوهی بهجی که ئامانجیان سهر بهرزایی جه مپورهی(*) خه لکه پیرهوی لئ بکری. ههروهها که سیک که بیهوی ده ته دبیر و خۆپاگریدا ناو دهر بکا دهبی و بکا و ههر واش دهکا. ئهوه دهبی له «ئولیس»^(۱۹۰) که «هۆمیر» نهخش و رهسمیکی زیندووی کار و کردهوهکانی و کهسایهتییهکهی بۆ ئیمه رهسم کردوووه و ئهوی وهک نموونهی پیاوهتی نیشان داوه که ده رووبهروو بوونهوه دهگهڵ نامرادییهکانیدا تیبین و خۆپاگره، تهقلید بکا و سهرمهشق وهربگری. ههروهک ویرژیل دهبوونی ئه نه Enée دا نازایهتی کوپئیکی به ئیمان و پاک و تیگهیشتوویی سهردارئیکی ئازامان پئی نیشان دها. ئه م ههر دوو هونه رهنده، قارهمانانی ئاسه واری خۆیان وهک چۆن هه بوون نیشان نه داوه. بهلکو ئه و جۆرهی که دهبی ههبن، تا بۆ مهردانی داهاوو نموونهیهکی تهواو بن له فهزیلهت و تهقوا و ئیمان. ئامادیسیش رووگه و ئهستیره و خۆری پالئهوانان، ئازا و عاشق بوو و ئیمه که له ژیر ئالای ئه وین و پالئهوانه تیدا کۆ بوینهوه دهبی تهنیا ئاکاری ئه و رهچاو بکهبن، ئیستا که وایه، ئهی سانکو، بهبۆچوونی من پالئهوانئیکی سهرگهردان که بتوانی باشتر له ههموو کهس تهقلیدی ئامادیس بکا زۆرتر له ههمووان خۆی له کهمال و جهمال و شکۆی پالئهوانهتی نزیک دهکاتهوه. جا، یهکیک لهو کارانهی زۆرتر له ههمووان بوو بههۆی ئهوه که دهنگۆی ناویانگ و عهقل و ته دبیر و نازایهتی و سهبر و خۆپاگریی ئه و ده جیهان دا بتهنیتتهوه! ده زهمانیکدا بوو که پالئهوان بههۆی نامیه ره بانی گراوییهکهی خۆی «ئوریان» Oriane ناچار بوو بخزیتته ناو گۆشهیی ته نیایی و ناوی «بۆتینبرۆ» له سهر خۆی بنئ و له سهر «بهردی فه قیران» دا بنیشی و چله بکیشی. ئه م ناوه زۆر پر به پیست بوو و دهگهڵ ئه و ژیا نه دژوارهی که ئه و بهمهیل و پهزای خۆی ههلی بژاردبوو زۆر باش ریک دهکوت. که و ابوو چون تهقلید لهو پالئهوانه دهو ریگایه دا بۆ من ئاسانتره له شهق و پهق(*) کردنی غوولان و سهر برینی دئوان و تیکشکاندنی لهشکران و پهپی نانی سپا و بهغه نیمهت گرتنی که رهسهی شهر و بهتالکردنهوهی تهلیسم و جادووان، له لایهکی تریشهوه چون ئه م شوینه چۆلانه له ههر

۱۹۰ - Ulysse پاشای ئهفسانهیی ولاتی «ئیتاک» ی یونان و یهکیک له قارهمانانی گهورهی که مارۆدانی «ترۆوا» بوو که هۆمیر بهشیرهکانی خۆی ناوی ئهوی کردووته ههتا ههتایی. (محهمه قازی)

باریکه وه بۆ ئەم کارانه سازگار، من به هیچ جوړ حازر نیم ئەم دەرڤته بئ وینهیه که خۆی هاتووته پیشوازم له دەست بدهم. سانکۆ پرسی: باشه، حه زه تۆ به پیزتان له شوینه خه لوه ته دا ده تانه وئ چ کاریک بکه؟ دۆن کیشۆت گوتی: مه گهر پیم نه گوتی به شپوهی ئامادیسى گول، قیافه یه کی ناھومید به خۆوه ده گرم و له هه مان کاتا بۆ ئه وهی له رۆلانی دلاوهریش ته قلیدم کردبئ، شیت و توورەش دەیم؟ و ئاوا بوو که رۆلان کاتیک له سه ر داره کانی قهراغ کانیاویک نیشانه و شتگه لیکى دۆزییه وه که نیشانی ددا ئانژلیک گراوییه زالم و بئ وهفاکهی شان و شکۆی خۆی هیناوه ته خوار و ده ئامیزى میدۆر Medor دا پراکشاه و له و رووداوه وه ها غه مگین و په شپۆ بوو که کهوته حاله تی شیتی و داره کانی له ریشه هه لکه ند و ئاوی کانیاوانی قوراو کرد و شوانه کانی هه موو کوش و پروه و میگه لی هه موو قه کرد و کۆخته و تاوله کانی سووتاند و ماله کانی ویران کرد و ماینه که ی خۆی به سه ر زه ویدا پراکشاه و کوشتی و سه د هه زار شیتی تری گه وره که شایانی ناویانگی هه تاهه تاین له و پاله وانه ی روودا. (۱۹۱) به راستی من خه یالی ئه وه م نییه که مووبه موو هه رچی ئۆزلان، رۆلان یا رۆتۆلانی تووره (چون به هه رسیک ناو ناوی دهرچووویو) کردوویه تی و گوتوویه تی و بیری لی کردووه ته وه منیش بیکه م. به لام تیده کۆشم لانی که له وه به شه له کاره کانی که له هه مووی بنه رته تر بوون سه ره مشق وه ریکرم. په نگه خۆشم رازی بکه م که به ته قلید له ئامادیس بئ ئه وه ی دئوانه یی بکه م یا هه را و فیتنه هه لایسیتم و هه را و هوریا به ریا بکه م، ته نیا بگرم و بکه ومه ده ریای ره شینی و ناھومیدی. کاریک که ئه و کردی و له هه موو که س زۆتر به شوړه و شانازی گه یشت. سانکۆ گوتی: به لام پاله وانانیک که ئه و کارانه یان ده کرد هانه یه کیان* هه بووه و له به ر هۆکارگه لیک ده چوون ده و به ستینه پر له شیتی و کاره سه یر و سه مه رانه وه و چله کیشییان ده کرد. به لام ئه ریایی خۆم تۆ به کام ده لیل خه ریکی خۆتمان لی شیت که ی؟ کام ئازا توانیویه تی تۆ له مه دیدان ده ریکا. یا چ به لگه و نیشانه یه کت هه یه که خاتون دۆلسینه دۆتۆبۆزۆ ده گه ل پاله وانیکى عه ره ب یا مه سیحی کاریکی مندالانه ی کردبئ؟ دۆن کیشۆت گوتی: سانکۆ قه سته م به خودا که مه سه له که راست لیره دایه و ئامانجی کاری منیش هه ر ده و نوکته یه دایه. ئه گه ر قه رار بئ پاله وانیکى سه رگه ردان به ده لیل و هۆکاریکه وه شیت و دئوانه بئ لوتفیکى نابئ! گرینگ ئه وه یه پاله وان له خۆرا شیت بئ یا خۆی شیت بکا و کاریکی واکا به گراوییه که ی بیژن

۱۹۱- بروهانه کتیبی «رۆلانی تووره» ته رانه ی بیست و سییه م، بیست و چواره م و سییه م و... (مۆریس باردۆن)

کاتیک میشکی عاشق ئاوا بئ، سه به ب و بئ هۆ بشله قئ و تیک بچئ وای به وه ختیک که هۆ و سه به بیکیشی هه بئ. له لایه کی تره وه چ سه به بیک له وه به هیتر که من ماوه یه کی زۆره له دل به ره نازداره که م دۆلسینه دوور که وتوو مه وه؟ چون تۆ هه ر وه ک دوتنی له «ئامبرۆزیۆی» شوانت گوتی لی بوو: «هه ر که س دوور بئ له دۆست و یار، ده ها رووژئ وه ک شیت و هارا!» که وابوو ئه ی سانکۆ وه ختی خۆت به نه سیحه ت کردنی من تپه ر مه که و پیت وانه بئ من له و لاسایی کردنه وه نیاب و بئ وینه و ئاخربه خیره ده ست هه لده گرم. من ده مه وئ نامه یه کم بۆ بگه یه نییه خزمه ت نازهنینه که م دۆلسینه و تا زه مانیک که له و سه فه ره نه گه راپوه یه وه و جوابت بۆ نه هیناومه وه دئوانه وار ده ژیم و ده بئ دئوانه بم. ئه گه ر وه لام ی نامه که ئه وه بوو که من ده مه وئ زوو ده ست له چله کیشی و خۆ شیت کردن ده کیشمه وه و ئه گه ر به پچه وانه ش بئ به راستی ده بمه دئوانه و هیچ هه ستیکم نامینئ. که وابوو دل به ری من هه ر جوړه جوابیک بداته وه من له و ره نج و په ریشانییه که تۆ منی ده گه ل به جئ دیلی، ئاسوو ده ده بم، چون له جوابی باش و به دلئ من که تۆ بۆم دینیته وه، به لوتفی عه قل و تیکه یشتن خۆش حال ده بم و خۆش ده ژیم و له جوابی ناخۆش و دلته زین به لوتفی شیتی هه ست به ئیش و ئازار ناکه م. به لام سانکۆ، بلئ بزانه ئایا باشت ئاگاداری له کلاوخوودی مامبیرن کردووه؟ من ئه و رۆژه که سزا کیشه به ندییه که ده بویست ده ژیر پیی خۆیدا ورد و خاشی بکا و نه یوانی، دیتم که تۆ داها تپیه وه و له زه وی هه لت گرته وه؛ و هه ر ئه وه ش ئه وه ده گه یه نئ که چه نده وه ستایانه دروست کراوه و دارپۆزراوه. سانکۆ ده جوابی ئه م قسه یه دا گوتی: ئای ئه ی پاله وانی غه مگین روخسار! سوپحانه لالا! به خودا قه سه م من چی تر تاقه تی ئه وه م نییه که هیندیک له فه رمایشاتی تۆ ببیسم. من ئاخری له و قسانه ی ده یانکه ی وای تئ ده گه م که هه رچی به ریزتان له مه ر رووداوی پاله وانی و گرتنی ولاتان و ئیمپراتوریان و دانی دورگه و پاداش به شپوهی پاله وانانی سه رگه ردان ده یفه رمووی، هه مووی بادی هه وا و پرپووچه و هیچی تیدا به سه نه نییه! چون هه ر که س له زاری جه نابت بیستی که به له گه ن ده لئ کلاوخوود و زۆتر له چوار رۆژه له وه هه لیه دای بیجگه له وه ی وا فکر بکاته وه که میشکی ویزه ری ئه و قسانه عه بیی هیناوه، چ فکر ده کاته وه؟ من ئه و له گه نی ریش تاشینه م وه ک خۆی به تیکشکاو ی ده خورجینه که م ناوه و ده مه وئ رۆژیک ئه گه ر به دیداری مال و مندالم شاد و شوکور بوومه وه، ببیه مه وه مال و ته عمیری که مه وه و ردینمی تیدا بتاشم. دۆن کیشۆت گوتی: چاوت لی بئ سانکۆ، قه سه م به و خودایه ی که تۆ سویندت پئ خوار، تۆ له ته وای ئه و مه یته رانه ی تا ئیستا له و جیهانه دا ژیاون بئ شعورتری! ئایا ده کرى که تۆ له وکاته وه که ده گه ل من ده ها توچۆ دای، هیشتا تئ نه گه یشتی که ته وای کاروباری

پالەوانانی سەرگەردان هەمووی خەیاڵ پلاو و وێنە و دیوانە ئاسا و بی مەعنا دینە بەرچاو و هەموو ئیش و کاریان بەپێچەوانەیی کارێ خەلکی تره؟ و دەلێلی ئەوەش ئەوه نییه که بەراستی ئەو کارانە وهابن، بەلکو دەنیو ئێمەدا هەمیشە دەستەبەک جادووگەر هەن که بەپیتی ئەوهی لوتفیان دەگەلمان هەبێ یا قەستی ئازاری ئێمەیان هەبێ کارەکانمان بەدلخوازی خۆیان دەگۆرن، پێچەوانەیی دەکەن و دەشپۆین. هەر بەو دەلیلەشە که ئەو شتەیی لەبەر چاوی تۆ لەگەنە، بەلای منەوه کلاوخوازی مامبێرنە و لەبەر چاوی یەکی تر شتیکی تره و چ تێبینی و کارێکی عاقلانەیی کرد ئەو حکیمەیی لایەنگری من، که ئەو شتەیی که بەراستی کلاوخوازی مامبێرنە لەبەر چاوی هەموو کەس کردی بەلەگەنی ریش تاشی! دەنا چۆن ئەم کلاوخوازی شتیکی بەقیمەتە هەموو وەدوام دەکەوتن تا لە دەست منی دەریستن. بەلام چون ئێستا هەموو بەلەگەنی ریش تاشی لێی حایلن، هیچ ئاوپری وێ نادەن و کاریان پێ نییه. کاری ئەو کەسەش که دەبویست بیشکینێ و هەر لەوێ بەعەرزیدا دا ئەوهمان بۆ مسۆگەر دەکا. چون بەپروای من ئەگەر ئەو زانیای ئەو شتە چیه، بەدەستی بەتال نەدەرۆشت. بەهەر حال هەفال جارێ با لە لای تۆ بێ چون من کارێکم پیتی نییه. چون ئەگەر بەوێ لە چلەکیشی خۆمدا بەرپیتی رۆلاندای برۆم دەبێ هەموو چەکوچۆلێک لە خۆم دارنم و هەک چۆن لە دایک بووم دەبێ ئاواش روتوقوت بم.»

هەر دووک لە کاتیکدا سەرگەرمی ئەو قسانە بوون، گەیشتنە بناری کێویکی بلند که بەتەنیا لە بەردیکی یەکیارچە هەلتهزیبووهوه و چەند کێوی تر دەوریان گرتبوو. لە داویننی ئەو کێوهدا چۆمەلانیکی چکۆلە دەهاتە خوار و لە تەنیششت ئەو ئاوه مێرگ و چیمەنیکی ئەوهندە سەوز و زەنویتر بوو که چاو لە دیتنی تیر نەدە بوو. چەند داریکی تر لێره و لەوێ و دوور لە یەکتەر و چەند جۆرهگولی سەحرایی ئەو دیمەنیان سەد هیندە پاراندبووهوه. پالەوانی غەمگین روخسار ئەو شوینەیی بۆ چلەکیشی خۆی هەلبژارد. هەر لەو چرکەساتەدا که چاوی بەو شوینە کەوت و هەک لە دەمیک پێشترهوه شیت بووی، بەدەنگی بلند هاواری کرد: «ئاھ! ئەی ئاسمان! ئەوهتا ئەو شوینەیی من دیاری دەکەم تا بۆ رۆژهەشییهکی که خۆت بۆمونت پیک هیناوه فرمیتسکان هەلوهرینم! ئەوه شوینیکە که فرمیتسکی چاوم تیکەلاوی ئاوی ئەم جۆبارە دەبێ، شوینیکە که هەناسە قوول و درێژەکانم بەنیشانەیی پەژارەیهک که دلم دەبرێنێ، هەمووکات گەلای ئەو دارانە لەو کۆسارانەدا دەلەرینتەوه! ئاخ ئەی خواوەندانی دێهاتی که دەو هەریمە چۆلگەیهدا نیشتهجێ بوون، هەر کەس که هەن، بو نالە و هاوارەکانی ئەو دلدارە بێ ئەنوايه که بۆ گریان لە دەردی

دوورییهکی درێژ خایەن و بەبەهانەیی هەسوودی و دلپێسییهک پەنای بۆ ئەم بیابان و بیروونه هیناوه؛ گوێ بگرن. ئەو عاشقەیی که لە جەفای دلەری بێ وهفای خۆی که نوینەری جوانی و ئاخیرین گولوازهی جەمالی بەشەرییه گازندە دەکا و پەنای بۆ ئێوه هیناوه. ئەی پەرییهکانی مێشه و میرغوزاران که زۆرتر لە دلێ چیاکاندا جێ دەگرن، خودا بکا ئەو جندۆکە سووکەسەر و هەرزە و بێ کەلکانە که ئێوه بپهوهوه بوونه خودای ئەوان، هەرگیز ئاسوودەیی و ئارامی شیرینی ئێوه نەشپۆین، بەو مەرجه که ئێوهش دەستی من بگرن. یارمەتیم بدن و تا بەسەر رۆژهەشیی خۆمدا بگرم. یا لانی کەم لە بیستنی نالەکانی من روو گرژ مەکەن! ئەی دۆلسینە دۆتۆبۆزۆ، ئەی رۆژی شەوگاری تاریکانیم، ئەی شانازی مەینەتی و دامابی من، ئەی رووگەیی سەفەر و هاتوچۆکانم.

ئەی ئەستێرەیی بەختم، خواوەند بەختی سپی بدا بەتۆ و هەرچی ئارەزووتە پیتی بگەیی، بەو مەرجه تۆش ئاوپری پەحمەتی وه من دەی و ببینی که لە دوریت رووم دەکوێ کردووه و کەوتوومهتە چ حال و رۆژیک و جوابیکی هیوا بزوین که شایستەیی خۆراگری من دەئویندا بێ بۆ منی بنییرییهوه! ئێوه ئەی دارستانی گۆشەگیر و تەنیا که لەمەودوا هاودەمی تەنیاپی و گۆشەگیری من دەبن، بەزەمزەمه و چەپلەپێزانی گەلاکانتان نیشان بدن که بوونی منتان لێره پێ ناخۆش نییه! ئەتۆش ئەی مەیتەری چاک و وهفادار که هاودەمی رۆژانی خۆشی و ناخۆشی، ژیاپی منی، کار و ئاکاری من، هەرچی لێره دەیبینی بەبیرگەتی بسپێره تا بۆ کەسێک که تەنیا هاندەر و بیانووی ئەم کارانەیه، بیگیپیتەوه و حەکایەتی بگەیی!...»

دۆن کیشۆت پاش گووتنی ئەم قسانەیی کۆتایی لە ئەسپەکهی پیاوه بوو، لغاو و زین و بەرگی لە رۆسینانت کردووه و بەدەستی خۆی سەبریکی لە پاشەلی دا و گووتی: ئەی خۆش بەز، که هەر چەند هەموو کارت شاکاره بەلام تۆش وەک خۆم رۆژهەشی. ئێستا لە دەستی کەسێک که ئازادیی خۆی لە دەست داوه، ئازادیی خۆت وەرگره و بۆ هەر شوینیک که دلخوازی تۆیه برۆ چون لە نێوچاوانت نووسراوه که لە باری هیز و تیز هەلاتن و بەتاقەتیدا، نە ئەسپی بالداری «ئاستۆلف»^(۱۹۲) و نە «فرۆنتۆن»ی ناودار که ئەو گشتە بۆ

۱۹۲- ئاستۆلف Astolphe شازادەیی ئەفسانەیی ئینگلیزی و یەکیک لە پالەوانە ئازاکان بوو که دە خزمەت «رۆلانی تووره»دا شمشیرۆهشپین بوو. ئەو شازادەیه ئەسپیکی بالداری و شەپپووریکی رەمزایی هەبوو. که هیچ زیندەوهریک تاقەتی بیستنی دەنگی گوێ پچرین و ناخۆشی ئەو شەپپوورەیی نەبوو.

به خزمهت خاتوون دۆلسینه بگم. ئەودەم لەمەر کەریهتی و دێوانهیی حەزەرەتی بەرپزتان (کەریهتی و دێوانهیی هەریهکن) که تا ئیستا کردووتانە یا ئیستا ماوه که بیکە، وەها باس دەکەم و شتی وا دەگێرمەوه که ئەگەر دلێ له کۆلکەداری چپوپه مۆش رەقتەر بێ له دەستکێشی نەرمتر دەکەم و بەو جوابەنەرم و دلخۆش کەرەوه وەک جادووگەرێکی عەبیبار بەحەوادا دەگەریمەوه و ئیوه لەم بەرزەخە که بەلاتانەوه دۆزەخە پزگار دەکەم. هەر چەند ناکرێ پێی بلێی دۆزەخ چون هیوام زۆر ئیوهی لی بێنمە دەرەوه، له کاتیکیدا بۆ دۆزەخییەکان وەک گوتم ئەم ئومیدە له ئاردانییه و من پیم وانییه بەرپزتان بپروایهکی ترتان هەبێ. پالەوانی غەمگین پوخسار گوتی: بەلێ، ئەوه زۆر دروسته. بەلام بۆ نووسینی نامە دەبێ چ بکەین؟ سانکۆ گوتی: وەهەر وەها بۆ نووسینی حەوالەیی سێ جاشه کەرەکەش فکریک بکەوه. دۆن کیشۆت گوتی: ئەویشت دەگەل نامەکەم بۆ دەنووسم و ئیستا که کاغەزمان دەست ناکەویئ باشتر ئەوهیه که وەک قەدیمییهکان لەسەر گەلای دار یا لەوچی میوین بنووسین. هەر چەند بەراستی وەدەستەپنانی مۆم (میو) له پەیدا کردنی کاغەز ئاسانتر نییه: بەلام راووسته شتیک بەفکریم گەیشت که بۆ نووسین زۆر باشه و تەنانەت له باشیش باشتره و ئەویش هەمان دەفتەرچە باغەلییه که به که کاردینیو و نی کردووه. ئەلبەتە تۆ دەبێ که گەیشتییه هەوالبین گوند ئەم نووسراوه بەدی بەمامۆستایهکی قوتابخانە و بەخەتیکێ خۆش لەسەر کاغەزێکی جوان بینووسیتەوه. ئەگەر مامۆستای قوتابخانە دەست نەکەوت، یەکەم خادیمی کلیسا که تووشی بووی ئەم کارەت بۆ ئەنجام دەدا: بەلام ئامان ئامان! نەکهی نامەکه بەدیە دەست دەفتەردارانێ (*سەبتی، چون ئەم تاقمە خەتیکێ رەشکه و پێشکەیان هەیه که بەشەیتانیش ناخویندریتەوه. سانکۆ گوتی: ئەدی بۆ ئیمزا کردنی نامەکه چ بکەم؟ دۆن کیشۆت گوتی: ئامادیسێ گۆل هیچ کات نامەکانی خۆی ئیمزا (مۆر) نە دەکرد. سانکۆ گوتی: زۆر باشه، بەلام حەوالەیی سێ جاشکه که هەر دەبێ ئیمزا بکرێ، چون ئەگەر مەتنی حەوالەکه بەرینه سەر کاغەزێکی تر دەلێن ئیمزا کهی جەله (*و من بێ جاشه کەر دەمینمەوه. دۆن کیشۆت گوتی: من حەوالەکه دە دەفتەرچەیی باغەلی کاردینیویدا دەنووسم و ئیمزاشی دەکەم و کاتیک براناکەم ئیمزای من ببینی دەیناسیتەوه و گرفتیک دروست ناکا. بەلام بۆ نامە عاشقانه که بەجیگە ئیمزا دەبێ له بن نامەکه بنووسی: «بەندە هەتا سەری تۆ، پالەوانی خەمگین پوخسار» و ئەویش گرینگ نییه که ئەم نامە بەخەت و نووسینی کەسێکی تر بێ، چون ئەگەر باشم لەبیر مابێ دۆلسینه سەوادێ خویندنهوه و نووسینی نییه و له تەواوی ژیا نیدا نامەیهکی بەخەتی من نەدیتووه.

دەراستیدا سانکۆ، دلاریی من و ئەو هەمیشە زۆر ئەفلاتوونی بووه و هیچ کات له سنووری چاو برکییهکی مەسوومانە تی نەپەرپوه. ئەویش ئەوهند له دوورەوه بووه که من دەتوانم بەو جادووانیکێ ئاسوودەوه سویندت بۆ بخۆم که دەماوێ ئەو دوازدە سالەدا که من ئەوم له بیلبلهیی چاوم - که پۆژیک دەبیتە خۆراکی مارومپیروو - زۆرتر خۆش ویستووه، چوار جارم نەدیتووه و لەو چوار جارەش رەنگە جارێک پێی نەزانیبێ که ئەوا من چاوی لی دەکەم. ئەوهندەیی باوکی «لۆرینزۆ کۆرشوئیلۆ» Lorenzo corchoelo و دایکی «ئالدۆنزا نۆگالیس» Aldonza Nogles ئەویان دە جیگایهکی بەستراو و دەست بەسەردا بارهیناوه. سانکۆ هاواری کرد که: چلۆن؟ چلۆن؟ ئەوه هەمان کچی «لۆرینزۆ کۆرشوئیلۆ»یه که ئەمپۆ بەخاتوون دۆلسینه تۆبۆزۆ ناویانگی دەر کردووه؟ هەر ئەوهی که «ئالدۆنزا لۆرینزۆ»شی پێ دەلێن؟ دۆن کیشۆت گوتی: بەلێ راست خۆیهتی، هەمان ئەو کەسە که شایستەیه بەسەر تەواوی دنیادا پاشایهتی بکا. سانکۆ گوتی: «سەیره من باشی دەناسم و دەتوانم بپێم که وەزنەیی ئاسن باشتر له بەهێزترین کورەکانی گوند توور هەلەدا پەنا بۆ خودا! عەجەب کچەتیوێکی روودامالای مل ئەستور و سەلێتەیه. باوهر بکه سەلێتەیی وەک خۆی کەمه و هەر پالەوانیکێ سەرگەردان خۆشەویستی، خۆی پێ نیشان بدا تیدا دەچێ. ئەو هەزار کەری وا دەباته سەر جوگه و ئاوی نادا و دەبگه پینیتەوه. ئەو دایک قەحەبیه نازانی چ دەنگیکێ ناخۆشی هەیه و چ گەر وویه ک! هەر ئەوئەندە دەتوانم عەرز کەم پۆژیک رۆیشته سەر بورجی کلیسا کهی دێ تا کریکارەکانی مەزرای باوکی بانگ بکا و باوهر کورگەرەکان نیو فرسەخ دورتر بوون دەنگی ئەویان وەها بەباشی گوێ لی بوو دەتگوت له بن بورجەکه راوستان. باشترین سیفەتی ئەو کچە ئەوهیه که حیز نییه و ئەداوئەتواری سەیر و سەمەرەیی هەیه. دەگەل هەموو کەس شوخی و دم بەدمەیی (*دەکا و لەخۆرا پیدەکەنی و خۆی له کەریهتی دەدا و خەلکیش بەکەر دەزانێ. ئیستا ئەیی پالەوانی خەمگین پوخسار. من دەمەویئ عەرزت بکەم که جەنابت بەخاتری ئەو نە تەنیا دەبێ دەست بەکاری شیتانە بکە، بەلکو دەتوانی بەحەق له ژیان تیربێ و خۆت بخنکینی و له نیو گشت ئەوانەدا که ئەو خەبەرەیان پێ دەگا کەس نابێ نەلێ کاریکێ چاکت کردووه. ئاخ پیم خۆش بوو هەر ئیستا وەرێ کەوتبایەم، تەنیا بەشقی ئەوهی جاریکتر چاوم پێی بکەوی، چون زۆر لەمێژە نەمدیوه بەراستی ئیستا دەبێ زۆر گۆرابی، چون هیچ شتیک بەقەدەر کار کردن له سەحرا و لەبەر خۆرەتاو و با، رەنگ و رووی جوانی ژنان لەناو نابا. بەو حالەشەوه ئەیی حەزەرەتی دۆن کیشۆت من دەبێ له خزمەت تۆ ئیقرار بەشتیکێ بکەم که تا ئیستا لەبیرم نەبوو. منی

به دور نییه نامه که له ریگا دا ون بکا. سانکو گوتی: باشتر ئه وهیه جه نابت نامه که دوو سی جار ده دهفته ره که وا بنووسی و پاشان به منی بسپیری. من خوم دهنام چونی هه لبرگم. به لام فکری ئه وهی که من نامه که له بهر کهم فکریکی ئه حمه قانهیه. چون بیرگی من ئه وهنده کزه که جاری وایه نیوی خوم له بیر ده چینه وه. به هر حال نامه کهم بۆ بخوینه وه که من له بیستنی ئه و خوشحال دهم. دهنام ده بی جوات نووسی بی. دۆن کیشوت گوتی: دهجا گویم بۆ راگره، ئه وه مه زمونی نامه کهیه:

نامه ی دۆن کیشوت بۆ دۆلسینه دۆتۆبۆزۆ

«خاتونی پایه بهرز و گه وره وار»*

ئه ی دل بهری نازهنینی من دۆلسینه دۆتۆبۆزۆ، ئه م کوشته ی تیری جه رگبری دوور که وته ی تو که دلی پرخوین و برینداره، گه رچی خو ی له نیعمه تی له ش ساغی بی به شه، سلامه تی و جوودی نازهنینی تو به دل ئاره زوو ده کا. ئه گه ر خودا به و رۆزه نه کا پرووی خوشه و یستیم لی وه رگبری یا چاوی ئاور لیدانه وه م لی بقووچینی یا به جه ور و جه فات گیانم بگه یه نیته سه ر لیوان، هه رچه نده من ده ه لگرتن و کیشانی باری مه یه ته ی و دهر د و گرفتاریدا ئازا و خوراکرم، زحمه ته بتوانم ده به رانبه ر بی میهری و تووره یی تۆدا، خوم راگرم و بمینم. ئه ی دل بهری بی وه فا، ئه ی دوژمنی به ریه رستی من. ئه وه سانکوم ناره خزمه ت. ئه و مه یته ره وه فاداره ی من باسی رۆژگار ره شی و ژیا نی تالی منت بۆ ده کا؛ ئه گه ر تو دلت به ئه حوالی من بسووتی، به هاوارم بگه که من به نده ی تو م، ئه گه ر نا هه ر چی هه زت لی یه ئاوا بکه، چون من به کو تاییه ی نازهنینی خوم ره زامه ندیی جه فای تو و وه فای خوم پیک دینم.

«به نده ی هه تا سه ر، پاله وانی خه مگین روخسار»

سانکو کاتیک دهقی نامه که ی بیست هاواری کرد که: «به رۆچی باوکم من تا ئیستا نووسراوه ی ئاوا بهرز و سه رنجرا کیشم نه بیستوو ه». «جل الخالق!» راستی هه زه ته ی به ریزتان ئه وه ی ویستوو ته پی بلای بیاشت گوتوو ه! به تاییه تی ئاخری نامه که ت چه نده جوان به ئیمزای «پاله وانی خه مگین روخسار» کو تایی پی هیناوه! من پیی ده لیم که تو به راستی خو ت شه ی تانکی و هیج شتیک نییه نه یزانی. دۆن کیشوت گوتی بۆ ئه و شوغله ی من، پیاو ده بی هه موو شتیک بزانی. سانکو گوتی: زور باشه، ده جا زحمه ت نه بی

هه واله ی سی جاشه که ره که ش هه ر له ژیر ئه م نامه یه بۆ من بنووسه و زوریش به جوانی و به ناشکرایی ئیمزای بکه تا ئه وه ی که چاویان پیی که وت، ئیمزاکه ت بنا سنه وه. دۆن کیشوت گوتی: ئه ی به چاوان! پاشان هه واله که ی نووسی و بۆ سانکو ی خوینده وه:

«خوشکه زای خوشه و یستم، تکایه به پیی ئه م نامه یه سی سه ر له پینج سه ر جاشه که ری من که له ماله وه م به جی هیشتون و ئاگاداری له وانم به تو ئه سپارردوو ه، ته حویلی سانکو پانزای مه یته ری من بده و ئه وه شت پی بلیم که پوولی هه ر سیک جاشکه کانم لیره لی وه رگرتوو ه. ئه م هه واله و ره سیدی(*) جاشه که ره کان له لای خو ت را بگره که به حیساب بگیری ن. نووسرا ده قوولایی چیاکانی سیرامو رنادا، ۲۷ ی ئووتی سالی جاری.»

سانکو هاواری کرد: ئاهه رین! ئاهه رین! بژی! بژی! ئیستا هه زه ته ی به ریزتان هه ر ماوه ئیمزای بکه ی. دۆن کیشوت گوتی: ئیمزا کردنی ناوی. ئه وه نده به سه ناوی خوم له ژیر هه واله که بنووسم و هه ر ئه وه نه ته نیا بۆ سی سه ر جاشه که ره که بۆ سی سه د سه ر که ره گه ل، به ئه نده زه ی ئیمزا ئیعتیباری هه یه. سانکو گوتی: «من بروام به هه زه ته ی به ریزتان هه یه، که وابوو ئینم بده بچم رۆسینانت زین بکه م و جه نابیشت دوعای به خیرم بۆ بکه، چون ده مه وی بی ئه وه ی هه لبه زدابزه و جرت و فرتی به ریزتان ببینم، زوو وه ری که وم و من خوم دهنام چۆن باسی که ره بازار ییبه کانی تو بکه م و بلیم چه ام دیتوو ه. دۆن کیشوت گوتی: سانکو، به لام من له سه ر ئه م بروایه م زور لازمه. لانی که م من به پرووتی ببینی و ده دوا زده جو ر کاری شیتانه م چا و لی بکه ی، ئه م کاره هه مووی نیو سه عات زور تر ناکیشی، ئه وده م ده توانی به ویژدانی ئاسووده تره وه، هه رچی ده ته وی لی زیاد بکه ی. هه رچه ند دهنام که دیسان ناتوانی ئه وه ی که ده مه وی ئه نجامی بده م به جوانی بیگنرییه وه. سانکو گوتی: ئه رباب تو خودا کاریکی و مه که به پرووتی بتبینم. چون به دیتنی ئه و ئیسقانه ره ق و ته قانه و ئه و پیسته ی که به سه ریان کشاوه، دلم بو ت ده بیته که باب و ناتوانم پیش به گریانی خوم بگرم و چون من دوینی شه وی بۆ دزینی که ره که م زور گریاوم، ئیستا سه رم زور پیس دیشی و ئیتر تا قه تی گریانم نه ماوه. ئه گه ر به ریزتان هه ر ده تانه وی سی چوار جو ر کاری ئیوه ته ماشاکه م به جلوبه رگه وه ئه نجامیان بده و هه ر چه ندی زووتر و ساده تریش بی باشتره. له لایه کی تریشه وه، ئه نجامدانی ئه و کارانه له روانگه ی منه وه هیج پیویست نییه و هه روه ک عه رزم کردی گرینگ ئه وه یه زوو بروم و زووش بگه ریمه وه و هه وال و مزگینیی خو ش که جه نابتان ده تانه وی و لایقی ئیوه بی، بو تان بینمه وه. دهنای به حالی خاتوون دۆلسینه! ئه و ئه گه ر ئه و جو ره ی که عه قل و مه نتیق حوکم ده کا جواب نه داته وه به زوری

شەق و مست و زلله، جوابی دلخوازی توی له گەرروی دەردهکیشم. چون کۆ دهنوانی ئەوه قبوول بکا که پالەوانیکی سەرگەردانی گەرەوی وەک بەرپزتان بۆ هیچ سەبەبێک دیوانە بۆ. ئەویش بەخاتری... ئەستەغفروللا! خودا بکا ئەو ژنەتیوه کاریکی وا نەکا، چاوم بقووچینم و زاری لێ بکەمەوه، دهنایە خودایە ئەوی بەسەر زارمدا بۆ پێی دەلێم و تفی دەرپوو دەکوتم و قسەیی وای پێ دەلێم که بەهیچ سەلتیهیهک نەگوترا بۆ. ئاخ. ئەمن بۆ ئەم تەرزه دم بەدمانه و جنیوفرۆشییانه چەندە لێ هاتووم! دەلێی خودا منی هەر بۆ ئەوه دروست کردووه! حەیف که خاتوون دۆلسینه من ناناسی دهنای ئەگەر بیزانیابایە من کیم بەقەدەر پیاویکی گەرەوی خودا پزیزی بۆ دادەنام... دۆن کیشۆت قسەکەیی بری و گوتی: روالهتی کار نیشان دەدا که تۆ لەمن عاقلتر نی. سانکۆ گوتی: من بەقەدەر تۆ دیوانە نیم، بەلام زووتر هەڵدەچم و توورە دەبم. باشە جاری لەوه بگەرێین. فەرموو بزانی تا من دەگەرێمەوه حەزرەتی بەرپزتان چ دەخۆن؟ ئایا ئیوهش وەک کاردینیۆ، بزویی خۆتان بەزۆر له شوانان دەستێن؟ دۆن کیشۆت گوتی: غەمی خواردنی منت نەبۆ. من ئەگەر ئازووخی و خوراکیکی زۆریشم لەلا بووایه، بێجگە لەگیا و گۆل و میوه که لەم مێرگ و دارستانه وەدەستی دینم شتیکی ترم نە دەخوارد. من دەمەوی هیچ نەخۆم و چلەکیشی بکەم. سانکۆ گوتی: عەرزی ترم ئەوهیه جەنابت دهنانی من لەچی دەرترسم؟ ئەم شوینە ئەوهندە پەرت و دوور و چۆلگەیه دەرترسم که هاتمەوه نەتبینمەوه. دۆن کیشۆت گوتی نیشانەکانی ئێره بەجوانی بەزەبنت بسپێره. من کاریک دەکەم لەم دەقەرە دوور نەکەومەوه و تەنانەت دەچمە سەر دوندە بەرزەکان بۆ ئەوهی که گەراییتهوه له دوور بتبینم. لەوهش گەرێ، بۆ ئەوهی مەبادا ونم بکەیی یا خۆت ون بۆ، باشترین کار ئەوهیه که له و گۆله تاوسیانه که لێره زۆرن چەندین لق دەگەل خۆت ببەیی و لێرهوه تا دەگەیتە دەشتایی نیوه نیوه دەعەرزیان چەقینی. ئەم لقانە دەبنە رینوین تا له گەرانهوهتدا بتوانی من بدۆزیتەوه. هەر وەک «تیزه»^(۱۹۶) که بەهۆی هەودای بەنیکهوه له دەخمە هاته دەرەوه. سانکۆ گوتی: هەر وا دەکەم و پاش ئەوهی هیندیکێ گۆل هەلکەند، هاته لای ئەرباب و داوای دوعای خیری لێ کرد و پاش ئەوهی هەر کام ماوهیهک گریان سانکۆ ئیجازەهی مەرەخەسیی خواست. پاشان دۆن کیشۆت زۆری

1۹۶- Thesée «تیزه» قارەمانی نیوه ئەفسانەیی و نیوه میژوویی یۆنانی قەدیم بوو که کارەکانی وەک هیرکول دەچوون. ئەم پالەوانە بەهۆی بەنیکهوه که ئاریان کچی مینووس پێی دابوو، رۆیشتە ناو دەخمە و مینۆتۆر جانەوهەری دوو سەری مرۆفخۆری کوشت. (محەمەد قازی)

بەسانکۆ گوت که ئاگای له رۆسینانت بۆ و وەک خۆی ئاگاداری لهو حەیانە نەجیبەبکا. سانکۆ سوار بوو و بەرەو دەشت ئاژوا و بەو جۆره که ئەرباب فیری کردبوو بەمەودا گۆلی تاوسی دەعەرزێ دەچەقاند. زۆری نەکیشا که لهو مەلەبەندە دوور کەوهتەوه و دەو حالەدا دۆن کیشۆت زۆری ئەفسووسی ئەوه دەخوارد که دوو سێ جۆر کاری شیتانەیی خۆی پێ نیشان نەداوه.

بەلام سانکۆ هیشتا سەد هەنگاوێک نەرویشتبوو که گەراره و بەئەربابی گوت: «ئەرباب من دەلێم حەق بەجەنابت بوو، چون ئەگەر بمەوی بەویژدانی ئاسووده سویند بخۆم که کاری شیتانەم له بەرپزتان بینیوه. باشتر وایه که یهکیان بەچاوی خۆم ببینم. هەر چەند بەفەزلی خودا من گەرەترین شیتایی بەرپزتانم که هەوهوسی مانەوه دەو کیوپارانەدایه بەچاوی خۆم دیتووه، دۆن کیشۆت گوتی: دیتت سانکۆ؟ من پیم نەگوتی که من راست دەکەم! ئیستا سەبر که! ده یهک دوعا خویندندا کار تەواو دەبۆ» بۆ راورستان شەلواری خۆی دەرینا و بەتویی کراسیک مایهوه. پاشان یهک دوو مستی له قوونی خۆی دا. دوو جار خۆی هەلاویشت و دەستی بەرانی خۆیدا کوتا و دوو سەر مەقوولاتی دا و سەری لەسەر عەرز دانا و قاچی دەهوا کرد و تەواوی ئەندامانی خواریهوهی بەتەواوی خستە دەرەوه که سانکۆ بۆ ئەوهی ئەو دیمەنە نەبینی، جلهوی ئەسپی بادا و قنیاتی پەیدا کرد که دهنوانی بەشیتایی و ئاگا له خۆ نەماویی ئەرباب سویند بخوا. ئیستا ئیمه ئەو مەیتەرە تا گەرانهوهی که زۆری نەخایاند ده رینگا دا بەجۆ دیلین.

بەپراست زانپىي و گراووى ئەو خەيانەتەي پى كىردى شىت بوونەكەي رووداويكى ناسروشتى و دوور لە چاوهپروانى نەبووه. بەلام لاسايى كردنەوهى من لەو، كە شىتى يەكەم بنەما و پىششىنەيەكى ئەوتوى نىيە، چۆن دەبى؟ چون لەمەر دۆلسىنە دۆتۆپۆزۆ من بەمتانەوه سوپىند دەخۆم كە دە تەمەنى خۆيدا سىبەرى لوى بەرپەرى، چ بەرووتى، چ بەداپۆشراوى، نەدیتووه و ئىستاش وەك رۆژى لە دايك بوونى پاك و خاوتنە. كەوابوو ئەگەر من وەك رۆلانى توورە، شىت بازى بكەم دەبىتە تەوهين و سووكايەتى بەدۆلسىنەي گراووى خۆم. لە لايەكى ترهوه دەبىنم كە ئامادىسى گۆل بى ئەوهى عەقلى خۆى لە دەست بدا و دەست بكا بەدپوانەبازى زۆرتەر لە هەموو كەس دەئەوين و ئەوينداريدا ناوبانگى دەرکرد، دە حايلكدا ئەو بەپىي رىوايەتى داستان كاتىك دىتى گراوويەكەي «ئۆريان» پرووى لى وەرگىپراوه و ئەو خاتونە ئەمرى پى كرد چى دى نەيەتە بەر چاوى، تەنيا كارىكى كە كردى ئەوه بوو كە دەگەل رايهپىك رۆيشته سەر «بەردى فەقيران»^(*) لەوى دەستى كرد بەچلەكيشان و ئەوهندە گريا كە خواوند رەحمى بەحالى پەيشانى كرد و دەو حالە شپزەبەدا بەدادى گەيشت. ئىستا ئەگەر ئەوه راست بى كە بىگومان هەر واشە، من لەبەر چى زەحمەتى جلوبەرگ داکەندن بەخۆم بەدم و ئەو دارە جوانانە كە هەرگىز نازارپىكيان بۆ من نەبووه، نازار بەدم و چ لازمە ئەو ئاوانە لىل و قوروا بكەم كە كاتى تىنووتى تىراوم دەكەن؟ بژى و بەردەوام بى بىرەويرى خۆشى ئامادىسى گۆل! با هەموو كردەوهكانى بىنە سەرمەشقى دۆن كيشۆتى مانش! ئەو دۆن كيشۆتەي كە هەرچى لەمەر پالەوانانى رابردودا گوتراوه و لەمەر ئەويش لە داهاوتودا دەبلىن و دەينووسن. كە ئەگەر نەيتوانى كارى گەورە ئەنجام بدا، بەلام گيانى خۆى دەو رىگايەدا بەخت كرد! نىك كە لە دلپەرى خۆم دۆلسىنە خەيانەت و بى وەفايىم نەدیتووه ئايا وەك دەپىشدا گوتم هەر ئەوهندە بەس نىيە كە تەنيا مفتهلاى دەردى دوورپى ئەو بم؟ دەجا ئەى دەستانى ئامادەي كار، غيرەتتان هەبى! ئەى كارە باشەكانى ئامادىس وەرئەوه بىرم و پىم بلىن لە كوپرا دەبى لاساكرندنەوهكانم دەست پى بكەم؟ بەلام دەزانم ئەو زۆرتى كات دوعاى دەكرد و منىش هەر وا دەكەم.»

ئەوجار دۆن كيشۆت بۆ دروست كردنى تەسبىح، هيندىكى ميوه دارى چىپوهمۆ چنى و تەسبىحىكى دە دەنكى لى دروست كرد، بەلام لەوهى كە هىچ رايهپىكى لە لا نەبوو كە گوئى لە ئىقراوى ئەو بگرئ، زۆر نارەحت بوو. بەلى جا پالەوان زەمانى بەگەران و سەيران دە مېرگ و چىمەندا رادەبوارد و جاروبار شىعيرىكى دەگوت و لەسەر بەدەنەي دارىك هەلى

ئەو جىگايەي كە شىرىنكارىي دىدارانەي دۆن كيشۆت

لە سىرامۆرنادا بەردەوامە

ئەگەر بگەرپىنەوه سەر داستانى پالەوانى خەمگىن روخسار، كە پاش ئەوهى خۆى بەتەنيا چاوى پى كەوت چىي كرد، داستانپىژ دەلى كاتىك دۆن كيشۆت بەگەل وقوونى رووت و كراسىك لەبەردا لەسەرمەقوولات لىدان تەواو بوو و سانكۆى دىت كە بى ئەوهى چاوهپروانى تەواو بوونى دىوانەبازى تى ئەو بى، رۆيشتووه، بەرپەوزىكى بەرزدا سەركەوت و لەوى لە بارەي مەسەلەيەكى گرینگ كە تا ئىستا زۆر جار فكرى ئەوى بەخۆيەوه مەشغوول كردبوو، بەلام تا ئىستا نەيتوانىبوو رىگا چارەيەكى بۆ بدۆزىتەوه، چوو دە فكرەوه. مەسەلەكە ئەوه بوو كە بزانى لاسا كىردنەوهى شىت بازىيەكانى «رۆلان» بۆ ئەو باشتەرە يا خۆ كەر كردنە مالىخوليايىيەكانى ئامادىس، دەگەل خۆى قسەي دەكرد و دەيگوت: «جىي سەرسوپمان نىيە ئەگەر رۆلان، وەك هەموو خەلك دەلین، پالەوانىكى نازا و بى باك بووى. چون ئەو ئاسن لەش^(*) بووه و هىچ كەس نەيدەتوانى مەگەر بەتى رۆكردنى دەرزىيەكى رەش دەبەرى پىي، گيانى لى بستىنى. ئەوه بوو كە ئەو هەميشە شەش وەرەقى ئاسنى^(۱۹۷) لە بن پىلاوى خۆى دەدا و بەو حالەشەوه، ئەم تەدبىرە بەكارى نەهات و دەبەرەنگارى دەگەل «بىرناردىل كاردىوا» دا دوژمن بەو خالى كزىيەي^(*) زانى و لە قەد پالى «رۆنسهو» دە نىو باسكە بەهيزەكانى خۆيدا خنكاندى. بەلام ئىمە مەسەلەي نازايەتپى رۆلان بەجى دىلین و دەگەرپىنەوه سەر شىت بازىيەكانى، چون ئەم نوكتە سەلپىنراوه كاتىك ئەو پالەوانە ئاسەوار و نىشانەگەلىكى لە بى وەفايى گراوويەكەي «ئانزلىك» بەسەردارەكانى دەوروبەرى كانياوهكەوه چاوى پى كەوت و شوانىكىش هەوالى بۆ هينا كە گراوويەكەي زۆرتەر لە دوو نىوهرۆژان دە باوەشى «مىدۆر» Medore ئەو لاوه موو پىچ پىچە بەرپەردا كە نۆكەرى «ئاگرامانە»^(۱۹۸) نووستوه، عەقلى شىوا. وە مسۆگەرىشە ئەگەر رۆلان ئەو خەبەرەي

۱۹۷- سىروانتىس لىردا بەهەلە چووه. شەش وەرەق يا تەخت نەبوو، حەوت بوون ئەويش رۆلان لە بنى كەوشى خۆى نەدەدا؛ بەلكو فىراگوس Feragus كە دە خزمەتيدا بوو لى دەدا. پروانە تەرانەي دوازدهمى رۆلانى توورە. (لوىي وياردۆ)

۱۹۸- رۆلانى توورە، تەرانەي بىست و سى. (مۆرىس باردۆن)

سه‌رگهردانی ناجوامیر و ناپیاو که زولمی له‌من کردوو به‌ستینتیته‌وه، ده‌گه‌ل ئه‌م داخوازییه‌دا پی‌ده‌لیم تا کاتیک تۆله‌ی منی نه‌کردوو ته‌وه نیقاب له‌سه‌ر روخسارم هه‌لنه‌گرئ و له‌ کاروباری من نه‌پرسی. من یه‌قینم هه‌یه که به‌م شیوه‌یه ده‌توانین هه‌رچی بمانه‌وئ، به‌دۆن کیشوۆتی بکه‌ین و ئیمه ده‌توانین به‌مجۆره ئه‌وی له‌و شوینه‌ی ئیستا له‌وئ جیگیر بووه ده‌ربکیشین و بیگه‌رینینه‌وه ولات و ئه‌لبه‌ته له‌ ماله‌وه‌ش تی ده‌کووشین ده‌رمانیکی باش بو شیئتییه‌که‌ی په‌یدا بکه‌ین.»

۲۷

له‌مه‌ر سه‌ر که‌وتنی که‌شیش و ده‌لاک ده‌پلانه‌که‌یاندا و باقیی کاروباران که

ده‌بی ده‌و داستانه‌گه‌وره‌یه‌وه بگوترئ

ده‌لاک ره‌خه‌یه‌کی له‌ پلانه‌که‌ی که‌شیش نه‌گرت و ئه‌وه‌نده‌ی پئ باش بوو که ده‌ستبه‌جئ ده‌ستیان کرد به‌جیبه‌جئ کردنی. له‌ ژنی کاروانسه‌راداریان خواهیشت کرد که کراسیک و په‌چه‌یه‌کیان به‌ئه‌مانه‌ت پئ بدا و له‌ جیاتی ئه‌وانه‌ش رهدای تازه‌ی که‌شیشیان به‌بارمه‌ت بو به‌جئ هیشت. ده‌لاک به‌کلکی گایه‌ک که ره‌نگی سوور بوو و ژنی کاروانسه‌ردار شانیه‌ی سه‌ری خوئ به‌ مووه‌کانییه‌وه هه‌لداوه‌سی ردینتیکی پان و دریزی بو خوئ دروست کرد. ژنی کاروانسه‌ردار پرسى که ئه‌م خرت وپرتی ژنانه‌یان بو چییه. که‌شیش ده‌ چهند رسته‌دا مه‌سه‌له‌ی شیئتی دۆن کیشوۆتی بو باس کرد و تی گه‌یاند که بو ده‌رکیشانى ئه‌و له‌و کیوپاران هه‌نده‌یان پیدایه‌ستی به‌و گۆرینی جلو به‌رگه هه‌یه. کاروانسه‌ردار و ژنه‌که‌ی زوو تی گه‌یشتن که ئه‌و دیوانه‌یه هه‌مان که‌سه که پۆژیک له‌وئ میوان بووه و هه‌مان که‌سه که شه‌ریه‌ته سه‌یره‌که‌ی دروست کرد و ئه‌ربابی ئه‌و مه‌یته‌ریه که سه‌مای سه‌ر لی‌فه‌یان پئ کرد. له‌ به‌ر ئه‌وه ته‌واوی ئه‌و پروداوانه‌ی که ده‌ پپوه‌ندی ده‌گه‌ل ئه‌ودا له‌و کاروانسه‌رایه پروی دابوو بو که‌شیشیان گێراوه و ئه‌وی که سانکو نه‌یگێرا بووه باسی ئه‌ویشیان بو کرد. سه‌ره‌نجام ژنی کاروانسه‌رادار به‌شیوه‌یه‌کی گالته‌جارانه که‌شیشی به‌جلوبه‌رگی ژنانه رازنده‌وه. به‌مجۆره که داوینتیکی له‌ ما هووتی ره‌شی هه‌لبه‌هه‌لبه‌ر به‌پانایی بستیک و جلیتقیه‌یه‌ک له‌ مه‌خمه‌ری سه‌وز که ده‌ره‌که‌ی به‌ئه‌تله‌سی سپی په‌راوێزی لئ تراوبوو، ده‌به‌ری کرد. داوین و جلیتقیه‌یه‌ک که ده‌تگوت له‌ زه‌مانی ده‌قیانووسه‌وه به‌یادگار ماوه‌ته‌وه! که‌شیش نه‌ییده‌ویست که پروسه‌ری به‌سه‌ر خوئ دادا. ناچار شه‌وکلایکی که‌تانى که شه‌وانه پییه‌وه ده‌خه‌وت له‌سه‌رخوئ نا. پاشان نیوچاوانی خوئ به‌به‌ندیکی پانی گۆره‌وی له‌ تافته‌ی(*) ره‌ش به‌ست و به‌لینگه گۆره‌واکه‌ی تر نیقابیتیکی دروست کرد که ته‌واوی دم و چاو و ریشی داده‌پۆشی. له‌سه‌ر هه‌موانیش کلاوی که‌شیشی خوئ له‌سه‌ر نا و کلاوه‌که‌ش ئه‌وه‌نده گه‌وره بوو که سه‌ر و روخساری ئه‌وی له‌ خوړه‌تاو ده‌پاراست. ئه‌وجار بالاپۆشه‌که‌ی به‌ شانیدا دا و به‌شیوه‌ی ژنان سواری ئیستریک بوو. ده‌لاکیش به‌ریشیکه‌وه که ده‌گه‌یشه‌سه‌ر که‌مه‌ری و چون له‌ کلکی مانگایه‌کی به‌له‌ک ساز کرابوو و نیوه‌ی ره‌ش و نیوه‌ی سوور

سهرسورماویی یاران کاتیک زۆرتتر بوو که تی گیشتن ئهوهی دهیبیسن شیعره و خوینره که شوی شوانی ئاسایی نییه. به لکو کوره شارستانیه کی شارهزا وفامیدهیه. بههرحال ئهوهیه ئه شیعرانهی که ئهوان له بیریان ماوه:

«چییه ئهوهی مایهی مهینه تیی گیانی منه؟ نه فرته. چییه ئهوهی په ژارهم لی قورس دهکا؟ هسهوودی. کییه ئهوهی خوڤاگری من به تاقی دهکاتهوه؟ دووری. دهجا وهی به حالم که ئهوهی ده مباته وه فه نایه دهرمانی نییه! چون ههر هومیدیک ده به رانبهر نفرته و هسهوودی و دووریدا نه خشی سهر ئاوه.

«کییه ئهوهی دهردهی ده گیانی من خستووه؟ ئهوین. کییه که کۆسپی سهر پتگی خۆش به ختی من؟ تهقدیر. کییه که ئهوه غمه به من رهوا ده بینی؟ گهر دوون. دهجا وهی به حالم که ده بی له مردن به دهست ئهوه دهردهوه بترسم! چون ئهوین و گهر دوون و تهقدیر بۆ کوشتنی من دهستیان داوه ته دهستی یهک.

«کییه که بتوانی چاره نووسی من چاره سهر بکا؟ مهرگ. کییه که دهستی دهگاته به خته وهری ئهوین؟ بی وهفایی. و دهردی ئهوین به چی دهرمان ده کری؟ شیتی. ده جا شهرتی عهقل نییه به وهی دهردیک دهرمان بکهی که دهرمانه که می مهرگه و بی وهفایی و شیتییه.»

وهخت و باری که شوههوا و بیدهنگی و چۆلی ئهوه شوینه و دلنشینی ئهوه دهنگه و شارهزایی و جوان خویندنه وهی شیعره کان کاری کرده سهر بیسه رهکان. ههر دووک بیدهنگ بوون تا دووباره دهنگه که بیسته وه. ناخری که دیتیان بیدهنگییه که درێژهی هیه هاتنه سهر ئهوه بریویه که ههستن و وهداوی کهون و بزانتن خاوهنی ئهوه دهنگه دلنشینه کییه. به لام دهگه له ههستان دووباره دهنگه که دهستی پی کرده وه و ئهوانیش مهقیان لی نه هات و دانیشه وه. خوینهر ئهوجار ئهوه غه زلهی به ئاههنگ خوینده وه.

«ئهی خۆشه و یستی پیرۆز که وچوو یه کی (*) خۆت له سهر زهوی به جی هیشته و خۆت بۆ لای رۆحه مبارکه به ههشتیه کان دات له شهقهی بالان و ئیستا شاد و کهیف خۆش هاو نشینی نزیکانی باره گای خوا وهندی،

«وه له وپوه ههرکات بخوازی، له پشت په ردهیه که وه که له پشتیه وه جاروباره

کار و ئاکاری باش ئامادهیه و رهنگ ده داته وه و سهره نجام به رهو خراپی داده گهرین، سیمای جوان و خۆشه و یستی خۆت به ئیمه ی خاکی نیشان ده دهی:

«ئهی دۆستی، له ئاسمان به رهو ئیمه دا گهری و مه هیله که بی شهرمی جلویه رگی تو دهبهر خۆی بکا تا خاوینی و سه فای دهروون له ناویه ری.»

«ئه گهر تو رواله تهکانی خۆت له وه رنه گریته وه، زۆری پی ناچی که دنیا ده بیته یه کپارچه دووبه رهکی و پشیوی و نا کۆکی.»

ئهم ئاوازه به ئاخ هه لکی شانیکی قوول کۆتایی پی هات و ههر دووک بیسه ره به هیوای ئه وهی که ئاوازی تریشی به دوا دا دی به هه مان سهر نه جوه گوپراگر بوون، به لام که دیتیان مۆسیقا که بوو به شه پۆر و شینی گریان، به په له هه لاتن تا بزانتن ئهوه دهنگ بێژه که ناله ی سووتینه ر و دهنگی ئاوا خۆشی هیه کییه؟ گه رانه که یان زۆری نه خایاند چون له پشت ره وه نیک که هه لته زبجو وه لایکیان چاوی پی کهوت به ئه ندام و رۆخساری که سیک که سانکۆ کاتی گتیرانه وهی داستانی کار دینیۆ بۆ یانی باس کرد بوو. لای به دیتنی ئهوان نه دهست و پی لی ون بوو نه سهرسورماوییه کی له خۆی نیشان دا. به لکو راوهستا و وهک که سیک که ده خه ویک قووله وه رۆچوو بی سهری ده به رۆکی خۆی را کرد و زۆرتتر له یهک جار، ئه ویش ئه وه ده می که له سهره تادا که شیش و ده لاک چاوی پیکه وت، سهری هه لته هیئا. که شیش که پیاویکی زبان شیرین و ئاداب زان بوو، له روهی نیشانهکانی که سانکۆ دابووی ئهوه پیاوهی ناسی و لی نیک بووه وه و وهک که سیک که ئاگی له نامرادیی ئهوه هیه به چهند واژه و قسه ی کورت به لام به ته ئکید، تکای لی کرد دهست لهو ژیا نه په ریشانه له ناخی ئهوه بیابانه دا هه لگر ئه دنا مهرگ که بالاترین رۆژه ره شیه سهره نجام گریانی ده گری.

دهو کاته دا کار دینیۆ عهقل و شعوری به ته واوی له جی خۆیدا و له هیرشی رق و تووریهی ئازاد بوو. له بهر ئهوه کاتیک دیتی ئهوه دوو که سه وهک ریبوارانی ئهوه مه لبه نده ناچن و سهر و سه کوت و جلویه رگیان جیاوازه هیندیکی به لاره سهیر بوو. به تابه تی کاتیک دیتی که ئهوان وهک ئهوهی ئاگاداری باری ژیا ن و به سه رهاتی ئهون، قسه ی دهگه له ده کهن، چون قسهکانی که شیش شککی بۆ نه هیشته وه که ئاگی له به سه رهاتی ئهوه هیه. لای، ده جوابی ئهواندا گوتی «ئهی به ریزان هه رکهس هه ن من له دیتنی ئیوه وا تی دهگم

پاش ئەو ڕووداوه ئانسلیم بوو به میردیک که دهو دنیاپه دا که سیک ئاوا بهو شیرینکاریه فریو نه درابوو. خۆی دهستی که سیک دهگرت و دهیبرده مائی خۆی که گومانی دهکرد ئەسبابی شانازیی ئەوه له حالیکدا هۆی بی ئابرووی بوو و کامی ئەو که سهی به نیتوچاوان گرژی به لام دلکی شاگهشگهی ههیه جانی شادییه وه و دهگرت. ئەم دهغه لپازییه ماوهیه که بهردهوام بوو، به لام سههه نجام پاش چهند مانگ زهمانه دهوړیکی تری گیرا. خهیا نیتیک که تا ئەودهمه شاردرابوو وه ئاشکرا بوو، و ئانسلیم گیانی خۆی له سهه ئەم کون پشکنییه بی جییهی خۆی بهخت کرد.

له مهه شهه مائیوړانکهه دۆن کیشۆت دهگه ل مهشکهکانی

شهه رابی سوور و درێژهی داستانی کون پشکنی بی ته دبیر

له خویندنه وهی داستانی کون پشکنی بی ته دبیر، زۆرتر له چهند لاپهه نه مابوو که له نهکاو له وهه مبهارهه که دۆن کیشۆتی تیدا خهوتبوو، سانکو پانزا سهه راسیمه (*) دهه په پی و پر بهه گهرووی هاواری کرد و گوته: «ئای به پیزان، فریا کهون! ئەه ربابی من دهه گیری شهه پیکه ترسناک بووه که من تا ئیستا شهه پی ههترهش بههه ئاوام بهه چاوی خۆم نه دیتوو!» سوپحانه لالا، سوپحانه لالا! بهو خودایه ئەه ربابی من ته نیا بهیه که زههه شمشیر سهههه دیتوه که دیوژمنی شادۆتی «میکۆمیکۆنا» ی له عاستی شانیهه وه په راندوو، وه که له تووریدا بی وایه. که شیش دهستی له خویندنه وهی داستان هه لگرت و گوته: ئەوه ده لپی چی برا؟ مه گهه خه رفای؟ چۆن شتی وا ده بی، ئاخه ئەو دیتوه دوو هه زار مایل لیره دووره!» دهو ده مه دا دهنگیکی زراوتۆقین له شوینی خهوی دۆن کیشۆت بلند بووه وه و بهه دای ئەو دا دهنگی دۆن کیشۆت بهه گوی گه شت که نه عه ره تهی لی ده دا و دهه گوت: «راوهسته ئەی ناپیاو! راوهسته ئەی پیکر! ئەی جهه دهی نامه رد! چاکم دهه گیر کهه تووی! ئەو قه مهی (*) تو، هه چ کاریکی دهگه ل من پی ناکرئ.» پاش ئەو قسانه زههنگهه شمشیر که وهه رادیوار دهه کهوت، بهه گوی گه شت. سانکو پانزا دیسان هاواری کرد: «بهه پیزان وهختی ئەوه نییه دهست له سهه دهست دابنن و له پشت دهه گاهه گوی رابگرن. زوو بچنه ژوو و ئەو شهه رکه رانه لیک جوئ بکه نه وه. یا یارمه تهی ئەه ربابی من بدهن، ههه چهند تازه نیازیک بهه یارمه تهی نییه؛ چۆن ئەو دیتوه ده بی ئیستا مرده بی و خه ریکه له بهه دهه رگای خودای مه زن حیسابی لی دهه کیشن و بهه کاروباری ژیا نی نگرهس و چه په لی راده گه ن، چۆن من بهه چاوی خۆم دیتم خوین به سههه عه رزیدا دهه ات و کهه لهی دیتوه کهه له ولاته کهه وتبوو؛ بهه لام چ کهه لهه یه که بهه که لاهه لالا بهه قه دهه مهشکه یه که شهه راب دهه بوو! کاروانسه رادار هاواری لی بلند بوو «ئهی قورم وه سهههه! ئەمن بکوژن، ئەههه درۆم کرد بی! ئەو دۆن کیشۆت یا دۆن قوزه له قورته بی ونه بی بهه شمشیر یه که یک له مهشکه شهه رابه سهه رهکانی کون کردوو! و بیگومان ئەو خوینه ی ئەو لاپهه سه نه ده لی، شهه رابه کهه ی منه که دهه رێته خوار.» پاش ئەو قسانه خۆی دهه مبهار راکرد و ئەوانی تریش بهه دوایدا چوون و دۆن کیشۆتیان ده سهههه رترین وهه زعی خۆیدا

مانه وه له قوسته نته نییه رۆژیک به لیباسی ئارنۆتیان^(۲۴۴) خوژی گۆری و دهگه ل جاسووسیکی یۆنانی دهرباز بوو. ئیدی نازانم توانی بگاته وه ولاتی خوژی و ئازادی یا نا؛ به لام وا تۆ دهگه م سه رکه وتبۆ چون سالیك له م رووداوه تۆ نه په ریبوو که جاریکی تریش ئه و جاسووسه یۆنانییه م له قوسته نته نییه دیته وه. به لام نه متوانی له مه ر سه فه ره که بیان شتیکی لی بپرسم. نه جیب زاده گوتی: من ده توانم هه والی ئه و سه فه ره ت پی بدهم، چون ئه و دۆن پیدرۆیه برای منه و ئیستا زه ق و زیندوو، ساغ و سلامه ت مال و سامانیکی زۆری وه سه ر به که ناوه، ژنی هیناوه و باوکی سی مندالانه. دیل گوتی سپاس بق خودا که ئه و هه موو رحمه ته ی به سه ر داباراندوو؛ چون به رای من له دنیا دا هیچ خو شیییه که له وه ده سه ته یان هوه ی ئازادی له ده ست چوو بالاتر نییه. نه جیب زاده گوتی: بیجگه له وه من ئه و شیعرانه ش که براهه م گوتوو یه تی له به ر ده زانم. دیل گوتی: که وایوو زه حمه تی خویندنه وه بیان ده خمه ئه ستۆی به ریزتان، که بیگومان له من چاکتریان ده خوینیته وه. نه جیب زاده گوتی: به سه ر چاوا! فه رموون ئه وه شیعه ره که:

۴.

دریژه ی داستانی دیل

په خشانه شیعر

«ئهی رۆحه پیرۆزه کان که به کرده وه ی باشی خۆتان له به ندی رکه ی پزهلۆکی له ش رزگار بوون و له نزمایی خاکه وه به ره و به رزایی گهردوون سه رکه وتن؛
«ئیه وه که له ئاگری رق و غیره تدا پیاوانه ده سووتان و توانا و هیزی له شی خۆتان وه گه ر خست، ئیه وه که به خوینی خۆتان و خوینی دیتران شه پۆلی ده ریا و ره لمی سه حراراتان ره نگین کرد؛ ئه و کاته ئازایه تی له باسکه کانتاندا نه ما که ده واندا گیانیک نه ما بوو، وه ده وکاته دا که گیان له و باسکانه ده رده چوو، هه ر چه ند تیک شکا بوون به لام هه ر سه رکه وتوو بوون. وه ئیه وه ده و تیشکانه هه ژینه ره دا و له نیوان دیوار و ئاسندا ناویانگی جیهانی و شانازی هه تاهه تایی تان وه ده ست هینا.»
ئه سیر گوتی، ئه وه عه دل ئه وشته یه که من ده بزانم. نه جیب زاده گوتی: وه به لام ئه و پارچه یه ی که بق «قه لا» گوتوو یه تی، ئه گه ر باشم له بیرما بی ئه وه به:

په خشانه شیعر

«له ژیر ئه م خاکه نه زۆک و تیکرژاوه و له نیو ئه م قه لا تیکر وخواوه دا رۆحی پاکی سی هه زار سه رباز، له حالیکدا ئه به دی و زیندوو بوون بق به رزه هه واریکی تر کۆچیان کرد:
«ئه وان له پیدشدا زۆری باسکانی خۆیان، به فهیره دا تا سه ره نجام له به ر ماندویتی و ژماری که م گیانیان به نووکی تیژی شمشیر ئه سپارد.
«ئه وه تا ئه و خاکه ی که ساتبه سات، هه زاران یادگاری جه رگ هه لقرچینی سه ده کانی رابردوومان ده گه ل زه مانى ئیستا وه بیر دینیته وه.
«به لام له سینیه ی وشکی ئه م خاکه وه هه رگیز رۆحیکی پاکتر له رۆحی ئه م شه هیدانه به ره و ئاسمان نه رۆیشتوو وه هه رگیز جه سته یه کی دلاوه تر له جه سته ی ئه وان له ویدا ئارامی نه گرتوو وه.

بیسه ران ئه و شیعرانه یان پی خو ش بوو، دیلیش پاش ده ربیرینی خو شحالی له وه ی که

چاو پی کهوت به‌زبانی خوئی لئی پرسی: «کچه‌کهم نهو، چ وه‌زعیکه؟ دوینی کاتی ئیوارئی پیش نه‌وهی تووشی ئەم موسیبه‌ته نگریش و ترسینه‌ره ببین، تۆ جلوبه‌رگیکی ساده و ساکارت له‌به‌ردابوو، ئیستاش نه‌وه ده‌ببینم بی نه‌وهی تۆ دهره‌ته‌ی لیباس گۆرینت بووبی و بی نه‌وهی من هه‌واڵیکی خوئش له‌مه‌ر میوانی و جیژن به‌تۆ بدهم، جلوبه‌رگی جوان و به‌قیمه‌تت ده‌به‌ردایه و خوئت به‌جوانترین و گران‌بایترین زێر و زیوه‌ریک که من له ده‌وله‌م‌ه‌ندترین ده‌ورانی ژیا‌ندا توانیم به‌دیاری بتده‌می، رازاندوو‌ته‌وه. زوو جوابم بده‌وه، چون من له‌و کاره سه‌رم سوورماوه و زۆرتتر له‌و به‌لایهی به‌سه‌رم هاتوو له‌به‌ری نارحه‌تم.»

ته‌واوی قسه‌کانی حاجی مراد له لایه‌ن نۆموسوڵمانه‌وه بۆ ئیمه وهرده‌گێڕدراوه و زوبه‌یده که‌لیمه‌یه‌کی جواب نه‌ده‌داوه؛ به‌لام حاجی مراد ده‌گه‌ڵ چاوی به‌سندوو‌قچه که‌وت که جه‌واهیراتی خوئی تیدا هه‌لده‌گرت و پیتی وابوو له‌ مالی نیوشاری له ئەلجه‌زیره جیئی هیشتوووه و نه‌هاتوو‌ته عیماره‌تی نیو باغی، زۆرتتر واقعی ورما و له کچه‌که‌ی پرسی، ئەم سندوو‌قچه چۆن که‌توو‌ته ده‌ست ئیمه‌ی مه‌سیحی و چیی تیدا‌یه. ئه‌وجار نۆموسوڵمان هه‌لی دایه و پیش نه‌وهی زوبه‌یده وه‌لامیک بده‌وه گوتی: «حه‌زهرتی ناغا، تکایه خوئت به‌و پرسیارانه له زوبه‌یده ماندوو مه‌که؛ من ئیستا جوابی ته‌واوی نه‌و پرسیارانه‌ت ده‌ده‌مه‌وه، بزانه و ئاگادار به‌که نه‌و بووه‌ته مه‌سیحی و هه‌ر نه‌ویش زنجیرئ ده‌ست به‌سه‌ریی ئیمه‌ی پساندوووه و ئیمه‌ی له زیندان رزگار کردوووه. نه‌و به‌دلخوازی خوئی هاتوو‌ته ئیره و من وای تئ ده‌گم نه‌وه‌نده له‌و کاره رازیبه وه‌ک نه‌وهی له زوڵماترا هاتبیتته نیو رووناکی، له مه‌رگه‌وه بۆ ژیان یا له دۆزخه‌وه هاتبیتته به‌هه‌شت. پیری عه‌ره‌ب هاواری لئ بلند بوو: «کچه‌کهم، نه‌وهی نه‌و مه‌سیحیه ده‌لیی راسته؟ زوبه‌یده گوتی: به‌لی راسته. پیره میترد گوتی: «چۆن؟ تۆ بوویه مه‌سیحی؟ و نه‌وه تۆی که باوکی خوئت داووته ده‌ست دۆزمنان؟ زوبه‌یده گوتی: به‌لی. من مه‌سیحیم، به‌لام من تۆم نه‌خستوو‌ته ئەم حالورژه‌وه، چون من هه‌رگیز نه‌مویستوووه تۆ به‌جی به‌یلّم یا خراپه‌ت ده‌گه‌ڵ بکه‌م. به‌لکو ته‌نیا ده‌مه‌وی کاریکی حه‌ق دهره‌ق به‌خۆم بکه‌م. پیره‌میترد پرسی: باش، کچی من، چ کاریکی خیرت دهره‌ق به‌خۆت کردوووه؟ کچ گوتی: له‌م باره‌وه له‌ له‌یلی مریهم پرسیار بکه: نه‌و باشتر له‌ من جوابت ده‌داوه.»

هه‌رکه پیره عه‌ره‌ب نه‌وهی بیست وه‌ک به‌رق و با به‌سه‌ر خوئی ده‌ دهریا هاهویش و نه‌گه‌ر جلوبه‌رگی عه‌ره‌بی له‌سه‌ر شه‌پۆلانی رانه‌گرتبا بێشک ده‌خنکا. به‌هاواری زوبه‌یده هه‌موومان گه‌یشینه‌ هاواری و داوینی که‌واکه‌یمان گرت و به‌نیوه‌گیانی هیئامانه دهر. ئەم

رووداووه و هه‌با بوو، به‌هۆی نارحه‌تی و په‌ژاره که زوبه‌یده وه‌ک نه‌وهی باوکی مردبی، خوئی به‌سه‌ر کیشا و ده‌ستی کرد به‌گریان. ئیمه پیره‌میتردمان سه‌روبن راگرت و ئاوئیکی زۆرئ له که‌رووی هاته دهر و پاش دووسه‌عات وه‌هۆش هاته‌وه. له ماوه‌ی ئەم رووداوهدا، چون بایه‌که سوورا بوو ئیمه ناچار بووین له لیوار نزیک ببینه‌وه. به‌زۆری سه‌ول لیدان نه‌مانه‌پشت لۆتکه وه‌لیوار بکه‌وی و فری بدیته‌سه‌ر وشکی. به‌لام به‌خت یار بوو. گه‌یشینه له‌نگه‌ر گایه‌کی چوکه. له‌وی خاک هیئدیك له ده‌ریادا چوو‌ته پیش و نه‌و هه‌لکه‌وته‌ی پیک هیئاوه و عه‌ره‌به‌کان به‌و شوینه ده‌لین: لووته (*) قه‌حبه‌ی رۆمی (۲۰۳) Cava Rhumia که به‌زبانی ئیمه یانی ژنی داوینیسی مه‌سیحی. له نیو عه‌ره‌بانا ریاو‌یه‌تیک هه‌یه ده‌لی نه‌و قه‌حبه‌به‌ناوبانگه‌ی بوو به‌هۆی تیک رووخانی نه‌سپانیا، له‌وی نیژراوه. عه‌ره‌به‌کان مه‌گه‌ر ناچار بن ئەگینا له‌وی له‌نگه‌ر ناگرن و تازه له‌و کاتانه‌شدا نه‌وی هه‌ر به‌شووم و به‌دووم (*) ده‌زانن. به‌لام بۆ ئیمه له‌نگه‌رگای قه‌حبه‌ی رۆمی نه‌ ته‌نیا شووم نه‌بوو به‌لکو به‌پێچه‌وانه چون دهریا زۆر تۆفانی بوو، به‌ندهری نه‌جات و به‌خته‌وه‌ریمان بوو. ئیمه چه‌ند که‌سیکمان له‌سه‌ر وشکی به‌کیشکی دانا و خوئشان بی نه‌وهی سه‌ول له ده‌ستمان بیت‌ه‌وه له‌و تووشه و نازوو‌خه‌ی نۆموسوڵمان هیئا بووی خواردمان، پاشان له‌به‌ر خودا و حه‌زهرتی مریهم پاراینه‌وه سه‌فه‌ره‌که‌مان که سه‌ره‌تایه‌کی خوئی هه‌بوو، به‌پایانیکی خوئ کۆتایی پی بیتین.

هه‌موو ئاماده بوون تا ته‌سلیمی پارانه‌وه‌ی زوبه‌یده بن و باوکی و باقییه عه‌ره‌به‌کان له‌سه‌ر لیواری دهریا نازاد بکه‌ن، چون دلئ نه‌رم و ناسکی نه‌و کیژه به‌رگه‌ی نه‌وه‌ی نه‌ده‌گرت ببینی باوکی وه‌ک پیاو کوژیک ده‌ست و پیتی به‌سترا‌بی و هاوشاریبه‌کانی‌شی به‌دیل گیرابن. ئیمه قه‌ولمان پی دا کاتی وه‌رئیکه‌وتن نه‌و کاره نه‌نجام بده‌ین، چون نازاد کردنیان له‌و بیابانه چۆل و هۆله‌دا بۆ ئیمه هیچ مه‌ترسییه‌کی لئ نه‌ده‌که‌وته‌وه. دوعای ئیمه بۆ دهرگای خودا بی ئاکام نه‌بوو، چونکه بایه‌که دیسان سووراندی و دهریا ئارامی گرت و نه‌وه بوو به‌هۆی شادی و دلخۆشی ئیمه و به‌قریوه‌قریو (*) سه‌فه‌رمان درێژه پی دا. کاتیک دهرفه‌تمان پی له‌بار بوو، ده‌ست و پیتی عه‌ره‌به‌کانمان کرده‌وه و یه‌ک یه‌ک له وشکانی پیاده‌مان کردن. به‌لام کاتیک باوکی زوبه‌یده‌مان، که به‌ته‌واوی هاتبووه‌وه سه‌رخۆ، پیاده

۲۰۳- قه‌حبه، ناوئیکه که دراوته پال فلورین Florinae کچی کۆنت ژۆلین، دۆن رۆدریک پاشای ئیسنایا هه‌لقریواند و کامی دلئ وهرگرت و ژۆلین به‌تۆله‌ی نه‌و کاره نار‌ه‌وايه عه‌ره‌به‌کانی بۆ نه‌سپانیا ریتوینی کرد. (مۆریس باردۆن)

دهکرد گوتی: ئەوی مەسیحییەکان، بۆ پێتان وایە ئەو زەعیفە (*) ناچسنە لە ئازاد کردنی من خۆشحال دەبێ؟ ئێو بڕوا دەکەن کە دلی بەمن دەسووتی؟ ئەبەدا وا نییە! ئەو تەنیا دەیهوی لێ وەکاتانەدا کە هەووسە گلاوهکانی خۆی دا بمرکێتی، لەو دەرد و رەنجە تاقەت پرپووکی ئەو کە بوونی من بۆی پێک دێتی، رزگاری بێ. ئەگەر ئەو هاتووێتە سەر دینی ئێو، نە چن پێتان وای کە بڕوای بەباشتر بوونی دینی ئێو هەیه، خێر، بەلکو تەنیا لەبەر ئەوێه کە دەزانێ ژنان لە ولاتی ئێو ناسانتێر دەتوانن بێ عیسەتی بکەن.» پاشان لە حالیکدا من بەیارمەتیی مەسیحییەکانی تر هەر دووک باسکمان گرتبوو تا نەکا کارێکی خراب ئەنجام بدە، رووی دەزویهیدە کرد و گوتی: «ئەوی سەلێتەمی بێ شەرم و سووک و بێ کەلک، ئەوی حەرامزادە، دەچی بۆ کووێ و چون کووێرکووێرانە خۆت داووتە دەست ئەو سەگە مەلعوونانە کە دوژمنی ئێمەن؟ تف لەو سەعاتەمی کە نوتفەمی توام گوراند و لەعەت لەو هەموو زەحمەتەمی بۆ گەورە کردنت کیشام!» من کە دێتم پیرە پیاو نایهوی لێی بیریتهوه (*)، بەپەله لەسەر وشکی پیادەم کرد، وە ئەو لەوێو بەدەنگی بەرز لە خۆدا و پیغەمبەر، دەپاراهە کە لە دەریادا غەرق بێن ویهکمان دەرئەچێن. وروورده، دور کەوتینهوه و دەماندیت هەر دەست و بالی رادەووەشینی، بەلام نەماندەببیت چ دەلی. بیچارە مووی سەر و ردینی هەلدهقەندەوه و خۆی بەعەرزیدا دەدا و جارێکیان وها توند و بلند هاواری کرد کە گویمان لێ بوو دایگوت: «وگەرێ کچه نازەنینهکەم! وگەرێ! من هەموو تاوانەکانت دەبەخشم. هەرچی پوول و زیری بردووتە بیاندهیه و بگەرێتو تا باوکی دلشکاوی خۆت بلوانینییهوه، ئەگەر جیم بیللی منیش لەو لیواره دەمرم.» زویهیدە تەواوی ئەو قسانەمی دەبیست و وەک هەوری بەهاری دەگریا و دەبیاراند. ئەو هەرچی فکری کردەوه، جوابیکی مناسبتیری لەو چەند وشەیهوه نەدیتەوه کە گوتی: باوکه، خودا بکا کە لهیلی مریهەم کە منی کرده مەسیحی، تووش لەو غەمە رزگار بکا! خودای بەشاهید دەگرم، من نەمتوانی پیش بەخۆم بگرم و ئەو مەسیحییانە هەرچی کردوویانە، من پیم کردوون. گیانم بەسترا بوووه، بەو بیریاریه کە بەلای منەوه پیروژ و بەلای تووه باوکی خۆشەویستم کفر بوو. نەمدەتوانی نەیکەم و ئەو مەسیحییانە بەرێ کەمەوه ولاتی خویمان.

زویهیدە ئەو قسانەمی دەکرد، بەلام باوکی نەیدەبیست، چون لەبەرچاومان ون بوو بوو. لە کاتیکیانە من زویهیدەم دلخۆشی دەداوه، یاران دیسان دەست بەکار بوونەوه و باهەکی وها خۆش و سازگاری دەهات و وها بەتوندی دەڕویشتین کە یەقینمان هەبوو بۆ بەیانی پیش تاوه لات دەگەینه لیوارهکانی ئەسپانیا. بەلام، چونکە بەدەگمەن یا بەواتایهکی تر خیر و

خۆشی تەواو، هەرگیز روو دەبنیادەم ناکا، مەگەر ئەوێ شەڕ و تالیی بەدواوه بێ، بەختی بەد یا رەنگە ئەو نالە و نەفرینانەمی پیرە پیاو کردی و کچهکەمی بەلەعەت کرد (چون دەبی له نەفرینی باوک بترسی) ئەو خۆشی و کەیفخۆشییهمی لێ تال کردین. زۆرتر لە سی سەعات لە شەو رابردبوو و ئیعمە لە ناوهراستی دەریادا بەبایەبانی هەلکراو و سەولێ بەقولاپ بەستراو، بەروپیتش دەچووین. چون بای سازگار ئیعمەمی لە سەول لیدان بێ نیاز کردبوو. کە لە ناکاو لەبەر رووناکایی مانگەشەو، چاومان بەکەشتییهکی خیر کەوت کە بایەوانەکانی بەوبایه کە دەهات لار بوو بوونەوه، لەبەرانەبرمان تی دەپەری. کەشتی ئەوێهە نیزیکی بوو کە ئیعمە ناچار بووین بۆ ئەوێ ویک نەکەوین زۆر بەپەله پیتی خۆمان بگۆڕین و ئەویش هەر وا لای دا تا وە ئیعمە نەکەوێ و پێگامان بۆ بکاتەوه. لەو کاتەدا لە عەرشەمی کەشتییهکەوه، بەدەنگی بلند لییان پرسین کە کیتین، لە کۆیو هاتووین و بۆ کۆی دەچین! بەلام چون ئەم پرسیارانەمان بەزبانی فەرهنسی لێ کرابوو، نووسولمان گوتی «کەس هیچ نەلی چون لەوانهیه ئەوانە ریگری دەریایی بن کە دە هیچ نافکرن و لە هیچ خۆش نابن» بەئەمری نووسولمان وستەمان لێ نەهات و کەمیک دور کەوتینهوه و کەشتی کەوتە پشت سەرمان، بەلام لە ناکاو دوو گولە توپ بۆ لای ئیعمە هاوێژرا کە بیتشک یەک بەدوای یەکدا هاوێژرابوون. چون یەکەمی دەکەلی (*) لۆتکە کەمانی تیک شکاند و دەکەل و بایەبانەکەمی خستە ناو دەریا و دووهمیش وە بەدەنەمی لۆتکە کەوت و بێ ئەوێ کەسمان بریندار بێ، لۆتکەمی کوناودیو کرد. ئیعمە کە هەستمان کرد هەر ئیستا هەموومان غەرق دەبین، بەدەنگی بلند هاوارمان کرد کە نەجاتمان بەدن و لەبەر ئەوانهمی دەکەشتیدا بوون پارینهوه، ئەگەر نایانەوی غەرق بێن دەفریامن بێن. ئەوجار فەرانسهوییهکان کەشتیان راگرت و لۆتکەمی نەجاتیان خستە سەر ئاو و دوازده کەس لەوان کە تفتهنگی شمشالیان بەدەستهوه بوو لە حالیکدا فتهی شمشالەکانیان هەلایساندبوو، لە لۆتکەمی ئیعمە نزیک بوونەوه، ئەوان کاتیکی دیتیان کە ژماری ئیعمە زۆر کەمە و بەراستی خەریکه، غەرق دەبین، ئیعمەیان سواری لۆتکەمی خوین کرد و گوتیان کە ئەم پەندەیان بۆیه بەسەر هیناوی، چون بەهیندەمان نەگرتوون و جوابی پرسیارهکانیانمان نەداووتهوه. نووسولمانی ئیعمە بێ ئەوێ کەس پی بزانی سندووقچهمی جواهیراتهکانی هەلگرت هاویشته ناو دەریا. سەرەنجام هەموو یارانێ ئیعمە چونە ناو کەشتیی فەرهنسی و ئەوان دەپیشدا هەرچی دەیانەویست بیزانین پرسیاریان کرد و لیمان تی گیشتن و پاشان وەک بەخوینی سەرمان تینوون بێن تیمان بەر بوون و رووتیان کردین و تەنانەت خیرخالی پای زویهیدەشیان دەرھینا. بەلام من تالانی ئەو

دهوی نئمه نوین و بانمان نییه، ئەگەر به‌پرێژ دیوانه‌گی خۆی پێخه‌ف و نوینی پێیه، پێلاوی سه‌رچاوم!» من و می‌درده‌که‌م به‌شانانازییه‌وه ژووری خۆمانی بۆ ته‌رخان ده‌که‌ین. سوار که مه‌یته‌ری دیوانه‌گی بوو گوتی: «زۆر باشه»، پاش ئەو قسانه‌ پیاویک له‌ که‌ژاوه‌ دابه‌زی که له‌ جلو به‌رگیرا ئاشکرا بوو چ که‌سه و پله‌وپایه‌ی چیه. که‌وای درێژ و ئاته‌گی جوان و قۆله‌که‌وای به‌قه‌لشت، هاواریان ده‌کرد که ئەو، هەر وه‌ک نۆکه‌ره‌که‌ی گوتیبووی دیوانه‌گییه. ده‌ست له‌ ده‌ستی دیوانه‌گی‌دا کچیک دابه‌زی شازده سالان. لیباسی سه‌فه‌ری ده‌به‌ردابوو. ئەوه‌نده جوان و نازنه‌ین وه‌ک خۆری ئاسمان که‌ هه‌موو ئەوانه‌ی له‌وێ بوون له‌و جوانییه سه‌ریان سوپمابوو و ئەگەر لووسیند و دوورروته و زوبه‌یده له‌وێ نه‌بان، ده‌یانگوت له‌و جوانتر له‌ دنیا دا گیر ناکه‌وێ. دۆن کیشۆت له‌ کاتی وه‌ژوور که‌وتنی دیوانه‌گی‌دا، له‌وێ حازر بوو، کاتیک دیتی ئەو پیاوه به‌شان و شکۆیه ده‌گه‌ڵ کچه جوانه‌که وه‌ژوور که‌وتن، گوتی: «به‌پرێژتان ده‌توانن به‌خه‌یالی ئاسووده بێنه نیو قه‌لآ و به‌سه‌ینه‌وه. ئیره قه‌لآیه‌کی چووک و فه‌قیرانه‌یه، به‌لام له‌و دنیا په‌دا هیچ زه‌حمه‌ت و کوپره‌وه‌رییه‌ک نییه که ده‌به‌رانبه‌ر زانست و چه‌ک (یانی شمشی‌ر و قه‌له‌م) دا سه‌ردانه‌نه‌وین. به‌تاییه‌تی ئەگەر زانست و چه‌ک هاوپی جوانی بن و به‌رپه‌وه به‌ره‌که‌یان جه‌مال و جوانی بێ، هەر وه‌ک زانستی جه‌نابی به‌پرێژتان نیستا ئەو کیزه شوخ و جوانه به‌رپه‌وه‌ری ده‌کا که ده‌ به‌رامبه‌ریدا نه‌ تهنیا قه‌لآکان، ده‌بێ ده‌رگای خۆیان ئاواله بکه‌ن، به‌لکو په‌وه‌زه به‌ره‌دکان ده‌بێ له‌به‌ر یه‌ک بکشینه‌وه و چیاکان پان ببنه‌وه تا ریگا بۆ ئەو نازداره بکه‌نه‌وه. دیسان ده‌لیم که به‌پرێژتان پێ بینه‌ ناو ئەم به‌هه‌شته، چون لیره‌دا، ئەستیره و مانگی وا ده‌بین که لێیان ده‌وه‌شینه‌وه ده‌خزه‌ت ئەو خۆره به‌دره‌وش و نورانییه‌دا بن که ده‌ست له‌ ده‌ستی به‌پرێژتانا دیته به‌روه. هه‌روه‌ها له‌و به‌هه‌شته‌دا، پله و بایه‌خی چه‌کی پیوانی مه‌یدانتان بۆ روون ده‌بیته‌وه و جوانی و جه‌مال ده‌ئاخرین پله و ترۆپکی خۆیدا ده‌بین.»

دیوانه‌گی له‌ بیستنی ئەم قسانه مات و بیده‌نگ، چاوی به‌سه‌رتاپای دۆن کیشۆت‌دا گیرا و به‌دیتنی ئەم سه‌روسه‌کوته و ئەو جلو به‌رگ و حاله‌ته هینده‌ی تر واقی و پرم و به‌دیتنی لووسیند و دوورروته و زوبه‌یده‌ش که به‌بیستنی هاتنی میوانانی تازه و جوانی و جه‌مالی ئەو کچه هاتبوونه ده‌روه، هینده‌ی تریش سه‌ری(*) لێ ئەستوور بوو. دۆن فیرنان و که‌شیش و کاردینیو به‌زبانیکێ زۆر ئاسایی به‌خیره‌هاتنی دیوانه‌گیان کرد و عه‌رزێ خزه‌تیان پێ راگه‌یاندا. ئەو کاتیک هاته ژووری کاروانسه‌را له‌وه‌ی که چاوی پێ که‌وت دیسان تووشی سه‌رسورماوی بوو. ئەو جار موسافیره ته‌رز و له‌بار و جوانه‌کانی

کاروانسه‌را به‌خیره‌هاتنی کچه جوانه‌که‌یان کرد. سه‌ره‌نجام دیوانه‌گی تێ گه‌یشت که میوانانی ئەم کاروانسه‌رایه هه‌موو پیاوی خاوه‌ن که‌سایه‌تی و ماقوولن. به‌لام سه‌رو گوتی که دۆن کیشۆت گێژی کردبوو. کاتیک هه‌موو میوانه‌کان مه‌رجی ئەده‌بیان بۆ یه‌کتی به‌جێ هینا و سالو و چاک و خۆشیان کرد و پاش ئەوه‌ی وه‌زعی کاروانسه‌رایان لێک داوه، له‌سه‌ر بریاری پێشوو جه‌ختیان کرده‌وه، یانی وادانرا که خاتوونه‌کان هه‌موویان له‌و عه‌مبارده‌دا که زۆر جار باسمان کردوو، جێ بکه‌نه‌وه و پیاوه‌کان وه‌ک ئەوه‌ی کیشکچی ئەوان بن له‌ ده‌روه بمی‌ننه‌وه. دیوانه‌گی به‌مه‌یل و په‌مانه‌ندییه‌وه ئەوه‌ی قبول کرد که کچه‌که‌ی (چون ئەو دل به‌ره ره‌عنايه له راستیدا کچی بوو) شه‌و ده‌گه‌ڵ ئەو خاتوونا نه‌ بکاوتنه‌وه و کچه‌که‌ش ئەوه‌ی زۆر پێ خۆش بوو. خاتوونه‌کان به‌جێ‌ویان و نوینه فه‌قیرانه‌که‌ی کاروانسه‌را و نیوه‌ی ئەو جێ‌ویانه‌ی دیوانه‌گی ده‌گه‌ڵ خۆی هینابوو یارو دۆخیکێ خۆشیان بۆ خه‌وتنی خۆیان پێک هینا.

وه به‌لام دیل به‌هه‌مان یه‌که‌م نیگا که چاوی له‌ دیوانه‌گی کردبوو، دلێ به‌هه‌یه‌جانی په‌رمزاوییه‌وه شایه‌دی دابوو که ئەو پیاوه ده‌بێ برای بێ. هەر له‌به‌ر ئەوه په‌ویشته‌ لای یه‌کیک له‌ مه‌یته‌ره‌کان و لێی پرسی، ناوی ئەم کار به‌ده‌سته دیوانییه چیه و خه‌لکی کام هه‌ریمه. مه‌یتهر جوابی داوه که ئه‌ربابه‌که‌ی پایه‌به‌رز «ژوان پیریز دۆویمه‌ما» Juan Perez de wiedma ناوه، وه‌ک له‌ دێترانی بیستوو، خه‌لکی یه‌کیک له‌ شاره دێه‌کانی چپای «لینۆنه» ئەو قسانه و ئەوه‌ی دیل به‌چاوی خۆی دیتبووی، ئەوه‌ی له‌سه‌ر بۆچوونی خۆی پێداگرتر کرد، که جه‌نابی دیوانه‌گی هه‌مان براکه‌یه‌تی که به‌ره‌چاا کردنی نسحه‌تی باوکی، وه‌دواي خویندن که‌وتوو و کاری دیوانی کردوو ته‌ پێشه‌ی خۆی. ئەسیر که له‌و تیکه‌ه‌ل‌نگووته حالی گۆراو و شادمان بوو، دۆن فیرنان و که‌شیش و کاردینیو بانگ کرده گۆشه‌یه‌ک تا باسی ئەو رووداوه‌یان ده‌گه‌ڵ بکا و متمانه‌ی پێ دان که جه‌نابی دیوانه‌گی هه‌مان براکه‌ی خۆیه‌تی. مه‌یته‌ری دیوانه‌گی ئەم نوکته‌شی به‌ئه‌سیر گوتبوو که ئه‌ربابه‌که‌ی ده‌رواته می‌کزیکو له‌و پێته‌خته ده‌بیته حیساب‌داری ته‌واوی ولاتانی هیندی نوێ. سه‌ره‌نجام دیل له‌وه‌ش تێ گه‌یشتبوو که ئەو کچه عه‌ولادی دیوانه‌گییه و دایکی له‌ کاتی له‌ دایکبوونی ئەو کچه‌دا له‌سه‌ر منداڵ چوو و سه‌روه‌ت و سامانیکی زۆری بۆ می‌رده‌که‌ی و جیازی کچه‌که‌ی به‌جێ هینتوو. ئەسیر له‌مه‌ر ئەوه‌ی چۆن خۆی به‌براکه‌ی بناستنی ده‌گه‌ڵ ئەو به‌پرێژانه مه‌شه‌وه‌رتی کرد و پرسی ئایا باشتر وانیه‌، پێش خو‌ناساندن دیوانه‌گی تاقی بکه‌نه‌وه بزانت له‌به‌ر فه‌قیری و شرو در، براکه‌ی له‌ خۆی دوور ده‌خاته‌وه یا به‌باوه‌شی ئاواله

قه‌لا یا کاخ و قه‌سره که ئەو هه‌موو پښا و شوینه‌مان وه‌به‌ر ده‌نی؟ ئەگەر خاوه‌نی موسافیر خانه تۆی بلی دەرگامان بو بکه‌نه‌وه! ئیمه موسافیرین و بیجگه له کا و جۆ و تفاق بۆ ئەسپه‌کانمان شتیکی ترمان ناوی، تا بتوانین درێژه به‌رۆشستن به‌دین. چون زۆر به‌په‌له‌ین. دۆن کیشۆت گوتی: ئەی پالەوان ئایا به‌رای ئێوه من وه موسافیره‌خانه‌چی ده‌چم؟ سوار کار گوتی: من نازانم تۆ قیافه و سه‌رو شکلت وه‌چی یا وه‌کی ده‌چی، به‌لام له‌وه‌را که به‌کاروانسه‌را ده‌لێی قه‌لا، دیاره که بۆ خوشت نازانی چ ده‌لێی. دۆن کیشۆت گوتی ئێره قه‌لایه و له باشرین قه‌لاکانی ئەم و لاتشه و هه‌ر ئیستا له نیو ئەم قه‌لایه‌دا که‌سیکی وها به‌پێز هه‌یه که عه‌سای پاشایی له ده‌ست و تاجی سه‌لته‌تی له‌سه‌ردایه. موسافیر جوابی داوه: باشتر بوو بلی، عه‌سای شاه‌ی له‌سه‌ر وتاجی سه‌لته‌تی به‌ده‌سته‌وه‌یه، بیگومان ئەگەر بمانه‌وئ قسه‌که‌ت ده‌کۆلکه^(*) بکه‌ین مه‌به‌ستت ئه‌وه‌یه که لێره ده‌سته‌یه‌ک کاپه‌که‌ری ته‌ماشایه‌ی لێ هه‌یه که له‌م چه‌شنه‌ عه‌سا و تابخانه‌یان پێ هه‌یه که تۆ ده‌لێی؛ چون له کاروانسه‌رایه‌کی فه‌قیرانه‌ی وه‌ک ئێره و له شوینیک که بیده‌نگیه‌کی ئەوتۆ به‌سه‌ریدا زاله؛ باوه‌ر ناکه‌م که‌سانیک به‌تاجی پاشایه‌تی و عه‌سای سه‌لته‌نه‌تییه‌وه‌ به‌میننه‌وه. دۆن کیشۆت گوتی: «ئێوه له کاروباری ئەو دنیا به‌ زۆرتان سه‌ر ده‌رنای، چون له رووداوه‌کانی دنیای پالەوانانی سه‌رگه‌ردان بێ خه‌به‌رن.» به‌لام هاوسه‌فه‌رانی ئەو پیاوه‌ی که ده‌گه‌ل دۆن کیشۆت خه‌ریکی ده‌مه‌قاله‌ بوون، هه‌سه‌له‌و تاقه‌تیان نه‌ما و ویکرا وه‌رگه‌رانه‌ دهرگای موسافیرخانه و کوتایان به‌جۆرێک که کاروانسه‌رادار و ته‌واوی دانیشتووani کاروانسه‌را وه‌خه‌به‌ر هاتن و کاروانسه‌رادار له‌جێی خۆی هه‌ستا تا بپرسێ کتیه که دهرگا ده‌کوئ.

ئه‌زقه‌زا له‌م ساته‌دا یه‌کیک له‌ ئەسپه‌کانی ئەم چوار سواره بۆ لای رۆسینانت چوو و بۆنی به‌و حه‌یوانه‌ داماه‌وه‌ه کرد که له‌ جێی خۆی راوه‌ستا بوو و گوێی شور کرد بووه‌وه و خاوه‌نه‌ کز و لاوازه و درێژه‌که‌ی له‌سه‌ر پشتی خۆی راگرته‌بوو؛ وه‌ چون، هه‌رچی بێ، رۆسینانت، باوه‌کو وئ ده‌چوو که له‌ چێو دروست کراوه له‌ گوشت بوو، نه‌یویست وه‌دوا بکه‌وئ و ئه‌ویش بۆنی به‌ئەسپه‌که‌ی تروه‌ه کرد. به‌لام ده‌گه‌ل ئەوه‌ی ته‌کانی خوارد هه‌ر دووک پای دۆن کیشۆت له‌سه‌ر زین هه‌ل‌خلیسکا و ئەگه‌ر ته‌نافه‌که‌ی ده‌ستی نه‌بووایه‌ زرم وه‌ عه‌رزى ده‌که‌وت.

داخزانی ئەو له پشت ئەسپه‌که‌وه ده‌گه‌ل دهرد و نازاریکی وها تیکه‌ل بوو که پێی وابوو یا جومگه‌ی ده‌بړنه‌وه یا باسکی له شه‌پیلیکی شانی ده‌که‌نه‌وه. له راستیدا پتیه‌کانی ئەوه‌نده له زه‌وی نزیک بووبوونه‌وه که ده‌یتوانی سه‌ری په‌نجه‌کانی پای بگه‌یه‌نیته‌ ئەو گیایانه‌ی له

وئ شین بووبوونه‌وه. وه ئەوه به‌زیانی ئەو بوو، چون که‌م بوونی ئەو مه‌ودایه تازه‌وی ئەوی هان ددا که به‌هه‌موو هیزه وه به‌ده‌نی خۆی بکیشی و خۆی عه‌زاب و نازار بدا، به‌لکو بتوانی پای بگه‌یه‌نیته‌ زه‌وی. به‌مجۆره ئەو بچاران‌ه‌ی که بۆ ئەشکه‌نجه‌دان به‌ته‌ناف^(٢٥٨) هه‌ل‌داوه‌سرین، به‌هه‌یوای ئەوه‌ی ده‌توانن به‌ته‌لاش و ته‌قالا پای خۆیان بگه‌یه‌ننه‌ زه‌وی؛ بیه‌هووده به‌ده‌نی خۆیان ده‌کیشن و نازاری له‌شی خۆیان زۆتر ده‌کن.

٢٥٨ - ئەشکه‌نجه به‌ته‌ناف Poulie به‌م جۆره‌ بوو که مه‌حکومه‌که‌یان له جومگه‌ی ده‌سته‌وه به‌ته‌ناف هه‌ل‌ده‌واسی و پای نزیک به‌زه‌وی بوون و وه‌زنه‌یه‌کی سه‌د لیوریشیان به‌پتیه‌کانییه‌وه هه‌ل‌ده‌واسی. (مۆریس باردۆن)

«سویحانه‌للا! بهو خودایه هەرچی ئه‌رابایی من له‌مه‌ر سیحر و جادووی ئه‌م کاروانسه‌را به‌قورگیراوه ده‌یلا راسته. چون ده‌ست نادا، تا‌قه سه‌عاتیک لیره‌دا به‌ئاشتی و ئارامی ده‌سه‌رکه‌ی! (*)» دۆن فیرنان که‌واندار و دۆن کیشۆتی لیک جیا کرده‌وه و له‌ کاتی‌کدا هەر دووکیان پێیان خۆش بوو، ده‌ست و نینۆکیان له‌ یه‌خه و گه‌رووی یه‌کتر هینا ده‌ری. به‌و حاله‌شه‌وه که‌وانداران رازی نه‌بوون ده‌ست له‌ نیچیره‌که‌یان هه‌لبگر و حوکمیان کردبوو ده‌بی به‌ده‌سته‌سراوی تاوانباریان بده‌نه ده‌ست، چون خزمه‌ت به‌پاشا و به‌دیوانخانه‌ی سینت هیرمانداد که «داخوازی یارمه‌تی به‌ناوی ئه‌وانه‌وه ده‌کری» ئه‌و ئه‌رکه ده‌خاته به‌رده‌م هه‌مووان که ئه‌م رپگره و ئه‌م تیکده‌ری ئه‌منیه‌ت و ئارامی شارپیه‌کان و کویره‌پیه‌کان بگرن و ده‌ست و پیتی بیه‌ستن. دۆن کیشۆت زۆر بی مبالاتانه، وه‌ک می‌شیکێ (*) لئ میوان نه‌بی، به‌و قسانه‌ی پێ ده‌که‌نی و له‌ حالیکدا که‌سایه‌تی و ده‌عیه و ئیفاده‌ی خۆی پاراستبوو له‌ جوابی ئه‌واندا ته‌نیا ئه‌وه‌نده‌ی گوت: «ئه‌ی دزانی په‌ست و بی بایه‌خ و نه‌زان، ئه‌گه‌ر پیاون وه‌رنه به‌روه‌ه! ئازاد کردنی که‌سانیک که‌ کوژ و زنجیرکارون و به‌ر هه‌لدانی زیندانیان و گرتنی ده‌ستی له‌ پێ که‌وتوان و یارمه‌تیدانی بی ئه‌نویان و ساریژ کردنی ده‌رد و زامی داماوان ده‌قامووسی ئیوه‌دا دزی و ریگریه‌ه؟ ئاخ ئه‌ی ناره‌سه‌نه‌کان، ئه‌ی خیلێ بی کیفایه‌ته‌کان، هیوادارم به‌و هه‌موو که‌ریه‌تی و نه‌فامیه‌تانه‌وه خوداوه‌ند گه‌وره‌ییه‌ک که‌ ده‌ شوغلی پاله‌وانانی سه‌رگه‌رداندا هه‌یه، به‌ئیه‌وش بدا و ئیوه‌ له‌و گونا‌هه‌ی که‌ به‌ژیر پێ کردنی ریز و حورمه‌تی که‌سان، وه‌ به‌لکو باشته‌ر بلیم، به‌که‌م گرتنی سایه‌ی هه‌ر پاله‌وانیکێ سه‌رگه‌ردان تووشی ده‌بن، ئاگادار بکاته‌وه! وه‌رنه پێشی ئه‌ی جه‌ماعه‌تی دز و رپگر که‌ به‌ناوی که‌ماندارانی دیوانخانه، رپ به‌رپیسواران ده‌گرن. وه‌رن به‌من بلین چ بی عه‌قلیک حوکمی گرتنی پاله‌وانیکێ وه‌ک منی ئیمزا کردوه؟ کتیه‌ نه‌زانی که‌ پاله‌وانانی سه‌رگه‌ردان له‌ ده‌روه‌ی قانوون ویاسای سزاداندا ده‌ژین و بۆ ئه‌وان یاسایه‌ک بێجگه‌ له‌ شمشیر و ریباز و رپسایه‌ک بێجگه‌ له‌ ئازایه‌تی و ئیراده‌ی خۆیان ده‌ ئارادا نییه‌؟ دیسان دووپاتی ده‌که‌مه‌وه، ئه‌وه کام تینه‌گه‌یشته‌وه که‌ نه‌زانی، هیچ ئه‌شرافیک، هیچ ما‌قوول و نه‌جیب زاده‌یه‌ک به‌هه‌موو سه‌ره‌تییه‌کانیه‌وه، به‌بارستای یاساکانی پاله‌وانی که‌ به‌هۆی ئه‌وانه‌وه که‌سیک گه‌یشته‌بیته‌ پله‌ی پاله‌وانی و کاری پاله‌وانانی سه‌رگه‌ردانی ره‌چاو کردبی، له‌به‌رامبه‌ر یاسادا سه‌ربه‌خۆ و ئازاد نییه‌؟ کام پاله‌وانی سه‌رگه‌ردانه که‌ به‌عومری خۆی مالیات و بێگاری و ده‌یه‌ک و مه‌خارجی گومرگی و زنجیر بۆ زیندانیان و لۆتکه‌ بۆ په‌رینه‌وه له‌ چۆم و ئاوانی دابی؟ کام به‌رگه‌ردوو تا ئیستا

هه‌قده‌ستی جلو به‌رگ دوورینی له‌ پاله‌وانان ویستوه‌ه؟ کام قه‌لاپاریزه که‌ خه‌رج و موخاریجی بۆ مانه‌وی شه‌و له‌ پاله‌وانان داوا کردبی؟ کام کیژی جوانه که‌ عاشقی پاله‌وان نه‌بووی و گه‌وه‌ری جوانی و جه‌مالی خۆی ده‌ژیر ده‌سه‌لاتی ئه‌و نه‌نابی؟ وه‌ سه‌ره‌نجام کام پاله‌وانی سه‌رگه‌ردانتان دیوه یا ئیستا ده‌ببین یا له‌ داها‌توودا ده‌بیندێ که‌ ئه‌وه‌نده‌ی هێز و ئازایه‌تی نه‌بی تا به‌تاقی ته‌نیا چوارسه‌د زه‌بری کوته‌ک له‌ چوارسه‌د که‌واندار بوه‌شپینی که‌ ویرابیتیان ده‌ به‌رانبه‌ریدا رابوه‌ستن؟

بهک قسه‌ی له زاری بێته دەر؛ ناچار پالەوان له جێی خۆی راست بوووه و گوتی: «ئەوی شازنی رەعنا، پەندیکی مەشهوره که دەلی «تەردەستی» (*) دایکی بەختەوهرییە و ئەزموون له زۆر واری (*) بەمەترسیدا نیشانی داوه که پێشدهستی دەبێته هۆی سەرکەوتن له کێشه و هەرا دا؛ بەلام ئەم راستییە له هیچ جێگایە کدا بەقەدەر واری شەپ و پێکداداندا دروست نییە. چون له شەردا دەست پێش خستن و چالاکیی بەتەوژم و بەپەله پێش ئەوهی دۆژمن خۆی ئاماده بکا و دەست و پێی (*) خۆی خپکاتهوه و مەجالیی بەرگری پەیدا بکا، دەبێته هۆی زالبوون و سەرکەوتن، بەهەرحال ئەوی خاتوونی گەوره و بەجەوهەر، مەبهستم له ته‌واوی ئەو شتانه‌ی عەرزم کردی ئەوهیه که له‌وه زۆتر مانەوه‌مان له‌م قەلایەدا هیچ فایده‌یه‌کی نییە و له‌وانه‌شه ئەوه‌نده زیانهێنەر بێ که رۆژیک له‌ رۆژان بێته مایه‌ی پەشیمانئێ. چون ئێمه له‌ کوئی بزانی که دۆژمنی ئێوه یانی ئەو دێوه مەلعوونه بەیارمه‌تیی جاسووسانی کارامه‌ی خۆی بۆی دەرنگه‌وتیبی که من بۆ کوشتنی ئەو کهوتومه‌ی ری و نه‌یتوانیبی به‌که‌لک وەرگرتن له‌و دەرغه‌ته‌ی ئێمه پێی ده‌ده‌ین، سه‌نگه‌ر و مه‌ته‌ریزی لی قائم کردبۆ و قەلای مەحکم و تۆکمە‌ی دروست کرد بۆ. قەلای وا که دەبەرانبەریدا زۆری شان و پێلی من کاریکی له‌ دەست نه‌یا؟ که‌وابوو ئەوی شازاده خانم با بیزوین تا هەر وه‌ک گوتم، پلانه‌که‌ی ئەو به‌ته‌ردەستی خۆمان پووچەل بکه‌ینه‌وه و هەرچی زووتره‌ بجینه‌ پێشوازی ئەم رووداوه، چون رووبه‌روو بوونه‌وه‌ی من ده‌گەل دۆژمنی جە‌نابتان هەمان و پێکها‌تن و ئەجامدرا‌نی کاره‌کان به‌و جۆره‌ی مەبه‌ستی به‌پێرتانه‌ هەمان.»

دۆن کیشووت پاش گوتنی ئەم قسانه‌ بێدەنگ بوو و به‌ویقار و پێزه‌وه‌ چاوه‌روانی جوابی ئەو شازاده‌ خانمه‌ جوانه‌ مایه‌وه. ئەمه‌یان حاله‌تی شازاده‌ خانمێکی که ده‌گەل شێوه‌ی خه‌یال و بۆچوونی دۆن کیشووت سازگار بوو، به‌خۆیه‌گرت و به‌مجۆره‌ جوابی داوه: «ئەوی جە‌نابی پالەوان، له‌ هۆگری و په‌له‌یه‌کی که بۆ چاره‌سه‌ر کردنی دهردی من نیشانی ده‌ده‌ی سپاسم هه‌یه. شێوه‌ی رەفتاری ئێوه به‌شێوه‌ی پالەوانانه‌ که پش‌تییوانی له‌ هه‌تیوان و ده‌ستگرتنی داماوان به‌ئەرکی خۆیان ده‌زانن. خودا بکا ئاره‌زووی هاوبه‌شی ئێمه هەر دووگمان وه‌دی بۆ تا جە‌نابت باوه‌ر بفرموی و ته‌سدیق بکه‌ی که له‌ دنیا دا ژنانی ئەمه‌گناس بوونیان هه‌یه. وه‌ به‌لام له‌واری وه‌ری کهوتنی من ده‌فرمووی با هەر ئیستا وه‌رێ که‌وین، چون من ئیراده‌یه‌کی له‌ ژووری ئیراده‌ی ئەو سه‌زته‌م نییە. من ده‌ژێر ده‌سه‌لاتی ئێوه‌دام تا هەرچی دلخوازی ئێوه‌یه، ئەوه‌ بکه‌م. که‌سێک که به‌رگری له‌ خۆی و ئەستاندنه‌وه‌ی ماف و حقوقی پاشایه‌تی خۆی داوه‌ته‌ ده‌ستی ئێوه ناتوانی له‌ ئەمر و

فەرمان و ته‌دبیر و بۆچوونی ئێوه سه‌رپێچی بکا. دۆن کیشووت گوتی: «ده‌ستی خودا ئاگاداری ئێمه بۆ! ئیستا که شازاده‌ خانمێکی ئاوا گه‌وره‌وار (*) له‌ به‌رامبه‌ر مندا ئاوا خۆ به‌که‌م داده‌نی من نامه‌ویی له‌ ئەنجامدانی ئەم ئەرکه‌دا، که ده‌بۆ له‌سه‌ر خاک هه‌لیگرم و له‌سه‌ر ته‌ختی دابنێم. وه‌دره‌نگ بکه‌وم. وه‌رن با به‌په‌له‌ وه‌رپێکه‌وین چون مه‌یل و ئیشتیای من و دووری پێگا ده‌من ده‌سه‌روه‌ین که هه‌رهمه‌ بکه‌م، وه‌ په‌ندیکی کۆن هه‌یه ده‌لی: «وفی التاخیر افات» (دەرنگ کردن به‌لای پێوه‌یه. وه‌ چون خوداوه‌ند هیچ بوونه‌وه‌ریکی ئافه‌ریده‌ نه‌کردوه‌ و دۆزه‌خیش بوونه‌وه‌ریکی وه‌دەرنه‌ناوه‌ که من لێیان بترسم. تۆ ئەوی سانکۆ برۆ رووسیانت و سواره‌به‌ری (*) شازاده‌خانم زین و که‌ری خۆت ئاماده‌ بکه‌؛ هه‌روه‌ها له‌ خاوه‌ن قه‌لآ و باقیی به‌پێزان مالاوایی بکه‌ین و هەر چی زووتره‌ لێره‌ وه‌دەرکه‌وین!»

سانکۆ که‌ له‌ ته‌واوی گه‌ریان ئێم وتووێژها ئاماده‌ بوو، سه‌ری خۆی بۆ لای چه‌پ و راست ته‌که‌ن دا و گوتی: «ئاخ، ئەرباب، ئەگه‌ر پێ تووره‌ نابی، عه‌رزت ده‌که‌م که وه‌ک په‌ندیکی کۆن ده‌لی: له‌ دۆزه‌خدا ماری وا هه‌یه که مرۆف له‌ ترسی ئه‌وان په‌نا ده‌باته‌ به‌ر هه‌ژدیها!». دۆن کیشووت قسه‌که‌ی پێ بری و گوتی: «دیهاتیی بۆ عه‌قل ماری چی و جه‌هنه‌می چی! له‌ ته‌واوی ئەو دنیا‌یه‌دا کۆ هه‌یه بگاته‌ ناو و ناویانگی من. سانکۆ گوتی: ئەرباب ئەگه‌ر قه‌رار بۆ تۆ تووره‌ بی من بێدەنگ ده‌م و له‌ گوتنی راسته‌قینه‌کان که هەر مه‌یه‌تیه‌ریکی به‌ئهمه‌گ ده‌بۆ به‌ئەربابی خۆی بلۆ، خۆم ده‌پارێزم. دۆن کیشووت گوتی: هەرچی ده‌ته‌وی بیلۆ، به‌و مه‌رجه‌ی قسه‌کانت به‌مه‌به‌ستی ترساندن من نه‌بۆ. تۆ ئەگه‌ر ده‌ترسیی هه‌رکارێکی که شایسته‌ی که‌سێکی وه‌ک خۆته‌ بیکه‌، به‌لام من که نه‌ترسم ئەو جۆره‌ی که خۆم لێم ده‌وه‌شێته‌وه، ره‌فتار ده‌که‌م. سانکۆ گوتی سویندم به‌و گوناها‌نه‌ی من له‌ حزووری خودادا کردومه‌، قسه‌ له‌سه‌ر ئەوه‌ نییە. به‌لکو راستییه‌که‌ی ئەوه‌یه که ئەم خاتوونه‌ که خۆی به‌شازنی ولاتی گه‌وره‌ی میکۆمیکۆنا ناساندوه‌، شازن نییە، هەر وه‌ک دایکه‌ به‌سته‌زمانه‌که‌ی منیش نه‌بوو، چون ئەگه‌ر ئەم ئەوه‌ بۆ که ده‌لی، تا سه‌رمان وه‌رده‌سوورینین له‌ هەر سووچ و قوژبنیک ده‌گەل ئەم وئهودا پار و نیازی نه‌ده‌کرد.» به‌و قسه‌یه‌ی سانکۆ، دووروته‌ ته‌واو سوور هه‌لگه‌را، چون ئەم قسه‌یه‌ راست بوو و مێرده‌که‌ی ئەو، دۆن فێرنان، زۆر جار له‌ په‌نا و په‌سیواندا به‌لیوه‌کانی خۆی له‌ بابته‌ قیمه‌تی ئەوین و هۆگری خۆی پێشه‌کی شتیکی ئەستاندبوو. سانکۆ ئەو خانمه‌ی غافلگیر کردبوو و به‌بۆچوونی ئەو تایبه‌تمه‌ندی و ره‌فتاریکی ئاوا له‌ ژنیک دایین پس ده‌کا لێنه‌وه‌ نه‌ له‌ شازنی ولاتیکی گه‌وره. دووروته‌ له‌ جوابی سانکۆدا، هیچی بۆ نه‌گوترا و لێ گه‌را سانکۆ

هەرچی دەیهوی بیللی و ئەویش ئاواى بەقسەکانى خۆى درێژەدا: «ئەرباب، من ئەو بابەتە بۆیە باس دەکەم که له دوایبیه‌کانى کاردا یانى ئەو رۆژە که ئیমে ئەو هەموو سەفەرە دژوارە بکەین و شەوان و رۆژانێکی پر له مەینەتیمان رابوارد، ئەگەر قەرار بێ، ئەو پیاوێرە مل ئێستوو که ئیستا لەم کاروانسەراییەدا دەگەڵ خانم خەریکی رابواردنە لەو لاری بێ و بەرەمی زەحمەت و کوێرەهەرییەکانى ئیمة وەک میوهی گەشتوو بچنی، چ لازم دەکا من بۆ زین کردنی رۆسینان و کوێانکردنی کەرى خۆم و لغاو کردنی سوارە بەرى ئەو خانمە هێندە پەله بکەم؟ بەبرواى من باشترە زەوت بین و هەرکەس وەدواى ئیشى خۆى کەوێ و بچین شامەگەمان بخۆین.» سوبحانەللا، کاتیک دۆن کیشۆت قسە بيشەرمانەکەى مەیتەرى خۆى گۆی لى بوو، چەندە توورە بوو! توورەیی و رق و قینى وەها بوو که بلیسەى ئاگر له چاوانى دەرەپەرى و لەو حالەدا بەئاهەنگیکى گۆی چەرین و بەزبانیکى که لەبەر غەزەب، وە تەتە پەتە کەوتبوو، هاوارى کرد که: «ئەى ناپیاوى دىهاتى! ئەى وەحشىى بى تەریبەت! ئەى بى حەبای بى ئابروو، ئەى روودامالۆى بى شەرم! ئەى بوختانکار، ئەى کافر! تۆ بەچ غیڕەتیک ئەو قسانە له لای من و ئەو خاتونە بەعینوانانە(*) دەکەى؟ چۆن دەوێرى ئەم خەيالاته پیس و چەپەلانه بەمیشکى بى شعورى خۆتدا تیپەر کەى؟ برۆ لەبەر چاوم مەمینه، ئەى حەبوانى وەحشى، ئەى درۆزنى قسە قۆر، ئەى بوختانکەرى فیلباز. ئەى شەیتانى رەجم کراو، ئەى بالۆ کەرەوهی درۆ، ئەى دوژمنى ریز و حورمەتى خانەدانى پاشایان، برۆ لەبەر چاوم ون بەو ئیدی نەتبینمەوه، دەنا تووشى غەزەبى من دەبى!» ئەوهی گوت و برۆی تیک کیشا و نیوچاوانى گرژ کرد و باى دە گووپه‌کانى خۆى کرد و چاوى خۆى مۆر کردوه و لاقى راستى خۆى دە عەرزى گوتا و ئەوانەش هەمووی نیشانەى توورەبییهک بوو که له ناخەوه دەررونی دەخوارد، سانکۆ لەو قسانە و له جۆولە جۆول و ئەدا و ئەتوارەى دۆن کیشۆت لەسەر جیتی خۆى وشک هەلات و له ترسان وەها دەلەرزی که ئارەزووی دەکرد که هەر لەو ترووکه‌یەدا(*) زەوی زار بکاتەوه و قووتى بدات. ئەو بیجگه له‌وهی زوو رووی خۆى وەرگێڕی و له ئەرباب دوور کەوتتەوه، هيجى له دەست نەهات. بەلام دوورووتەى خۆراگر و لەسەر مخۆ که ئیستا باش له ئەخلاقی دۆن کیشۆت حالى بووبوو بۆ ئەوهی توورەیی پالەوان بنیشینیتتەوه، دەسبەجی خۆى خسته نیوانى و گوتى: «ئەى حەزرتى پالەوانى خەمگین رۆخسار، له قسەى خۆرایى و بى شەرمانەى مەیتەرى مێهرەبانى خۆت دگير مەبە. له‌وانەیه سانکۆ له‌خۆوه ئەم قسانەى نەکردبى و ناتوانین وێژدانى مەسیحایى ئەو تاوانبار بکەین، بەوهی که خواى نەخواستە دژی کەسێک شایەدیی

بەدرۆى داوه. کەوابوو بى ئەوهی لەم بابەتەدا هيج شک و گومانیک بخواينه دلمانه‌وه ده‌بى یەقین بکەین که چون بەفەرمايشتى حەزرتى پالەوان هەمووشت لەم قەلایەدا لەسەر رەوتى سىحر و جادوو روودەدا، بەدووړى نازانم که سانکۆ ئەوهی بەپێچه‌وانه‌ی حەيا و عیسمەت وەپال منى دەدا له هەمان ریتگه‌ى شەیتانییه‌وه وەبەر چاوى کەوتوو. دۆن کیشۆت هاوارى کرد: سویند بەخودای قادری مەتەعال که حەزرتى خاتون دروست له ماکى مەتلەب حالى بوون! بەلى، بيشک خەيالیکى شەیتانى لەسەرى سانکۆى تاوانباردا سەرى هەلداوه تا شتیکى پى نیشان بدات که ئەو شتە تەنیا بەیارمەتیی سىحر و جادوو دەبیندری. من ئاگام له پاكی و بىگوناھى ئەو بەدبەختە هەبە و دەزانم شایەدى دژ بەراستى دژی هيج کەس نادا. دۆن فیتران گوتى: بەلى راستى هەر ئەوهی و بیجگه له‌وهش ناتوانى بى. لەمەو دوا ئەى حەزرتى دۆن کیشۆت، دەبى بەریزتەن له گوناھى بیوورن و پيش ئەوهی خەيالاته شەیتانییه‌کان فکرى بشیوین، ئەوى بەرنه‌وه ژیر سایه‌ی خۆتان.» کاتیک دۆن کیشۆت گوتى که له تاوانەکانى سانکۆ پانزا دەگوزەرى، کەشیش وەدواى سانکۆ پانزا کەوت و هینایەوه. مەیتەر بەخۆبەکه‌مزانینى زۆرەوه له بەرانبەر ئەربابدا کەوتە سەر ئەژنۆ و وىستی دەستى ماچ بکا. دۆن کیشۆت دەستى بۆ راداشت و ئیزنى پى دا ماچى بکا و پاشان دوغای بۆ کرد و گوتى: «ئىستا کورەکەم سانکۆ، ئاخىر تى گەشتى که ئەوهی من زۆر جارەن بەتۆم دەگوت، لەمەر ئەوهی که هەرچی لەم قەلایەدا روودەدا لەسەر ریتوشوینى سىحر و جادووه، تا چ ئەندازە راست و دروست بوو. سانکۆ گوتى: بەندە بى هيج شک و گومانیک ئەم نوکتەیه قبول دەکەم، بیجگه له رووداوه‌کەى سەرلایفە، که بەشپۆهیه‌کى تەواو ناسایى رووى دا. دۆن کیشۆت گوتى: ئەویش باوەر مەکە، چون ئەگەر وابووايه من هەر له جیوه تۆلەى تۆم دەستاندەوه و ئیستاش حازرم تۆلەت بکەمەوه. بەلام نه ئەو رۆژه و نه ئەمرۆ من کەسم نەدیوه و نابینم تۆلەى لى بکەمەوه.» حازران هەموویان وىستیان تا له رووداوه ئاگادار بکرىنەوه و کاروانسەرآدار داستانى سەفەرە حەوابییه‌کانى سانکۆى موبه‌موو بۆ گێڕانەوه. داستانیک که هەموو پیتى له خۆ بووبوونەوه(*) . بەلام سانکۆ خۆى ئەگەر ئەرباب جەختى نەکردباوه که ئەو رووداويش هەر کارى سىحر و جادوو بووه، دللى دیشا و پیتی ناخۆش دەبوو. بەو حالەشەوه ساویلکەیی سانکۆ هەرگیز نەگەيشته ئەو سنووره که له راست بوونى رووداويكى راستەقىنه‌ی دوور له شک و گوماندا، شک بکا و قبول نەکا که بەدەستى کەسانیکى راستەقىنه‌ى دروست کراو له گۆشت و ئیسقان و پيست، بەراستى لەسەر لیفە سەمای پى کراوه، نه بەدەست تاپۆ و جانەوه‌رى خەياللى،

وهک ئه ربابه که هی گومانی ده کرد. به لئی جا، دوو پوژ بوو که هه موو ئه ندامانی ئه و کوپه ناسراوه له کاروانسه رادا نیشه جی بوون و چون هه موویان وهخته که بیان بۆ رویشتن پئ باش بوو، ویستیان ریگا چاره یه که بدۆزنه وه که بی ئه وهی دۆن فیتران و دووروته زهمه تهی رویشتن و هاوړیپی دهگه ل دۆن کیشۆت تا دهگاته وه گونده که هی خۆی وه بهر خۆیان بنین و کایه ی نه جاتی شاننی میکۆمیکۆنا دریژه په پيدا بکا، که شیش و دهلاک بتوانن ئه و جوړه ی خۆیان دهیانویست بیبه نه وه گوندی خۆی و خه ریکی مالیجه و دهرمان کردنی ئه و بن. سه رنه جام په کده نگ پرپاریان دا دهگه ل خاوه ن عاره به یه که که به گیاهه وه به سترا بووه وه پیک که ون و به و شیوه که له خواره وه باسی ده که هین بیگه یه ننه وه گوند: ده پیدشا دیوکی وهک قه فه سیان له ته رک (*) و شوولی (*) داران دروست کرد، به ئه ندازه یه که که دۆن کیشۆت بتوانی به ئاسانی دهویدا جیگه ی بیته وه؛ پاشان ده ستبه جی به ئه مری که شیش، دۆن فیتران و هاوړیکانی و نوکهرانی دۆن لویی و که وانداران و کاروانسه رادار هه موو سه ر و گویتلاکی خۆیان دا پچا و هه ر کام به شیوه یه که خۆیان گوړی تا له و قه لایه دا به بوچوونی دۆن کیشۆت وایینه بهرچاو که ئه مانه که سانیکیی ترن. پاش ئه و کاره هه موویان ده بیده نگیه کی قورسا چوونه ئه و ژوره ی که دۆن کیشۆت تیددا خه وتبوو و له کویره وه ری و مهینه تهی پوژگار هه سا بووه وه. هه موویان له پاله وانی به سته زمان که ئارام خه وی لئ که وتبوو، نزیک بوونه وه و هه موو ویگرا تئی بهر بوون و ده ست و پایان وه ها مه که مه به ست که کاتیک له خه و راپه ری نه یه توانی ته کانی که به خۆی بدا و نه بیجگه له سه رسورمان و واق بردنه وه کاریکی تری له ده ست هات. ده ستبه جی که وته وه سه ر خه یالاتی شیتانه ی خۆی و به راست بوونی ئه وان باوه ری هینا، یانی یه قینی کرد که ئه م که سانه هه موو تاپۆ و جندۆکه و شه یاتینن که له و قه لایه دا جیگر و بیگومان خویشی ته لیسم کراوه، چون نه هیزی جوولانه ی پئ مابوو نه توانای بهرگری کردن له خۆی، ته نیا به م شیوه یه بوو که که شیش دا هیته ری ئه م پلانه فیلبازانه یه؛ فکری ده کرده وه که به ئاکام دهگا.

له ته وای حازران ته نیا سانکو پانزا بوو که قیافه و سه ر و گویتلاکی نه گوڤا بووه، وه هۆش و هه ست و ئاگی خۆی له ده ست نه دا بوو، وه هه ر چه ند شتیکی نه مابوو ئه ویش وهک ئه ربابه که هی میشکی بشیوی، به و حاله شه وه ئه وانه ی که خۆیان دا پچا بوو و خۆیان گوړیبوو، تا ئه ندازه یه که ناسینییه وه؛ به لام نه یویزرا وسته ی بکا. به و هیوا یه که بزانی ئه و هیرش و ئه و ده ست و پئ به ستنه ی ئه رباب به کوئ دهگا و ئه ربابیش به چاوه روانی ئاکامی ئه م بی میهریه نه یویست هیچ بلئ. سه رنه جام قه فه سیان برده ته نیشت جیوبانی دۆن

کیشۆت و خستیانه ناو قه فه سه که وه و زیندان ییان کرد. پاشان ده رگاری قه فه سیان وه ها بزمار کوت کرد که شکاندنی پیوستی به زۆر و توانایی دیو هه بوو. به دوای ئه وده ا قه فه سیان خسته سه ر پشته چه ندکه سه ان و کاتیک له ده رگای کاروانسه را ده یانبرده دهره وه، نه عهرته یه کی وه ها له ده لاک بهرز بووه؛ به لام نه ده لاک خاوه ن پالان، به لکو ده لاک خۆمان: که ولاتی له رزاندنه وه و ده نگه که ئاوی ده گوت:

«ئای، ئه ی پاله وانی خه مگین روخسار، نه کا له و قه فه سه ی که تو یان تیدا زیندانی کردوه دلت بیستی! کار ده بی به مجۆره بی تا تو هه رچی زوتره ئه و رووداوه ی که دلی دهریا ئاسات پئی ئه مر کردوی کوتایی پئ بیانی، وه کوتاییه که ی زمانیکه که شیریه گه وره ی مانش و کوتری سپی رهنگی «تۆبۆزۆ» وهک شیر و شه کر تیکه لاو بن و پاش ئه وه ی نیوچاوانی خۆیان ده به رانه ر نیری پیروزی به یه که گه یشتندا له سه ر خاک دانا، له یه که چیدا سه قامگیربن و هیلانه ی گه رمی ئه وین هه لبه ستن. له م پیک گه یشتنه پیروزه ده به رانه بر چاوانی زهقی عاله مدا، بیچووه شیرانیکی دلاوه ر ده که ونه وه که چه نگالی درنده له باوکی خۆیان به میرات ده بن. ئه م کاره ده بی پیش ئه وه ئه نجام بدری که خاوه ندی رووناک، یانی ئه و خودایه که وه دوای په ریزاده ی سلۆک و ره وهک (۲۶۲) که وتوووه، ده هه لاتنی توند و سروشته ی خۆیدا، دوو جار روخساره دهره و شاهه کانی مه لبه ندی بورجه کانی (منطقه البروج) دیتی. وه تو ئه ی له ته وای مه یته رانی عاله م نه جیبتتر و فه رمان بهرتر، ئه ی مه یته ری به وه فا، که هیچ مه یته ری که به باشیی تو شم شیریه نه به ست و ریدنی به چه نه گه وه هه لئه واسی و له هه سته بۆن کردن که لکی وه ره نه گرت. ئیستا که گولی سه ر سه وه ته ی (*) پاله وانانی سه رگه ردان له به رانه بر چاوه کانتدا ده رفین، شیرزه مه به و له هۆش مه چۆ، ئه گه ر ئه و که سه ی که نیزامی دوو عاله می به رقه رار کردوه، ئیراده بکا هه ر به و زووانه به پله و پایی وه ها بهرز ده گه ی که خۆت نه ناسیی وه، وه ئه وده م هه موو قه ول و به لینه کانی ئه ربابی تو وه دی دین. من به ناوی «مانترونیانا» Mentiro niana هه کیم، متمانه ت پئ دهم که مواجیه که ت به ته وای، به چاوی خۆت ده بینی، ده دری به تو. که وابوو هه نگا و به نه نگا و به دوای پاله وانی شیردل و ته لیس مکرای خۆتا برۆ، چون و باشه تا ئه و جیگاهی پیکه وه راده وه ستن، هاوړیپی ئه و بی. وه چون من له وه زۆرتر ئیجاهی قسه کردم نییه، ئیه وه به خودای مهن دسپیرم. منیش ده گه ریمه وه شوینیک که ته نیا خۆم ده زانم و

۲۶۲- نیشاره به داستانی «ئاپۆلون» و دانته ده ئه فسانه ی خودایانی یونانی دا. (موریس باردون) ئاپۆلون خودای روونکی و شیعیر و مؤسیقا عاشقی «دافنه» په ریزاده ی کانی و سه راوان بوو. وه دوای ده کهوت بیگری، به لام دافنه چوو ده زه وییه وه و بوو به رووه کی ئه وین. (محهمه قازی)

که پهنگه ئه‌و پپی خۆش بی لێیان ناگادار بێ، بۆی بنووسی. جا له‌مه‌ر زه‌ماه‌ندی خۆی، یا غوسلی ته‌عمیدی زووبه‌یده یا مه‌سه‌له‌ی دۆن لووی و یا گه‌رانه‌وه‌ی لووسیند بۆ مالی باوان و ئه‌م ته‌رزه‌ شتانه‌ بێ یا هه‌ر شتیکی تر. که‌شیش به‌لێنی دا هه‌رچی لێیان ویستووه، موو به‌موو ئه‌نجامی بدا. هه‌موو جارێکی تریش به‌کتریان ماچ کرد و خۆشه‌ویستی و ئاماده‌یی بۆ هه‌ر خزمه‌ت و کارێکیان بۆ به‌کتري ده‌ربری.

کاروانسه‌رادار له‌ که‌شیش نیزیک بووه و ئه‌و چه‌ند لاپه‌ره‌ کاغه‌زه‌ی که‌ داستانی «کونپشکنی بێ ته‌دبیری» تیدا بوو پینشکه‌شی کرد و گوتی: «چون تا ئیستا خاوه‌نی ئه‌م کاغه‌زانه‌ سه‌ری هه‌لنه‌داوه‌ته‌وه، به‌رێزتان ده‌توانن هه‌مووی ده‌گه‌ل خۆتان به‌رن؛ چون من سه‌وا‌دم نییه و به‌کاری من نایه‌ن.» که‌شیش زۆری سپاس کرد و کاتی که‌ کاغه‌زه‌کانی کرده‌وه ئه‌م عینوانه‌ی له‌سه‌ره‌تای لاپه‌ره‌ی یه‌که‌مه‌دا خوینده‌وه: داستانی «رینکۆنت و کۆرتادیلۆ»^(۲۶۴) و تی گه‌یشته‌ که‌ ئه‌مه‌ش ده‌بی خۆی داستانیکی تر بێ و چون داستانی کونپشکنی بێته‌دبیری په‌سند کردبوو، مه‌زهنده‌ی کرد که‌ ئه‌وه‌ش نابێ له‌ وی تر که‌متر بێ. له‌وانه‌ بوو که‌ ئه‌وه‌ش کاری هه‌ر هه‌مان نووسه‌ر بێ. به‌لێ جا، که‌شیش کاغه‌زه‌کانی له‌ لای خۆی راگرته‌ تا له‌ ده‌رفه‌تدا ببخوینێته‌وه.

که‌شیش و ده‌لاک که‌ نیقابیان له‌ ده‌م و چاوی خۆیان دابوو تا دۆن کیشۆت نه‌توانی زوو بیانناسیته‌وه، سوار بوون و به‌دوای عاره‌به‌دا وه‌رێ کوه‌وتن و کاروان به‌م شیوه‌یه‌ ملی پێگای گرت و رۆیشته‌: له‌ پینشه‌وه‌ عاره‌به‌بوو که‌ عاره‌به‌وان لێی ده‌خوری؛ له‌م به‌ر و ئه‌وبه‌ری عاره‌به‌که‌ش هه‌ر وه‌ک گوتمان دوو که‌واندار به‌شمخاله‌وه‌ ده‌رۆیشته‌ن؛ سانکۆ سواری که‌ر، لغاوی رۆسینانتی ده‌کیشا و به‌دوای عاره‌به‌دا ده‌رۆیشته‌ له‌ دوا‌ی هه‌مووان که‌شیش و ده‌لاک، نیقاب له‌سه‌ر روخسار به‌سواری دوو ئیستری زه‌لام و به‌هیز به‌ویقار و سنگینییه‌کی زۆره‌وه‌ ورده‌ورده‌ ده‌هاتن. بۆیه‌ش وا سه‌برۆکه‌ سه‌برۆکه‌ ده‌رۆیشته‌ن چون ئه‌و گایانه‌ی عاره‌به‌که‌یان ده‌کیشا نه‌یانده‌توانی له‌وه‌ توندتر برۆن. دۆن کیشۆت خۆی به‌قه‌زاو و قه‌ده‌ر ئه‌سپارد بوو، به‌ده‌ست و لاقی به‌ستراو له‌ نیو قه‌فه‌س دانیشته‌بوو، پالی وه‌ میلیه‌ دارینه‌کانی قه‌فه‌س دابوو، وه‌ها ده‌ ده‌ریای فکر و خه‌یالدا نغۆ بوویوو که‌ پیت وانه‌بوو ئاده‌میزادیکه‌ له‌ گوشت و پیت و ئیسقان به‌لکو په‌یکه‌رێکه‌ له‌ به‌ردی مه‌ر مه‌ر.

۲۶۴ – Nouvelle de Rincinte et Cortadillo به‌شیکه‌ له‌ سه‌رحه‌می «داستانه‌ نمونه‌کان» یا Nouvelle Exemplaies به‌رحه‌می کاری سپروانتیسی خۆیه‌تی که‌ سالی ۱۶۱۳ بلأو بووه‌وه. (مۆریس باردۆن)

کاتی که‌ کاروان ئاوا به‌هێمنی و سه‌برۆکه‌ دوو فه‌رسه‌خێک به‌رێگادا رۆیشته‌ گه‌یشه‌ دۆل و ده‌ریه‌ک که‌ به‌هه‌رێ عاره‌به‌وان بۆ حه‌سه‌نه‌وه‌ و له‌وه‌راندنی گایه‌کان مناسب بوو. ئه‌وه‌ی به‌که‌شیش گوت، به‌لام ده‌لاک وای پێ باش بوو، هیندیکی تریش بچنه‌ به‌ره‌وه؛ چون له‌وی ده‌ره‌یه‌کی لێ یه‌ که‌ ئاوی زۆرتنه‌ و له‌وه‌ری خۆشتره‌ و هه‌واکه‌شی فینکتره‌. یاران گوێیان بۆ رینۆینی ده‌لاک شل کرد و دیسان کاروان وه‌رێ کوه‌ته‌وه. له‌و ساته‌دا که‌شیش سه‌ری وه‌ر سووراند و چاوی به‌شیه‌ش حوت سوار کوه‌ت که‌ له‌پشته‌ سه‌ری ئه‌و ده‌هاتن و زۆر بۆشناغ و چوست و چالاک بوون. سواره‌کان زوو گه‌یشه‌تته‌ کاروان، چون ئه‌وان به‌پپی گایه‌کانی عاره‌به‌ نه‌ده‌رۆیشته‌ن، به‌لکو ئیستیری به‌که‌یف و چابوکی خه‌لیفه‌یان ده‌بندا بوو، په‌له‌شیان ده‌کرد هه‌رچی زووتر خۆیان بگه‌یه‌ننه‌ کاروانسه‌راهیک که‌ له‌ مه‌ودای که‌متر له‌ فرسه‌خێک له‌ دووره‌وه‌ دیار بوو تا به‌ئاسووده‌یی له‌وی سه‌ر خه‌وێکی بۆ بشکێنن و به‌سه‌پنه‌وه‌.

به‌لێ جا، چالاکه‌کان گه‌یشه‌تته‌ ته‌مه‌به‌له‌کان و کاتی که‌ گه‌یشه‌تته‌ لای یه‌ک، زۆر به‌ئه‌ده‌به‌وه‌ سلآویان کرد؛ به‌لام یه‌کتیک له‌ سوارانه‌ که‌ دوايه‌ ئاشکرا بوو خه‌لیفه‌ یا کاهینی شاری «تۆلد» و ئه‌ربابی هاوڕێیانی خۆیه‌تی، زۆر به‌وردی چاوێکی به‌عه‌اره‌به‌و گایه‌کان و که‌وانداران و سانکۆ و رۆسینانت و که‌شیش و به‌تایبه‌تی دۆن کیشۆتدا گێرا و خوی پێ رانه‌گیرا و پرسى مانای ئه‌م کاره‌ چیه‌ و بۆچی ئه‌و پیاوه‌ به‌و باره‌ ناله‌باره‌دا ده‌گه‌ل خۆیان ده‌بن، به‌لام به‌دیتنی نیشانه‌ی که‌وانداره‌کان له‌ لای خۆی وای بۆچوو بوو که‌ ئه‌وه‌ ده‌بی جهرده‌ و رێگریکی زۆر زالم و بێ په‌زابی که‌ سزادانی پێوه‌ندی به‌داموده‌زگای سینت هیرمانداوه‌ هه‌یه. یه‌کتیک له‌ که‌وانداره‌کان که‌ ئه‌م په‌رسیاوه‌ی ئاراسته‌ کرابوو له‌ جوابدا گوتی: «ئاغا ده‌پرسی بۆچی ئه‌م پیاوه‌ به‌م شیوه‌یه‌ ده‌به‌ین؟ باشته‌ ئه‌و خۆی به‌جه‌نابت بلێ، چون ئیمه‌ شتی که‌ له‌م باره‌وه‌ نازانین» دۆن کیشۆت که‌ ئه‌م سوال و جوابه‌ی بیست گوتی: «ئایا ئیوه‌ به‌رێزان هیه‌چ زانیاریه‌کتان ده‌ته‌ریقه‌تی پاله‌وانیدا هه‌یه‌؟ ئه‌گه‌ر شتی که‌ له‌م به‌ستینه‌دا ده‌زانن من شه‌رحی نامرادییه‌کانم به‌ئێوه‌ ده‌لیم، ده‌نا بیه‌هووده‌یه‌ که‌ خۆم به‌گێرانه‌وه‌ی ئه‌م به‌سه‌ره‌هاتانه‌وه‌ ماندوو بکه‌م» له‌م کاته‌دا که‌شیش و ده‌لاک که‌ دیتبویان له‌ نیوان موسافیره‌کان و دۆن کیشۆتدا قسه‌وباس ده‌ستی پێ کردوو هه‌لاتنه‌ به‌ره‌وه‌ تا وه‌لام یک بده‌نه‌وه‌ که‌ پلان و ته‌له‌که‌هان ئاشکرا نه‌بێ. خه‌لیفه‌ له‌ جوابی دۆن کیشۆتدا ده‌یگوت: «براده‌ر، به‌راستی من له‌ واری کتێبه‌پاله‌وانانییه‌کاندا، هیندی که‌ زۆرتنه‌ ده‌زانم له‌وه‌ی که‌ ئاشنایم ده‌گه‌ل سیپاره‌^(*) و ریساکانی مه‌نتیق و حیکمه‌تی دوکتۆر

له میسکی عوام و وهحشی چ کهسک له نووسراوهیه ههز وهردهگرئ که قه لایهکی تهژی له پالاهوانانی سهرگهردان وهک کهشتی بهسه ناوی دهريادا وه مهله دهکوهی و بهپارمهتیی بای سازگار دهرواته پیسهوه، شهو که داهات بهرهو لیوارهکانی لومباردی Lombardie وهری دهکوهی، بۆ بهیانی دهگاته خاکی کهشیش ژان هیندی^(۲۶۸) یا دهگاته ولاتانیکی تر که نه بهتلهمیوس^(۲۶۹) ههرگیز ناوی هیئاون و نه مارکوپولوش^(۲۷۰)، چاوی پییان کهوتوه؟ نهگهر ده جوابی مندا بلین نهوانهه که نهه جوهره کتیبانه دهنوسن خویمان دهزانن که درۆ دهکهن و خهیال دههوننهوه و بهو دهلیلله مهجیور نین که بهوردی پرواننه وردهکاریهکانی راستهقینه، من ده وه لامیاندای دهلیم که درۆ ههر چهندی بتوانی له درۆ دوور بکهویتتهوه و کهمتر شکلی درۆی ههیی، باشتره و ههر چهندی له واقع یا نیمکان نزیکتر بی، زۆرتر بهسندی تهبیات و چیژی نیمه دهبی. نهفسانهکان دهبی بهشیوهیه که له شیوهکان دهگل فکر و درهک و بۆچوونی خوینهر هواناوهنگیان ههیی و بهشیوهیه که بنوسرین که مهحال و نامومکین، باوهرپییکراو خو بنویتن و شته عهجایب و سهیر و سهمهرهکان هه لپهرتیون^(*) و فکری خوینهر بههه لواسراوی رابگرن، یانی تووشی سهرسورماویی بکهن و بههیهجانمی بیین و رای کیشن و لهیهک کاتدا واق ورمای و خوشحالی پی بدن. بهلی، هیهچ کام لهو خالانه مومکین نییه دنوووسراوهی کهسکدا رهنگ بداتهوه، که له واقع یا شوین هه لگری له سروشت، که جوانی و که مالی ههر نووسراوهیه که بهوانهوه بهستراوتهوه. پرووگردهانه. من ههرگیز کتیبییکی پالاهوانیم نه دیوه که بهسه رجهمی پرووکهکانی خوئی نهفسانهیهکی یه که دست و تهوایان دروست کردبی. بهجوړیک که سهههتاکانی دهگل ناوهراستهکانی یا

۲۶۸ - کهشیش ژان هیندی کهسایهتییهکی نهفسانهیی بووه. (مههمه قازی)

۲۶۹ - بهتلهمیوس Ptolémee جوگرافیزان و نهستیرهناس و ریازیزان بهناوبانگی یونانی کهون بوو که ده سهدهی دووهمی زاینیدا له میسری ژوروو هاته سهه دنیا و زۆر نووسراوهی لهسهه جوگرافی و ههندهسه و نهستیرهناسی ههیه. بهبروای بهتلهمیوس گۆی زهوی له ناوهندی عالهمدای هه لکهوتوه و نهستیرهکی جی گرتوه و نابزوی. له سهههکانی ناویندا ناسهوارهکی زۆر موعته بهر بوون.

۲۷۰ - Marco Polo گهریدی نیئالیایی «۱۲۵۴ - ۱۲۲۳» له ریگهی ئیرانهوه و بهکهویری لووت و نهففانستان و ته بهت و مهغولستاندا رویشته چین و بهریگهی دورکهکانی سوماترا دا گهراوه نهروپا. سهههنامهکهی له باری جوگرافیهیهوه سهراوهیهکی گرینگه. سهههنامهکهی بهقهلهمی ئوستاتی دۆ پیژ Eustach de Pize له زینداندای نووسراوه. (مههمه قازی)

کۆتاییهکانی دهگل سهههتا و ناوهراستهکانی پیوهندی و سازگارییهکی تهوایان ههیی. بهپیچهوانه دانهرانی نهه کتیبانه نووسراوهکانی خویمان له کوتولهت و پرووکهی جوئی پیک دین، وهک بلپی ویستووینانه بوونهوهرپیکی خه یالی و ئافهریدهیهکی نه بهگه^(*) و ناسروشتی پیک بیین نه پیکهاتهیهکی ریکوپییک. بیجگه له وهش نهوان له ئینشا و داهیناندا شیوهیهکی قورس و زیر و ساف و لووس نهکراو دهکار دهکهن، نازایهتییهکانی قارهمانی خویمان بهجوړیکی باوهر پی نهکراو باس دهکهن، پروداوهکانی نهوینداریی ده بهنه سهه باری بی عیسمهتی، دابونهریتهکان بهشکل بی نهزاکهتی دهخه نه بهر باس، شه رهکان درۆ دهکه نهوه و قورسی دهکهن و هزار درۆ و دهلهسهی تیکه لاوه دهکهن. ده وتووژیژهکاندا بی عهقل و خهرفاون، له باسی سهههرهکاندا قسه دهپهرین^(*) و هاتههران پاتههران ده بیژن و کورتی بیرمهوه، نووسراوهیهکی وهدی دین که سهلیقه و فکر و هونهر و داهینانی هوشمندانهی تیدا نییه. وه بهده بهر چاو گرتنی سههه رجهمی نهه لایه نانه، جیگای خوئیتهی که وهک ماکی بهمهترسی و نهفامی کلکیان بگری و له دنیای مهسیحیهت توورپان هه لیدیه ده رهوه.

کهشیشی خویمان که زۆر بهسهه رجهمی گوئی دابووه قسهکانی، خهلیفههی بهپیاویکی فامیده و عاقل تی گهیشت و زانیی که ههر چی دهیلی ههق دهلی، له بهر نهوه ده جوابدا گوتی که چون نهویش ههر لهسهه نهه برواییه و وهک نهه نفرهتی له داستانه پالاهوانیهکان ههیه، تهوای کتیب و داستانه پالاهوانیهکانی دۆن کیشوتی کردووته خۆزاکی ناگر و سووتاندوونی. پاشان، باسی نهوهی کرد که چۆن کتیبهکانی یه که یه چاو پیدا گهرایه و له ناوهه رۆکیانی کۆلیوتهوه و ده ناوری هاویشتوون و چۆن هیندیکیانی مهعاف کردووه و وه لای ناون و نهو باس و نهقله بووبوو بههۆی خوشحالی له راده بهدهری خهلیفه، خهلیفه دووباره هه وداهی قسه کردنی بهدهستهوه گرت و گوتی: وهک ده لاین: «ههموو عهیهکانیت گوت هونهرهکانیشی بلی»، بهو ههموو عهیب و ئیرادهوه که کتیبهقارهمانیهکان هه یانه، لایهنیکی چاکیشیان ههیه، نهویش نههیه بهفکر و چیژی ساغ مهیدان دهن تراتینییک بکا و خوئی نیشان بدا و نهوهندی بیهوی له بهریهک بکشیتتهوه و په رههستیانی لهم باره دا گوتی: «بهراستی نهه بابته مهیدانیکی ههراو، درۆ و بهرههوان له بهرانبهه چاوی نووسهردا دهکاتهوه تا نهه بتوانی نهسپی قه لیم بی هیهچ کهند و کۆسپییکی سهه ریگا بخاته تهرهخته و لینگدان و نهه جوهری دلخوازیتهی کهشتیهکان غهرق بکا و توفان و لافاوان ههستیانی و لهشکر و سپاکان تیک بهردا و باسی نهه مهیدانانه بکا که شهه

وکوشتن و خوینی تیدا بهرپوهیه، تا بتوانی به جوانی سهرداریکی که خاوهن سیفهتی کهورهیی و نازایه تیبه ههلبلی و په سنی بدا و لیها تووی ئه، ته دبیر و تیگه یشتووی ئه، ده پوچهل کردنه وهی فیل و پلانه کانی دوژمندا ستایش بکا و پالهوان وهک ویزاوه ریکی بی وینه نیشان بدا که ده توانی بهوتاره کانی خوئی سهر بازه کان بق ئه انجام دانی کاریک بههژینی تا دوژمنیک بههژینی و نه یاریک بههژینی. له مه شوهرت و راویژ کردندا پوخته و تیپین و ده ئه انجامدانی کاردا چوست و چالاک و له چاوه روانیدا به سهبر و له هتیش بردندا بی باکه، نووسهر جاروبار ده چپته سهر باسی رووداویکی دلئه ژین و جاروباریش ده پهرژینه سهر رووداویکی شیرین و دلبروین، له جیبه که خاتونیک خاوهن شکو ده خاته بهرچاو که جوان و نابروو پاریز و بههوشه و له جیبه کی تر نه جیب زاده به کی مه سیحی که هه موو سیفه تیکی جوامیری و نازایه تی تیدا کو بووه ته وه؛ له و لاوه باسی پیاویک ده کا که وهحشی و به لاف و گه زافه و له لایه کی تره وه شان زاده به ک که به هه دهب و میهره بان و نازایه. ههروه ها وه فاداریی نوکه رانی ئه مه گناس ستایش ده کا و به سه خاوهت و دلۆفانیی ئه ربایی جوامیردا هه لده لئی. نووسهر خوئی ده توانی، جاریک بهه ستیره ناس و جاریک به جوگرافیزان نیشان بدا، له شوینیک بیته موسیقار وله لاوه بیته رامیاریکی گه رناس. وه ته نانه ئه گه ر دلی بیه وئ ده توانی، له کاتی پیوستدا، رۆحه کان حازر بکا؛ ده توانی فیلبازییه کانی «ئولیس» و «دهرویشی ئه نه»^(۲۷۱) و زۆری «ناشیل» و نامرادییه کانی «هیکتور»^(۲۷۲) و خه یانه ته کانی «سینون»^(۲۷۳) و دوستی «ئوریال»^(۲۷۴) و جوامیری ئه سه کنده ر و نازایه تی قه یسه ر و لیبووردووی «تراژان»^(۲۷۵) و ئه مه گناسی

۲۷۱- Enée شانزادهی ترۆوا، کوری زوهره و نانشیز که به ته قوا و دهرویشی به ناوبانگ بووه و ویرژیل ده کتیبی گهره ی خوئی «ئه نه ئید» دا ناوی ئهوی ئه به دی کردوه.

۲۷۲- Hector یه کی که له نازاترین سهر دارانی ترۆوا که کوری گهره ی په ریم و میدری ئاندرۆماک بوو و له شه ری ترۆوادا به ده ست ناشیل پالهوانی یونانی کوژرا.

۲۷۳- Sinon قاره مانی کتیبی ئه نه ئید به حیله و خه یانه ت به ناوبانگه، ئه و به دروستکردنی ئه سپیکی دارین خه لکی ترۆوای فریو دا.

۲۷۴- Euryale خوشکی «میدوز» و «سینتون» که هه ر که سیک گیاندارانی ئه فسانه یی بوون و هه ر که سیک به تاییه تی «میدوز» چاویان له هه ر که س کردبا ده بوو به به رد.

۲۷۵- Trajan ئیمپراتۆری رۆم که له ۹۸ تا ۱۱۷ ی زاینی له سه ر ته خت بوو. ئه م خوونکاره و لاتی رۆمی په ره پی دا و بارو دۆخی ئه وپی سه ر و سامان پی دا، به لام ده گه ل مه سیحییان گرژ بوو. ئه و له میژووی رۆمدا به عه داله ت و دادپه روری ناوی رۆیشتووه.

«زۆپیر»^(۲۷۶) و ته دبیری «کاتۆن» و سه ره انجام ته واوی ئاکامی باش و ئه و کرده وانه ی ده بنه هۆی که مائی پالهوانیک باس بکا. جا چ ئه و هه موو ئاکار و کردارانه ده که سیکدا کو بکاته وه یا له نیو چهند که ساندا دابه شی بکا. ئیستا ئه گه ر نووسراوه یه که به شپاوه ریکی رهوان و یه کده ست و سه رنجراکیش بی و له دانانی ئه ودا داهینانیکی هونه رمه ندانه ده کار کرابی که تا ئه و جیبه ی ده گونجی ساخته یی بوون له راسته قینه نزیک بکریته وه، ئه و ده توانین بلێین که نووسهر پارچه په شمینه ی خوئی له تانپوئی رهنگاوه رنگ و به قیمه ت ته نیوه و کاره که ی ده گه ل ته واو بوو له روانگه ی جوانی و ته واوه تیبه وه ئه وه نده ده وه له مه نده که ده گاته ئامانجی کوتابی نووسراوه یه کی باش، یانی هه م فیکرانیه به نووسهر ئیجازه ده دا و سه رنجراکیش. ده راستیدا مه یدان ی به رفه روانی ئه م جوژه کتیبانه به نووسهر ئیجازه ده دا که به پیی بارو دۆخ جار بیته هه ماسه بیژ و جار بیته غه زه ل^(*) چر، زه مانیک باسی دیمه نی غه مه ینه ر و گاویک^(*) رووداوی شادی ئافه رین بکا؛ وه کورتی بیریته وه؛ ته واوی جوانییه کانی زانستی به لاغه و مه عانی و به بیان و شیعر ده ئاسه واری خویدا کو بکاته وه، چون هه ماسه بو ی هه یه هه م به په خشان بنووسری، هه م به هۆنراوه.

۲۷۶- Zopire پاریزگاری ئیرانی که وه فاداری و فیداکاری ئه و له ریگه ی داریوشدا به ناوبانگه. ده لێن ئه م پاریزگار «ساتراپ» له شه ریکدا که داریوشی گهره گه مارۆی دابوو که پۆ و لووت و گوپی خوئی بری و رۆیشته ناو ئوردووی دوژمن و گوپی شای ئیران ئه م به لایه ی به سه ر هیناوه. دوژمنان په نایان دا و متمانه یان پی کرد و کردیانه ده روازه بانی دوو ده روازه. زوپیر ده روازه ی بۆ سپای ئیران کرده وه و داریوش له م شه ره دا سه رکه وت «۵۱۹ پیش زاین».

(مه مه د قازی)

له ميژوو وهرگيراون، زۆرتريان قورياتيكي(*) بيسەر و بن و بهو حاله شهوه ئاپۆرهی خهلك بهبيستيان كهيفخۆش دهبن و زۆريان پى باشه، له حالكددا هيچ باش نين، ئىستا كه نووسهراى ئهم شانۆنامه و كاپهرانىك(*) كه ئه و نووسراوانه كاپه دهكهن، دهلين شانۆنامه دهبي ئاوا بى، چون زۆرينهی خهلك پهسندی دهكهن و شانۆنامهگه ليك كه دهواندا ياسا و فهنهكانى نووسين دهكار هينراون، تهنيا بهكارى ژمارهيهكى زۆر كه م له پياوى زانا و فهرهنگدۆست دين و باقىي خهلك هيچيان لى تى ناگهن و له بايه خ و قيمهتيان بى خه بهرن، و دابينكردى ژيان به پهسندی ئه ژماريكي زۆر له خهلكى ئاسايى باشته، له وهى له لای چهند كهسى خاوهن راي تيگه يشتوو ناو دهريكهى. ئه گهر بهخاترى پاراستنى بنهما و ياساكانى فهن خۆم زهحمهت بدهم و دوودهى فتيله بخۆم، ههر ئه و به لايه بهسه ر كتيبه كه م دى و من بهواتهى معرووف وهك كامپيلوى⁽²⁷⁸⁾ جلدرووم بهسه ر دى كه خۆى پوولى پارچه و قوماش و دهرزى و دهرزوى دهادا و جلو به رگى بۆ خه لك دهدروو.

من هيندى جار تى كۆشوم به نووسهراى ئهم شانۆنامه حالى بكه م كه له بيروبروى خوياندا لارى بوون و ئه گهر به جتيگه ي شانۆنامه ي ها ته ران پاته ران و بى سه ره به ره، شانۆنامه يه ك له پرووى ياسا و بنهما دروسته كان بنووسن ته ماشاچى زۆرت بۆ لای خويان راده كيشن و نيويانگى زۆرت در دهكهن، به لام ئه وان ئه وهنده سرتغن(*) و وه ها به بۆچوونه كانى خويانه وه نووساون كه هيچ به لگه و ده ليليك ئه وان له و كویره رتيه لارتيه ي تى كه وتوون ناگيرتته وه. له بيرمه رۆژيك به يه كيك له و كه لله رهقانه م گوت: «له بيرتان چووته وه كه چهند سال پيش ئىستا ههر له م ئه سپانايه دا سى شانۆنامه ي تراژيدى هۆنراوه، كارى يه كيك له شاعيرانى ناودارى ولاتيان نومايش كرد و هه رسيك وه ها بوون كه سه رنج و ئافه رينى ته ماشاچييه كانى له عه وامه وه بگه ر تا هه لكه وتووه كانى لى كه وته وه و سوويكى كه به ته نيا له م سى شانۆنامه يه وه ده ست كاپه كه ره كانى كه وت، به چه نذ قات زۆرت بو له وهى كه له سى شانۆنامه ي باشى دوايى ده ستان كه وت؟ ئه و نووسه ره ي باس م كرد له جوابمدا گوتى: به لى، بيگومان! رهنگه مه به ستى به ريزتان شانۆنامه كانى «ئيزابيل» و «فيليس» و «ئه ليكساندرا»⁽²⁷⁹⁾ بى. من گوتم: به لى راست خويه تى، مه به ستم ههر

278- كامپيلو Campillo جلدروو بوو، وهك مه لا نه سه ردين سوالى ده كرد و سه ده قه ي دهادا. (مه مه د قازى)

279- ئه مانه هه ر كه سيك كارى لويپريو ليئوئاردوى Lupercio Leonardo خه لكى «ئارژان»

ئه و جيگايه ي كه خه ليفه وتارى خۆى له سه ر كتيبه پائه وان ييه كان

دریژه پیده دا و زۆر بابته تى تر

كه شيش ده جوابدا گوتى: «جه نابى خه ليفه، به ته و اوى هه ق به ئيوه يه و هه ر ئه وه خۆى خالىكه كه ئه و كه سانه ي تا ئىستا بى قول بوونه وه و بىر ليكردنه وه و بى ده به ر چاو گرتنى ياسا و ريباز و شيوازي نووسين ده ستيان داوته نووسينى ئهم چه شنه كتيبانه، زۆرت ده خاته به ر سه ركۆنه و لۆمه كردن و له حالكددا ئه گهر ئه وان به پيى ياسا و ريساي تايه ت بيانووسيبايه له په خشاندا وهك دوو شانزاده ي شيعرى يونان و رۆم⁽²⁷⁷⁾ ده بوون و ناويانگيان ئهم سه ر و ئه و سه رى دنياى داده گرت. خه ليفه گوتى: من جارتيكيان ها ته سه رم، نووسينى كتيبيكى پائه وانى ده ست پى بكه م و له و كارهدا هه موو ئه و خال و ياسا و ريكارانه كه ئىستا باس م كردن ده كار بىنم. وه ته نانه ت چت لى بشارمه وه، سه د لاپه ريه كيشم نووسى و بۆ ئه وه ي يه قين بكه م كه وهك خۆم پيم باشه، خه لكى تريش پيان باشه، ئه و به شه م دا به و كه سانه ي كه ئهم جۆره كتيبانه يان پى خۆشه و له هه مان كاتدا فاميده و به هۆشن و هه ره وه ها به كه سانتيكى تر كه نه زانن و ته نيا له هه يه جان و نه قل و نه زيله ي ها ته ران پاته ران هه ز و هه ر ده گرن، نووسراوه كه م له لايه ن هه ر دووك تا قمه وه پيشوازي لى كرا، به و حاله شه وه من دريژه م به كارى خۆم نهدا، چون له پله ي يه كه مدا پيم وا بو ئهم كاره ده گه ل شوغلى من يه كتر ناگرنه وه، له پله ي دووه ميشدا، چون ژماره ي خه لكى ساويلكه زۆر له خه لكى فاميده و رووناكبير پتره و هه ر چه نذ په سنكراوى چه نذ عاقلدك بوون، باشته له وه ي ئاپۆره يه كى گه وه رى نه زان پيت پى بكه نن، من نامه وئى له بيروبروى هه وه سبازانه ي جه ماوه ريكى بى شه رم، پيره وى بكه م كه خويندنه وه ي ئهم كتيبانه يان كرده وته پيشه ي خويان، به لام ئه وه ي به يه كجارى قه له مى پى دانام و له نووسينى ئه و كتيبه پاشگه زى كرده وه، مشتومريك بوو كه من له مه ر شانۆ نامه كۆمپدييه كان كه ده بانه يينه سه ر سه كۆ ده گه ل خۆم كرد و له م بارهدا به خۆم گوت:

ئىستا كه ئهم شانۆنامه كۆمپدييانه ي بوونه باو، چ ئه وانه ي كه دا هينه رانه ن و چ ئه وانه ي

277- مه به ست له و دوو شانزاده يه «هؤمير» و «ويرژيل» ه. (مه مه د قازى)

«تیزهش»^(٢٨٨) نه توانی بتهینتته دهرهوه. بێجگه له وهش ئهوان بۆ ئهوه هاتوونه ته سه ره ئه و شکل و بێچمه تا من نه زانم به دهست کی ده داو که وتووم و کی ئه م زه بره ی لی وه شان دووم؛ چون به کورتی بێژم ئه گهر له لایه ک، به من بلین که هاوڕێیانی ئیمه هه مان که شیش و ده لاکێ ولاتی خویمان و له لایه کی تره وه، من خویم ده قه فه سدا ده بینم و ده زانم که هیچ هیزیکێ مرۆفانی، مه گهر ئه وه ی له سه رووی تیگه هیشتنی ئیمه وه بی، ئه و توانایه ی نییه ئه من ده قه فه س باوێژێ، له و حاله ته دا ده توانم چ بلیم بێجگه له وه ی بلیم یا پیم وابی که ئه و شیوه به ی منیان پی جادووگیر کردوه له دهره وه ی ته واوی ئه و شیوه گه له یه که تا ئیستا ده کتیبه کاندایه مه ر پاله وانانی ته لیسمکراو خویندوومه ته وه. که وابوو تو ده توانی له م لایه نه وه خاترجه م بی و ئه و فکری که پیت وایه هه ر ئه و دووانه ن له مێشکت وهدر بخری. چون هه ر وه ک من تورک نیم ئه وانیش ئه و که سانه نین که تو ده لێی. وه به لام ئه گهر ده ته وی پرسیارانم لی بکه ی، فه رموو من ئاماده م تا سه به ی به یانی، جوابت بده مه وه. سانکۆ به هاواریکی بلیند گوتی: ئه رباب، به ناوی پیرۆزی سه زه تی مریه م سویندت ده دم، ئایا مومکینه مێشکی سه زه تی به ریزتان ئه وه نده وشک بووبی و که لله ت ئه وه نده به تال و عه تال بی که نه توانی تی بگه ی ئه وه ی عه رزت ده کم راستیه کی روون و رووت و ناشکرایه و له و ده سته سه ریه ی که به سه رتیاندا سه پاندووه ده سته فیل و ته له که زۆتر له سیحر و جادوو ده کاردایه؟ ئیستا که وای لی هات من ناچارم هه رچۆنیک هیه، پیت سه له لیم که تو ته لیسم نه کراوی. ئیستا بلی بزائم... خودا بکا له و چه ره سه ریه رزگار بیت و له حالیکدا که هیچ چاوهروان نیت، بکه وپته باوه شی خاتوون دۆلسینه!...

دۆن کیشۆت بۆلاندی که: له دوایان بگه ری، پرسیاره کانت بکه! سانکۆ گوتی: زۆر باشه پرسیاران ده کم: شتیکی که ده مه وی بزائم ئه وه یه که سه زه تی جه نابت وه ختیک، بی یه ک واژه پاشوپیشت یا که موزۆر، دروست ئه و جوژه ی که له زبانی ئه هلی شمشیر، یانی که سانیکێ وه ک خووت که شوغلی پاله وانانی سه رگه ردانیان ره چاو کردووه، چاوهروانی ده کری، به من بفرموون که... دۆن کیشۆت گوتی: دووباره دووپاتی ده که مه وه که من له هیچ واریکدا درۆ ناکه م؛ به لام ئاخر تو قسه که ت بکه و پرسیاره که ت بپرسه، چون به راستی

٢٨٧- مه به ست «لۆپ دۆویگا» شاعیری هه لکه وتووی ئیسپانیایه. (مۆریس باردۆن)

٢٨٨- تیزه «Thésée» بێگومان مه به ست له که لافی «تیزه» که لافی «ناریان» کچی مینووسه که سه ریکێ دا به ده ست «تیزه» ی پاله وانانی یۆنانی تا پاش کوشتنی جانه وهریکێ ترسناک به ناوی مینووتوور له غاره که دا بتوانی بپته دهره وه. هه ودا یا که لافی «ناریان» زاواوه یه که به مانای

سانکۆ تو به و هه موو سه ره تا و بنه تا و خواره که و پێچه که ی قسه کانت ماندووم ده که ی. سانکۆ گوتی: من به راستگویی و ده قودوگری بوونی ئه ربابی خویم ئیمانم هه یه و له لایه کی تره وه چون ئه م بابه ته ده گه ل به سه رهاتی ئیمه پێوه ندیبی هه یه، جه ساره ت ده که م و ده پرسم: ئایا له و کاته وه سه زه تی جه نابتیان ده و قه فه سه هاویشتوو هه یچ وا بووه پیداو یستی گچکه یا پیداو یستی گه وه په یدا بکه ی؟ دۆن کیشۆت گوتی، سانکۆ من نازانم مه به ست له پیداو یستی گچکه یا گه وه چیه؛ ئه گهر ده ته وی جوابت بده مه وه پرسیاره که ت رووتر بکه با بزائم ده لێی چی. سانکۆ گوتی: ئایا مومکینه به ریزتان پیداو یستی گچکه و گه وه نه زانی چیه، ئه ویش له کاتیکدا یه که م شتی که فیژی منالانی قوتابخانه ی ده که ن ئه وانه ن؟ زۆر باشه که وابوو بزانه مه به ستم ئه وه یه: ئایا تا ئیستا هه وه ست کردووه کاریک بکه ی که که سی تر ناتوانی له جیات خووت بیکه؟ دۆن کیشۆت گوتی: ها! ها! ئیستا تیگه یشتم سانکۆ. به لێ زۆر جار ئه م هه وه سه م کردووه و ئیستاش بۆ خاتری خوا ئه گهر ده ته وی جیی خویم پیس نه که م له و مسیه ته رزگارم بکه!

عنوانگەلى «سېن ژاك» و «كاترافا» Calatrava و ئەوانەى كە ئەندامى ئەو پىكخراۋەيەين لە زومرەى پالەوانانى رەسەن و رەگەزپاك دېنە ئەژمار. وەك ئەمرۆ دەلێن «شېۋالېه سېن ژاك» يا «شۋالېه ئالكانتارا»، ئەودەم دەيانگوت شېۋالېه يا دوازدە سوارەى فەرەنسى، چون دوازدە سواريان بۆ ئەو پىكخراۋە عەسكەرىيە ھەلدەبژارد كە ھەموويان وەك يەك ئازا و لېھاتوو بوون. لەوھيدا كە پالەوانانىك بەناوى «سېد» يا «بەرارد دىلكارپىۆ» ھەبوون ھېچ گومانىك نىيە، بەلام ئەوھى كە ئەو ھەموو ھونەرەيان نواند بى بابەتتىكى ترە. لەمەى دەسكە دارىنكەھى «كۆنت پىەر» كە جەنابت باست كرد و لە مووزى سەلتەنەتيدا لە لای زىنوبەرگى «بابىگا» دانراو، من خۆم ددان بەگوناهى خۆمدا دىنم؛ من ئەوئەندە گىژ و حۆل و ئەوئەندە كورتبىنم كە باوھ كووزىنى بابىگام بەئاشكرا دىتوو، نەمتوانىوھ ئەو دەسكەبەو ھەموو زەلامىيەوھ كە جەنابت ئىشارەت پى كرد، ببىنم. دۆن كىشۆت جۋابى داوھ: ئەو دەسكەش بى ھېچ شك و گومانىك ئەوھ لەوئىيە، نىشان بەو نىشانەى دە بەرگىكى چەرمى گىراوھ بۆ ئەوھى خراپ نەبى. خەلىفە گوتى: مومكىنە بەلام فەسەم بەو پلەوپايە پىرۆزانە كە من لە پلەى رۆحانىيەتدا و دەدەستم ھىناوھ، وەبىرم ناىە شتىكى ئاوام دىتتى وھ گریمان گرتم كە شتىكى ئەوھ لەوئى ھەبى ئاىا مەجبورم تەواوى داستانى ئامادىسى گۆل و ئەو ھەموو پالەوانە سەرگەردانە و ئەو ھەموو نەقل و نەزىلەى كە لىيان دەگىرنەوھ باوھر بەكەم؟ وھ ئاىا ئەوھ دەبىتە دەلىل كە پىاو ماقوولتىكى نەجىب و شەرىفى وەك بەرپىزان، بەو ھەموو عەقل و فامەوھ، ئەو ھەموو شىتەبازىيانەى دەو كىتبانەدا ھاتوون باوھر بەكەى؟

لەمەر دەمەتەقەى ھۆشمەندانەى دۆن كىشۆت و خەلىفە و

ھىندىك رووداوى تر

دۆن كىشۆت گوتى: چ فەرمايشىك! چۆن! ئەو كىتبانەى كە بەئىزنى پاشايان و پەسندى روانەران(*) و پشكەنەران بەچاپ كەيشتوون و كۆمەلگا بەگشتى وەرى گرتوون و ھەموو كەس لە گەورە و چووكە و فەقىر و دەولەمەند و عامە و عەوام و باش و خراپ و بەكورتى ھەر جۆرە مرقىك لە ھەر چىن و توپىك بەھەر شوغل و كارىكەوھ كە ھەيانە دەخوئىننەوھ و ئافەرىنى دەكەن، ھەمووى درۆى رووتن؟ وھ ئەوھ لە حالىكدايە كە ھەموويان مۆرى راست بوونيان لى دراوھ و رۆژ لە رۆژ زىاتر دايك و باوك و بنەمالە و شار و زىد و نىشتىمان و تەمەن و حال و ئەحوالى ئەم پالەوانانە دەناسرىن و راز و نەپىنى ژيانيان ئاشكرا دەبى. كەوابو باشتەر واىە بەرپىزان بىدەنگ بن و چى تر كفر و قسەى ناشىرىن بەسەر زبانتاندا نەيا و قسەى من باور بكەن. چون من لەم بەستىنەدا باشتىن نەسەت كە لە پىاوتىكى زانا دەوھشەيتەوھ بەتۆ دەكەم، وھ ئەگەر بەقسەى منتان باوھر نىيە خۆتان ئەو كىتبانە وەخوئىن تا بزنان چەندە خۆش و بەتامن. باشە، ئىستا فەرموو بزنام؛ ئاىا ھېچ خۆشىيەك لەوھ بالاترە كە لەبەرچاوى تۆ دەرياچەك جىوھ قولتە قولت بكولتى و دەنۆيدا ھەزاران مار و تىسماح و جىوجانەوھرى تر بىن و بچن و لە ناكاو لە بنەبانى ئەو دەرياچەوھ و لە نىو ئەو ھەموو جانەوھرە زراو تۆقىنانەدا دەنگىكى دلەژىن و جەرگ سووتىن ببىسى كە دەلى: «تۆ ئەى پالەوان كە خەرىكى تەماشى كردنى ئەم دەرياچە ترسناكەى، ھەر كەس كە ھەى ئەگەر خوازىارى ئەو گەنجە شاراوھىيەى كە ئەم دەرياچە دەقوولايى ئاوھ لىخناو و رەشەكانى خوئىدا شاردوويەتەوھ، ئازايەتتى دلى بى باكى خۆت بخە روو و خۆت دەنىو ئەم ئاوھ ئاگرىنە باوئۆھ! ئەگەر ئەو نەكەى ھەرگىز شاىستەى ئەوھ نابى كە عەجاىب و شتە سەرسوړھىنەرەكانى ناو ھەوت قەسرى ھەوت پەربى دەريايى كە دەژىر ئەم ئاوھ تارىكانەدا ھەلكەوتوون، تەماشى بكەى.» پالەوان ھىشتا بەتەواوى ئەم قسە ترستىنەرانەى نەبىستووھ كە بى ئەوھى لە لای خۆى حىسابى مەترسى بكا يا تەنانەت جلوبەرگى شەرى داينى، خۆى بەخودا و بەگراوى خۆى دەسپىرى و بەكەللە خۆى ھەلدەپىرتە ناو ئەم دەرياچە كوئىوھ؛ وھ ئەودەم بى ئەوھى بزانى چ روود دەدا لە ناكاو خۆى دە نىو باغىكى

به‌پړحانه و گولځه‌ملیودا ده‌بینه‌تته‌وه که به‌ه‌شتی خوداش تاي ناکا. له‌وې پال‌ه‌وان ه‌ست ده‌کا که ه‌وا له ه‌موو شوپنیک سازگارتر و له‌تيفتره و خوږه‌تا و نور و جیلوه‌یه‌کی تازه‌ی ه‌یه. مېشه و دارستانیکي ټارام ده به‌رانبه‌ر پال‌ه‌واندا وه‌ده‌ر ده‌که‌وې. داروبار و دوه‌نی ټه‌م دارستانه ټه‌وه‌نده چروپړ و تیراون که ه‌ر ترووسکه‌یان دې و چاو له دیتنيان تیر نابې. شنه‌بايه‌ک لقه‌کان ده‌خاته سه‌ما و شاعیر گوته‌نی: «به‌چه‌پل‌ه‌پړيزانی گه‌لا، نه‌مام ه‌له‌ده‌ستن پو سه‌ما» گوټې به‌بیستنی ه‌زاران زيل و به‌می نه‌غمه و سپره و جریوه‌ی ه‌زاران مه‌لی عاشق که شاد و سه‌رخو‌ش به‌دوای به‌کدا لق به‌لق ده‌فرن. که‌یفخو‌ش ده‌بې. له لایه‌ک چو‌ماوې زولال و ه‌ک چاوی قرزال به‌ټاوټیکي ساردی که‌لله ته‌زینه‌وه به‌سه‌ر ته‌خته‌به‌رد و خیز و ورکه‌به‌ردی سپیدا دیته خوار ده‌لټی زیری قال کراوه و مرواریی درشتی روزه‌لا‌تی به‌سه‌ردا بلا‌و کراوه‌ته‌وه. له لایه‌کی تر سه‌رچاوه و کانیاویکی دلکټیش ده‌بینی که به‌به‌ردی یه‌شمی ه‌زار رهنګ دهوری ه‌لچندراوه و به‌مه‌ر مه‌ری سه‌يقه‌ل کراوی ریټکوپیک دهوره دراوه. برق ټه‌و لاتر کانیاویکی تره و ه‌ک کانیاوی دپه‌تای خو‌مان سروشتی و دهوربه‌ر مټیرګ و چیمه‌ن، پر له سه‌ده‌ف و شه‌یتانوکه و بووکه‌جنديی (*). ه‌زار رهنګ. ده‌ستی مرؤفی نه‌گه‌یشتوتی و نارټکوپیک و له ه‌ه‌مان کاتدا ریټکوپیکتر و جوانتر له ه‌مووشتيک، ده‌نیو پیکه‌تای ټه‌و ه‌موو دیمه‌نه جوانه سروشتیبه‌دا له ناکاو تا پوی قه‌سریک، قه‌سریکی به‌جه‌لال و شکو، چاوان ده‌نگیوې. دیواره‌کانی توټیټی ټه‌ستووری زپړ و کونگره‌کانی (*) له ټه‌لماس و دروازه‌کانی له یاقوتی زه‌غه‌رانیه‌ی و میعماریه‌که‌ی ټه‌وه‌نده سه‌رسورپه‌ینره و سه‌یر و تازه‌یه که ه‌ر چه‌ند که‌ره‌سه‌که‌ی له ټه‌لماس و زپړ و جه‌واهير و زمرووت و یاقووت به‌ده‌ر شتيکی تر نییه، به‌لام سه‌بک و شیواز و وینه‌ی کو‌شکه‌که له‌وانه له‌سه‌رتره. وه پاش دیتنی ټه‌و ه‌موو جوانیه‌ی ج چاوه‌روانیه‌ی که له‌وه خو‌شتر که ده‌بینی ده‌سته‌یه‌ک کچانی مانګ روخساری تهرز و له‌بار خه‌رامان خه‌رامان به‌له‌نجه‌ی کوټر و نازی قووی گه‌ردن سپی له ده‌رگای کو‌شک دینه‌ دهر و زپړ و زه‌نبه‌ر و جه‌واهيراتیان جوړتیکه ټه‌گه‌ر به‌وې به‌شپوه‌ی داستان بیزان باسیان بکه‌م ټه‌م نه‌قله‌ تا رۆزی قیامه‌تیش ناگاته کو‌تایی خو‌ی، ده‌سبه‌جی یه‌کیک له‌و خانمو‌له نه‌رمونول و به‌نازانه که له‌سه‌رووی ه‌موویانه، دیته به‌ره‌وه ده‌ستی پال‌ه‌وانی بی‌باک، که وپړاویه خو‌ی باویته نیو ده‌ریاچه‌ی به‌کول و جو‌ش، ده‌گرئ و بی ټه‌وه‌ی شتيک بل ټه‌گه‌ل خو‌ی ده‌بیاته نیو ټه‌م قه‌لایه یا قه‌سره و پاش ټه‌وه‌ی رووتی کرده‌وه و بزگوری ده‌به‌ردا نه‌ه‌یشت، به‌ټاوټیکي خو‌شکراوی نیوه گه‌رم سه‌رتا پای ده‌شوا و به‌رونی بون خو‌ش ه‌موو گیانی دادمه‌الی و

کراسيکي حه‌ریری ده‌به‌ر ده‌کا که بونی عه‌تر و عه‌بیری روزه‌ پیته‌ک ده‌روا. پاشان کیژوله‌یه‌کی تر دې و بالا‌پو‌شیکي بل‌ند ده‌خاته سه‌رشانی که وه‌ک ده داستانه‌کاندا ده‌گپړنه‌وه قیمه‌تی شار و بازاریکه. ټه‌وجار ج له‌وه خو‌شتر، وه‌ک حه‌کایه‌تخوان ده‌لې پاش ټه‌و کاره سه‌ره‌تاییانه، کچه‌کان پال‌ه‌وان ده‌به‌نه تالاریکی گه‌وره‌ی تر که تپیدا می‌زیکی ره‌نگاوپه‌نگ ټه‌وه‌نده جوان رازینراوه‌ته‌وه که پال‌ه‌وان سه‌ری سوپ ده‌مینې؛ ټاوټیک به‌ده‌ست پال‌ه‌وان داده‌که‌ن که بونی عه‌تر و عه‌مه‌ری لی دی. کورسیه‌ک به‌پال‌ه‌وان نیشان ده‌ده‌ن که یه‌کپارچه له عاچ دروست کراوه و ته‌واوی ټه‌و کچانه له بیده‌نگیدا خه‌ریکی خزمه‌تن و ټه‌وه‌نده ته‌عام و خو‌راکی جو‌راجور دپن که پال‌ه‌وان نازانی ده‌ست پو کامیان درپز بکا! کاتیک خه‌ریکی خوارده‌ن زایه‌له‌ی دل‌بزوینی مؤسیقا ده‌گاته گوټی بی ټه‌وه‌ی بزانی ده‌نگیژ کتیه و ده‌نگ له کوټوه دی! وه سه‌ره‌نجام کاتیک خوارده‌ن ته‌واو ده‌بی و سفره خر ده‌کریته‌وه و پال‌ه‌وان به‌ئیشتیا پالی لی داوه‌ته‌وه و ددان ده‌ئاژنیته‌وه، له ناکاو ده‌رگایه‌ک ده‌کریته‌وه و کچیک وه‌ژوور ده‌که‌وې که له جوانی و نازو‌غه‌مزه‌دا ټه‌وانی تر تو‌زی ناشکپن. کیژ له ته‌نیشت پال‌ه‌وان داده‌نیشتی و ناو ونیشانی قه‌سری پې ده‌لې و باسی ټه‌وه‌ ده‌کا که خو‌ی چون لیره‌دا ده‌ته‌لیسم که‌وتوه؛ پاشان ه‌زار نه‌زیه‌ه و نه‌قلی تر پو پال‌ه‌وان ده‌گپړیته‌وه یه‌ک له‌یه‌ک سه‌یرتر، که پال‌ه‌وان واق وپماو گوټیان ده‌داتې و ټه‌وانه‌ش که ټه‌و نه‌زیه‌لانه ده‌خویننه‌وه حه‌زی لی وهرده‌گرن. من نامه‌وی له‌وه زورتر درپزه‌ی پې بده‌م، به‌لام ه‌ر له‌و ټه‌ندووکه‌ی(*) گوتم، بومان ده‌ره‌ده‌که‌وې که ته‌نیا به‌کرده‌وه‌ی چه‌ند لاپه‌ره‌یه‌ک له‌ه‌ر کتیپیکي پال‌ه‌وانی بیگومان حه‌زیکي زور و سه‌رسورپانیکي زور و بی ټه‌ندازه‌ له خوینه‌ر میوان ده‌بن. حه‌زه‌تی به‌ریزتان به‌قسه‌کانم برپوا به‌رموون و وه‌ک گوتم ټه‌و کتیپبانه بخویننه‌وه، ده‌بینی که چون ژهنکاری په‌ژاره‌یه‌ک که رهنګه له‌سه‌ر دل‌ت نیشتنې، ده‌ستریته‌وه و چون ټه‌و که‌سه‌ره‌ی دلی مه‌لوول کرده‌وی له‌ناو ده‌با، وه به‌لام با هیتدیک باسی خو‌م بکه‌م. ده‌توانم بلیم له‌وکاته‌وه بوومه‌ته پال‌ه‌وانی سه‌رگه‌ردان نازاتر و سه‌خیر و دل‌وقانتر و بی باکتر و خو‌راگریشم و به‌ند و زیندان و کوټیره‌وه‌ری و مه‌ینه‌ت و برسیه‌تی و سیحر و جادو نامبه‌زین. وه ه‌رچه‌ند ماوه‌یه‌که خو‌م به‌ته‌لیسم کراو ده‌بینم، به‌لام وا فکر ده‌که‌مه‌وه ټه‌گه‌رخودا یار بی و فه‌له‌ک به‌کاوی من بگه‌رئ و به‌ختم نه‌غمه‌ی ناسازگار و دژایه‌تی ده‌گه‌لم ده‌ست پې نه‌کا، بتوانم به‌م زوانه له ماوه‌یه‌کی که‌مدا بجه‌ سولتانی ولاتیک و ټه‌وده‌م پیاوه‌تی و ده‌ست ناوال‌یه‌ی خو‌م نیشان بده‌م. چون پیاوی ده‌ست به‌تال ه‌ر چه‌نده‌ش بیه‌وی ناتوانی پیاوه‌تی خو‌ی نیشان بده‌م. نارزه‌وش ټه‌گه‌ر به‌کرده‌وه جیبه‌جی نه‌کری هیچ نییه و

سروشتی هره چی ژنه که توش لاسای نه وان ده که یه وه، بگه پرتوه دوسه که هم، بگه پرتوه! نه گهر له هول و ناو میگهل خوشت بۆ ناگوزهری، لانی کهم له ویدا زوتر له نه ماندای؛ چون تو که پیسه نگی میگهلی و ده بی بۆ بزنه کان پینوین بی و پیکایان پی نیشان بدهی، ناوا بی نامانچ پروو ده دشت و سهرا ده که ی، بزنه کانی تر ده بی چیان به سهر بی؟»

نه وان هی که گوپیان له قسه کانی بزله وهرین بوو، زور خوشحال بوون، له وان خه لیفه گوتی: «هاورپی، تو گیانی خوت هیندیک له سهره خو بهو بۆ گپیانه وهی نه م بزنه بۆ ناو میگهل هینده به په له مبه، نیستا که نه و بزله وک تو ده لپی مییه، هر چه ندی خوت ماندوو بکه ی و بته و پی پشی پی بگری نه و هر ناچار به دوا ی غریزه ی خویدا پروا. فهرموو نه و پاروو بخوو نه و ناوه شی به سهر داکه با هیندیک رق و توورپی تو به سهر بچی و بزله که ش که میک به سینه وه.» نه وهی گوت و به نووکه کیرد کویکی گوشت که رویشکی سارد بۆ راداشت. بزله وهرین گوشته که ی وهرگرت و ناویکی به سهر دا خوارده وه و هاته وه سهر خو، پاشان گوتی: «به راستی من نامه و پی نیوه به پیزان له بهر نه و قسه ناحه زانه که من بهو بزله م گوت، هیچ نارحه ت بن و به پی او یکی که و نه فامم لی حالی بن، چون به راستی ده قسه کاندا ره مزکی شاراو هیه. من پی او یکی توور و توسنم، به لام واش نیم که نه زانم ده گل هیوان و نینسان چون هه ل سوکهوت بکم. که شیش گوتی: من به راستی پروا به قسه کانت ده که م، چون به تاقیم کردو وه ته وه که داوینی میشه و دارستان شاعیر په روره ده ده که ن و کوخته ی شوانه کانی شوینی فیلسوفانه. بزله وهرین گوتی: یا لانی کهم په ناگهی که سانیک که به تیکوشان و حولدانی خو یان بوونه ته زانا، هر چند له وان یه پیتان و ابی من پی او یکی فزولم، دمه و پی نه گهر به قسه کانم وهره ز نابن و ناماده بن چند ساتیک گوئی بۆ من رابگرن، داستانیکی راسته قینه تان بۆ بگپرمه وه که ده لیلیک بی بۆ فهرماشته کانی جه نابی ناغا (نیشاره به که شیش) و نه وهی خو م عهر زمان ده که م.»

دۆن کیشوت دسه به جی جوابی داوه: «چون له شیوه ی قسه کانتدا وا درده که و پی که له داستانی تودا شوینه واریک له رووداوی پاله وان ی هه بی، من به ش به حالی خو م، نه ی برای خوشه ویست، له ناخی دل وه گویت بۆ راده گرم و به یه قین ده زانم نه و به پیزانه ش هر و ده که ن، چون نه وانه پی او وانیکی زانا و به هوش و گوشتن و زور خوازباری باب تهی سهرنجر اکیش و نوکته ی تازه و داهینه رانه که بیسه ر تووشی سهر سورمان بکا، وه من شکم دوه دانیه که داستانی توش هر و ده بی. که وابوو، نه ی دوستی من، داستانه که ت دست پی بکه و نیمه سهر تا پامان گوپییه. سانکو گوتی: من تیدا نیم! من بهو قاپه (*).

چیشه وه ده چه قه راغ نه و چه وه و پی م وایه هر نه و قاپه بۆ سی رۆژانم به ش ده کا. چون له نه ربابی خو م جه نابی دۆن کیشوت م بیستوه که مه یته ری پاله وان ی سهر که ردان له هر چیگایه که دست بدا، ده بی نه وه نده بخوا که له بهر زگی بکه و پی (*). و نه وان ی هه لسته سهر پی، چون له وان یه خولی رۆژگار، ریگهی بخاته ناو جه نگی لکی چرو پروو بی شوین و ریگا که تا شش رۆژان نه وان ی لپی بیته وه دهر، وه به پروای من نه گهر نه و بیچاره یه به زگی تیر یا به خورجینی پر وه ریگا نه بری، وه که زور جار پرووی داوه، له وان یه بیته جه سته یه کی وشک هه لاتووی له برسان مردوو. دۆن کیشوت گوتی: سانکو تو هه میسه و هه رتم (*).

لایه نگری شتی هه ست پیکراو و زیندووی. که وابوو هر شوینیکت پی خوشه برو و هر چه ندی دته و پی بخو. که ده ی من له ته عام پر و که مایه سی و که سریم نییه. بیجگه له وهی به رچی خوشم خورا ک بدهم، نه ویش به گویدان به داستانی نه و جوامیره دابین ده بی. خه لیفه هه لی دایه: نیمه ش ناماده یین رچی خو مان بله وه رینین. «وه ده سه به جی له بزله وهرینی تکا کرد که نه قلی خوی دست پی بکا. بزله وهرین به به ری ده ستی خوی دوو شه په لاغی نهرمی له که له که ی بزله که دا و پیی گوت: «نه ی بزله خوشخت و خاله که م، له ته نیش ت من بخه وه! هیشه تا بۆ نه وه ی بگه ریینه وه بۆ سه ریگیر (*). زوه» ده تگوت نه و به سته زبانه له خاونه که ی حالی ده بی، چون هر وای گوت و بزله ته نیش تی راکشا و چاوی ده بزله وهرین بری وه که نه وه ی پی بلی که به وردی گوی بۆ قسه کانی راده گری؛ نه و جار بزله وهرین داستانی خوی به م جوړه دست پی کرد:

ئەو داستانەى بزن لەوەرپىن بۆ خەلىفە و ھاوړپىکانى گىراپەوه

له سى فەر سه خىي ئەم دەر هيه، گوندیکه که به هه موو چووکیى خۆیه وه له ئاوه دانترین دیتهاتى ئەم مەلبندهیه. له وى وەر زۆرىک داده نیشت که زۆر زۆر به پىز بوو، تا ئەو ئەندازه که ئەگەر چى عینوانى «به پىز» به دهوله مەندانه وه نانووسى، به لام ئەم يه که به تايبه تى، له بهر جوامىرى و پیاوچاکیى زۆرى، ئەک له بهر دهوله مەنديه که ی، به راستى پىزی لى ده گىرا. به لام مایه ی خۆشه ختییه که ی به قهولى خۆی کچیک بوو که ده جوانیدا گه یشتبوو به ئاخر پله و له هۆش و وشیاریدا هاوتای نه بوو. ئەوه نده جوان و په زاسووک و عاقل و زانا بوو که ته وایى ئەو که سانه ی ده یاندیت سه ریان سوړ دهما له وه ی که ئەو هه موو جوانى و که مال و جه ماله دهو کپزه دا کۆ بووه ته وه. ئەوه هه بلیم ئەو هه ره تاي منالیه وه جوان و له بهر دلان بوو، رۆژ له دواى رۆژ جوانتر ده بوو تا وای لى هات له ته مه نی شانزده سالییدا بوو به نایه تی جوانى و جه مال. نیویانگی جوانیه که ی ورده ورده دیتهاتى ده وروبهرى گرتته وه و له وپوه گه یشه شار و شاروچکه کان. ئەو نیویانگه ته نانه ت گه یشه کوشكى پاشایانىش و به گوتی هه موو جوړه که سانیک گه یشته و ئەو جار ده سته ده سته ده هاتن بۆ ئەوه چاوپیکيان به و نازداره بى وینه یه بکه وى. باوکى به ته وایى هیز و تواناوه ئاگادارى لى ده کرد و کچه که خۆیشى ئاگادارى له خۆی ده کرد، چونکه هیه قفل و قه رازه و گوڵ و کلۆمیک نییه که بتوانى به قه دەر، عه قلى خۆى ئاگای له کچىکى که تازه ده گاتى بى. سهروه ت و سامانى باوک و جوانی ئەو کچه وای کرد که لاوانى گونده که ی خویان و ده وروبهرىش خوازینى لى بکن؛ به لام باوک که ئەو گه وه ره له قیمه ت نه هاتوو ه ی به ده سته وه بوو، سه ره گپزه ی گرتبوو نه ی ده زانى بریار بدا بیدا به کام موشته رى. منیش یه کیک له و خوازینیکه رانه بووم و له راستیدا بۆ سه ره که و تنى خۆم هه ره ئه وه نده م هومید هه بوو که باوکى ده یناسیم. یانى ده یزانی خه لکی گونده که ی خویانم و خۆینى پاکى مه سىحى ده ره گه کانددا دیت و ده چى و له هه ره تی لاوه تیدام و مال و سامانى دنياشم هیه و له عه قل و تیگه یشه ت و فام و شعورىش بپه ش نیم.

لاویکى تر له هه مان گوند هه ره دومايانه دا هاته خوازینى و هه ره ئەم پيشهاته باوکى کچه ی تووشى درى دۆنگى کرد و کچى نه دامى، چون ده یزانی هه ره دوو کمان یانى من و

خوازینیکه رى تازه ده یه ک ریزداین. بۆ ئەوه ی له و درى دۆنگیه بپته دەر لى برا باسه که ده گه ل خۆدی لیئاندران Leandra (ناوى ئەو په رى په یکه ره که منى خسته ئەم حال و رۆژه ئەوه یه) بپننه گۆرپ و فکرى کرده وه چون نیمه هه ره دوو کمان وه که یه کین، مافى هه لپزاردن بدا به کپزه نازداره که ی خۆی. ئەوه هه کارىکى زۆر باشه و هه موو باوکىک که بیه وى بۆ ئەولادى خۆى زهماوهند بکا، ده بی ئەوه ده به ر چاوبگړى. ئەلبه ته مه به ستم ئەوه نییه که باوک نیزن بدا ئەولاده که ی ده گه ل هه ره گه ده و گوده یه که که دلى ویستی زهماوهند بکا، نا، به لکو ده بی له نیو چه ند که سى باش و ناسراودا مافى هه لپزاردن بدا به ئەولادى خۆی. من نازانم لیئاندران کپى هه لپزارد، هه ره ئەوه نده ده زانم باوکى به بیانووی ئەوه ی که کچه که ی هیشتا زۆر منداله و به قسه ی تری له م چه شنه، که نه نیمه ی ناهومید ده کرد و نه قه ولى به میردانى کچه که شى پى دهادین، ده یه یناين و ده یبردین. ره قیبه که م ناوى «ئانسلیم» بوو، منیش ناوم «ئوژینو» یه Eugenio، وه من ئەم ناوانه م بۆ ئەوه پى گوتن تا نیوه ناو و نیشانى قاره مانانى ئەم تراژیدیه ی، که نیستا به کۆتایى نه گه یشه تووه و سه ره نجامىکى خۆیناوى و زۆر خه فته تبارى بۆ چاوه روانى ده که م، بزانن.

له وان رۆژاندا لاویک هاته گوندى نیمه که ناوى «ئینسین دۆ لا رۆکا» vincent de La Roce وکۆپى وه ریزىکى فه قیرى خه لکی لای خۆمان بوو که خزمه تی سه ربازى تى په راندبوو و له نیئالیا و ولاتانى تر پاش به شدارى له چه ند شه رىکدا گه رابوو مالى باوکى. ئەو کاتانه ی که دوازه سالىک زۆرتر له ته مه نی تى نه په ریبوو، سه روانیک ده گه ل ده سته ی خۆی پىگای ده که وپته گوندى ئەو کۆره و ده گه ل خۆی بردبووى و نیستا پاش دوازه سال ده گه رپاوه و جلوه رگى عه سه که رى ده به ردا بوو و سه رتاپای به نیشان و زیوه ر و زنجیرى جوان و ره نگاوره نگ رازا بووه. ئەو لاوه هه ره رۆژ خۆى به جوړىک ده رازانده وه و خرینگه وپرىنگه ی تازه ی وه خۆى ده خست که هه مووی وه زن سووک و که م قیمه ت بوون. خه لکی گوند به گشتى زۆر سه گ و سه رامزاده ن و ئەگه ره ده رفه تیان هه بی ده فیل و ته له که و نازارداندا ده ستى شه یتان له پشته وه ده به ستن. به سه رنجه وه، له بیه وه به وردى له سه ر وه زعی ئەو لاوه ده فکرىن و حیسابى ئەو زنجیر و سه مایه ل و خرینگه و پرینگه ی وه خۆى ده خست، راپان گرت و بۆیان روون بووه که ئەم لاوه له سه ره یه ک سى ده ستى پتر لیباس و گۆره وى و گۆره وى به ندی ره نگارننگ نییه. به لام له تیکه ل کردنى به شه جوړا و جوړه کانى جلوه به رگ و پیکهاته ی ره نگه کاندنا ئەوه نده به سه ليقه بوو که ئەگه ره حیسابى جلوه به رگه کانیا ن نه بووا یه سویندیان ده خوارد که زیاتر له ده ده ست جلوه به رگ و بیست جوړ

له‌و چوار که‌شیش‌ه‌ی که‌ ویرد و دوعایان ده‌خویند که‌ چاوی به‌ه‌یک‌ل و قه‌د و قه‌واره‌ی سه‌یر و سه‌مه‌ره‌ی دؤن کیشو‌ت و رۆسینان‌تی په‌قوته‌ق و لاواز که‌وت له‌ جواب‌دا کوتی: «کاک‌ی برا، ئە‌گەر فه‌رمایشی‌کت هه‌یه‌ زوو ده‌ریبەر، چون شانی ئە‌و براده‌رانه‌ له‌ ژیر قورساییی ئە‌م که‌ ژاوه‌یه‌دا داخزیه‌و و ناتوان‌بن زۆر له‌سه‌ر قسان راوه‌ستین، مه‌گەر ئە‌وه‌ی له‌ دوو وشه‌ زۆرت‌ر نه‌بێ، دؤن کیشو‌ت کوتی: من قسه‌ی خۆم ده‌که‌مه‌ بیه‌ک وشه‌. ئە‌ویش ئە‌وه‌یه‌ که‌ ئە‌م خاتوونه‌ میه‌ره‌بانه‌، که‌ فرمی‌سکی چاوی و روخساری غه‌مناکی شایه‌دی ده‌ده‌ن که‌ ئیوه‌ به‌زۆر ده‌یه‌ن و په‌قین ته‌وه‌ینی‌کی زۆریش‌تان پێ کردووه‌، ئازاد بکه‌ن. من که‌ به‌خاتری لابردنی سته‌م و زۆر هاتوومه‌ته‌ سه‌ر دنیا، هه‌رگیز ناتوانم ئیجازه‌ بدهم بیه‌ک هه‌نگاو هه‌لب‌گرن، مه‌گەر ئە‌وه‌ی که‌ ئە‌و خاتوونه‌ که‌ زۆر خوازیاری ئازادییه‌، ئازاد بکه‌ن.» ته‌واوی ئە‌وانه‌ی ئە‌و قسه‌یان بیست، وایان زانی دؤن کیشو‌ت دپوانه‌یه‌کی له‌ زیندان هه‌لاتوووه‌ و به‌ده‌نگی بلیند و قاqa لیدان ده‌ستیان کرد به‌پیکه‌نین. به‌لام ئە‌م پیکه‌نینه‌ ناگری تووره‌یی دؤن کیشو‌تی تیژتر کرد و ده‌ستی بۆ شمشیر برد و په‌کسه‌ر ه‌یرشی برده‌ سه‌ر که‌ ژاوه‌ی هه‌لگری وینه‌ی گه‌وره‌ی مریه‌م. په‌کی‌ک له‌وان که‌ که‌ ژاوه‌که‌ی ده‌کی‌شا باری خۆی دا به‌ئوانه‌ی تر و به‌ره‌نگاری دؤن کیشو‌ت بوو. شه‌نه‌یه‌کی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو که‌ له‌ کاتی پشووداندا بۆ راگرتنی که‌ ژاوه‌که‌ به‌کاریان دینا. دؤن کیشو‌ت به‌شمشیری خوی زه‌بری‌کی وای داوه‌شانه‌ دسته‌کانی کابرا، که‌ شه‌نه‌ له‌ ده‌ستیدا بوو به‌دوو له‌ت، به‌لام که‌ ژاوه‌کی‌ش به‌و له‌ته‌ی که‌ ده‌ ده‌ستیدا ما‌بوو زه‌بری‌کی وه‌های له‌ نیوشانی دؤن کیشو‌ت دا که‌ نه‌جیب زاده‌ی چاره‌په‌ش به‌حالی‌کی خراب به‌عه‌رزیدا که‌وت.

سانکۆ پانزا که‌ به‌پشووی سواره‌وه‌ به‌دوای ئە‌ربابی خۆیدا به‌هه‌لاتن هاتبوو، کاتیک دیتی که‌ ئە‌رباب به‌عه‌رزێ داکه‌وتوووه‌، بانگی کابرای کرد که‌ چیتر چۆماغی خۆی به‌رز نه‌کاته‌وه‌، چون ئە‌م بێ ئە‌نوايه‌ پالئه‌وانیکی ته‌لیسم کراوه‌ و تا ئیستا و ده‌عومری خۆیدا ئازاری به‌میروولە‌ش نه‌گه‌یشتوووه‌. به‌لام ئە‌وه‌ی پیش به‌کوته‌ک وه‌شاندنی کابرا گرت، داد و هاواری سانکۆ پانزا نه‌بوو، به‌لکو ئە‌و خۆی کاتیک دیتی که‌ دؤن کیشو‌ت له‌وێ که‌وتوووه‌ و ده‌ست و لاقی ناجوولیته‌وه‌، ده‌ستی راگرت. وه‌ به‌و گومانه‌وه‌ که‌ کوشتوویه‌تی داوینتی شاقه‌لی به‌لادا کرد و تیی قووچاند و وه‌ک ئاسکی ترساو له‌و ده‌شته‌دا پیی پیوه‌ ناو و ده‌رباز بوو. له‌و کاته‌دا ته‌واوی ئە‌وانه‌ی له‌ کاروانه‌که‌دا بوون، به‌هه‌لاتن خۆیان گه‌یانه‌ سه‌ر که‌لاکی دؤن کیشو‌ت، به‌لام ده‌سته‌ی نو‌ۆژکه‌ران که‌ هاتنی ئە‌وانیان چاوی پێ که‌وت و له‌ پشت سه‌ری ئە‌وانه‌وه‌ که‌وانداره‌کانیان دیت له‌ ترسی ئە‌وه‌ی مه‌بادا رووداوکی دلته‌زین روو

بدا کۆ بوونه‌وه‌ و به‌شکلێ چوارگوش ده‌وری که‌ ژاوه‌ری وینه‌ی هه‌زهرته‌ی مریه‌میان گرت. هه‌موویان کالۆیان له‌سه‌رخۆیان هه‌لگرت و له‌ حالی‌کدا ه‌یندی‌ک قوله‌داریان به‌ده‌سته‌وه‌ بوو ئە‌وانی تریش به‌هه‌رچی وه‌گه‌ریان که‌وتیوو خۆیان ئاماده‌ کردبوو تا له‌ خۆیان به‌رگری بکه‌ن و ته‌نانه‌ت ئە‌گەر ده‌خۆیان راببین، ه‌یرش به‌رنه‌ سه‌ر ئە‌وانه‌ی که‌ له‌و لا‌را هاتبوون، چونکه‌ سانکۆ ته‌نیا کاریکی که‌ کردی ئە‌وه‌ بوو خۆی خسته‌ سه‌ر جه‌سته‌ی ئە‌رباب و به‌و خه‌یاله‌وه‌ که‌ مردوووه‌ ده‌ستی کرد به‌شیوه‌ن و پیه‌هه‌ لاگوتن و هاوار و فیغان، به‌شیتوه‌یه‌ک که‌ سه‌ر به‌قو‌ری وه‌پیکه‌نین دینا. په‌کی‌ک له‌ هاوکارانێ که‌شیش که‌ ده‌گه‌ل ده‌سته‌ی نو‌ۆژکه‌ران بوو که‌شیشی ناسییه‌وه‌ و هه‌ر ئە‌و ئاشنایییه‌ ترس و هه‌راسی له‌ هه‌ر دووک لایه‌ن ره‌وانده‌وه‌. که‌شیش سه‌رته‌ا له‌ دوو که‌لیمه‌دا چیرۆکی شیتی‌ی دؤن کیشو‌تی بۆ که‌شیشی ئاشنا گه‌یراه‌وه‌ و ده‌سه‌به‌جی هه‌موو نو‌ۆژکه‌ره‌کان خۆیان گه‌یانه‌ بن سه‌ری تا بزنان ئە‌و نه‌جیب زاده‌ بێ ئە‌نوايه‌ مردوووه‌ یا ماوه‌، وه‌ گوییان لێ بوو که‌ سانکۆ به‌چاوی به‌فرمی‌سکه‌وه‌ ئاوی به‌ئە‌ربابی خۆی ده‌گوت:

«ئاخ ئە‌ی له‌ سه‌رووی هه‌موو پالئه‌وانان، ئە‌ی که‌ به‌چاوی خۆت دیتت که‌ زه‌بری چۆماغیک هه‌ودای ئە‌و سالانه‌ی که‌ به‌و جوانییه‌ تیت په‌راندبوو، پساندی! ئە‌ی مایه‌ی شانازی په‌گه‌ز و تۆره‌مه‌ی پالئه‌وانان، ئە‌ی ئابرووی ولاتی مانش و ته‌نانه‌ت ته‌واوی دنیا، ئە‌ی که‌ بێ تۆ دنیا پڕ ده‌بیته‌وه‌ له‌ پیاوخراپ و دز و درۆزن و ئیدی هه‌یچ که‌سه‌ له‌ سزادانی جیایه‌ت و پیاو کوژی‌ی خۆی ناترسی! ئە‌ی جوامی‌ری هه‌لکه‌وته‌ی ده‌ریا دل، که‌ ئە‌سه‌که‌نده‌ر و دارات به‌ه‌یند نه‌ده‌گرت، چون ده‌به‌رانبه‌ر هه‌شت مانگ خزمه‌ت، نه‌ زۆرت‌ر، که‌ به‌تۆم کرد تۆ باشترین دو‌رگه‌ت دا به‌من که‌ شه‌پۆله‌کانی هه‌چکام له‌ ده‌ریاکانی دنیا ده‌نامی‌زی خۆیان نه‌گرتوووه‌! ئە‌ی عاجز و ژیر ده‌ستی هه‌رچی دو‌ژمن و نه‌یار و ئە‌ی دو‌ژمن و نه‌یاری هه‌رچی عاجز و ژیر ده‌سته‌، ئە‌ی به‌هه‌شتاوان به‌ره‌و رووداوان رۆیشتوو، ئە‌ی ئە‌وه‌ی که‌ هه‌زاران ته‌وه‌ینت پێ کراوه‌، ئە‌ی دل‌داری بێ دل‌به‌ر، ئە‌ی لاساییکه‌ره‌وه‌ی پیاوچاکان، ئە‌ی به‌لای گیانی لاساران، ئە‌ی خۆبه‌گه‌وره‌ترزان له‌ هه‌موو سالاران، ئە‌ی دو‌ژمنی نگه‌یرسان و ديسان ئە‌ی پالئه‌وانی سه‌رگه‌ردان، ئە‌ی بیکه‌ستین ئینسان، کێ هه‌یه‌ ده‌گه‌لت بیته‌ سه‌ر قه‌بران!؟»

دؤن کیشو‌ت به‌بیستنی نا‌له‌ و شیوه‌نی سانکۆ چاوی کرده‌وه‌ و په‌که‌م قسه‌ی که‌ به‌سه‌ر زبانی داها‌ت ئە‌مه‌ بوو: «ئە‌ی دل‌به‌ری دل‌به‌رانی جیه‌ان دۆلسینه‌، له‌ دووری‌ی تۆ نازنه‌نینه‌که‌م، که‌ی ئە‌وه‌ ژینه‌، ئاخ ئە‌ی هاو‌رێ سانکۆ، یارمه‌تیم بده‌ تا ئە‌وجاریش سواری گه‌ردوونه‌ی جادوو بیه‌مه‌وه‌. من چون شانم شکاوه‌ له‌ بارو‌دۆخی‌کدا نیم که‌ بتوانم له‌سه‌ر زین

دابينش و خوم رابگرم. سانكو گوتى نهربابى خوښه‌ويستم هەرچى به‌رموى به‌هموو توانامه‌وه ده‌خزمه‌تت دام، به‌لام وهره تا ده‌گهل ئه‌و خوښه‌ويستانه كه همموى خي‌رخوازي تون بگه‌پيښه‌وه گونده‌كه‌ى خوښه‌ويستان، له‌وى خوښه‌ويستانه ئاماده ده‌كېنه‌وه تا بۇ جارى سيمه بوى وه‌دركه‌ويښه‌وه، وه‌دركه‌وتنه‌وه به‌كه كه سوود و ناوبه‌دره‌وه يي زورتري بۇ ئيمه تيدا ده‌بى. دون كيشوت گوتى: ناهارين، ئه‌و قسه‌ت ده‌بى به‌ناوى زير بنوسرى؛ ئه‌له‌ق كارى عاقلانه ئه‌وه به‌ لى بگه‌پيښن كه ئه‌ستيزه‌ى به‌ختمان له‌و بورجه نه‌س و شومه بيته ده‌رى.»

خه‌ليفه و كه‌شيش و ده‌لاكيش قسه‌ى دون كيشوتيان راست كرده‌وه و گوتيان ئه‌گه‌ر پالنه‌وان ئه‌وه‌ى ده‌يفه‌رموى ئه‌نجامى بدا، زور باش ده‌بى. كاتيك همموى هينديك به‌ساويلكه‌يى سانكو پى كه‌نين، دون كيشوتيان وه‌ك خوښه‌ويستانه بوونه‌وه و به‌رې خوياندا به‌ره‌وه ديري عاره‌به. ده‌سته‌ى نوپزكه‌ران دوبره‌هه رېكويك بوونه‌وه و به‌رې خوياندا به‌ره‌وه ديري رويشتن. بز ن له‌وه‌رپن مالواوي له‌ همموان كرد و كه‌وانداره‌كان نه‌يانويست له‌وه زورتر ده‌گه‌ليان برون و كه‌شيش ئه‌و مزه‌يه‌ى (*) كه‌ بوى دانابوون، پي دان. خه‌ليفه خواهيشتى له‌ كه‌شيش كرد كه له‌ حال و بارودوځى سلامه‌تېي دون كيشوت به‌مان و مردن ناگاداري بكاته‌وه و پاش ئه‌وه‌ى ئه‌و قه‌وله‌ى وه‌رگرت له‌ كه‌شيش ئيجازه‌ى وه‌رگرت ئه‌ويش به‌رې خويدا بروا. سه‌ره‌نجام ده‌سته بو به‌چهنده قول و هه‌ر كه‌سه رې خوښه‌ويستانه و كه‌شيش و ده‌لاك و سانكو پانزا و هه‌روه‌ها روسينانتى نه‌جيب، كه ده به‌لا و موسي‌به‌تاندا وه‌ك نهربابى خوښه‌ويستانه و خوښه‌ويستانه بو، ته‌نيا مانه‌وه. عاره‌به‌وان گاهيه‌كاني به‌عاره‌به‌كه‌وه به‌سته‌وه و باقه‌يه‌كي وينجه بۇ دون كيشوت پان كرده‌وه و جي بۇ خوښه‌ويستانه و له‌سه‌ره خۇ و بيدهنگ كاروان كه‌وته‌وه رې.

پاش شه‌ش روى گه‌پشته‌وه گوندى دون كيشوت. دروست نيوه‌روى يه‌ك شه‌مه‌يه‌كه بو، ته‌واوى خه‌لكى گوند له‌ ده‌وربه‌رى مه‌يدانك كه عاره‌به‌كه‌ى هه‌لگري دون كيشوت به‌ويڊا تپه‌ر ده‌بوو كوښوويونه‌وه. همموى هروژميان كرد بزانن عاره‌به‌هه‌ چي تيدايه و كاتيك هاوشارى يا هاوگونديي خويان ناسييه‌وه پييان سه‌ير بو. كوريكى منداڻ كار به‌هه‌لاتن به‌ره‌وه مالى دون كيشوت وه‌رى كه‌وت تا مزگيني هاتنه‌وه‌ى ئه‌و به‌كه‌يپانو و خوښه‌ويستانه‌كه‌ى بدا. كوربه‌كه‌هه‌رى پى دان كه نهرباب و خالى ئه‌و دووانه به‌نه‌خوښى و كزى و له‌حاليكدا له‌ عاره‌به‌يه‌كه‌دا له‌سه‌ر هينديك وينجه راکشاوه گه‌راوه‌ته‌وه گوند. برپا له‌وى باي و گوپت لى با! ناخ، چه‌نده دلته‌ه‌زېن بوو ئه‌و هاوار و قيژه‌ى كه ئه‌و دوو ژنه ده‌يان كرد و ئه‌و شه‌په‌لاغانه‌ى له‌ دم و چاوي خويان راده‌كيشا و ئه‌و سه‌ر و پرچه‌ى كه ده‌يانرنييه‌وه و ئه‌و

له‌عنه‌ت و نه‌فرينه‌ى بۇ ئه‌و كتيبه‌پاله‌وانيه‌پان حه‌واله ده‌كرد! وه ئه‌م واوه‌يلايه كاتيك دون كيشوت ده‌هاته ژوروى ماله‌وه دوو هينده‌ى لى هات.

به‌بيستنى گه‌رانه‌وه‌ى دون كيشوت، زنى سانكو به‌په‌له‌هاته ده‌ر، چون ده‌يزانى مي‌رده‌كه‌ى به‌مه‌يته‌رى رگه‌ل پاله‌وان كه‌وتووه تا خزمه‌تى پى بكا. ئه‌و هه‌ر ده‌گه‌ل چاوي به‌سانكو كه‌وت، ئه‌وه‌ل پرسياى كه لى كرد ئه‌وه بوو كه: حالى كه‌ره‌كه‌مان چونه! سانكو جوابى داوه كه له سايه‌ى رحمه‌تى خوداوه حالى كه‌ر له حالى خاوه‌نه‌كه‌ى باشته‌ره. ژن به‌خوشحالييه‌وه ده‌نگي به‌رز كرده‌وه كه «شوكر بۇ خودا كه ده‌ر حه‌ق به‌من ئه‌و رحمه‌ته‌ى ناردووه! ئيستا ئه‌ى هاوادم بلى بزانم كه تۇ به‌شوغلى مه‌يته‌رى چيت وه‌سه‌ريه‌ك ناوه و چ سه‌روه‌ت و سامانكيت ده‌ست كه‌وتووه؟ كام كراسى به‌قيمه‌تى «ساووايى»ت به‌سه‌وقات بۇ هيناوم؟ چ جوړه كه‌وشيكى جوانت بۇ منداڻه‌كان هيناوه؟ سانكو گوتى: ژن، من له‌و شتانه‌م نه‌هيناوه، به‌لام شتى باشته‌ر و سه‌نگينترم هيناوه. ژن جوابى داوه: خوشحالت كردم، دوستى خوښه‌ويست، كه‌وايو هه‌رچى زورتر ئه‌و شته باشته‌ر و سه‌نگينترانه‌م پى نيشان ده‌ه، من ده‌مه‌وى ئه‌و شتانه ببينم تا دلى بى قه‌رارى من كه له‌ دوروى تۇ ده‌و ماوه دورودرېژده‌ا به‌غمان هه‌لچزا بوو، دوبره‌هه شاد بيته‌وه. سانكو گوتى: ژنه‌تيوه، من هممويانته له‌ مالى پى نيشان ده‌دم، جارى به‌وه‌نده‌ى دلخوښه‌به، چون ئه‌گه‌ر خودا ويستى ئيمه‌ جاريكى تريس به‌دواى رهوداواندا وه‌دركه‌ويښه‌وه، ده‌بيني كه زور زوو به‌عينوانى «كونتي» و به‌ده‌سه‌لاتدارى دورگه‌يه‌ك، ئه‌ويش نه‌ له‌و دورگه‌ بى كه‌لكانه به‌لكو دورگه‌يه‌ك كه له‌ دنياا هاتاي نه‌پى، ده‌گه‌ر يمه‌وه.

ژن گوتى: ئيشاللى خوداى له‌سه‌ر بى. چون ئيمه زورمان پيداويستى به‌و شتانه هه‌يه. به‌لام تۇ خوا بلى بزانم دورگه به‌چى ده‌ليڻ؟ من كه هيجى لى حالى نيم. سانكو گوتى: حه‌ق به‌تويه ژن، كه‌ر چ ده‌زانى نوقل و نه‌بات به‌چ ده‌ليڻ! به‌وه‌خت ده‌زانى ئه‌وانه چين و هه‌مويان ده‌بيني و ته‌نانه‌ت سه‌رت لى سوږ ده‌ميڻى كه ده‌بيسى رعه‌به‌ته‌كانت پيت ده‌ليڻ «حزه‌تى خاتوون»، «ژوانا پانزا»^(٣٠٧) (ناوى ژنى سانكو ئه‌وه بوو. ئه‌وه‌ش له‌به‌ر خزمه‌يه‌تى نه‌بوو. به‌لكو له‌ ولاتى مانس داب وايه كه ژنان ناوى مي‌رده‌كانيان له‌سه‌رخويان داده‌نيڻ) گوتى: قسه‌ى سه‌ير ده‌كه‌ى سانكو: رعه‌به‌ت؟ دورگه؟ حزه‌رتى خاتوون؟ ئه‌وانه يانى چى؟

(١٧١٦ - ١٧٨٨) له‌ ناو چوو. (مؤريس باردون)

پال‌هوانی ئازا و به‌جهرگ دۆن کیشوټی مانئش له‌سه‌ر به‌ردی مه‌زاری
دۆن کیشوټ، به‌ره‌می چیژ و زه‌وقی قوله‌په‌شی کۆنگۆیی،
خویندکاری خویندنگه‌ی ئارگامازیلا.

له‌سه‌ر به‌ردی مه‌زار

«عه‌قل سووکیک که ئه‌یاله‌تی مانئشی زۆرتتر له‌وه به‌ده‌سه‌که‌وتان پازانده‌وه که
ژازۆن^(۳۰۸) «کریتی» پازانده‌وه، عه‌قلایک که سه‌ر نێزه‌که‌ی تیژ بوو، به‌لام
کول بایه باستر بوو؛

«باسکیک که زۆری خۆی وه‌ها به‌چوار قورنه‌ی عاله‌مدابلو کرده‌وه که له
خه‌تاوه گه‌یشته خوته‌ن، ترسناکترین و په‌مزاویتیترین خواچه‌شنیک^(*)،
که‌که‌س وه‌ک ئه‌و شیعره‌ی له‌سه‌ر له‌وحی مه‌فره‌قین هه‌لنه‌که‌ند.

«ئه‌وه‌ی ئامادیه‌سه‌ کانی خسته‌ پاشکۆی خۆی کاتیک پی له‌سه‌ر رکیفی
ئه‌وین و ئازایه‌تی داده‌گرت «گالائۆر» هه‌کانی به‌سه‌گ نه‌ده‌زانی؛

«ئه‌وه‌ی مۆری کرۆکپ بوونی له‌ لیوی «بلیانیس» هه‌کان دا و به‌سواری
رۆسینانت به‌شوین رووداواندا سه‌رگه‌ردان بوو له‌ ژیر ئه‌م به‌رده‌دا ئارام
خه‌وتوو.»

ئه‌وه‌ش شیعره‌ی چلیسی مفت‌ه‌خۆری خویندکاری خویندنگه‌ی ئارگامازیلا له‌ په‌سندانی
دۆلسینه دۆتۆبۆزۆدا

په‌خشانه شیعر

«ئه‌و ژنه‌ی که ئیوه به‌و پوخساره‌ پیاوانه‌وه و شان‌ه‌پان و به‌هێزانه‌وه
به‌ئیفاده و مه‌غروور ده‌بیین، دۆلسینه‌ شاژن دۆتۆبۆزۆیه که دۆن کیشوټی
مه‌زن دل‌ی پی دۆرانده‌بوو.

«ئه‌و پال‌هوانه‌ به‌خاتری ئه‌و هه‌ر دووک داوینی چیای په‌شی گه‌وره و ده‌شتی
مه‌حالی «مۆنتییلی» تا ده‌شتی پر زه‌مه‌ند و زه‌نویری «ئارانزۆئین» به‌پی

گۆتیرز، ماری گۆتیرز، ژوانا پانزا، تریزا گاسکارۆ و تریزا پانزا. (مۆریس باردۆن)

Jazon - 308 - کوری Eson که له‌ لایه‌ن کیرۆن جانه‌وه‌ری ئه‌فسانه‌یییه‌وه په‌روه‌رده‌ کرا. ئه‌و قه‌ومی
«ئارگۆنت» ی بۆ وه‌ده‌سته‌هینانی «خوری زێرین» برده‌ شاری کۆلشید و په‌شمه‌که‌ی وه‌ده‌ست

پیاده‌ ده‌ژیر پی نا و شه‌که‌ت بوو.

«وه‌ ئه‌وه‌ تاوانی رۆسینانت بوو. ئاخ که چ ئه‌ستیره‌یه‌ک کاریگه‌ری خۆی
له‌سه‌ر به‌خت و نیوچاوانی ئه‌و خاتوونی مانئش و ئه‌وپال‌هوانه‌ سه‌رگه‌ردانه
هه‌ر ده‌م سه‌رکه‌وتوووه‌ دانا! ئه‌و له‌ هه‌مان جه‌نگه‌ی لاوه‌تیدا.

«له‌ کاتی مردندا، جوانی خۆی له‌ ده‌ست دا، وه‌ پال‌هوان هه‌ر چه‌ند ناویانگی
له‌سه‌ر به‌ردی مه‌ر مه‌ر هه‌لکه‌ندراوه‌ نه‌یتوانی له‌داوی ئه‌وین و رق و کینه و
فیل‌بازییه‌کانی ئه‌و ده‌رباز بی.»

ئه‌وه‌ش شیعره‌ی خویندکاری زۆر وشیار به‌ناوی «هه‌وه‌سباز» له‌سه‌ر رۆسینانت
سواری به‌ری دۆن کیشوټی مانئش

په‌خشانه شیعر

«له‌سه‌ر ته‌ختی شکۆمه‌ندی ئه‌لماس ئاژن که مریخ خواوه‌ندی جه‌نگ قاچه
خویناوییه‌کانی خۆی له‌سه‌ر داده‌نی پال‌هوانی هاته‌رانبیژی مانئش ئالای
خۆی به‌بویرییه‌کی بی وینه‌وه‌ هه‌لده‌کا.

«ئه‌و به‌رگی شه‌ر و شمشیری پۆلایینی گاشه‌قه‌لێش که، به‌ئه‌و ده‌برێ و
ده‌درێ و زک هه‌لده‌درێ و سه‌ر ده‌برێ، هه‌لداوه‌سی چ هونه‌رنوینگیه‌لێکی
تازه‌ باو! به‌لام هونه‌ر شی‌وه‌یه‌کی نوێ بۆ ئه‌و پال‌هوانه‌ تازه‌ به‌ده‌وران
گه‌یشتوووه‌ دادینی.»

«ئه‌گه‌ر ولاتی «گۆل» به‌هه‌بوونی ئامادیه‌سی خۆی ده‌نازی، ئامادیه‌یه‌ک که
ئه‌ولاده‌ دل‌اوه‌ره‌کانی هه‌زار جار یونانیان سه‌رکه‌وتوو کرد و فه‌رشه‌ی
شانازی ئه‌م ولاته‌یان له‌ هه‌موو جیگایه‌ک پان کرده‌وه؛

«ئه‌م‌رۆ ده‌رباریک که بیلۆن به‌سه‌ریدا فه‌رمان‌په‌روایی ده‌کا، تاجی شانازی
له‌سه‌ر سه‌ری دۆن کیشوټ داده‌نی و مانئشی به‌هره‌دار زۆرتتر له‌وه‌ به‌بوونی
ئه‌و شانازی ده‌کا که یۆنان و گۆل به‌بوونی ئامادیه‌سی کردیان

«هه‌رگیز ده‌ستی فه‌رامۆشی شانازییه‌کانی ئه‌و ناسریت‌ه‌وه، چون ته‌نانه‌ت
رۆسینانت ده‌شووخ و شه‌نگیدا له‌ ئه‌سپی وه‌ک بریادۆر Brillador و «پایار»
Boyard له‌سه‌رت‌ره.»

ئەوھش شىئەرى «لاساكەرەو» خويندكارى خويندنگەى ئارگامازىلا لە پەسندانى سانكۆپانزادا

پەخشانە شىئەر

«ئەوھتا سانكۆپانزا كە بەجەستە كز و چكۆلەيه و بەعورزە و لىھاتووئى گەورەيه. وای چ موعجيزەيهكى گەورە! من سوئند دەخۆم و شاپەدى دەدم كە ئەو دلپاکترین و بى فیلترین مەیتەرىك بوو كە دنيا بەخۆيهو دیتی.

چى وای نەمابوو بگاتە پلەى كۆنتى و ئەگەر بى شەرمییهكانى ئەم سەدەيه دزپەرورە كە تەنانەت لە كەرىكىش ناگوزەرىن، بۆ مال ویرانىي ئەو پیلانىان نەگىرا، بىگومان دەگەيشت بەپلەى كۆنتى.

«ئەم مەیتەرە ئارام و دەروون پاكە سواری كەرىك دەبوو (بى ئەدەبى نەبى) كە بەدوای رۆسىنانت سواری بەرى نەجیب زادە و هەنگاو بەهەنگاو دەگەل ئەربابى دەپۆيشت.

«ئاخ ئەى هیوا بى سوودەكانى ئادەمى! لە كاتىكدا قەولى حەسانەو دەدەن، تى دەپەرن و سەرەنجام بەشكلى سىبەر و دووكەل و خەون و خەپال لەبەر چاوان ون دەبن.»

بەرەمى چىژى «شەیتانى نىقابدار» خويندكارى خويندنگەى ئارگامازىلا، ديسان لەسەر بەردى مەزار

لەسەر بەردى مەزار

«لێرەدا پالەوانىك حەساوئەتەو كە زۆر كوتەككارى كراو و سەرگەردانىي كىشاو و رۆسىنانت بەرىگە و كوئەرەى و لارىدا بردووئەتى «دوو بارە لە تەنىشت ئەو سانكۆپانزای هیچ نەزان خەوتوو كە شوغلى مەیتەرى، مەیتەرىكى وها لەخۆ بوور دووى نەدیت»

بەرەمى تەبەى «تەقتەقى» خويندكارى خويندنگەى ئارگامازىلا لەسەر بەردى قەبرى دۆلسینە دۆتۆبۆزۆ

لەسەر بەردى مەزار

«لێرەدا دۆلسینە ئارامى گرتوو كە هەر چەند نەرمونۆل و قەلەو بوو، مەرگى ناخەز دیمەن و ترسىنەر كرى بەخاكخۆلەمیش.

ئەو لە رەگەزىكى پاك و بەعیسمەت پاشەكەوت بوو، وە ئەدا و ئەتواری خانمانەى دەنواند، ئەو شوعلەيهك بوو دە گیانى دۆن كىشۆت كەوت و شانازىيهك بوو بۆ گوندى خۆى.»

ئەو تەنیا ئەو شىئەرانە بوون كە توانىيان بیانخويننەو، شىئەرەكانى تریش كە كاغەزەكەيان دارزىبوو دایان بەیهكىك لە خويندكارانى خويندنگە تا بەلكو بەمەزنده بیانباتەو سەر يەك و مانایان لى داتەو. شاپەد كە ئەو بەزۆرى زەحمەت وشەونخوونى دەوكارەدا سەر بكەوئى و بیهوئى كە بەبۆنەى سىیهمین وەدەر كەوتنى دۆن كىشۆتەو بلاویان بكاتەو.

شاپەد كە دىترىك بەچەنگى باشترىك نەغمەيهك بچرى.